Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B ►C2 EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta ◄

(EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) No 1310/2013, annettu 17 päivään joulukuuta 2013	L 347	865	20.12.2013
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/791, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016	L 135	1	24.5.2016
►M3	Komission delegoitu asetus (EU) 2016/1166, annettu 17 päivänä toukokuuta 2016	L 193	17	19.7.2016
►M4	Komission delegoitu asetus (EU) 2016/1226, annettu 4 päivänä toukokuuta 2016	L 202	5	28.7.2016
►M5	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2393, annettu 13 päivänä joulukuuta 2017	L 350	15	29.12.2017
►M6	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/2220, annettu 23 päivänä joulukuuta 2020	L 437	1	28.12.2020

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 189, 27.6.2014, s. 261 (1308/2013)

►C2 Oikaisu, EUVL L 130, 19.5.2016, s. 22 (1308/2013)

▼B

▼C2

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1308/2013,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,

maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta

▼B

I OSA

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan yhteinen markkinajärjestely maataloustuotteille, joilla tarkoitetaan kaikkia perussopimusten liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetuissa unionin säädöksissä määriteltyjä kalastus- ja vesiviljelytuotteita.

2. Edellä 1 kohdassa määritellyt maataloustuotteet jaetaan seuraaviin, liitteessä I olevassa vastaavassa osassa lueteltuihin aloihin:

a) vilja, I osa;

b) riisi, II osa;

c) sokeri, III osa;

d) kuivattu rehu, IV osa;

e) siemenet, V osa;

f) humala, VI osa;

g) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit, VII osa;

h) pellava ja hamppu, VIII osa;

i) hedelmät ja vihannekset, IX osa;

j) hedelmä- ja vihannesjalostetuotteet, X osa;

k) banaanit, XI osa;

l) viini, XII osa;

m) elävät puut ja muut elävät kasvit, sipulit, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet, leikkokukat ja leikkovihreä, XIII osa;

▼B

n) tupakka, XIV osa;

o) naudanliha, XV osa;

p) maito ja maitotuotteet, XVI osa;

q) sianliha, XVII osa;

r) lampaan- ja vuohenliha, XVIII osa;

s) munat, XIX osa;

t) siipikarjanliha, XX osa;

u) maatalousperäinen etyylialkoholi, XXI osa;

v) mehiläistuotteet, XXII osa;

w) silkkiäistoukat, XXIII osa;

x) muut tuotteet, XXIV osa.

2 artikla

Yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) koskevat yleiset säännökset

Tässä asetuksessa säädettyihin toimenpiteisiin sovelletaan asetusta (EU) N:o 1306/2013 ja sen nojalla annettuja säännöksiä.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan liitteessä II vahvistettuja tiettyjä aloja koskevia määritelmiä.

2. Liitteessä II olevan II osan B jaksossa esitettyjä määritelmiä sovelletaan ainoastaan sokerin markkinointivuoden 2016/2017 loppuun.

3. Tässä asetuksessa sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1306/2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 ([1]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 ([2]) vahvistettuja määritelmiä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivän joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 608).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivän joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen (Katso tämän virallisen lehden sivu 487).

▼B

4. Riisialan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti liitteessä II olevassa I osassa esitettyjen riisialaa koskevien määritelmien muuttamiseksi siinä määrin kuin se on tarpeen määritelmien saattamiseksi ajan tasalle markkinakehityksen pohjalta.

5. Tässä asetuksessa

a) tarkoitetaan ’vähemmän kehittyneillä alueilla’ alueita, jotka on määritelty sellaisiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303 /2013 ([1]) 90 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa.

b) tarkoitetaan ’luonnonkatastrofiin rinnastettavissa olevilla epäsuotuisilla sääoloilla’ sellaisia sääoloja kuin hallaa, rakeita, jäätä, sadetta tai kuivuutta, jotka tuhoavat yli 30 prosenttia viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseen viisivuotiskauteen perustuvien kolmen vuoden keskimääräisestä vuosituotannosta, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää.

4 artikla

Maataloustuotteisiin käytettävän yhteisen tullitariffin nimikkeistön mukautukset

Yhteiseen nimikkeistöön tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti tämän asetuksen tuotteiden kuvauksen ja viittausten mukauttamiseksi yhdistetyn nimikkeistön nimikkeisiin ja alanimikkeisiin.

5 artikla

Riisin muuntokurssit

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla:

a) vahvistetaan riisin muuntokurssit jalostuksen eri vaiheissa, jalostuskustannukset ja sivutuotteiden arvon;

b) hyväksytään kaikki riisin muuntokurssien soveltamista koskevat tarvittavat toimenpiteet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013 17 päivän joulukuuta 2013 Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 85).

▼B

6 artikla

Markkinointivuodet

Vahvistetaan seuraavat markkinointivuodet:

a) tietyn vuoden 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta hedelmä ja vihannesalalla, hedelmä- ja vihannesjalosteiden alalla ja banaanialalla;

b) 1 päivästä huhtikuuta seuraavan vuoden 31 päivään maaliskuuta kuivarehualalla ja silkkiäistoukka-alalla;

c) 1 päivästä heinäkuuta seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta

i) vilja-alalla;

ii) siemenalalla;

iii) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla;

iv) pellava- ja hamppualalla;

v) maito- ja maitotuotealalla;

d) 1 päivästä elokuuta seuraavan vuoden 31 päivään heinäkuuta viinialalla;

e) 1 päivästä syyskuuta seuraavan vuoden 31 päivään elokuuta riisialalla;

f) 1 päivästä lokakuuta seuraavan vuoden 30 päivään syyskuuta sokerialalla.

7 artikla

Viitekynnys

1. Vahvistetaan seuraavat viitekynnykset:

a) vilja-alalla 101,31 euroa tonnilta; viitehinta koskee purkamatonta varastoon toimitettua tuotetta tukkuportaassa;

b) paddy- eli raakariisin osalta 150 euroa tonnilta vakiolaadulle sellaisena kuin se määritellään liitteessä III olevassa A kohdassa; viitehinta koskee purkamatonta varastoon toimitettua tuotetta tukkuportaassa;

c) liitteessä III olevassa B kohdassa määritellyn vakiolaatuisen, pakkaamattoman sokerin osalta, vapaasti tehtaalla:

i) valkoinen sokeri: 404,4 euroa/tonni;

ii) raakasokeri: 335,2 euroa/tonni;

d) naudanliha-alalla 2 224 euroa tonnilta urospuolisten nautojen laatu-/rasvaluokkaan R3 kuuluville ruhoille liitteessä IV olevassa A kohdassa tarkoitetun, vähintään kahdeksan kuukauden ikäisten unionin nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikon mukaisesti;

▼B

e) maito- ja maitotuotealalla:

i) 246,39 euroa 100 kilogrammalta voita;

ii) 169,80 euroa 100 kilogrammalta rasvatonta maitojauhetta;

f) sianlihan osalta 1 509,39 euroa tonnilta sikojen vakiolaatuisille ruhoille, jotka on määritelty painon ja vähärasvaisen lihan osuuden perusteella liitteessä IV olevassa B kohdassa tarkoitetun, unionin sianruhojen luokitteluasteikon mukaisesti seuraavasti:

i) ruhot, joiden paino on vähintään 60 kilogrammaa mutta alle 120 kilogrammaa: luokka E;

ii) ruhot, joiden paino on vähintään 120 kilogrammaa mutta enintään 180 kilogrammaa: luokka R;

g) oliiviöljyalalla:

i) 1 779 euroa tonnilta ekstra-neitsytoliiviöljyn osalta;

ii) 1 710 euroa tonnilta neitsytoliiviöljyn osalta;

iii) 1 524 euroa tonnilta sellaisen oliivilamppuöljyn osalta, jonka vapaiden happojen aste on kaksi; määrästä vähennetään 36,70 euroa tonnilta kutakin vapaiden happojen lisäastetta kohden.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyt viitekynnykset on tarkistettava säännöllisesti objektiivisten kriteerien perusteella, nimittäin tuotannon kehityksen, tuotantokustannusten ja erityisesti tuotantopanosten ja markkinoiden kehityksen perusteella. Tarvittaessa viitekynnykset on päivitettävä tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen tuotannon ja markkinoiden kehityksen pohjalta.

II OSA

SISÄMARKKINAT

I OSASTO

MARKKINAINTERVENTIOT

I LUKU

Julkiset interventiot ja yksityisen varastoinnin tuki

1 Jakso

Julkista interventiota ja yksityisen varastoinnin tukea koskevat yleiset säännökset

8 artikla

Soveltamisala

Tässä luvussa vahvistetaan markkinainterventioita koskevat säännöt, jotka liittyvät

a) julkiseen interventioon, jossa jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ostavat tuotteet ja varastoivat ne, kunnes ne poistetaan, ja

▼B

b) tuen myöntämiseen yksityisten toimijoiden toteuttamaan tuotteiden varastointiin.

9 artikla

Tukikelpoisten tuotteiden alkuperä

Tuotteiden, joihin voidaan soveltaa julkisia interventio-ostoja tai joille voidaan myöntää yksityisen varastoinnin tukea, on oltava peräisin unionista. Lisäksi jos ne on saatu viljelykasveista, kyseisten viljelykasvien on oltava korjattu unionissa, ja jos ne on saatu maidosta, kyseisen maidon on oltava tuotettu unionissa.

10 artikla

Ruhojen luokittelua koskevat unionin asteikot

Ruhojen luokittelua koskevia unionin asteikkoja sovelletaan liitteessä IV olevan A kohdan mukaisesti naudanliha-alalla vähintään kahdeksan kuukauden ikäisten nautaeläinten ruhojen osalta ja liitteessä IV olevan B kohdan mukaisesti sianliha-alalla muiden sikojen kuin siitossikojen osalta.

Lampaan- ja vuohenliha-alalla jäsenvaltiot voivat soveltaa lampaanruhojen luokittelua koskevaa unionin asteikkoa liitteessä IV olevan C kohdan sääntöjen mukaisesti.

2 Jakso

Julkinen interventio

11 artikla

Julkiseen interventioon hyväksyttävät tuotteet

Julkista interventiota sovelletaan seuraaviin tuotteisiin tässä jaksossa säädetyin edellytyksin sekä komission 19 artiklan mukaisesti antamilla delegoiduilla säädöksillä ja 20 artiklan mukaisesti antamilla täytäntöönpanosäädöksillä mahdollisesti määrittämien ylimääräisten vaatimusten ja edellytysten mukaisesti:

a) tavallinen vehnä, durumvehnä, ohra ja maissi;

b) paddy- eli raakariisi;

c) CN-koodien 0201 10 00 ja 0201 20 20–0201 20 50 tuore tai jäähdytetty naudanliha;

d) hyväksytyssä yrityksessä suoraan ja yksinomaan lehmänmaidosta tuotetusta pastöroidusta kermasta suoraan ja yksinomaan unionissa tuotettu voi, jonka voirasvapitoisuus on vähintään 82 painoprosenttia ja vesipitoisuus enintään 16 painoprosenttia;

▼B

e) ensiluokkainen rasvaton maitojauhe, joka on tehty hyväksytyssä yrityksessä unionissa sumutusmenetelmällä lehmänmaidosta ja jonka valkuaisainepitoisuus on vähintään 34,0 painoprosenttia rasvattomasta kuiva-aineesta.

12 artikla

Julkiset interventiojaksot

Julkinen interventio on mahdollista seuraavasti:

a) tavallisen vehnän, durumvehnän, ohran ja maissin osalta 1 päivästä marraskuuta 31 päivään toukokuuta;

b) paddy- eli raakariisin osalta 1 päivästä huhtikuuta 31 päivään heinäkuuta;

c) naudanlihan osalta koko vuoden ajan;

d) voin ja rasvattoman maitojauheen osalta 1 päivästä maaliskuuta 30 päivään syyskuuta.

13 artikla

Julkisen intervention aloittaminen ja lopettaminen

▼C2

1. Edellä 12 artiklassa tarkoitettujen jaksojen aikana julkinen interventio

▼B

a) on avoinna tavalliselle vehnälle, voille ja rasvattomalle maitojauheelle;

b) voidaan avata durumvehnälle, ohralle, maissille ja paddy- eli raakariisille (mukaan lukien tietyt paddy- eli raakariisin lajikkeet tai tyypit) komission toimesta täytäntöönpanosäädöksillä markkinatilanteen sitä vaatiessa. Nämä täytäntöönpanosäännökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen;

c) voidaan avata naudan- ja vasikanlihalle komission toimesta ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista hyväksytyillä täytäntöönpanosäädöksillä, jos liitteessä IV olevassa A kohdassa tarkoitetun, unionin nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikon perusteella noteerattu keskimääräinen markkinahinta jossakin jäsenvaltiossa tai jonkin jäsenvaltion jollakin alueella on 20 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan mukaisesti määritetyn edustavan ajanjakson ajan alle 85 prosenttia 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa vahvistetusta viitehinnasta.

▼B

2. Komissio voi lopettaa naudan- ja vasikanliha-alan julkisen intervention hyväksytyillä täytäntöönpanosäädöksillä, jos tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt edellytykset eivät 20 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan mukaisesti määritetyn edustavan ajanjakson aikana enää täyty. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista.

14 artikla

Ostaminen kiinteään hintaan tai tarjouskilpailumenettelyllä

Jos julkinen interventio on 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti avoinna, neuvosto hyväksyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti 11 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden ostohintojen vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet sekä tarvittaessa määrällisten rajoitusten vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet, kun ostaminen, tapahtuu kiinteään hintaan.

15 artikla

Julkiset interventiohinnat

1. Julkinen interventiohinta tarkoittaa

a) hintaa, jolla tuotteet on ostettava julkisessa interventiossa silloin, kun se tapahtuu kiinteään hintaan; tai

b) enimmäishintaa, jolla julkiseen interventioon hyväksytyt tuotteet voidaan ostaa silloin, kun se tapahtuu tarjouskilpailulla.

2. Neuvosto hyväksyy julkisen interventiohinnan tason sekä korotusten ja alennusten vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

16 artikla

Julkisesta interventiosta tapahtuvaa poistamista koskevat yleiset periaatteet

1. Julkisessa interventiossa ostetut tuotteet on poistettava siten, että

a) vältetään markkinahäiriöt;

b) varmistetaan tuotteiden tasapuolinen saanti ja ostajien tasapuolinen kohtelu; ja

c) noudatetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvia sitoumuksia.

2. Julkisessa interventiossa ostetut tuotteet voidaan poistaa asettamalla ne käytettäviksi asiaankuuluvissa unionin säädöksissä tarkoitetuille unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnatussa elintarvikkeiden jakeluohjelmassa. ►C2 Tällaisten tuotteiden kirjanpitoarvon on tällaisessa tapauksessa vastattava tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua asiaankuuluvaa vahvistettua julkista interventiohintaa. ◄

▼B

3. Komissio julkistaa vuosittain edellytykset, joiden mukaan julkisessa interventiossa ostetut tuotteet on myyty edellisenä vuonna.

3 Jakso

Yksityisen varastoinnin tuki

17 artikla

Tukikelpoiset tuotteet

Seuraavien tuotteiden yksityiseen varastointiin voidaan myöntää tukea tässä jaksossa säädetyin edellytyksin sekä komission 18 artiklan 1 kohdan tai 19 artiklan mukaisesti antamilla delegoiduilla säädöksillä ja 18 artiklan 2 kohdan taikka 20 artiklan mukaisesti antamilla täytäntöönpanosäädöksillä hyväksymien lisävaatimusten ja -edellytysten mukaisesti:

a) valkoinen sokeri;

b) oliiviöljy;

c) pellavakuitu;

d) vähintään kahdeksan kuukauden ikäisten nautaeläinten tuore tai jäähdytetty liha;

e) suoraan ja yksinomaan lehmänmaidosta saadusta kermasta valmistettu voi;

f) juusto;

g) lehmänmaidosta valmistettu rasvaton maitojauhe;

h) sianliha;

i) lampaan- ja vuohenliha.

Ensimmäisen kohdan f alakohtaa sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1151/2012 mukaisella suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettuun juustoon, jota on varastoitu mainitun asetuksen 7 artiklassa tarkoitetussa tuotteen tuote-eritelmässä mainittua kypsytysaikaa pidempään ja/tai kypsytysajan, joka osaltaan lisää juuston arvoa.

18 artikla

Tuen myöntämisedellytykset

1. Markkinoiden avoimuuden takaamiseksi siirretään komissiolle valta antaa tarvittaessa markkinoiden avoimuuden takaamiseksi delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti sellaisten edellytysten vahvistamiseksi, joiden mukaisesti se voi päättää myöntää yksityisen varastoinnin tukea 17 artiklassa luetelluille tuotteille ottaen huomioon:

a) asianomaisten tuotteiden osalta tilastoidut keskimääräiset unionin markkinahinnat, viitekynnykset ja tuotantokustannukset; ja/tai

▼B

b) tarve reagoida nopeasti erityisen vaikeaan markkinatilanteeseen tai alan taloudelliseen kehitykseen, jotka vaikuttavat merkittävällä tavalla kielteisesti alan marginaaleihin.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla:

a) myönnetään yksityisen varastoinnin tukea 17 artiklassa luetelluille tuotteille ottaen huomioon tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset;

b) rajoitetaan yksityisen varastoinnin tuen myöntämistä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Neuvosto hyväksyy 17 artiklan mukaisen yksityisen varastoinnin tuen määrän vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4 Jakso

Julkista interventiota ja yksityisen varastoinnin tukea koskevat yhteiset säännökset

19 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Sen varmistamiseksi, että julkisessa interventiossa ostettavat tai yksityisen varastoinnin tuen piiriin kuuluvat tuotteet soveltuvat pitkän aikavälin varastointiin ja ovat laadultaan aitoja, virheettömiä ja myyntikelpoisia, sekä eri alojen erityisominaisuuksien ottamiseksi huomioon tavoitteena varmistaa julkisen intervention ja yksityisen varastoinnin kustannustehokas toiminta, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti vaatimuksista ja edellytyksistä, jotka kyseisten tuotteiden on täytettävä tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten lisäksi. Kyseisten vaatimusten ja edellytysten tavoitteena on varmistaa ostettujen ja varastoitujen tuotteiden

a) laatu niiden laadullisten ominaisuuksien, laaturyhmien, laatuluokkien, luokkien, ominaispiirteiden ja iän osalta;

b) tukikelpoisuus niiden määrien, pakkausten, merkinnät mukaan luettuina, säilytyksen, aikaisempien varastointisopimusten, yritysten hyväksynnän sekä tuotteita koskevan sen vaiheen osalta, johon julkista interventiohintaa ja yksityisen varastoinnin tukea sovelletaan.

▼B

2. Vilja- ja paddy- eli raakariisialojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti laatuvaatimusten vahvistamisesta tavallisen vehnän, durumvehnän, ohran, maissin ja paddy- eli raakariisin interventio-ostojen ja -myyntien osalta.

3. Jotta varmistetaan asianmukainen varastointikapasiteetti ja julkisen interventiojärjestelmän tehokkuus kustannustehokkuuden, jakelun ja toimijoiden pääsyn osalta ja jotta pidetään huoli julkisessa interventiossa ostettavien varastointijakson lopussa poistettavien tuotteiden laadusta, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) vaatimukset, jotka julkisen intervention alaisten kaikkien tuotteiden varastointipaikkojen on täytettävä;

b) säännöt tuotteiden varastoinnista niistä vastuussa olevassa jäsenvaltiossa tai sen ulkopuolella ja tällaisten tuotteiden kohteluun tullien ja minkä tahansa YMP:n mukaisesti myönnettävän tai kannettavan määrän suhteen.

4. Sen varmistamiseksi, että yksityisen varastoinnin tuella saadaan toivottu markkinavaikutus, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) säännöt ja edellytykset, joita on sovellettava, jos varastoitu määrä on sopimuksen alaista määrää pienempi;

b) edellytykset tällaisen tuen ennakon myöntämiselle;

c) edellytykset, joiden nojalla voidaan päättää yksityisten varastointisopimusten kattamien tuotteiden saattamisesta uudelleen markkinoille tai poistamisesta.

5. Julkisen intervention ja yksityisen varastoinnin tuen järjestelmien moitteettoman toiminnan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa

a) säädetään tavaroiden tasapuolisen saannin ja toimijoiden tasapuolisen kohtelun varmistavien tarjouskilpailumenettelyjen käytöstä;

b) vahvistetaan lisäedellytykset, jotka toimijoiden on täytettävä, jotta helpotetaan järjestelmän tehokasta hallinnointia ja valvontaa jäsenvaltioiden ja toimijoiden kannalta;

c) vahvistetaan velvoite asettaa vakuus, jolla taataan, että toimijoiden velvollisuudet täytetään.

▼B

6. Jotta otettaisiin huomioon tekninen kehitys ja 10 artiklassa tarkoitettujen alojen tarpeet sekä tarve yhtenäistää eri tuotteiden tarjontamuodot markkinoiden avoimuuden ja hintojen seurannan parantamiseksi sekä markkinoiden interventiotoimenpiteiden soveltamiseksi, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla;

a) mukautetaan ja päivitetään liitteessä IV vahvistettuja säännöksiä, jotka koskevat unionin asteikkoja ruhojen luokittelua, tunnistamista ja tarjontamuotoa varten;

b) vahvistetaan täydentäviä säännöksiä, jotka koskevat ruhojen luokittelua, pätevien luokittelijoiden suorittama luokittelu mukaan luettuna, kokoluokittelua, automaattiset luokittelutekniikat mukaan luettuina, tunnistamista, punnitsemista ja merkintöjä sekä unionin keskihintojen laskemista ja kyseisten hintojen laskemisessa käytettyjä painotuskertoimia;

c) vahvistetaan säännöksiin poikkeuksia ja erityisiä poikkeuksia, joita jäsenvaltiot voivat myöntää teurastamoille, joissa teurastetaan vain vähän nautaeläimiä, sekä asianomaisia tuotteita koskevia lisäsäännöksiä, mukaan lukien säännökset, jotka koskevat naudanliha-alalla lihakkuusluokkia ja rasvaisuutta, ja muut säännökset, jotka koskevat lampaanliha-alalla painoa, lihan väriä ja rasvaisuutta sekä kevyiden karitsojen luokitteluperusteita;

d) annetaan jäsenvaltioille lupa olla soveltamatta sianruhojen luokitteluasteikkoa ja käyttää painon ja vähärasvaisen lihan osuuden lisäksi muita arviointiperusteita tai säätää poikkeuksia kyseiseen asteikkoon.

20 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet tämän luvun yhdenmukaiseksi soveltamiseksi. Nämä toimenpiteet voivat koskea erityisesti seuraavia seikkoja:

a) toimijan maksettavaksi jäävät kustannukset, kun julkiseen interventioon toimitetut tuotteet eivät täytä vähimmäislaatuvaatimuksia;

b) vähimmäisvarastointikapasiteetin vahvistaminen interventiovarastoille;

c) edustavat ajanjaksot, markkinat ja markkinahinnat, jotka ovat tarpeen tämän luvun soveltamiseksi;

▼B

d) julkisessa interventiossa ostettavien tuotteiden toimitus, tarjoajan vastuulla olevat kuljetuskustannukset, maksajavirastojen toteuttama tuotteiden haltuunotto ja maksaminen;

e) luuttomaksi leikkaamiseen liittyvät eri toimet naudanliha-alalla;

f) tuotteiden pakkaamista, kaupan pitämistä ja pakkausmerkintöjä koskevat järjestelyt;

g) tässä luvussa tarkoitettujen voin ja rasvattoman maitojauheen tuotantolaitosten hyväksymismenettelyt;

h) lupa varastointiin sen jäsenvaltion alueen ulkopuolella, jossa tuotteet on ostettu ja varastoitu;

i) julkisessa interventiossa ostettujen tuotteiden myynti tai poistaminen liittyen erityisesti myyntihintoihin, varastosta poistamisen edellytyksiin ja varastosta poistettujen tuotteiden myöhempään käyttöön tai määräpaikkaan, mukaan lukien sellaisia tuotteita koskevat menettelyt, jotka on asetettu käytettäviksi 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa ohjelmassa, mukaan lukien jäsenvaltioiden väliset siirrot;

j) julkisessa interventiossa ostettavien tuotteiden osalta säännökset, jotka liittyvät jäsenvaltioiden mahdollisuuteen myydä omalla vastuullaan varastoihin jääneet pienet määrät tai sellaiset määrät, joita ei ole mahdollista pakata uudelleen tai joiden laatu on heikentynyt;

k) yksityisen varastoinnin osalta jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ja hakijoiden välisten sopimusten tekeminen ja sisältö;

l) tuotteiden yksityiseen varastointiin asettaminen ja siinä pitäminen sekä niiden poistaminen varastosta;

m) yksityisen varastoinnin kesto ja säännökset, joita on noudatettava sopimuksissa mainittuja aikoja lyhennettäessä tai pidennettäessä;

n) menettelyt, joita noudatetaan kiinteään hintaan tapahtuvissa ostoissa, myös vakuuden asettamisessa sekä vakuuden määrän osalta, tai yksityisen varastoinnin etukäteen vahvistetun tuen myöntämisessä;

▼B

o) tarjouskilpailumenettelyjen käyttö sekä julkisen intervention että yksityisen varastoinnin yhteydessä erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

i) tarjousten jättäminen ja hakemuksen tai tarjouksen kattama vähimmäismäärä;

ii) vakuuden asettamisessa noudatettavat menettelyt sekä vakuuden määrä; ja

iii) tarjousten valinta varmistaen, että etusijalle asetetaan unionille edullisimmat tarjoukset, kuitenkin siten, että sopimus voidaan jättää tekemättä.

p) naudan-, sian- ja lampaanruhoihin sovellettavien unionin luokitteluasteikkojen täytäntöönpano;

q) markkinahintojen vahvistamista varten muunlainen ruhojen ja puoliruhojen tarjontamuoto kuin se, joka vahvistetaan liitteessä IV olevan A osan IV kohdassa;

r) jäsenvaltioiden soveltamat korjauskertoimet, joita käytetään erilaiselle naudan- ja lampaanruhojen tarjontamuodolle, jos vakiotarjontamuotoa ei käytetä;

s) käytännön järjestelyt, joita noudatetaan luokiteltujen ruhojen merkinnässä ja joiden avulla komissio laskee naudan-, sian- ja lampaanruhojen painotetun unionin keskihinnan;

t) luvan antaminen jäsenvaltioille säätää alueellaan teurastettujen sikojen osalta liitteessä IV olevasta B osan III kohdasta poikkeavasta sianruhojen tarjontamuodosta, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

i) niiden alueella tavanomaisesti noudatettu kauppatapa eroaa liitteessä IV olevan B osan III kohdan ensimmäisessä alakohdassa määritellystä vakiotarjontamuodosta;

ii) se on oikeutettua teknisten vaatimusten vuoksi;

iii) ruhoista on poistettu nahka yhdenmukaisesti;

u) säännökset komission asiantuntijoista ja jäsenvaltioiden nimeämistä asiantuntijoista koostuvan unionin komitean toteuttamasta, ruhoihin jäsenvaltioissa sovellettavan luokittelun uudelleentarkastelusta paikan päällä sen varmistamiseksi, että ruhot luokitellaan tarkasti ja luotettavasti. Kyseisten säännösten mukaan unioni vastaa uudelleentarkastelusta aiheutuvista kustannuksista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

21 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset luvan antamiseksi jäsenvaltioille käyttää liitteessä IV olevan C osan III kohdasta poiketen ruhopainoltaan alle 13 kilogramman painoisten karitsojen luokittelussa seuraavia ominaisuuksia:

a) ruhon paino;

b) lihan väri;

c) rasvaisuus.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään noudattamatta 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

II LUKU

Tukijärjestelmät

▼M2

1 Jakso

Tuki hedelmien ja vihannesten sekä maidon ja maitotuotteiden toimittamiseen oppilaitoksiin

22 artikla

Kohderyhmä

Tukiohjelma, jolla pyritään parantamaan maataloustuotteiden jakelua ja lasten ruokailutottumuksia, on suunnattu lapsille, jotka käyvät säännöllisesti jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hallinnoimissa tai tunnustamissa päiväkodeissa, esikouluissa ja ensimmäisen ja toisen asteen oppilaitoksissa.

23 artikla

Tuki kouluhedelmien ja kouluvihannesten ja koulumaidon toimittamista, koulutuksellisia liitännäistoimenpiteitä ja niihin liittyviä kustannuksia varten

1. Unionin tukea myönnetään 22 artiklassa tarkoitetuissa oppilaitoksissa olevien lasten hyväksi:

a) tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten tuotteiden toimittamiseen ja jakeluun;

b) koulutuksellisiin liitännäistoimenpiteisiin;

c) eräiden asiaan liittyvien laitteisto-, julkistamis-, seuranta- ja arviointikustannusten kattamiseen sekä, ellei niitä kateta tämän alakohdan a alakohdassa, logistiikka- ja jakelukustannusten kattamiseen.

Neuvosto vahvistaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti rajat unionin tuen osuudelle, joka kattaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet ja kustannukset.

▼**M2**

2. Tässä jaksossa tarkoitetaan:

a) ’kouluhedelmillä ja kouluvihanneksilla’ 3 kohdan a alakohdassa ja 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;

b) ’koulumaidolla’ 3 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita sekä liitteessä V tarkoitettuja tuotteita.

3. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua 1 kohdan nojalla vahvistettuun tukijärjestelmään, jäljempänä ’koulujärjestelmä’, ja jotka pyytävät vastaavaa unionin tukea, on kansalliset olosuhteet huomioon ottaen asetettava etusijalle tuotteet, jotka kuuluvat joko toiseen tai molempiin seuraavista ryhmistä:

a) hedelmät ja vihannekset ja banaanialan tuoreet tuotteet;

b) kulutukseen tarkoitettu maito ja sen laktoosittomat versiot.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kuitenkin tiettyjen tuotteiden kulutuksen edistämiseksi ja/tai alueellaan asuvien lasten erityisiin ravitsemustarpeisiin vastaamiseksi päättää jommankumman tai molempien seuraavien tuotteiden jakelusta:

a) hedelmä- ja vihannesjalostetuotteet 3 alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden lisäksi;

b) juusto, juustoaine, jogurtti ja muut käyneestä tai hapatetusta maidosta valmistetut, lisättyjä makuaineita ja lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältämättömät tuotteet, 3 alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden lisäksi.

5. Lisäksi jäsenvaltiot voivat täydentää 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden jakelua liitteessä V luetelluilla tuotteilla, jos ne pitävät sitä tarpeellisena koulujärjestelmän tavoitteiden ja 8 kohdassa tarkoitetuissa strategioissa esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi.

Tällöin unionin tukea maksetaan ainoastaan jaetun tuotteen maitoainesosalle. Kyseisen maitoainesosan on liitteessä V olevan luokan I tuotteiden osalta oltava vähintään 90 painoprosenttia ja liitteessä V olevan luokan II tuotteiden osalta vähintään 75 painoprosenttia.

Neuvosto vahvistaa unionin maitoainesosan tuen tason SEUT 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

6. Koulujärjestelmässä jaettavat tuotteet eivät saa sisältää mitään seuraavista:

a) lisätty sokeri;

b) lisätty suola;

c) lisätty rasva;

▼M2

d) lisätyt makeutusaineet;

e) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1333/2008 ([1]) määritellyt lisätyt keinotekoiset arominvahventeet E 620–E 650.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää, saatuaan terveys- ja ravitsemusasioista vastaavilta kansallisilta viranomaisiltaan asianmukaisen luvan kansallisten menettelyjensä mukaisesti, että 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut tukikelpoiset tuotteet saavat sisältää vähäisiä määriä lisättyä sokeria, lisättyä suolaa ja/tai lisättyä rasvaa.

7. Tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden lisäksi jäsenvaltiot voivat päättää sisällyttää koulutuksellisiin liitännäistoimenpiteisiin muita maataloustuotteita, erityisesti 1 artiklan 2 kohdan g ja v alakohdassa lueteltuja tuotteita.

8. Koulujärjestelmään osallistumisen ehtona on, että jäsenvaltio laatii ennen koulujärjestelmään osallistumistaan ja sen jälkeen kuuden vuoden välein kansallisen tai alueellisen tason strategian järjestelmän täytäntöönpanoa varten. Viranomainen, joka on vastuussa strategian laatimisesta kansallisella tai alueellisella tasolla, voi muuttaa strategiaa erityisesti seurannan ja arvioinnin sekä saavutettujen tulosten perusteella. Strategiassa on ainakin määriteltävä tarpeet, tarpeiden tärkeysjärjestys, kohderyhmä, saavutettaviksi odotetut tulokset ja, jos saatavilla, määrälliset tavoitteet verrattuna lähtötilanteeseen, ja vahvistettava näiden tavoitteiden saavuttamiseen parhaiten soveltuvat välineet ja toimet.

Strategia voi sisältää järjestelmän täytäntöönpanoon liittyviä erityisiä osatekijöitä, joiden tavoitteena on muun muassa yksinkertaistaa koulujärjestelmän hallintoa.

9. Jäsenvaltioiden on vahvistettava strategioissaan luettelo kaikista tuotteista, joita koulujärjestelmässä toimitetaan joko tavanomaisessa jakelussa tai koulutuksellisten liitännäistoimenpiteiden yhteydessä. Lisäksi niiden on varmistettava, että niiden terveys- ja ravitsemusasioista vastaavat kansalliset viranomaiset osallistuvat asianmukaisesti kyseisen luettelon laatimiseen tai että kyseiset viranomaiset antavat tälle luettelolle asianmukaisen luvan kansallisten menettelyjen mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 kohdan soveltamista.

10. Jotta koulujärjestelmällä olisi vaikutusta, jäsenvaltioiden on päätettävä myös koulutuksellisista liitännäistoimenpiteistä; niihin voi kuulua muun muassa toimenpiteitä ja toimia, joilla pyritään luomaan lapsille uusi suhde maatalouteen esimerkiksi maatilavierailujen kaltaisin toimin, ja 7 kohdassa tarkoitettujen useammanlaisten maataloustuotteiden jakelua. Nämä toimenpiteet voidaan myös suunnitella opettamaan lapsia asiaan liittyvistä aiheista, kuten terveellisistä ruokailutottumuksista, paikallisista elintarvikeketjuista, luonnonmukaisesta viljelystä, kestävästä tuotannosta tai ruuan haaskaamisen välttämisestä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1333/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikelisäaineista (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16).

▼M2

11. Jäsenvaltioiden on valittava jaettavat tai koulutuksellisiin liitännäistoimenpiteisiin sisällytettävät tuotteensa sellaisten objektiivisten perusteiden mukaan, joihin on kuuluttava yksi tai useampi seuraavista: terveys- ja ympäristönäkökohdat, kausiluonteisuus, vaihtelevuus tai paikallisten tai alueellisten tuotteiden saatavuus, asettaen etusijalle, niin pitkälle kuin se on mahdollista toteuttaa, unionista peräisin olevat tuotteet. Jäsenvaltiot voivat edistää erityisesti paikallisia tai alueellisia hankintoja, luonnonmukaisia tuotteita, lyhyitä toimitusketjuja tai ympäristöhyötyjä ja tarvittaessa asetuksella (EU) N:o 1151/2012 perustettujen laatujärjestelmien nojalla tunnustettuja tuotteita.

Jäsenvaltiot voivat harkita asettavansa strategioissaan etusijalle kestävyyttä ja reilua kauppaa koskevat näkökohdat.

23 a artikla

Rahoitussäännökset

1. Rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista, koulujärjestelmän mukainen tuki 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteiden jakelua, koulutuksellisia liitännäistoimenpiteitä ja asiaan liittyviä kustannuksia varten ei saa olla lukuvuotta kohden suurempi kuin 250 miljoonaa euroa.

Tämän enimmäismäärän puitteissa ne saavat olla enintään:

a) kouluhedelmien ja kouluvihannesten osalta 150 miljoonaa euroa lukuvuotta kohden;

b) koulumaidon osalta 100 miljoonaa euroa lukuvuotta kohden.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu tuki jaetaan jäsenvaltioiden kesken ottaen huomioon seuraavat seikat:

a) 6–10-vuotiaiden lasten lukumäärä kyseisessä jäsenvaltiossa;

b) kyseisen jäsenvaltion alueiden kehitysaste siten, että varmistetaan suuremman tuen myöntäminen vähemmän kehittyneille alueille ja asetuksen (EU) N:o 229/2013 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille pienille Egeanmeren saarille, ja

c) koulumaidon osalta a ja b alakohdassa tarkoitettujen perusteiden lisäksi maidon ja maitotuotteiden toimittamista lapsille koskevan unionin tuen aiempi käyttö.

Asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitetuilla määrärahoilla on varmistettava suuremman tuen myöntäminen SEUT 349 artiklassa luetelluille syrjäisimmille alueille, jotta voidaan ottaa huomioon kyseisten alueiden erityistilanne tuotteiden hankinnan alalla ja edistää tuotteiden hankintaa maantieteellisesti toisiaan lähellä sijaitsevien syrjäisimpien alueiden välillä.

Tässä kohdassa säädettyjen perusteiden soveltamisesta johtuvilla koulumaitoa koskevilla määrärahoilla on varmistettava, että kaikilla jäsenvaltioilla on oikeus saada jokaista ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun ikäryhmään kuuluvaa lasta kohden vähintään unionin tuen vähimmäismäärä. Vähimmäismäärä ei saa olla alhaisempi kuin unionin tuen keskimääräinen käyttö lasta kohden kaikissa jäsenvaltioissa ennen 1 päivää elokuuta 2017 sovelletussa koulumaitojärjestelmässä.

▼**M2**

Neuvosto hyväksyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimenpiteet, joilla vahvistetaan unionin kouluhedelmiä ja vihanneksia sekä koulumaitoa koskevan tuen lopulliset ja alustavat määrärahat sekä uudelleen jakaminen.

3. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua koulujärjestelmään, on toimitettava joka vuosi unionin tukea koskeva pyyntö, jossa täsmennetään kouluhedelmien ja kouluvihannesten osalta pyydetty määrä ja koulumaidon osalta pyydetty määrä, jonka ne haluavat jakaa.

4. Ylittämättä 1 kohdassa säädettyä 250 miljoonan euron enimmäismäärää, jokainen jäsenvaltio voi kerran lukuvuodessa siirtää enintään 20 prosenttia jommistakummista alustavista määrärahoistaan.

Tätä prosenttiosuutta voidaan korottaa 25 prosenttiin niiden jäsenvaltioiden osalta, joilla on SEUT 349 artiklassa lueteltuja syrjäisimpiä alueita, ja muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, kuten silloin, kun jäsenvaltion on tarpeen puuttua erityiseen markkinatilanteeseen koulujärjestelmän kattamalla alalla, kun se on erityisen huolissaan jommankumman tuoteryhmän alhaisesta kulutuksesta, tai muiden yhteiskunnan muutosten vuoksi.

Siirrot voidaan tehdä joko:

a) ennen lopullisten määrärahojen vahvistamista seuraavaksi lukuvuodeksi, jäsenvaltion alustavien määrärahojen välillä; tai

b) lukuvuoden alkamisen jälkeen jäsenvaltion lopullisten määrärahojen välillä, jos nämä määrärahat on asianomaisen jäsenvaltion osalta vahvistettu.

Kolmannen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja siirtoja ei voida tehdä alustavasta määrärahasta sen tuoteryhmän osalta, jolle asianomainen jäsenvaltio pyytää määrää, joka ylittää sen alustavan määrärahan. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle alustavien määrärahojen välisten siirtojen määrä.

5. Koulujärjestelmä ei vaikuta unionin lainsäädännön mukaisten erillisten kansallisten koulujärjestelmien soveltamiseen. Edellä 23 artiklassa säädettyä unionin tukea voidaan käyttää olemassa olevien kansallisten kouluhedelmiä ja kouluvihanneksia sekä koulumaitoa koskevien koulujärjestelmien tai koulujakelujärjestelmien soveltamisalan laajentamiseksi tai toimivuuden lisäämiseksi, mutta se ei saa korvata näiden olemassa olevien kansallisten järjestelmien rahoitusta, lukuun ottamatta aterioiden ilmaisjakelua lapsille oppilaitoksiin. Jos jäsenvaltio päättää laajentaa olemassa olevan kansallisen koulujärjestelmän soveltamisalaa tai lisätä sen toimivuutta hakemalla unionin tukea, sen on ilmoitettava 23 artiklan 8 kohdassa tarkoitetussa strategiassa, miten tämä saavutetaan.

6. Jäsenvaltiot voivat myöntää unionin tuen lisäksi kansallista tukea koulujärjestelmän rahoittamiseksi.

Jäsenvaltiot voivat rahoittaa tätä tukea asianomaisella alalla kerättävillä maksuilla tai muilla yksityissektorilta saatavilla rahoitusosuuksilla.

▼M2

7. Unioni voi asetuksen (EU) N:o 1306/2013 6 artiklan mukaisesti rahoittaa myös tiedotus-, julkistamis-, seuranta- ja arviointitoimenpiteitä, jotka liittyvät koulujärjestelmään, mukaan luettuina toimet, joilla pyritään lisäämään yleistä tietoisuutta järjestelmän tavoitteista, ja asiaan liittyviä verkottumistoimenpiteitä, joilla pyritään vaihtamaan kokemuksia ja parhaita käytäntöjä järjestelmän täytäntöönpanon ja hallinnon helpottamiseksi.

Komissio voi tämän asetuksen 24 artiklan 4 kohdan mukaisesti kehittää yhteisen tunnuksen tai graafisia elementtejä lisätäkseen koulujärjestelmän näkyvyyttä.

8. Koulujärjestelmään osallistuvien jäsenvaltioiden on koulutiloissa tai muissa asiaankuuluvissa paikoissa julkistettava järjestelmään osallistumisensa ja tiedotettava unionin antamasta tuesta. Jäsenvaltiot voivat käyttää kaikkia soveltuvia viestintävälineitä, joihin voi kuulua julisteita, asiaa koskevia verkkosivustoja, graafista tiedotusaineistoa ja tiedotus- ja valistuskampanjoita. Jäsenvaltioiden on varmistettava unionin koulujärjestelmän lisäarvo ja näkyvyys suhteessa oppilaitoksissa tarjottaviin muihin aterioihin.

24 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Lasten terveellisten ruokailutottumusten edistämiseksi ja sen varmistamiseksi, että koulujärjestelmän mukainen tuki kohdistetaan 22 artiklassa tarkoitettuun kohderyhmään kuuluviin lapsiin, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat seuraavia:

a) lisäperusteet, jotka koskevat 22 artiklassa tarkoitetun kohderyhmän tukikelpoisuutta;

b) jäsenvaltioiden suorittama tuen hakijoiden hyväksyminen ja valinta;

c) kansallisten tai alueellisten strategioiden laadinta sekä koulutukselliset liitännäistoimenpiteet.

2. Unionin varojen tehokkaan ja kohdennetun käytön varmistamiseksi ja koulujärjestelmän täytäntöönpanon helpottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

a) niiden kustannusten ja toimenpiteiden yksilöimiseksi, joihin voidaan myöntää unionin tukea;

b) jäsenvaltioiden velvoitteesta seurata ja arvioida koulujärjestelmänsä toimivuutta.

3. Tieteellisen kehityksen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti 23 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetun keinotekoisten arominvahventeiden luettelon täydentämiseksi.

▼M2

Jotta varmistetaan, että 23 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan mukaisesti jaettavat tuotteet vastaavat koulujärjestelmän tavoitteita, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti niiden lisätyn sokerin, lisätyn suolan ja lisätyn rasvan enimmäispitoisuuksien määrittämiseksi, jotka jäsenvaltio voi sallia 23 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan nojalla ja jotka ovat teknisesti välttämättömiä jalostettujen tuotteiden valmistamiseksi tai tuottamiseksi, enimmäispitoisuuksien määrittämiseksi.

4. Koulujärjestelmää koskevan tietoisuuden edistämiseksi sekä unionin tuen näkyvyyden lisäämiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa velvoitetaan koulujärjestelmään osallistuvat jäsenvaltiot tiedottamaan selkeästi siitä, että ne saavat unionin tukea järjestelmän täytäntöönpanoa varten, myös seuraavien osalta:

a) tarvittaessa yhteisen tunnuksen tai graafisten elementtien esitystapaa, sommittelua, kokoa ja suunnittelua koskevien erityisten kriteerien vahvistaminen;

b) viestintävälineiden käyttöä koskevat erityiset kriteerit.

5. Unionin järjestelmän lisäarvon ja näkyvyyden varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti säännöistä, joita sovelletaan tuotteiden jakeluun suhteessa muihin oppilaitoksissa tarjottaviin aterioihin.

6. Koska on tarpeen varmistaa, että unionin tuki heijastuu hintaan, jolla tuotteet ovat koulujärjestelmässä saatavilla, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa jäsenvaltiot velvoitetaan selvittämään strategioissaan, miten tämä saavutetaan.

25 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa tämän jakson soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat muun muassa:

a) tietoja, joiden on sisällyttävä jäsenvaltioiden strategioihin;

b) tukihakemuksia ja maksuja, mukaan lukien koulujärjestelmän yhteisestä kehyksestä johtuva menettelyjen yksinkertaistuminen;

c) koulujärjestelmän julkistamiseen liittyviä menetelmiä sekä siihen liittyviä verkottumistoimenpiteitä;

d) koulujärjestelmään osallistuvien jäsenvaltioiden esittämien vuosittaisten tukipyyntöjen sekä seuranta- ja arviointikertomusten toimittamista, muotoa ja sisältöä;

e) edellä olevan 23 a artiklan 4 kohdan soveltamista, muun muassa siirtojen määräaikoja sekä siirtoilmoitusten toimittamista, muotoa ja sisältöä.

▼M2

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

2 Jakso

Tuki oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla

29 artikla

Oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alaa tukevat ohjelmat

1. Unioni rahoittaa 152 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden, 156 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien tai 157 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden kolmivuotisia toimintaohjelmia yhdellä tai useammalla seuraavista aloista:

a) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan markkinoiden seuranta ja hallinnointi;

b) oliivinviljelyn ympäristövaikutusten parantaminen;

c) oliivinviljelyn kilpailukyvyn parantaminen nykyaikaistamisen avulla;

d) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantaminen;

e) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien jäljitettävyysjärjestelmä sekä laadun varmentaminen ja suojaaminen, erityisesti loppukuluttajille myytävien oliiviöljyjen laadun tarkkailu kansallisten viranomaisten valvonnassa;

f) tiedottaminen tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien ja toimialakohtaisten organisaatioiden toimista oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien laadun parantamiseksi.

▼M6

Toimintaohjelmien, jotka on laadittu alkavaksi 1 päivänä huhtikuuta 2021, on päätyttävä 31 päivänä joulukuuta 2022.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimintaohjelmiin maksettava unionin rahoitus vuonna 2020 on

a) 11 098 000 euroa Kreikalle;

b) 576 000 euroa Ranskalle;

c) 35 991 000 euroa Italialle.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimintaohjelmiin maksettava unionin rahoitus kunakin vuotena 2021 ja 2022 on

a) 10 666 000 euroa Kreikalle;

b) 554 000 euroa Ranskalle;

c) 34 590 000 euroa Italialle.

▼B

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimintaohjelmiin myönnettävän unionin rahoitusosuuden enimmäismäärä on samansuuruinen kuin jäsenvaltioiden pidättämät määrät. Tukikelpoisiin kustannuksiin myönnettävä enimmäisrahoitus on

▼B

a) 75 prosenttia 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla aloilla toteutettavien toimien osalta;

b) 75 prosenttia käyttöomaisuuteen liittyvien investointien ja 50 prosenttia 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetulla alalla toteutettavien muiden toimien osalta;

c) 75 prosenttia sellaisten toimintaohjelmien osalta, joita toteuttavat 1 kohdassa tarkoitetut hyväksytyt organisaatiot vähintään kahdesta tuottajajäsenvaltiosta ainakin kolmessa kolmannessa maassa tai ei-tuottajajäsenvaltiossa 1 kohdan c ja f alakohdassa tarkoitetuilla aloilla, ja 50 prosenttia muiden näillä aloilla toteutettavien toimien osalta.

Jäsenvaltion on myönnettävä lisärahoitusta, jonka määrä saa olla enintään 50 prosenttia kustannuksista, jotka eivät saa unionin rahoitusta.

30 artikla

Siirretty säädösvalta

Edellä 29 artiklassa säädetyn unionin tuen tehokkaan ja vaikuttavan käytön varmistamiseksi ja oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

a) edellä 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alojen osalta erityisistä toimenpiteistä, jotka unionin tuella voidaan rahoittaa, sekä toimista ja kustannuksista, joita ei voida rahoittaa;

b) erityisiä aloja koskevan unionin rahoituksen jakautumisen jäsenvaltiokohtaisesta vähimmäistasosta;

c) vaatimuksesta asettaa vakuus jätettäessä hakemus toimintaohjelman hyväksymiseksi ja jos tuesta maksetaan ennakko;

d) perusteista, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon toimintaohjelmien valinnassa ja hyväksymisessä.

31 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän jakson soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

a) toimintaohjelmien toteuttamista ja tällaisiin ohjelmiin tehtäviä muutoksia;

b) tuen maksamista, tukiennakot mukaan luettuina;

c) asetettavaan vakuuteen sovellettavia menettelyjä ja vakuuden määrää jätettäessä hakemus toimintaohjelman hyväksymiseksi ja jos tuesta maksetaan ennakko.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

3 Jakso

Tuki hedelmä- ja vihannesalalla

32 artikla

Toimintarahastot

1. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatiot ja/tai niiden yhteenliittymät voivat perustaa toimintarahaston. Toimintarahasto rahoitetaan

a) maksuosuuksilla, joista vastaavat

i) tuottajaorganisaation jäsenet ja/tai tuottajaorganisaatiot itse; tai

ii) tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät jäsentensä kautta.

b) Unionin taloudellisella tuella, jota voidaan myöntää tuottajaorganisaatioille tai niiden yhteenliittymille, jos yhteenliittymät esittävät, johtavat ja suorittavat toimintaohjelmia tai osittaisia toimintaohjelmia, niiden ehtojen ja edellytysten mukaisesti, jotka komissio hyväksyy 37 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä ja 38 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä.

2. Toimintarahastosta voidaan rahoittaa ainoastaan jäsenvaltioille toimitettuja ja niiden hyväksymiä toimintaohjelmia.

33 artikla

Toimintaohjelmat

1. Hedelmä- ja vihannesalan toimintaohjelmien on kestettävä vähintään kolme ja enintään viisi vuotta. Toimintaohjelmilla on oltava vähintään kaksi 152 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista tai kaksi seuraavista tavoitteista:

a) tuotannonsuunnittelu, tuotannon ja kulutuksen ennakointi ja seuranta mukaan lukien;

b) tuotteiden laadun parantaminen riippumatta siitä, ovatko kyseessä tuoretuotteet vai jalosteet;

c) tuotteiden kaupallisen arvon lisääminen;

d) tuotteiden menekin edistäminen riippumatta siitä, ovatko kyseessä tuoretuotteet vai jalosteet;

e) ympäristötoimenpiteet, erityisesti veteen liittyvät, ja ympäristöystävälliset tuotantomenetelmät, myös luonnonmukainen maatalous;

▼M5

f) kriisinehkäisy ja -hallinta, mukaan lukien muiden tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien, tuottajaryhmien tai yksittäisten tuottajien ohjaus.

▼B

Toimintaohjelmat on toimitettava jäsenvaltioiden hyväksyttäväksi.

▼M6

Toimintaohjelmia, joiden pidentäminen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun viiden vuoden enimmäiskeston mukaisena tulee hyväksyttäväksi 29 päivän joulukuuta 2020 jälkeen, saa pidentää vain 31 päivään joulukuuta 2022 asti.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, uudet toimintaohjelmat, jotka hyväksytään 29 päivän joulukuuta 2020 jälkeen, saavat kestää enintään kolme vuotta.

▼B

2. Tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät voivat myös esittää kokonaisen tai osittaisen toimintaohjelman, joka koostuu toimista, jotka jäseninä olevat tuottajaorganisaatiot ovat yksilöineet toimintaohjelmissaan mutta eivät ole toteuttaneet. Tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmiin sovelletaan samoja sääntöjä, ja niitä tarkastellaan yhdessä jäseninä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmien kanssa.

Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymientoimintaohjelmien toimet rahoitetaan kokonaan jäseninä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintavaroista maksetuilla maksuosuuksilla ja rahoitus tulee jäseninä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintavaroista;

b) toimet ja vastaavat maksuosuudet luetellaan kunkin osallistuvan tuottajaorganisaation toimintaohjelmassa;

c) kaksinkertaista rahoitusta ei ole.

3. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitetulla kriisinehkäisyllä ja -hallinnalla on pyrittävä välttämään hedelmä- ja vihannesmarkkinoilla esiintyvät kriisit ja ratkaisemaan ne seuraavin toimenpitein:

a) investoinnit, joiden avulla voidaan tehostaa markkinoille saatettavien määrien hallintaa;

b) koulutustoimenpiteet ja parhaiden käytäntöjen vaihto;

▼M5

c) menekinedistäminen ja tiedotus, mukaan lukien toimet ja toiminnat, joiden tarkoituksena on hedelmä- ja vihannesmarkkinoiden monipuolistaminen ja vahvistaminen, kriisin estämiseksi tai sen aikana;

d) keskinäisten rahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen ja maksuosuudet keskinäisten rahastojen täydentämiseksi sen jälkeen, kun niistä on maksettu korvausta tuottajajäsenille, joiden tulot ovat laskeneet voimakkaasti epäsuotuisten markkinaolosuhteiden johdosta;

▼B

e) hedelmätarhojen uudelleenistutus, kun se on tarpeen terveyteen/ tai kasvinterveyteen liittyvistä syistä jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämän pakollisen raivauksen vuoksi;

f) markkinoiltapoisto;

g) hedelmien ja vihannesten korjaaminen raakana tai korjaamatta jättäminen;

h) satovakuutus;

▼M5

i) muiden tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien, tuottajaryhmien tai yksittäisten tuottajien ohjaus.

▼B

Satovakuutukseen myönnettävällä tuella suojataan tuottajien tuloja silloin kun luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, taudit tai tuholaiset aiheuttavat menetyksiä.

▼B

Vakuutussopimuksissa on vaadittava, että tuensaajat toteuttavat tarvittavat riskienehkäisytoimenpiteet.

Enintään kolmannes toimintaohjelman menoista saa liittyä kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin, viidennessä alakohdassa tarkoitettu pääoman takaisinmaksu ja korko mukaan luettuina.

Tuottajaorganisaatiot voivat ottaa kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden rahoittamiseksi kaupallisin ehdoin myönnettäviä lainoja. Siinä tapauksessa pääoman takaisinmaksu ja lainoista perittävä korko voivat muodostaa osan toimintaohjelmasta, ja sille voidaan siten myöntää 34 artiklan mukaista unionin taloudellista tukea. Kriisinehkäisyn ja -hallinnan erityistoimet voidaan rahoittaa tällaisin lainoin tai suoraan taikka molempia tapoja käyttäen.

4. Tässä jaksossa tarkoitetaan

a) ’raakana korjaamisella’ markkinoille kelpaamattomien tuotteiden, jotka eivät saa olla ennen raakana korjaamista vaurioituneita sääolosuhteiden, tautien tai muiden syiden vuoksi, korjaamista kokonaan tietyllä alueella;

b) ’korjaamatta jättämisellä’ nykyisen tuotantosyklin lopettamista tietyllä alueella silloin, kun tuote on hyvin kehittynyt ja laadultaan virheetön ja myyntikelpoinen. Tuotteiden hävittämistä sääolosuhteiden tai taudin vuoksi ei kuitenkaan pidetä korjaamatta jättämisenä.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että

a) toimintaohjelmat sisältävät vähintään kaksi ympäristötointa tai

b) toimintaohjelmien menoista vähintään 10 prosentilla katetaan ympäristötoimia.

▼M5

Ympäristötoimien on oltava asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 3 kohdassa ja 29 artiklan 2 ja 3 kohdassa maatalouden ympäristösitoumuksille tai luonnonmukaista maataloutta koskeville sitoumuksille vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

Jos vähintään 80 prosenttia tuottajaorganisaation kaikista tuottajajäsenistä on sitoutunut yhteen tai useampaan samanlaiseen asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 3 kohdassa ja 29 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyyn maatalouden ympäristösitoumukseen tai luonnonmukaista maataloutta koskevaan sitoumukseen, on kukin näistä sitoumuksista laskettava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuksi ympäristötoimeksi.

▼B

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille ympäristötoimille myönnettävällä tuella on katettava toimesta aiheutuvia lisäkustannuksia ja tulonmenetyksiä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ympäristöpaineita lisäävät investoinnit ovat sallittuja vain, jos on otettu käyttöön tehokkaat järjestelyt ympäristön suojaamiseksi näiltä paineilta.

▼B

34 artikla

Unionin taloudellinen tuki

1. Unionin taloudellisen tuen määrä on yhtä suuri kuin 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tosiasiallisesti suoritettujen maksuosuuksien määrä, ja se on rajoitettu 50 prosenttiin tosiasiallisesti aiheutuneista menoista.

2. Unionin taloudellinen tuki ei saa ylittää 4,1 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation ja/tai niiden yhteenliittymän kaupan pitämän tuotannon arvosta.

Tuottajaorganisaatioiden tapauksessa prosenttiosuutta voidaan kuitenkin korottaa 4,6 prosenttiin kaupan pidetyn tuotannon arvosta edellyttäen, että määrä, joka ylittää 4,1 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, käytetään yksinomaan kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin.

Kun on kyse tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymistä, prosenttiosuutta voidaan korottaa 4,7 prosenttiin kaupan pidetyn tuotannon arvosta edellyttäen, että määrä, joka ylittää 4,1 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, käytetään yksinomaan kyseisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän jäsentensä puolesta täytäntöön panemiin kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyä 50 prosentin enimmäismäärää korotetaan tuottajaorganisaation pyynnöstä 60 prosenttiin, jos kyse on toimintaohjelmasta tai sen osasta, joka täyttää vähintään yhden seuraavista edellytyksistä:

a) sen jättää useampi unionin tuottajaorganisaatio, joka harjoittaa eri jäsenvaltioissa kansainvälistä toimintaa;

b) sen jättää yksi tai useampi tuottajaorganisaatio, joka harjoittaa toimialakohtaisesti toteutettavia toimia;

c) se koskee yksinomaan tukea neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 ([1]) soveltamisalaan kuuluville luonnonmukaisesti tuotetuille tuotteille;

d) se on ensimmäinen toimintaohjelma, jonka jättää hyväksytty tuottajaorganisaatio, joka on syntynyt kahden hyväksytyn tuottajaorganisaation sulautumisesta;

e) se on ensimmäinen toimintaohjelma, jonka hyväksytty tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä jättää;

f) sen jättää tuottajaorganisaatio jäsenvaltioissa, joissa tuottajaorganisaatiot pitävät kaupan alle 20:tä prosenttia hedelmien ja vihannesten tuotannosta;

g) sen jättää tuottajaorganisaatio jollakin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuista syrjäisimmistä alueista.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

▼M5

4. Edellä 1 kohdassa säädettyä 50 prosentin enimmäismäärää korotetaan 100 prosenttiin seuraavissa tapauksissa:

a) markkinoilta poistettavat hedelmät ja vihannekset, joiden osuus on enintään 5 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon määrästä ja jotka poistetaan markkinoilta

i) ilmaisjakeluna jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymille hyväntekeväisyysorganisaatioille ja -säätiöille niiden toimintaan sellaisten henkilöiden hyväksi, joita kansallisessa lainsäädännössä pidetään oikeutettuina valtion apuun erityisesti elämiseen tarvittavien varojen puutteellisuuden takia;

ii) ilmaisjakeluna rangaistuslaitoksille, kouluille, oppilaitoksille, 22 artiklassa tarkoitetuille laitoksille ja lasten lomaleireille sekä jäsenvaltioiden nimeämille sairaaloille ja vanhainkodeille, jotka toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näin jaetut määrät ovat lisäys niiden tavallisesti ostamiin määriin;

b) toimet, jotka liittyvät asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 e artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 27 artiklan mukaisesti tunnustettujen muiden tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaryhmien ohjaamiseen edellyttäen, että nämä organisaatiot tai ryhmät ovat tämän asetuksen 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilta jäsenvaltioiden alueilta, taikka yksittäisten tuottajien ohjaamiseen.

35 artikla

Kansallinen taloudellinen tuki

1. Kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joissa hedelmä- ja vihannesalan tuottajien järjestäytymisaste on huomattavasti alle unionin keskiarvon, jäsenvaltiot voivat myöntää tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista tukea, joka on suuruudeltaan enintään 80 prosenttia 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista maksuosuuksista ja enintään 10 prosenttia tällaisen tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvosta. Tällä tuella täydennetään toimintarahastosta myönnettävää tukea.

2. Tuottajien järjestäytymisasteen jäsenvaltion alueella katsotaan olevan huomattavasti alle unionin keskiarvon, jos keskimääräinen järjestäytymisaste on ollut alle 20 prosenttia kolmena peräkkäisenä vuonna ennen toimintaohjelman toteuttamista. Järjestäytymisaste lasketaan sen hedelmä- ja vihannestuotannon arvona, joka kyseisellä alueella saatiin ja jota asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 e artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 27 artiklan mukaisesti tunnustetut tuottajaorganisaatiot, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät ja tuottajaryhmät pitivät kaupan, jaettuna kyseisellä alueella saadun hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisarvolla.

3. Kansallista taloudellista tukea 1 kohdan mukaisesti myöntävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle alueet, jotka täyttävät 2 kohdassa tarkoitetut kriteerit, sekä kyseisillä alueilla tuottajaorganisaatioille myönnetty kansallinen taloudellinen tuki.

▼B

36 artikla

Toimintaohjelmien kansallinen säännöstö ja kansallinen strategia

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansallinen säännöstö, joka sisältää 33 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja ympäristötoimia koskevat yleiset edellytykset. Säännöstössä on edellytettävä erityisesti, että tällaiset toimet täyttävät asetuksen (EU) N:o 1305/2013 asianomaiset vaatimukset, erityisesti sen 3 artiklassa esitetyt vaatimukset.

Jäsenvaltioiden on toimitettava säännöstöehdotuksensa komissiolle, joka voi ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista hyväksytyillä täytäntöönpanosäädöksillä vaatia siihen muutoksia kolmen kuukauden kuluessa toimittamisesta, jos se katsoo, ettei ehdotus edistäisi niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka on asetettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklassa ja seitsemännessä ympäristöä koskevassa unionin toimintaohjelmassa. Myös toimintaohjelmista rahoitettavien yksittäisten tilojen investointien on oltava mainittujen tavoitteiden mukaisia.

2. Kunkin jäsenvaltion on laadittava hedelmä- ja vihannesmarkkinoilla toteutettaville kestäville toimintaohjelmille kansallinen strategia. Strategian on sisällettävä

a) tilanneanalyysi vahvuuksista, heikkouksista ja kehitysmahdollisuuksista;

b) perusteet valituille ensisijaisille toimille;

c) toimintaohjelmien tavoitteet sekä välineet ja suoritusindikaattorit;

d) toimintaohjelmien arviointi;

e) tuottajaorganisaatioiden raportointivelvollisuudet.

Kansallisen strategian on sisällettävä myös 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen säännöstö.

3. Jäsenvaltioihin, joissa ei ole hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioita, ei sovelleta 1 ja 2 kohtaa.

37 artikla

Siirretty säädösvalta

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioille ja niiden yhteenliittymille myönnetyn tuen tehokkaan, kohdennetun ja kestävän käytön varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) toimintarahastot ja toimintaohjelmat, seuraavien osalta:

   i) arvioidut määrät, tuottajaorganisaatioiden ja niiden yhteenliittymienpäätökset maksuosuuksista ja toimintarahastojen käyttö;

   ii) toimintaohjelmiin sisällytettävät tai niiden ulkopuolelle jätettävät toimenpiteet, toimet, menot sekä hallinto- ja henkilöstökustannukset, niiden muuttaminen ja jäsenvaltioiden myöhemmin määrittelemät lisävaatimukset;

▼B

iii) rahoituksen päällekkäisyyden välttäminen toimintaohjelmien ja maaseudun kehittämisohjelmien välillä;

iv) tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmat;

v) erityissäännöt, jotka koskevat tapauksia, joissa tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät huolehtivat kokonaan tai osittain toimintaohjelmien hallinnoinnista, käsittelystä, toteuttamisesta ja esittämisestä;

vi) velvoite käyttää yhteisiä indikaattoreita toimintaohjelmien seurannassa ja arvioinnissa;

b) toimintaohjelmien kansallinen säännöstö ja kansallinen strategia kansallisten säännöstöjen ja kansallisten strategioiden vaikuttavuuden seuranta- ja arviointivelvoitteen osalta;

c) unionin taloudellinen tuki, seuraavien osalta:

i) unionin taloudellisen tuen laskentaperuste ja 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, kaupan pidetyn tuotannon arvo;

ii) tuen laskennassa sovellettavat viitekaudet;

iii) ennakkomaksujen suorittamista sekä vakuuksien asettamisen vaatimusta, jos tuesta maksetaan ennakko;

iv) erityissäännöt, jotka koskevat tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymientoimintaohjelmien rahoittamista, erityisesti 34 artiklan 2 kohdassa mainittujen rajojen soveltamista;

d) kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet, seuraavien osalta:

i) jäsenvaltioiden mahdollisuus olla soveltamatta yhtä tai useampaa kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpidettä;

▼M5

ii) 33 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b, c ja i alakohtiin liittyvät edellytykset;

▼B

iii) markkinoilta poistettujen tuotteiden jäsenvaltioiden päätöksellä sallittavat käyttötarkoitukset;

iv) markkinoiltapoiston enimmäistukitaso;

v) markkinoiltapoiston yhteydessä annettavia ennakkoilmoituksia koskeva vaatimus;

vi) markkinoiltapoiston tapauksessa 34 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun ilmaisjakeluun osoitetun kaupan pidetyn tuotannon määrän laskentaperuste ja kaupan pidetyn tuotannon enimmäismäärän määrittely;

vii) vaatimus unionin tunnuksen merkitsemisestä ilmaisjakeluun tarkoitettujen tuotteiden pakkauksiin;

viii) markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajia koskevat edellytykset;

▼B

ix) termien käyttö tätä jaksoa sovellettaessa;

x) raakana korjaamista ja korjaamatta jättämistä koskevat, jäsenvaltioiden vahvistamat edellytykset;

xi) satovakuutus;

xii) keskinäiset rahastot; ja

xiii) edellytykset, jotka liittyvät 33 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdan mukaisesta viinitarhojen uudelleenistuttamisesta terveyteen/ tai kasvinterveyteen liittyvistä syistä aiheutuviin kustannuksiin ja niitä koskevan ylärajan asettamiseen;

e) kansallinen taloudellinen tuki, seuraavien osalta:

i) tuottajien järjestäytymisaste;

ii) vakuuden asettamisvaatimus, jos tuesta maksetaan ennakko;

iii) unionin korvauksen enimmäisosuus kansallisesta taloudellisesta tuesta.

38 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimenpiteet, jotka koskevat:

a) toimintarahastojen hallinnointia;

b) tietoja, jotka 36 artiklassa tarkoitettuihin toimintaohjelmiin, kansallisiin säännöstöihin ja kansallisiin strategioihin on sisällytettävä, toimintaohjelmien toimittamista jäsenvaltioille, määräaikoja, niihin liitettäviä asiakirjoja ja hyväksymistä jäsenvaltioissa;

c) toimintaohjelmien täytäntöönpanoa tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimesta;

d) kansallisten strategioiden ja toimintaohjelmien seuranta- ja arviointikertomusten toimittamista, muotoa ja sisältöä;

e) tukihakemuksia ja tuen maksamista, tuen ennakkomaksut tai osittaiset maksut mukaan luettuina;

f) käytännön järjestelyjä unionin tunnuksen merkitsemiseksi ilmaisjakeluun tarkoitettujen tuotteiden pakkauksiin;

g) kaupan pitämisen vaatimusten noudattamista markkinoiltapoiston tapauksessa;

h) kuljetus-, lajittelu- ja pakkauskustannuksia ilmaisjakelun tapauksessa;

▼M5

i) menekinedistämis-, tiedotus-, koulutus- ja ohjaustoimenpiteitä kriisinehkäisyn ja kriisinhallinnan tapauksissa;

▼B

j) markkinoiltapoistotoimien, raakana korjaamisen, korjaamatta jättämisen sekä satovakuutustoimenpiteiden toteuttamista;

k) kansallisen taloudellisen tuen hakemista, maksulupaa, maksamista ja korvaamista;

▼B

l) vakuuden asettamismenettelyä ja määrää, jos tuesta maksetaan ennakko.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 Jakso

Viinialan tukiohjelmat

1 Alajakso

Yleiset säännökset ja tukikelpoiset toimenpiteet

39 artikla

Soveltamisala

Tässä jaksossa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat sitä, miten unionin varat jaetaan jäsenvaltioille ja miten jäsenvaltioiden on käytettävä kyseisiä varoja viisivuotisissa kansallisissa tukiohjelmissa, jäljempänä 'tukiohjelmat', viinialan erityisten tukitoimenpiteiden rahoittamiseksi.

40 artikla

Yhteensopivuus ja johdonmukaisuus

1. Tukiohjelmien on oltava unionin lainsäädännön mukaisia ja johdonmukaisia unionin toimien, politiikkojen ja prioriteettien kanssa.

2. Jäsenvaltiot ovat vastuussa tukiohjelmista, ja niiden on varmistettava, että tukiohjelmat ovat sisäisesti johdonmukaisia ja että ne laaditaan ja pannaan täytäntöön puolueettomasti ottaen huomioon asianomaisten tuottajien taloudellinen tilanne ja tarve välttää tuottajien perusteetonta eriarvoista kohtelua.

3. Tukea ei myönnetä

a) tutkimushankkeisiin tai toimenpiteisiin sellaisten tutkimushankkeiden tukemiseksi, jotka ovat muita kuin 45 artiklan 2 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuja;

b) toimenpiteisiin, jotka sisältyvät asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisiin jäsenvaltioiden maaseudun kehittämisohjelmiin.

41 artikla

Tukiohjelmien toimittaminen

1. Kunkin liitteessä VI luetellun tuottajajäsenvaltion on toimitettava komissiolle ehdotus viisivuotiseksi tukiohjelmaksi, ►C2 joka sisältää vähintään yhden 43 artiklassa esitetyistä tukikelpoisista toimenpiteistä. ◄

2. Tukiohjelmaluonnosten tukitoimenpiteet on laadittava jäsenvaltion sopivimmaksi katsomalla maantieteellisellä tasolla. Jäsenvaltion on kuultava tukiohjelmaluonnoksesta toimivaltaisia viranomaisia ja organisaatioita sopivalla alueellisella tasolla ennen sen esittämistä komissiolle.

▼B

3. Kukin jäsenvaltio voi toimittaa yhden tukiohjelmaehdotuksen, jossa voidaan ottaa huomioon alueelliset erityispiirteet.

4. Tukiohjelman soveltaminen alkaa kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun tukiohjelmaluonnos on toimitettu komissiolle.

Komissio voi kuitenkin antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla todetaan, että toimitettu tukiohjelmaluonnos ei ole tässä jaksossa vahvistettujen sääntöjen mukainen, ja ilmoittaa tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Siinä tapauksessa jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tarkistettu tukiohjelmaluonnos. Tarkistetun tukiohjelman soveltaminen alkaa kahden kuukauden kuluttua tarkistetun tukiohjelmaluonnoksen toimittamisesta, ellei se ole vieläkin yhteensopimaton, missä tapauksessa sovelletaan tätä alakohtaa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään soveltamatta 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

5. Edellä olevaa 4 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin jäsenvaltioiden soveltamien tukiohjelmien muutoksiin.

42 artikla

Tukiohjelmien sisältö

Näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä vähintään:

a) ehdotettujen toimenpiteiden yksityiskohtainen kuvaus ja määrälliset tavoitteet;

b) kuulemisten tulokset;

c) arvio ohjelman teknisistä, taloudellisista, sosiaalisista ja ympäristövaikutuksista;

d) toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulu;

e) yleinen rahoitusselvitys, josta ilmenevät käytettävät määrärahat ja määrärahojen alustava jakosuunnitelma toimenpiteiden välillä liitteessä VI esitettyjen talousarvion enimmäismäärien rajoissa;

f) seurannassa ja arvioinnissa käytettävät perusteet ja määrälliset indikaattorit sekä tukiohjelman asianmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi toteutettavat toimet; ja

g) tukiohjelman täytäntöönpanosta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja laitokset.

43 artikla

Tukikelpoiset toimenpiteet

Tukiohjelmat voivat sisältää vain yhden tai useampia seuraavista toimenpiteistä:

a) 45 artiklan mukainen menekinedistäminen;

▼B

b) 46 artiklan mukainen viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen;

c) 47 artiklan mukainen rypäleiden korjaaminen raakana;

d) 48 artiklan mukaiset keskinäiset rahastot;

e) 49 artiklan mukainen satovakuutus;

f) 50 artiklan mukaiset investoinnit;

g) 51 artiklan mukainen innovointi viinialalla;

h) 52 artiklan mukainen sivutuotteiden tislaus.

44 artikla

Tukiohjelmia koskevat yleiset säännöt

1. Käytettävissä olevat unionin varat on jaettava liitteessä VI säädetyissä talousarviorajoissa.

2. Unionin tukea voidaan myöntää vain asianomaisen tukiohjelmaluonnoksen toimittamisen jälkeen aiheutuneisiin tukikelpoisiin menoihin.

3. Jäsenvaltiot eivät saa osallistua unionin tukiohjelmissa rahoittamien toimenpiteiden kustannuksiin.

2 Alajakso

Erityiset tukitoimenpiteet

45 artikla

Menekinedistäminen

1. Tämän artiklan mukaisella tuella katetaan unionin viinejä koskevat tiedotus- ja menekinedistämistoimet

a) jäsenvaltioissa tarkoituksena tiedottaa kuluttajille vastuullisesta viininkulutuksesta ja unionin alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen järjestelmistä; tai

b) kolmansissa maissa tarkoituksena parantaa niiden kilpailukykyä.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja toimia sovelletaan viineihin, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä tai joihin on merkitty rypälelajike, ja ne voivat koskea ainoastaan yhtä tai useampaa seuraavista:

a) suhdetoimintaa ja menekinedistämistä tai mainontaa, joissa korostetaan erityisesti unionin tuotteiden korkeita vaatimuksia, etenkin laadun, turvallisuuden tai ympäristön kannalta;

b) osallistumista kansainvälisesti merkittäviin tapahtumiin, messuille tai näyttelyihin;

c) tiedotuskampanjoita erityisesti unionin alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja luonnonmukaisen tuotannon järjestelmistä;

▼B

d) laajempien markkinointimahdollisuuksien kannalta tarpeellisia uusia markkinoita koskevia tutkimuksia;

e) tiedotus- ja menekinedistämistoimien tulosten arviointitutkimuksia.

3. Unionin rahoitusosuus 1 kohdassa tarkoitettuihin tiedotus- ja menekinedistämistoimiin saa olla enintään 50 prosenttia tukikelpoisista menoista.

46 artikla

Viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen

1. Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen liittyvien toimenpiteiden tarkoituksena on parantaa viinintuottajien kilpailukykyä.

2. Viinitilojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä tuetaan, jos jäsenvaltiot toimittavat tuotantokykyään koskevan selvityksen 145 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen suunnattava tuki, jolla voitaisiin myös parantaa kestäviä tuotantojärjestelmiä ja viinialan ympäristöjalanjälkeä, voi sisältää vain yhden tai useampia seuraavista toimenpiteistä:

a) uusiin lajikkeisiin siirtyminen, joka voi tapahtua myös uudelleen varttamalla;

b) viinitilojen uudelleensijoittaminen;

c) viinitarhojen uudelleenistuttaminen, kun se on tarpeen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen terveyteen tai kasvinterveyteen liittyvästä syystä määräämän pakollisen raivauksen vuoksi;

d) viinitilan hoitotekniikoiden parantaminen, erityisesti kestävän tuotannon kehittyneiden järjestelmien käyttöönotto.

Tukea ei voida myöntää tavanomaiseen uudistamiseen, toisin sanoen saman viininvalmistukseen käytettävän rypälelajikkeen uudelleenistuttamiseen samalle lohkolle samaa viininviljelymenetelmää noudattaen viljelmillä, joilla viiniköynnökset ovat jo yli-ikäisiä.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäedellytyksiä erityisesti korvattavien viinitarhojen iän osalta.

4. Tuki viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen, muun muassa viinitilan hoitotekniikoiden parantamiseen, voidaan myöntää ainoastaan seuraavissa muodoissa:

a) tuottajille toimenpiteen täytäntöönpanosta aiheutuvien tulonmenetysten korvaaminen;

b) rakenneuudistuksesta ja uusiin lajikkeisiin siirtymisestä aiheutuviin kustannuksiin osallistuminen.

▼B

5. Kun kyseessä on 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuottajille toimenpiteen täytäntöönpanosta aiheutuvien tulonmenetysten korvaaminen, korvaus saa olla enintään 100 prosenttia asianomaisista menetyksistä, ja se voidaan myöntää jommassakummassa seuraavista muodoista:

a) sen estämättä, mitä istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä koskevassa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston III luvun IV a jakson II alajaksossa säädetään, vanhojen ja uusien viiniköynnösten samanaikaiselle esiintymiselle myönnetty lupa, joka voi olla voimassa enintään kolme vuotta kestävän siirtymäjärjestelyn päättymiseen saakka;

b) taloudellinen korvaus.

6. Unionin rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen tosiasiallisista kustannuksista saa olla enintään 50 prosenttia. Vähemmän kehittyneillä alueilla unionin rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen kustannuksista saa olla enintään 75 prosenttia.

47 artikla

Rypäleiden korjaaminen raakana

1. Tämän artiklan soveltamiseksi ’rypäleiden raakana korjaamisella’ tarkoitetaan raakojen rypäleterttujen hävittämistä tai poistamista kokonaan siten, että kyseiseltä alalta ei tule lainkaan satoa.

Kaupallisten rypäleiden korjaamatta jättämistä tavanomaisen tuotantosyklin lopussa ei pidetä raakana korjaamisena.

2. Rypäleiden raakana korjaamiseen myönnettävällä tuella pyritään palauttamaan tarjonnan ja kysynnän tasapaino unionin viinimarkkinoilla markkinakriisien ehkäisemiseksi.

3. Tuki rypäleiden raakana korjaamiseen voidaan myöntää kiinteämääräisenä hehtaaritukena, jonka asianomainen jäsenvaltio määrittelee. Tuki saa olla enintään 50 prosenttia rypäleterttujen hävittämisestä tai poistamisesta aiheutuvien suorien kustannusten ja tulonmenetysten summasta.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on otettava käyttöön puolueettomiin perusteisiin perustuva järjestelmä varmistaakseen, ettei rypäleiden raakana korjaaminen johda siihen, että yksittäisen viinintuottajan saama korvaus ylittää 3 kohdassa vahvistetut enimmäismäärät.

48 artikla

Keskinäiset rahastot

1. Keskinäisten rahastojen perustamiseen tarkoitetulla tuella autetaan tuottajia, jotka haluavat ottaa vakuutuksen markkinaheilahteluja vastaan.

2. Keskinäisten rahastojen perustamiseen tarkoitettua tukea voidaan myöntää väliaikaisena ja asteittain alenevana tukena rahaston hallintokustannusten kattamiseksi.

▼B

49 artikla

Satovakuutus

1. Satovakuutukseen myönnettävällä tuella suojataan tuottajien tuloja silloin kun luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, taudit tai tuholaiset aiheuttavat menetyksiä.

Vakuutussopimuksissa on vaadittava, että tuensaajat toteuttavat tarvittavat riskienehkäisytoimenpiteet.

2. Satovakuutusta varten voidaan myöntää tukea unionin taloudellisena tukena, joka saa olla enintään

a) 80 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut luonnonkatastrofeihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetysten varalta;

b) 50 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut seuraavien varalta:

   i) a alakohdassa tarkoitetut menetykset ja muut epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset;

   ii) eläinten, kasvitautien tai tuholaisten aiheuttamat menetykset.

3. Satovakuutukseen voidaan myöntää tukea, jos asianomaiset vakuutuskorvaukset eivät korvaa tuottajalle yli sataa prosenttia tulonmenetyksistä ottaen huomioon muut korvaukset, joita tuottaja on mahdollisesti saanut muista vakuutettuun riskiin liittyvistä tukijärjestelmistä.

4. Satovakuutukseen myönnettävä tuki ei saa vääristää kilpailua vakuutusmarkkinoilla.

50 artikla

Sijoitukset

1. Tukea voidaan myöntää aineellisille tai aineettomille investoinneille viininvalmistuslaitteisiin ja viininvalmistamojen infrastruktuuriin ja kaupan pitämisen rakenteisiin ja välineisiin. Näiden investointien tarkoituksena on parantaa yrityksen yleistä suorituskykyä, sen mukautumista markkinoiden vaatimuksiin ja sen kilpailukykyä ja ne koskevat liitteessä VI olevassa II osassa tarkoitettujen rypäletuotteiden tuotantoa tai kaupan pitämistä, mukaan lukien tavoitteet lisätä energiasäästöjä, maailmanlaajuista energiatehokkuutta ja kestäviä prosesseja

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaista enimmäistukea

a) sovelletaan ainoastaan komission suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettuihin mikroyrityksiin sekä pieniin ja keskisuuriin yrityksiin ([1]).

([1]) Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

▼B

b) voidaan lisäksi soveltaa kaikkiin yrityksiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 229/2013 ([1]) 1 artiklan 2 kohdassa määritellyillä Egeanmeren pienillä saarilla.

Enimmäistuki-intensiteetti puolitetaan, kun on kyse suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevan I osaston 2 artiklan 1 kohdan piiriin kuulumattomista yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 750 työntekijää tai joiden liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa.

Tukea ei saa myöntää vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenteiden uudistamiseksi myönnettävää valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa ([2]).

3. Tukikelpoisiksi menoiksi ei lasketa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 69 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja ei-tukikelpoisia kustannuksia.

4. Unionin rahoitusosuuteen tukikelpoisista investointikustannuksista sovelletaan seuraavia tuen enimmäismääriä:

a) 50 prosenttia vähemmän kehittyneillä alueilla;

b) 40 prosenttia muilla kuin vähemmän kehittyneillä alueilla;

c) 75 prosenttia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla;

d) 65 prosenttia asetuksen (EU) N:o 229/2013 1 artiklan 2 kohdassa määritellyillä Egeanmeren pienillä saarilla.

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 71 artiklaa soveltuvin osin.

51 artikla

Innovointi viinialalla

Tukea voidaan myöntää aineellisille tai aineettomille investoinneille liitteessä VII olevassa II osassa tarkoitettuihin tuotteisiin liittyvien uusien tuotteiden, prosessien tai teknologioiden kehittämiseksi. Tuella on pyrittävä parantamaan unionin rypäletuotteiden markkinoitavuutta ja kilpailukykyä, ja niihin voi osaksi sisältyä tiedonsiirtoa. Unionin rahoitusosuuden enimmäismäärät tämän artiklan nojalla tarjotun tuen osalta ovat samat kuin 50 artiklan 4 kohdassa määritetyt enimmäismäärät.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 229/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41).

([2]) EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

▼B

52 artikla

Sivutuotteiden tislaus

1. Tukea voidaan myöntää viiniyttämisen sivutuotteiden vapaaehtoiseen tai pakolliseen tislaukseen, joka on suoritettu liitteessä VIII olevan II osan D jaksossa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Myönnettävän tuen määrä vahvistetaan tuotetun alkoholin tilavuusprosenttia ja hehtolitraa kohti. Tukea ei myönnetä tislattavissa sivutuotteissa olevalle alkoholimäärälle, joka ylittää 10 prosenttia tuotetun viinin sisältämästä alkoholimäärästä.

2. Tuki maksetaan tislaajille, jotka jalostavat tislattavaksi toimitetut viiniyttämisen sivutuotteet raa'aksi alkoholiksi, jonka alkoholipitoisuus on vähintään 92 tilavuusprosenttia.

Jäsenvaltiot voivat asettaa tuen myöntämisen edellytykseksi sen, että edunsaaja on asettanut vakuuden.

3. Tuen enimmäismäärät perustuvat keräys- ja käsittelykustannuksiin, ja komissio vahvistaa ne 54 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä.

4. Tukeen sisältyy viiniyttämisen sivutuotteiden keräyskustannuksista maksettava kiinteämääräinen korvaus. Tämä korvaus siirretään tislaajalta tuottajalle, jos viimeksi mainittu vastaa kyseisistä kustannuksista.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuetun tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä kilpailun vääristymisen välttämiseksi yksinomaan teollisuudessa tai energiatarkoituksiin.

3 Alajakso

Menettelysäännökset

53 artikla

Siirretty säädösvalta

Sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden viinialan tukiohjelmien tavoitteet saavutetaan ja että unionin varoja käytetään tehokkaasti ja vaikuttavasti, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat:

a) sääntöjä, jotka koskevat vastuuta menoista, jotka aiheutuvat tukiohjelmien vastaanottamispäivän komissiossa ja niiden muuttamispäivän sekä niiden soveltamisen alkamispäivän välisenä aikana;

b) sääntöjä, jotka koskevat tukiohjelmien sisältöä sekä menoja, hallinto- ja henkilöstökustannuksia ja toimia, jotka voidaan sisällyttää jäsenvaltioiden tukiohjelmiin, ja mahdollisuutta suorittaa maksuja edustajien välityksellä 49 artiklassa säädetyn satovakuutuksen tuen tapauksessa;

▼B

c) sääntöjä, jotka koskevat vaatimusta asettaa vakuus, jos tuesta maksetaan ennakko;

d) sääntöjä, jotka koskevat termien käyttöä tätä jaksoa sovellettaessa;

e) sääntöjä, jotka koskevat ylärajan asettamista kustannuksille, joita aiheutuu 46 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesta viinitarhojen uudelleenistuttamisesta terveyteen/ tai kasvinterveyteen liittyvistä syistä;

f) sääntöjä, jotka koskevat rahoituksen päällekkäisyyden välttämistä seuraavien välillä:

i) jäsenvaltion viinialan tukiohjelman eri toimet ja

ii) jäsenvaltion viinialan tukiohjelma ja sen maaseudun kehittämis- tai menekinedistämisohjelmat;

g) sääntöjä, joiden nojalla tuottajien on poistettava markkinoilta viiniyttämisen sivutuotteet, ja jotka koskevat ylimääräisen hallintotaakan välttämiseksi kyseiseen velvollisuuteen myönnettäviä poikkeuksia sekä tislaajien vapaaehtoista sertifiointia koskevia sääntöjä;

h) sääntöjä, joiden nojalla jäsenvaltioiden on mahdollista vahvistaa edellytykset ohjelmiensa tukitoimenpiteiden moitteettomalle toiminnalle.

54 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimenpiteet, jotka koskevat:

a) tukiohjelmien toimittamista, vastaavaa rahoitussuunnittelua ja tukiohjelmien uudelleentarkastelua;

b) haku-, valinta- ja maksumenettelyjä;

c) jäsenvaltioiden tukiohjelmia koskevien raporttien ja arviointien toimittamista, muotoa ja sisältöä;

d) rypäleiden raakana korjaamiseen ja sivutuotteiden tislaukseen myönnettävän tuen määrien vahvistamista jäsenvaltioiden toimesta;

e) varainhoitoa sekä säännöksiä, jotka koskevat tukitoimenpiteiden soveltamista jäsenvaltioissa;

f) vakuuden asettamismenettelyä ja määrää, jos maksetaan ennakko;

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

5 Jakso

Tuki mehiläishoitoalalla

55 artikla

Kansalliset ohjelmat ja rahoitus

1. Jäsenvaltiot voivat mehiläistuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen yleisten edellytysten parantamiseksi laatia kolmivuotiset kansalliset ohjelmat, jäljempänä 'mehiläishoito-ohjelmat'. Ohjelmat on suunniteltava yhteistyössä mehiläishoitoalaa edustavien organisaatioiden kanssa.

▼M6

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kansallisia ohjelmia, jotka on laadittu 1 päivän elokuuta 2019 ja 31 päivän heinäkuuta 2022 väliseksi ajaksi, jatketaan 31 päivään joulukuuta 2022. Jäsenvaltioiden on muutettava kansallisia ohjelmiaan kyseisen pidennyksen huomioon ottamiseksi, ja niiden on annettava muutetut ohjelmat tiedoksi komissiolle näiden hyväksymistä varten.

▼B

2. Unionin rahoitusosuus mehiläishoito-ohjelmista vastaa 50:tä prosenttia menoista, joita jäsenvaltioille aiheutuu kyseisistä, 57 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan mukaisesti hyväksytyistä ohjelmista.

3. Voidakseen päästä osalliseksi 2 kohdassa tarkoitetusta unionin rahoitusosuudesta jäsenvaltion on tehtävä tutkimus mehiläishoitoalan tuotannon ja kaupan pitämisen rakenteesta alueellaan.

4. Seuraavat toimenpiteet voivat sisältyä mehiläishoito-ohjelmiin:

a) mehiläishoitajille ja mehiläishoitajien organisaatioille annettava tekninen apu;

b) mehiläisiä vaivaavien tuholaisten ja tautien, erityisesti varroapunkin, torjunta;

c) siirtohoidon järkeistäminen;

d) mehiläistuotteiden ominaisuuksia määrittävien laboratorioiden tukeminen, millä pyritään auttamaan mehiläishoitajia pitämään tuotteitaan kaupan ja nostamaan niiden arvoa;

e) tukitoimenpiteet unionin mehiläiskantojen lisäämiseksi;

f) yhteistoiminta mehiläishoitoalaa ja mehiläistuotteita koskevan soveltavan tutkimuksen ohjelmien toteuttamiseen erikoistuneiden tahojen kanssa;

g) markkinoiden seuranta;

h) tuotteiden laadun parantaminen niiden markkina-arvon parantamiseksi.

56 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Mehiläishoitoon myönnettyjen unionin varojen tehokkaan ja vaikuttavan käytön varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti:

▼B

a) päällekkäisen rahoituksen välttämisestä jäsenvaltioiden mehiläishoito-ohjelmien ja maaseudun kehittämisohjelmien välillä;

b) perustasta unionin rahoitusosuuden jakamiseksi kullekin osallistujajäsenvaltiolle muun muassa unionin mehiläispesien kokonaismäärän perusteella.

2. Sen varmistamiseksi, että unionin tukijärjestelmää mukautetaan uusimpaan kehitykseen ja että sen soveltamisalaan kuuluvilla toimenpiteillä voidaan tehokkaasti parantaa mehiläishoitotuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen yleisiä edellytyksiä, komissiolle siirretään valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla päivitetään 55 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen, jäsenvaltioiden mehiläishoito-ohjelmiin sisältyvien toimenpiteiden luetteloa lisäämällä siihen muita toimenpiteitä tai mukauttamalla kyseisiä toimenpiteitä poistamatta mitään niistä. Toimenpideluettelon päivittäminen ei vaikuta ennen delegoidun säädöksen voimaantuloa hyväksyttyjen kansallisten ohjelmien soveltamiseen.

57 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa tämän jakson soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat:

a) mehiläishoito-ohjelmien ja jäsenvaltioissa tehtyjen, mehiläishoitoalan tuotannon ja kaupan pitämisen rakennetta koskevien tutkimusten sisältöä;

b) menettelyä käyttämättömien varojen uudelleenjakamiseksi;

c) jäsenvaltioiden toimittamien mehiläishoito-ohjelmien hyväksymistä, mukaan lukien unionin rahoitusosuuden jakaminen kullekin osallistujajäsenvaltiolle, ja jäsenvaltioiden myöntämän rahoituksen enimmäismäärää.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6 Jakso

Tuki humala-alalla

58 artikla

Tuki tuottajaorganisaatioille

1. Unioni myöntää 152 artiklan mukaisesti tunnustetuille humala-alan tuottajaorganisaatioille tukea 152 artiklan 1 kohdan c alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseen.

▼M6

2. Unionin rahoitus 1 kohdassa säädettyyn tuottajaorganisaatioille maksettavaan tukeen on Saksan osalta 2 277 000 euroa vuonna 2020.

Unionin rahoitus 1 kohdassa säädettyyn tuottajaorganisaatioille maksettavaan tukeen on Saksan osalta 2 188 000 euroa kunakin vuotena 2021 ja 2022.

▼B

59 artikla

Siirretty säädösvalta

Jotta varmistetaan, että 58 artiklassa tarkoitetulla tuella pyritään 152 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin, komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) tukihakemukset, mukaan lukien määräaikoja ja hakemuksiin liitettäviä asiakirjoja koskevat säännöt;

b) säännöt, jotka koskevat tukikelpoisia humalan viljelyaloja ja kullekin tuottajaorganisaatiolle maksettavien määrien laskentaa.

60 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän jakson soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat tuen maksamista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

Viini-istutusten lupajärjestelmä

61 artikla

Kesto

Tässä luvussa perustettua viini-istutusten lupajärjestelmää sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä kautena. Komissio tekee väliarvioinnin arvioidakseen järjestelmän toimintaa ja tekee tarvittaessa ehdotuksia.

1 Jakso

Viini-istutusten lupajärjestelmän hallinnointi

62 artikla

Luvat

1. Edellä olevan 81 artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltuihin rypälelajikkeisiin kuuluvia lajikkeita voidaan istuttaa tai uudelleenistuttaa ainoastaan, jos siihen on myönnetty lupa 64, 66 ja 68 artiklan mukaisesti ja tässä luvussa säädettyjä edellytyksiä noudattaen.

2. Jäsenvaltion on myönnettävä 1 kohdassa tarkoitettu lupa, joka vastaa tiettyä hehtaareissa ilmoitettua alaa, tuottajan jätettyä puolueettomat ja syrjimättömät kelpoisuusedellytykset täyttävän hakemuksensa. Tällainen lupa on myönnettävä ilman, että tuottajalta peritään siitä maksua.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut luvat ovat voimassa kolme vuotta niiden myöntämispäivästä. Tuottajaan, joka ei ole käyttänyt hänelle myönnettyä lupaa luvan voimassaoloaikana, kohdistetaan hallinnollisia seuraamuksia, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 89 artiklan 4 kohdassa.

▼M6

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, 64 artiklan ja 66 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjen lupien, joiden voimassaolo umpeutuu vuonna 2020, voimassaoloa jatketaan 31 päivään joulukuuta 2021.

Tuottajille, joilla on tämän asetuksen 64 artiklan tai 66 artiklan 1 kohdan mukaisia lupia, joiden voimassaolo umpeutuu vuonna 2020, ei saa tämän kohdan ensimmäisestä alakohdasta poiketen asettaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 89 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta edellyttäen, että ne ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisille viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2021, että he eivät aio käyttää lupiaan eivätkä he halua hyödyntää tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua lupien voimassaolon jatkamista.

▼B

4. Tätä lukua ei sovelleta istutuksiin tai uudelleenistutuksiin alueilla, jotka on tarkoitettu kokeellisiin tarkoituksiin tai emoviiniköynnösten varttamisoksien viljelyyn, eikä alueilla, joilta saatavat viini tai viinituotteet on tarkoitettu yksinomaan viinintuottajan talouden omaan kulutukseen, tai alueilla, joilla tehdään uusia istutuksia yleisen edun perusteella ja kansallisen lainsäädännön nojalla toteutettujen pakkolunastusten johdosta.

▼M5

5. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tätä lukua sellaista viiniä tuottaviin alueisiin, joka soveltuu maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinistä tislattujen alkoholijuomien tuottamiseen, sellaisina kuin ne on rekisteröity Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008 ([1]) liitteessä III. Tämän luvun soveltamiseksi kyseisiä alueita voidaan käsitellä alueina, joilla voidaan tuottaa viinejä, joilla on suojattu alkuperämerkintä tai suojattu maantieteellinen merkintä.

▼B

63 artikla

Uusia istutuksia koskeva suojamekanismi

1. Jäsenvaltioiden on tarjottava vuosittain uusille istutuksille lupia niin, että ne vastaavat yhtä prosenttia niiden alueella viiniköynnöstä tosiasiallisesti kasvavasta kokonaisalasta mitattuna edellisen vuoden heinäkuun 31 päivänä.

2. Jäsenvaltiot voivat

a) soveltaa kansallisesti 1 kohdassa säädettyä pienempää prosenttiosuutta;

b) rajoittaa lupien myöntämistä aluetasolla, kun kyseessä ovat tietyt alueet, jotka soveltuvat suojatulla alkuperänimityksellä varustettujen viinien viljelyyn, tai alueet, jotka soveltuvat suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien viljelyyn, tai maantieteellistä merkintää vailla olevat alueet.

3. Kaikkien 2 kohdassa tarkoitettujen rajojen on edistettävä viini-istutusten määrän hallittua kasvua, oltava yli nolla prosenttia, ja ne on nimenomaisesti perusteltava yhdellä tai useammalla seuraavista erityisistä syistä:

a) tarve välttää selvästi osoitettua viinituotteiden ylitarjonnan riskiä suhteessa näiden tuotteiden markkinanäkymiin, ylittämättä sitä, mikä on tämän tarpeen täyttämiseksi välttämätöntä;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 110/2008, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta (EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16).

▼B

b) tarve välttää selvästi osoitettua tietyn suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän arvon alenemisen merkittävää riskiä.

4. Jäsenvaltioiden on julkistettava kaikki 2 kohdan nojalla hyväksytyt päätökset, jotka on perusteltava asianmukaisesti. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle hyväksymistään säännöistä.

64 artikla

Uusia istutuksia koskevien lupien myöntäminen

1. Kaikki kelpoisuusedellytykset täyttävät hakemukset on hyväksyttävä, jos kyseisten hakemusten kohteena oleva kokonaisala tiettynä vuonna ei ylitä kyseisen jäsenvaltion tarjoamaa alaa.

Jäsenvaltio voi tämän artiklan soveltamiseksi soveltaa yhtä tai useampaa seuraavista puolueettomista ja syrjimättömistä kelpoisuuskriteereistä:

a) hakijan maatalousmaan pinta-alan on oltava kooltaan vähintään sen alan suuruinen, jota lupapyyntö koskee;

b) hakijalla on oltava riittävä ammattitaito ja pätevyys;

c) hakemus ei saa aiheuttaa tiettyjen suojattujen alkuperänimitysten maineen väärinkäytön merkittävää riskiä, mikä on oletuksena elleivät viranomaiset osoita tällaisen riskin olemassaoloa;

▼M5

ca) hakijalla ei ole viiniköynnöksiä, jotka on istutettu ilman tämän asetuksen 71 artiklassa tarkoitettua lupaa tai ilman asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 a ja 85 b artiklassa tarkoitettua istutuslupaa;

▼B

d) asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yksi tai useampi 2 kohdassa tarkoitetuista perusteista edellyttäen, että niitä sovelletaan puolueettomasti ja syrjimättömästi.

▼M5

2. Jos kelpoisuusedellytykset täyttävien 1 kohdassa tarkoitettujen hakemusten kohteena oleva kokonaisala tiettynä vuonna ylittää kyseisen jäsenvaltion tarjoaman alan, lupia on myönnettävä kaikille hakijoille jakaen hehtaarit suhteessa siihen alaan, jolle kukin hakija on hakenut lupaa. Tällaisen myöntämisen yhteydessä voidaan perustaa hakijakohtainen vähimmäis- ja/tai enimmäisalue ja myöntäminen voidaan lisäksi osittain tai kokonaan suorittaa noudattaen yhtä tai useampaa seuraavista puolueettomista ja syrjimättömistä ensisijaisuusperusteista:

▼B

a) viiniköynnöksiä ensimmäistä kertaa istuttavat tuottajat, jotka vastaavat tilanpidosta (uudet tuottajat);

b) alueet, joilla viinitilat edistävät ympäristönsuojelua;

c) alueet, joilla tehdään uusia istutuksia maanjakohankkeiden puitteissa;

d) alueet, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita tai muita erityisiä rajoitteita;

e) kehitys- tai uudelleenistutushankkeiden kestävyys taloudellisen arvioinnin pohjalta;

▼B

f) alueet, joille tehdään uusia istutuksia, jotka osaltaan lisäävät kilpailukykyä tilatasolla ja alueellisesti;

g) hankkeet, joilla on mahdollisuudet parantaa maantieteellisillä merkinnöillä varustettujen tuotteiden laatua;

h) alueet, joille tehdään uusia istutuksia pienten ja keskisuurten tilojen koon kasvattamisen puitteissa.

▼M5

2 a. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa yhtä tai useampaa 2 kohdassa tarkoitettua perustetta, se voi lisätä ehdon, jonka mukaan hakijan on oltava enintään 40-vuotias luonnollinen henkilö hakemuksen jättämisvuonna.

3. Jäsenvaltioiden on julkistettava 1, 2 ja 2 a kohdassa tarkoitetut soveltamansa perusteet ja ilmoitettava ne viipymättä komissiolle.

▼B

65 artikla

Ammattialajärjestöjen asema

Jäsenvaltiot voivat 63 artiklan 2 kohtaa soveltaessaan ottaa huomioon 152, 156 ja 157 artiklassa tarkoitettujen, viinialalla toimivien tunnustettujen ammattialajärjestöjen, 95 artiklassa tarkoitettujen kiinnostuneiden tuottajaryhmien tai jäsenvaltion lainsäädännön perusteella tunnustettujen muuntyyppisten ammattialajärjestöjen esittämiä suosituksia sillä edellytyksellä, että asianomaiset kyseistä maantieteellistä viitealuetta edustavat osapuolet ovat sopineet niistä etukäteen.

Suosituksia ei saa esittää kolmea vuotta pidemmäksi ajanjaksoksi.

66 artikla

Uudelleenistutukset

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2016 myönnettävä ilman eri toimenpiteitä lupa tuottajille, jotka ovat raivanneet viiniköynnöstä kasvavan alan ja jotka ovat jättäneet hakemuksen. Luvan on vastattava raivatun alan todellista satotasoa. Tällaisten lupien kohteena olevia aloja ei lasketa mukaan sovellettaessa 63 artiklaa.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää 1 kohdassa tarkoitetun luvan tuottajille, jotka sitoutuvat raivaamaan viiniköynnöstä kasvavan alan, jos sitoumuksenalainen ala raivataan viimeistään neljän vuoden kuluttua siitä päivästä, jona uudet viiniköynnökset istutettiin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lupa on käytettävä samalla tilalla, jolla raivaus tehtiin. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa uudelleenistutukset alueilla, jotka soveltuvat suojatuilla alkuperänimityksillä tai suojatuilla maantieteellisillä merkinnöillä varustettujen viinien viljelyyn, 65 artiklan mukaisen ammattialajärjestön ►C2 suosituksen pohjalta koskemaan viiniköynnöksiä, jotka ovat saman suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän mukaisia kuin raivatulla alueella. ◄

▼B

4. Tätä artiklaa ei sovelleta luvattomia istutuksia raivattaessa.

67 artikla

Vähimmäissääntö

1. Tässä luvussa perustettua viini-istutusten lupajärjestelmää ei sovelleta niissä jäsenvaltioissa, joissa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston III luvun IV a jakson II alajaksossa perustettua istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä ei sovellettu 31 päivänä joulukuuta 2007.

2. Jäsenvaltiot, joissa sovellettiin 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää 31 päivänä joulukuuta 2007 ja joissa nykyinen viiniköynnöstä kasvava kokonaisala on enintään 10 000 hehtaaria, voivat päättää olla panematta täytäntöön tässä luvussa perustettua viini-istutusten lupajärjestelmää.

68 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Istutusoikeudet, jotka on myönnetty tuottajille ennen 31 päivää joulukuuta 2015 asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 h artiklan, 85 i artiklan tai 85 k artiklan mukaisesti ja joita kyseiset tuottajat eivät vielä ole käyttäneet mutta jotka ovat edelleen voimassa mainittuna päivänä, voidaan muuntaa tämän luvun nojalla luviksi 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen.

▼M6

Tällainen muuntaminen tehdään kyseisten tuottajien ennen 31 päivää joulukuuta 2015 esittämän pyynnön perusteella. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajien sallitaan esittää tällainen pyyntö oikeuksien muuntamisesta luviksi 31 päivään joulukuuta 2022 saakka.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla myönnettyjen lupien voimassaoloaika on sama kuin 1 kohdassa tarkoitettujen istutusoikeuksien voimassaoloaika. Jos kyseisiä lupia ei käytetä, ne lakkaavat olemasta voimassa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 tai, jos jäsenvaltio on tehnyt 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun päätöksen, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025.

▼B

3. Edellä olevan 1 kohdan nojalla myönnettyjen lupien kohteena olevia aloja ei lasketa mukaan sovellettaessa 63 artiklaa.

69 artikla

Siirretty säädösvalta

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) 62 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun vapautuksen hakemisen edellytykset;

b) 64 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja perusteita koskevat säännöt;

▼B

c) uusien perusteiden lisääminen 64 artiklan 1 ja 2 kohdassa lueteltuihin perusteisiin;

d) niiden viiniköynnösten, jotka tuottaja on sitoutunut raivaamaan, samanaikainen esiintyminen 66 artiklan 2 kohdan nojalla istutettujen uusien viiniköynnösten kanssa;

e) perusteet 66 artiklan 3 kohdan mukaisille jäsenvaltion päätöksille.

70 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan aiheelliset toimenpiteet, jotka koskevat:

a) lupien myöntämismenettelyjä;

b) jäsenvaltioiden ylläpitämiä rekistereitä ja komissiolle lähetettäviä ilmoituksia.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 Jakso

Viini-istutusten lupajärjestelmän valvonta

71 artikla

Luvattomat istutukset

1. Tuottajien on raivattava omalla kustannuksellaan alat, joille on ilman lupaa istutettu viiniköynnöksiä.

2. Jos tuottajat eivät tee raivausta neljän kuukauden kuluessa siitä, kun heille on ilmoitettu sääntöjenvastaisuudesta, jäsenvaltioiden on varmistettava tällaisten luvattomien istutusten raivaus kahden vuoden kuluessa siitä, kun mainittu neljän kuukauden jakso päättyi. Raivaukseen liittyvät kustannukset peritään asianomaisilta tuottajilta.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä niiden alojen kokonaispinta-ala, joille on todettu istutetun viiniköynnöksiä ilman lupaa 1 päivän tammikuuta 2016 jälkeen, sekä alat, jotka on raivattu 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

4. Tuottajaan, joka ei ole noudattanut tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia, kohdistetaan seuraamuksia, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 64 artiklan mukaisesti.

5. Alat, joille on ilman lupaa istutettu viiniköynnöksiä, eivät saa hyötyä mistään kansallisista tai unionin tukitoimenpiteistä.

72 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään aiheelliset toimenpiteet, jotka koskevat ilmoitusvaatimuksia, joita jäsenvaltioiden on noudatettava, mukaan lukien liitteessä VI säädettyjen talousarviomäärärahojen mahdolliset alentamiset, jos vaatimuksia ei ole noudatettu.

▼B

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen

II OSASTO

KAUPAN PITÄMISTÄ JA TUOTTAJAORGANISAATIOITA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

I LUKU

Kaupan pitämistä koskevat säännöt

1 Jakso

Kaupan pitämisen vaatimukset

1 Alajakso

Johdantosäännökset

73 artikla

Soveltamisala

Tässä jaksossa vahvistetaan maataloustuotteiden kaupan pitämisen vaatimuksia koskevat säännöt, sanotun kuitenkaan rajoittamatta maataloustuotteisiin sovellettavien muiden säännösten sekä eläinlääkintä-, kasvinterveys- ja elintarvikealoilla annettujen sellaisten säännösten soveltamista, joiden tarkoituksena on taata tuotteiden hygienia- ja terveysvaatimusten noudattaminen sekä eläinten, kasvien ja ihmisten terveyden suojelu. Nämä säännöt jaotellaan pakollisiin sääntöihin ja vapaaehtoisiin varattuihin ilmaisuihin.

2 Alajakso

Ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset

74 artikla

Yleisperiaate

Tuotteita, joille on vahvistettu ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset tämän jakson mukaisesti, voidaan pitää kaupan unionissa ainoastaan, jos ne täyttävät kyseiset vaatimukset.

75 artikla

Vahvistaminen ja sisältö

1. Kaupan pitämisen vaatimuksia voidaan soveltaa yhteen tai useampaan seuraavista tuotteista ja aloista:

a) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit;

b) hedelmät ja vihannekset;

c) hedelmä- ja vihannesjalosteet;

▼B

d) banaanit;

e) elävät kasvit;

f) munat;

g) siipikarjanliha;

h) ihmisravinnoksi tarkoitetut levitettävät rasvat;

i) humala.

2. Kuluttajien odotusten ottamiseksi huomioon sekä tämän artiklan 1 ja 4 kohdan kattamien maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien taloudellisten edellytysten ja niiden laadun parantamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti ala- tai tuotekohtaisista kaupan pitämisen vaatimuksista kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa, sekä tällaisiin vaatimuksiin sovellettavista poikkeuksista ja vapautuksista, jotta voitaisiin mukautua jatkuvasti muuttuviin markkinaolosuhteisiin, kehittyvään kuluttajakysyntään ja alan kansainvälisten normien kehitykseen sekä välttää tuoteinnovoinnin jarruttamista.

3. Rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 ([1]) 26 artiklan soveltamista edellä 1 kohdassa tarkoitetut kaupan pitämisen vaatimukset voivat koskea yhtä tai useampaa seuraavista seikoista, jotka on määritelty ala- tai tuotekohtaisesti ja jotka perustuvat kunkin alan ominaispiirteisiin, tarpeeseen säännellä markkinoille saattamista ja tämän artiklan 5 kohdassa määriteltyihin edellytyksiin:

a) tekniset määritelmät, nimitykset ja myyntinimitykset, jotka koskevat muita kuin 78 artiklassa säädettyjä aloja;

b) luokittelukriteerit, kuten luokittelu, paino, kokoluokittelu, ikä ja luokka;

c) laji, kasvilajike, eläinrotu tai kaupallinen tyyppi;

d) esillepano, kaupan pitämisen pakollisiin vaatimuksiin liittyvät päällysmerkinnät, pakkaaminen, pakkaamoihin sovellettavat säännöt, merkitseminen, satovuosi ja tiettyjen termien käyttö, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 92–123 artiklan soveltamista;

e) sellaiset kriteerit kuin tuotteen ulkonäkö, koostumus, lihakkuus ja ominaispiirteet sekä vesipitoisuus prosenttiosuutena;

f) tuotannossa käytettävät aineet tai ainesosat mukaan lukien niiden määrä, puhtaus ja yksilöiminen;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).

▼B

g) maataloustuotannon ja tuotantomenetelmän tyyppi mukaan lukien viininvalmistusmenetelmät ja kestävän tuotannon kehittyneet järjestelmät;

h) puristemehun ja viinin leikkaaminen mukaan lukien näiden määritelmät, sekoittaminen ja rajoitukset;

i) keruutiheys, toimittaminen, säilyttäminen ja käsittely, säilytysmenetelmä ja -lämpötila, varastointi ja kuljetus;

j) maataloustuotannon paikka ja/tai alkuperä siipikarjanlihaa ja levitettäviä rasvoja lukuun ottamatta;

k) eräiden aineiden ja käytäntöjen käyttörajoitukset;

l) erityiskäyttö;

m) edellytykset sellaisten tuotteiden myynnille, hallussapidolle, liikkuvuudelle ja käytölle, jotka eivät ole 1 kohdan nojalla määriteltyjen kaupan pitämisen vaatimusten tai 78 artiklassa tarkoitettujen määritelmien, nimitysten ja myyntinimitysten mukaisia, sekä sivutuotteiden hävittämiselle.

4. Sen lisäksi, mitä 1 kohdassa säädetään, viinialaan sovelletaan kaupan pitämisen vaatimuksia. Edellä olevan 3 kohdan f, g, h, k ja m alakohtaa sovelletaan kyseiseen alaan.

5. Tämän artiklan 1 kohdan nojalla määritellyt ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset vahvistetaan rajoittamatta 84–88 artiklan ja liitteen IX soveltamista ja ottaen huomioon

a) asianomaisen tuotteen erityispiirteet;

b) tarve varmistaa edellytykset tuotteiden markkinoille saattamisen helpottamiseksi;

c) tuottajien intressi ilmoittaa tuotteiden ja viljelyn ominaisuudet ja kuluttajien tarve saada riittäviä ja avoimia tuotetietoja mukaan lukien maataloustuotannon paikka, joka on määriteltävä tapauskohtaisesti asianmukaisella maantieteellisellä tasolla, sen jälkeen, kun on tehty vaikutustenarviointi, jossa otetaan huomioon toimijoille aiheutuvat kustannukset ja hallinnollinen taakka ja tuottajille ja loppukuluttajalle koituvat hyödyt;

d) menetelmät, jotka ovat saatavilla tuotteiden fysikaalisten, kemiallisten ja aistinvaraisten ominaisuuksien määrittämiseen;

e) kansainvälisten elinten hyväksymät normisuositukset;

▼B

f) tarve säilyttää tuotteiden luonnolliset ja olennaiset ominaisuudet ja välttää muuttamasta merkittävästi asianomaisen tuotteen koostumusta.

6. Kuluttajien odotusten ottamiseksi huomioon sekä maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien taloudellisten edellytysten ja maataloustuotteiden laadun parantamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti 1 kohdassa esitetyn aloja koskevan luettelon muuttamiseksi. Tällaiset delegoidut säädökset rajoitetaan tiukasti osoitettuihin tarpeisiin, jotka johtuvat muuttuvasta kuluttajakysynnästä, teknisestä kehityksestä tai tuoteinnovoinnin tarpeista, ja komission kertomuksessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle on arvioitava erityisesti kuluttajien tarpeita, toimijoiden kustannuksia ja hallinnollista taakkaa sekä vaikutusta sisämarkkinoihin ja kansainväliseen kauppaan ja tuottajille ja loppukuluttajille koituvia etuja.

76 artikla

Hedelmä- ja vihannesalan tuotteiden kaupan pitämistä koskevat lisävaatimukset

1. Edellä 75 artiklassa tarkoitettujen kaupan pitämisen vaatimusten lisäksi voidaan hedelmä- ja vihannesalan tuotteita, jotka on tarkoitettu myytäväksi tuoreina kuluttajille, pitää tarvittaessa kaupan ainoastaan, jos ne ovat laadultaan aitoja, virheettömiä ja myyntikelpoisia ja jos alkuperämaa on ilmoitettu.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja kaupan pitämisen vaatimuksia sekä tämän alajakson mukaisesti vahvistettuja hedelmä- ja vihannesalaan sovellettavia kaupan pitämisen vaatimuksia sovelletaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa, myös tuonnissa ja viennissä, ja ne voivat koskea laatua, luokittelua, painoa, kokoa, pakkaamista, päällysmerkintöjä, varastointia, kuljetusta, tarjontamuotoa ja kaupan pitämistä.

3. Sellaisten hedelmä- ja vihannesalan tuotteiden haltija, joita hyväksytyt kaupan pitämisen vaatimukset koskevat, ei saa pitää kyseisiä tuotteita esillä myyntitarkoituksessa, saattaa niitä myyntiin eikä toimittaa tai pitää niitä kaupan millään tavoin unionissa, elleivät ne ole mainittujen vaatimusten mukaisia, ja haltijan on vastattava siitä, että vaatimuksia noudatetaan.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa esitetyn vaatimuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ja tiettyjen erityistilanteiden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti erityisistä poikkeuksista tähän artiklaan, jos ne ovat tarpeen sen soveltamiseksi asianmukaisesti.

77 artikla

Humalan varmentaminen

1. Sovellettavien kaupan pitämisen vaatimusten lisäksi unionissa korjattuihin tai valmistettuihin humala-alan tuotteisiin on tarvittaessa sovellettava tämän artiklan mukaista varmentamismenettelyä.

▼B

2. Varmennustodistus voidaan antaa ainoastaan tuotteille, joiden laatu vastaa määrätylle kaupan pitämisen vaiheelle asetettuja vähimmäisvaatimuksia. Humalajauheelle, lupuliinipitoiselle humalajauheelle, humalauutteelle ja humalatuotteiden seoksille voidaan antaa varmennustodistus ainoastaan, jos näiden tuotteiden alfahappopitoisuus ei ole pienempi kuin sen humalan alfahappopitoisuus, josta ne on valmistettu.

3. Varmennustodistuksessa on ilmoitettava vähintään:

a) humalan tuotantopaikka tai -paikat;

b) sadonkorjuuvuosi tai -vuodet; ja

c) lajike tai lajikkeet.

4. Humala-alan tuotteita voidaan pitää kaupan tai viedä ainoastaan, jos niille on annettu tämän artiklan mukaisesti annettu varmennustodistus.

Jos on kyse humala-alan tuontituotteista, 190 artiklan 2 kohdassa säädetyn todistuksen katsotaan vastaavan varmennustodistusta.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan 4 kohdasta poikkeavia toimenpiteitä,

a) tiettyjen kolmansien maiden kaupan vaatimusten täyttämiseksi; tai

b) tiettyjen erityiskäyttöön tarkoitettujen tuotteiden osalta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä

i) ei saa vaikuttaa varmennustodistuksen saaneiden tuotteiden tavanomaiseen kaupan pitämiseen; ja

ii) on varmistettava, että vältetään kaikenlaiset näitä tuotteita koskevat epäselvyydet.

78 artikla

Määritelmät, nimitykset ja myyntinimitykset eräiden alojen ja tuotteiden osalta

1. Sovellettavien kaupan pitämisen vaatimusten lisäksi liitteessä VII säädettyjä määritelmiä, nimityksiä ja myyntinimityksiä sovelletaan tarvittaessa seuraaviin aloihin tai tuotteisiin:

a) naudanliha;

b) viini;

c) ihmisravinnoksi tarkoitetut maito ja maitotuotteet;

d) siipikarjan liha

▼B

e) munat;

f) ihmisravinnoksi tarkoitetut levitettävät rasvat;

g) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit.

2. Liitteessä VII säädettyjä määritelmiä, nimityksiä tai myyntinimityksiä saa käyttää unionissa vain sellaisen tuotteen kaupan pitämiseksi, joka on kyseisessä liitteessä säädettyjen vastaavien vaatimusten mukainen.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteessä VII säädettyihin määritelmiin ja myyntinimityksiin tehtäviä muutoksia sekä poikkeuksia tai vapautuksia niistä. Nämä delegoidut säädökset rajoitetaan tiukasti osoitettuihin tarpeisiin, jotka johtuvat muuttuvasta kuluttajakysynnästä, teknisestä kehityksestä tai tuoteinnovoinnin tarpeista.

4. Sen varmistamiseksi, että toimijoilla ja jäsenvaltioilla on selkeä ja asianmukainen käsitys liitteessä VII säädetyistä määritelmistä ja myyntinimityksistä, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti eritelmiä ja soveltamista koskevien sääntöjen osalta.

5. Kuluttajien odotusten ja maitotuotteiden markkinoiden kehityksen ottamiseksi huomioon siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritellään maitotuotteet, joiden osalta eläinlaji, josta maito on peräisin, on mainittava, ellei maito ole nautaeläimestä, ja vahvistetaan asiaankuuluvat tarpeelliset säännöt.

79 artikla

Sallitut poikkeamat

1. Kunkin tuotteen tai alan erityispiirteiden, kaupan pitämisen eri vaiheiden, teknisten edellytysten, mahdollisten merkittävien käytännön vaikeuksien sekä analyysimenetelmien tarkkuuden ja toistettavuuden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan yhteen tai useampaan erityiseen vaatimukseen sovellettava sallittu poikkeama, jonka ylittyessä koko tuote-erää pidetään vaatimuksen vastaisena.

2. Hyväksyessään 1 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä komissio ottaa huomioon tarpeen olla muuttamatta tuotteen ominaispiirteitä ja välttää alentamasta sen laatua.

80 artikla

Viininvalmistusmenetelmät ja määritysmenetelmät

1. Tuotettaessa ja säilytettäessä liitteessä VII olevassa II osassa lueteltuja tuotteita unionissa saa käyttää vain niitä viininvalmistusmenetelmiä, jotka ovat sallittuja liitteen VIII mukaisesti ja joista säädetään 75 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa ja 83 artiklan 2 ja 3 kohdassa.

▼B

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta:

a) viinirypälemehuun ja tiivistettyyn viinirypälemehuun; ja

b) viinirypälemehun valmistukseen tarkoitettuun rypäleen puristemehuun ja tiivistettyyn rypäleen puristemehuun.

Sallittuja viininvalmistusmenetelmiä saa käyttää ainoastaan tuotteen asianmukaisen valmistuksen, säilytyksen tai jälkikäsittelyn varmistamiseksi.

Liitteessä VII olevassa II osassa luetellut tuotteet on tuotettava unionissa noudattaen liitteessä VIII vahvistettuja sääntöjä.

2. Liitteessä VII olevassa II osassa lueteltuja tuotteita ei saa pitää unionissa kaupan, jos

a) ne on valmistettu viininvalmistusmenetelmällä, joka ei ole sallittu unionissa;

b) ne on valmistettu viininvalmistusmenetelmällä, joka ei ole sallittu kansallisella tasolla; tai

c) ne eivät ole liitteessä VIII vahvistettujen sääntöjen mukaisia.

Rypäletuotteet, joita ei saa ensimmäisen alakohdan mukaisesti pitää kaupan, on hävitettävä. Poiketen tästä säännöstä jäsenvaltiot voivat sallia, että tiettyjä sellaisia tuotteita, joiden ominaisuudet jäsenvaltiot määrittävät, voidaan käyttää tislaamoissa, etikkavalmistamoissa tai teollisuudessa, edellyttäen, että tämä lupa ei kannusta käyttämään viininvalmistusmenetelmiä, jotka eivät ole sallittuja.

3. Salliessaan 75 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa tarkoitetun viininvalmistusmenetelmän komissio

a) ottaa huomioon Kansainvälisen viinijärjestön OIV:n suosittelemat ja julkaisemat viininvalmistus- ja määritysmenetelmät ja sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole vielä sallittuja, koekäytön tulokset;

b) ottaa huomioon ihmisten terveyden suojelemisen;

c) ottaa huomioon mahdolliset riskit siitä, että kuluttajia johdetaan harhaan tuotetta koskevien vakiintuneiden käsitysten ja vastaavien odotusten vuoksi, sekä tällaisten riskien poistamiseen käytettävien tiedotusmenetelmien saatavuuden ja käytettävyyden;

d) varmistaa, että viinin luonnolliset ja olennaiset ominaisuudet säilyvät eikä asianomaisen tuotteen koostumus muutu merkittävästi;

e) varmistaa, että ympäristön suojelussa noudatetaan hyväksyttävää vähimmäistasoa;

f) noudattaa viininvalmistusmenetelmiä koskevia yleisiä sääntöjä ja liitteessä VIII vahvistettuja sääntöjä.

▼B

4. Jotta varmistettaisiin sellaisten viinituotteiden asianmukainen käsittely, joita ei saa pitää kaupan, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti niiden sääntöjen osalta, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja kansallisia menettelyjä sellaisten viinituotteiden markkinoilta poistamiseksi ja hävittämiseksi, jotka eivät täytä vaatimuksia, ja näitä sääntöjä koskevien poikkeusten osalta.

5. Tarvittaessa komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan 75 artiklan 5 kohdan d alakohdassa tarkoitetut menetelmät liitteessä VII olevassa II osassa lueteltujen tuotteiden osalta. Kyseisten menetelmien on perustuttava asiaa koskeviin OIV:n suosittelemiin ja julkaisemiin menetelmiin, elleivät ne olisi tehottomia tai epäasianmukaisia unionin tavoittelemaan päämäärään nähden. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Siihen asti, kun kyseiset täytäntöönpanosäädökset vahvistetaan, on käytettävä asianomaisen jäsenvaltion sallimia menetelmiä ja sääntöjä.

81 artikla

Viininvalmistuksessa käytettävät rypälelajikkeet

1. Liitteessä VII olevassa II osassa luetellut unionissa tuotettavat tuotteet on valmistettava tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavista rypälelajikkeista.

2. Jäsenvaltioiden on luokiteltava rypälelajikkeet, joita niiden alueella saa istuttaa, uudelleenistuttaa ja varttaa viininvalmistusta varten, jollei 3 kohdasta muuta johdu.

Jäsenvaltiot voivat luokitella ainoastaan rypälelajikkeet, jotka ovat seuraavien edellytysten mukaisia:

a) lajike kuuluu Vitis vinifera -lajiin tai on peräisin Vitis vinifera -lajin ja muiden Vitis-suvun lajien välisestä risteytyksestä;

b) lajike ei ole mikään seuraavista lajikkeista: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton ja Herbemont.

Jos jokin rypälelajike poistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta luokittelusta, kyseisen lajikkeen raivaus on suoritettava 15 vuoden kuluessa luokittelusta poistamisesta.

3. Jäsenvaltioille, joiden viinintuotanto on enintään 50 000 hehtolitraa viinivuodessa, laskettuna viiden edeltävän viinivuoden keskituotoksesta, myönnetään vapautus 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä luokitteluvelvoitteesta.

Myös näissä jäsenvaltioissa saa kuitenkin istuttaa, uudelleenistuttaa ja varttaa viininvalmistusta varten ainoastaan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisia rypälelajikkeita.

▼B

4. Edellä olevan 2 kohdan ensimmäisestä ja kolmannesta alakohdasta sekä 3 kohdan toisesta alakohdasta poiketen jäsenvaltio voi sallia seuraavien rypälelajikkeiden istutuksen, uudelleenistutuksen ja varttamisen tieteellisiin ja kokeellisiin tarkoituksiin:

a) luokittelemattomat rypälelajikkeet muiden kuin 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta;

b) muut kuin 2 kohdan toisen alakohdan mukaiset rypälelajikkeet 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta.

5. Alat, joille on istutettu 2, 3 ja 4 kohdan vastaisesti viinintuotantoon tarkoitettuja rypälelajikkeita, on raivattava.

Tällaisia aloja ei ole kuitenkaan pakko raivata, jos kyseinen tuotanto on tarkoitettu yksinomaan viinintuottajan oman talouden käyttöön.

82 artikla

Sellaisen viinin erityiskäyttö, joka ei ole liitteessä VII olevassa II osassa lueteltujen luokkien mukaista

Edellä olevan 81 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti luokitelluista rypälelajikkeista saatua viiniä, joka ei ole minkään liitteessä VII olevassa II osassa vahvistetun luokan mukaista, saa käyttää ainoastaan viinintuottajan oman talouden kulutukseen, viinietikan valmistukseen tai tislaukseen, lukuun ottamatta pullotettuja viinejä, jotka voidaan todistaa pullotetuiksi ennen 1 päivää syyskuuta 1971.

83 artikla

Eräitä tuotteita ja aloja koskevat kansalliset säännöt

1. Sen estämättä, mitä 75 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa levitettävien rasvojen laatutasoja koskevat kansalliset sääntönsä. Näissä säännöissä on sallittava laatutasojen arviointi erityisesti käytettyjä raaka-aineita, tuotteiden aistinvaraisia ominaisuuksia sekä fyysistä ja mikrobiologista säilyvyyttä koskevin perustein.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa hyödyntävien jäsenvaltioiden on varmistettava, että mainituissa kansallisissa säännöissä vahvistettuja perusteita noudattavien toisten jäsenvaltioiden tuotteissa voidaan syrjimättömällä tavalla käyttää ilmaisuja, joilla todetaan, että kyseisiä perusteita on noudatettu.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa joidenkin viininvalmistusmenetelmien käyttöä tai kieltää niiden käytön ja säätää tiukemmista säännöistä unionin lainsäädännössä sallituille, alueellaan tuotetuille viineille vahvistaakseen suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien sekä kuohuviinien ja väkevien viinien olennaisten ominaisuuksien säilymistä.

▼B

3. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole sallittuja, koekäytön.

4. Tämän artiklan moitteettoman ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan edellytykset, jotka koskevat tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista ja tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuin kokeellisin menetelmin saatujen tuotteiden hallussapitoa, liikkuvuutta ja käyttöä.

5. Jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa muita kansallisia säännöksiä tuotteista, joihin sovelletaan unionin kaupan pitämisen vaatimusta, edellyttäen, että kyseiset säännökset ovat unionin oikeuden ja etenkin tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen mukaisia, ja jollei Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 98/34/EY ([1]) muuta johdu.

3 Alajakso

Vapaaehtoiset varatut ilmaisut

84 artikla

Yleinen säännös

Perustetaan ala- tai tuotekohtainen vapaaehtoisten varattujen ilmaisujen järjestelmä, jonka avulla tuottajat, joiden maataloustuotteilla on lisäarvoa tuovia ominaispiirteitä tai ominaisuuksia, voivat helpommin välittää sisämarkkinoilla tietoa näistä ominaispiirteistä tai ominaisuuksista, ja jolla tuetaan ja täydennetään erityisesti ala- ja tuotekohtaisia 58 artiklassa tarkoitettuja kaupan pitämisen vaatimuksia.

Tätä alajaksoa ei sovelleta 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin viinialan tuotteisiin.

85 artikla

Nykyiset vapaaehtoiset laatuilmaisut

1. Tämän asetuksen liitteessä IX luetellaan vapaaehtoiset varatut ilmaisut, jotka kuuluvat tähän järjestelmään 20 päivän joulukuuta 2013 ja niiden käyttöedellytykset vahvistetaan 86 artiklan a alakohdan mukaisesti.

2. Edellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut vapaaehtoiset varatut ilmaisut pysyvät voimassa, jollei niitä muuteta tai peruta 86 artiklan nojalla.

86 artikla

Vapaaehtoisten varattujen ilmaisujen varaaminen, muuttaminen ja peruminen

Kuluttajien odotusten, tieteellisen ja teknisen tiedon kehityksen, markkinatilanteen sekä kaupan pitämisen vaatimusten ja kansainvälisten standardien kehityksen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37).

▼B

a) varataan uusi vapaaehtoinen varattu ilmaisu ja vahvistetaan sen käyttöedellytykset;

b) muutetaan vapaaehtoisen varatun ilmaisun käyttöedellytyksiä; tai

c) perutaan vapaaehtoinen varattu ilmaisu.

87 artikla

Uudet vapaaehtoiset varatut ilmaisut

1. Ilmaisu voi tulla valituksi uudeksi vapaaehtoiseksi varatuksi ilmaisuksi vain, jos se täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:

a) ilmaisu liittyy johonkin tuotteen ominaispiirteeseen taikka tuotannon tai jalostuksen ominaisuuteen jonkin alan tai tuotteen osalta;

b) ilmaisua käyttämällä välitetään selvemmin tietoa tuotteen erityispiirteestä taikka tuotannon tai jalostuksen ominaisuudesta johtuvasta lisäarvosta;

c) kun tuote saatetaan markkinoille, a alakohdassa tarkoitettu ominaispiirre tai ominaisuus on kuluttajien tunnistettavissa useissa jäsenvaltioissa;

d) ilmaisun edellytykset ja käyttö ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY ([1]) tai asetuksen (EU) N:o 1169/2011 mukaiset.

Uuden vapaaehtoisen varatun ilmaisun käyttöönoton yhteydessä komissio ottaa huomioon asiaan liittyvät kansainväliset normit sekä jo käytössä olevat, asianomaisia tuotteita tai aloja koskevat varatut ilmaisut.

2. Joidenkin alojen ominaispiirteiden ja kuluttajien odotusten huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti lisäyksityiskohdista, joilla vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen uusien vapaaehtoisten varattujen ilmaisujen käyttöönottoon liittyviä vaatimuksia.

88 artikla

Vapaaehtoisten varattujen ilmaisujen käyttörajoitukset

1. Vapaaehtoista varattua ilmaisua voidaan käyttää ainoastaan kuvaamaan tuotteita, jotka täyttävät sovellettavat käyttöedellytykset.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei tuotemerkinnöistä aiheudu sekaannusta vapaaehtoisten varattujen ilmaisujen kanssa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29).

▼B

3. Sen varmistamiseksi, että vapaaehtoisia varattuja ilmaisuja käyttäen kuvaillut tuotteet täyttävät sovellettavat käyttöedellytykset, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan vapaaehtoisten varattujen ilmaisujen käyttöä koskevia lisäsääntöjä.

4 Alajakso

Tuontiin ja vientiin liittyvät kaupan pitämisen vaatimukset

89 artikla

Yleiset säännökset

Unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteiden ja tiettyjen maataloustuotteiden erityisluonteen ottamiseksi huomioon siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

a) edellytyksistä, joilla tuontituotteiden katsotaan olevan unionin kaupan pitämisen vaatimusten mukaisuutta vastaavalla tasolla ja joiden ansiosta voidaan poiketa 74 artiklasta; ja

b) säännöistä, jotka koskevat kaupan pitämisen vaatimusten soveltamista unionista vietäviin tuotteisiin.

90 artikla

Viinin tuontia koskevat erityissäännökset

1. Jollei Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa toisin määrätä, viinien alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja päällysmerkintöjä koskevia säännöksiä, jotka esitetään tämän luvun 2 jaksossa ja tämän asetuksen 78 artiklassa tarkoitetuissa määritelmissä, nimityksissä ja myyntinimityksissä, sovelletaan unioniin tuotaviin, CN-koodeihin 2009 61, 2009 69 ja 2204 kuuluviin tuotteisiin.

2. Jollei Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa toisin määrätä, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet on tuotettava unionin tässä asetuksessa sallimien viininvalmistusmenetelmien mukaisesti tai, ennen 80 artiklan 3 kohdan mukaista lupaa, OIV:n suosittelemien ja julkaisemien viininvalmistusmenetelmien mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnin edellytyksenä on

a) komission julkaisemaan luetteloon sisältyvän toimivaltaisen viranomaisen tuotteen alkuperämaassa antama todistus siitä, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä noudatetaan;

b) tuotteen alkuperämaan nimeämän elimen tai viranomaisen laatima määritystodistus, jos tuotteet on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi.

▼B

5 Alajakso

Yhteiset säännökset

91 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla:

a) laaditaan luettelo liitteessä VII olevan III osan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista maidosta ja maitotuotteista ►C2 ja liitteessä VII olevan VII osan I jakson kuudennen kohdan a alakohdassa tarkoitetuista levitettävistä rasvoista ◄ niiden ohjeellisten luetteloiden perusteella, joissa olevia tuotteita jäsenvaltiot pitävät alueellaan kyseisiä säännöksiä vastaavina ja jotka jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle;

b) vahvistetaan säännöt ala- tai tuotekohtaisten kaupan pitämisen vaatimusten täytäntöönpanosta;

c) vahvistetaan säännöt sen määrittelystä, onko tuotteita käsitelty sallittujen viininvalmistusmenetelmien vastaisesti;

d) vahvistetaan säännöt tuotteiden ominaispiirteiden määrittämisessä käytettävistä menetelmistä;

e) vahvistetaan säännöt sallitun poikkeaman vahvistamisesta;

f) vahvistetaan säännöt 89 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanosta;

g) vahvistetaan säännöt tuottajan ja/tai teollisuuslaitoksen, jossa tuote on valmistettu tai käsitelty, tunnistamisesta tai rekisteröinnistä sekä sertifiointimenettelyistä, kaupallisista asiakirjoista, mukaan liitettävistä asiakirjoista ja pidettävistä rekistereistä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 Jakso

Alkuperänimitykset, maantieteelliset merkinnät ja perinteiset merkinnät viinialalla

1 Alajakso

Johdantosäännökset

92 artikla

Soveltamisala

1. Tässä jaksossa vahvistettuja alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja perinteisiä merkintöjä koskevia sääntöjä sovelletaan liitteessä VII olevan II osan 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen perustana on:

a) kuluttajien ja tuottajien oikeutettujen etujen suojelu;

b) kyseisten tuotteiden sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistaminen; ja

c) tässä jaksossa tarkoitettujen laatutuotteiden tuotannon edistäminen ja kansallisten laatupoliittisten toimenpiteiden salliminen.

2 Alajakso

Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät

93 artikla

Määritelmät

1. Tässä jaksossa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) ’alkuperänimityksellä’ tarkoitetaan alueen, tietyn paikan tai poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa maan nimeä, jota käytetään kuvaamaan 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:

   i) tuotteen laatu ja ominaisuudet johtuvat olennaisesti tai yksinomaan tietystä maantieteellisestä ympäristöstä luontoon liittyvine ja inhimillisine tekijöineen;

   ii) tuotteen tuotannossa käytetyt rypäleet tulevat yksinomaan kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;

   iii) tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella; ja

   iv) on saatu Vitis vinifera -lajiin kuuluvista rypälelajikkeista;

b) ’maantieteellisellä merkinnällä’ tarkoitetaan alueen, tietyn paikan tai poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa maan nimeä, jota käytetään kuvaamaan 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:

   i) sen erityinen laatu, maine tai muut ominaisuudet johtuvat kyseisestä maantieteellisestä alkuperästä;

   ii) vähintään 85 prosenttia sen tuotannossa käytetyistä rypäleistä tulee yksinomaan kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;

   iii) sen tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella; ja

   iv) se on saatu Vitis vinifera -lajiin kuuluvista rypälelajikkeista tai Vitis vinifera -lajin ja muiden Vitis-suvun lajien välisestä risteytyksestä.

▼B

2. Tiettyjä perinteisesti käytettyjä nimiä pidetään alkuperänimityksinä, jos ne

a) kuvaavat viiniä;

b) viittaavat maantieteelliseen nimeen;

c) ovat 1 kohdan a alakohdan i–iv alakohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisia; ja

d) ovat käyneet läpi menettelyn, jossa myönnetään tässä alajaksossa säädetty alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suoja.

3. Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät, mukaan lukien kolmansissa maissa sijaitseviin maantieteellisiin alueisiin liittyvät nimitykset ja merkinnät, voidaan suojata unionissa tässä alajaksossa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetaan ’tuotannolla’ kaikkia toimia rypäleiden korjuusta viininvalmistusprosessin loppuunsaattamiseen, tuotannon jälkeisiä prosesseja lukuun ottamatta.

5. Edellä 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan soveltamiseksi enintään 15 prosenttia rypäleistä voi olla peräisin rajatun alueen ulkopuolelta, mutta kyseisen osuuden on oltava peräisin siitä jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta, jossa rajattu alue sijaitsee.

94 artikla

Suojahakemukset

1. Hakemuksen, jolla haetaan nimelle suojaa alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, on sisällettävä tekninen asiakirja, jossa on

a) suojattava nimi;

b) hakijan nimi ja osoite;

c) jäljempänä 2 kohdassa tarkoitettu tuote-eritelmä; ja

d) yhtenäinen asiakirja, jossa esitetään yhteenveto 2 kohdassa tarkoitetusta tuote-eritelmästä.

2. Tuote-eritelmän tarkoituksena on antaa asianomaisille osapuolille mahdollisuus tarkistaa alkuperänimitykseen tai maantieteelliseen merkintään liittyvät tuotantoedellytykset.

Tuote-eritelmässä on oltava vähintään:

a) suojattava nimi;

b) viinin tai viinien kuvaus:

i) kun kyse on alkuperänimityksestä, niiden tärkeimmät analyyttiset ja aistinvaraiset ominaisuudet;

ii) kun kyse on maantieteellisestä merkinnästä, niiden tärkeimmät analyyttiset ominaisuudet sekä arviointi tai ilmoitus niiden aistinvaraisista ominaisuuksista;

▼B

c) viinin tai viinien valmistuksessa mahdollisesti käytettävät erityiset viininvalmistusmenetelmät ja niiden valmistusta koskevat rajoitukset;

d) asianomaisen maantieteellisen alueen rajaus;

e) enimmäistuotos hehtaaria kohden;

f) maininta rypälelajikkeesta tai -lajikkeista, joista viini tai viinit on saatu;

g) tiedot a alakohdan i alakohdassa tai tarvittaessa 93 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetusta yhteydestä;

h) unionin tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut vaatimukset tai, jos jäsenvaltiot niin säätävät, suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää hallinnoivan organisaation vahvistamat vaatimukset, ottaen huomioon, että vaatimusten on oltava puolueettomia, syrjimättömiä ja unionin lainsäädännön mukaisia;

i) tuote-eritelmää koskevien säännösten noudattamisen tarkistamisesta huolehtivien viranomaisten tai laitosten nimet, osoitteet ja erityistehtävät.

3. Jos suojahakemus koskee kolmannessa maassa sijaitsevaa maantieteellistä aluetta, sen on sisällettävä 1 ja 2 kohdassa säädettyjen tietojen lisäksi todiste siitä, että kyseinen nimitys on suojattu alkuperämaassaan.

95 artikla

Hakijat

1. Alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa voivat hakea tuottajaryhmät tai poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yksittäiset tuottajat. Muut osapuolet, joita asia koskee, voivat olla osallisina hakemuksessa.

2. Tuottajat voivat hakea suojaa ainoastaan tuottamilleen viineille.

3. Jos nimi tarkoittaa jotakin rajatylittävää maantieteellistä aluetta tai rajatylittävään maantieteelliseen alueeseen liittyvää perinteistä nimeä, voidaan jättää yhteinen hakemus.

96 artikla

Alustava kansallinen menettely

1. Hakemuksiin, jotka koskevat alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa unionista peräisin oleville viineille, sovelletaan alustavaa kansallista menettelyä.

2. Suojahakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jonka alueelta alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on peräisin.

3. Jäsenvaltion, jossa suojahakemus on jätetty, on tutkittava suojahakemus sen tarkistamiseksi, onko se tässä alajaksossa vahvistettujen edellytysten mukainen.

▼B

Jäsenvaltion on toteutettava kansallinen menettely hakemuksen julkaisemiseksi asianmukaisesti ja vahvistettava julkaisemista seuraava, vähintään kahden kuukauden pituinen ajanjakso, jonka aikana kaikki luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka asuvat kyseisessä jäsenvaltiossa tai ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon, voivat vastustaa ehdotettua suojaa toimittamalla kyseiselle jäsenvaltiolle asianmukaisesti perustellun lausuman.

4. Jos hakemusta arvioiva jäsenvaltio katsoo, että alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä ei ole tässä alajaksossa vahvistettujen edellytysten mukainen tai että se on yhteensopimaton unionin lainsäädännön kanssa, sen on hylättävä hakemus.

5. Jos hakemusta arvioiva jäsenvaltio katsoo asiaankuuluvien vaatimusten täyttyvän, sen on toteutettava kansallinen menettely, jolla varmistetaan tuote-eritelmän asianmukainen julkaiseminen ainakin Internetissä, ja toimitettava hakemus edelleen komissiolle.

97 artikla

Hakemuksen tutkiminen komissiossa

1. Komissio julkaisee suojattua alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskevan hakemuksen jättöpäivän.

2. Komissio tutkii, ovatko 94 artiklassa tarkoitetut suojahakemukset tämän alajakson edellytysten mukaiset.

3. Jos komissio katsoo, että tämän alajakson edellytykset täyttyvät, se antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat 94 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun yhtenäisen asiakirjan ja tuote-eritelmän alustavan kansallisen menettelyn aikana tapahtunutta julkaisemista koskevan viittauksen julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään soveltamatta 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

4. Jos komissio katsoo, että tässä alajaksossa säädetyt edellytykset eivät täyty, se antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hakemus hylätään.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

98 artikla

Vastaväitemenettely

Kahden kuukauden kuluessa 94 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun yhtenäisen asiakirjan julkaisupäivästä kaikki jäsenvaltiot, kolmannet maat sekä luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka asuvat muussa jäsenvaltiossa tai ovat sijoittautuneet muuhun jäsenvaltioon kuin suojahakemuksen jättänyt jäsenvaltio taikka jotka asuvat kolmannessa maassa tai ovat sijoittautuneet kolmanteen maahan, voivat vastustaa ehdotettua suojaa toimittamalla komissiolle tässä alajaksossa säädettyihin tukikelpoisuusedellytyksiin liittyvän, asianmukaisesti perustellun lausuman.

Kolmansissa maissa asuvien luonnollisten henkilöiden tai kolmansiin maihin sijoittautuneiden oikeushenkilöiden on toimitettava lausuma komissiolle joko suoraan tai kyseisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä ensimmäisessä kohdassa tarkoitetussa kahden kuukauden määräajassa.

▼B

99 artikla

Suojapäätös

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla päätetään 98 artiklassa tarkoitetun vastaväitemenettelyn päätyttyä käytettävissä olevien tietojen perusteella joko myöntää suoja alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle, joka on tässä alajaksossa säädettyjen edellytysten ja unionin lainsäädännön mukainen, tai hylätä hakemus, jos mainitut edellytykset eivät täyty.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

100 artikla

Homonyymit

1. Tämän asetuksen mukaisesti jo rekisteröidyn nimityksen kanssa kokonaan tai osittain homonyymisen nimen, jonka osalta hakemus on jätetty, rekisteröinnissä on otettava asianmukaisesti huomioon paikalliset ja perinteiset käytännöt sekä sekaannusten riski.

Homonyymistä nimitystä, joka saa kuluttajan virheellisesti uskomaan, että tuotteet ovat peräisin joltain muulta alueelta, ei saa rekisteröidä, vaikka nimi olisikin oikea sen alueen tai paikan osalta, mistä kyseiset tuotteet ovat peräisin.

Rekisteröityä homonyymistä nimeä saa käyttää ainoastaan, jos myöhemmin rekisteröidyn homonyymisen nimen ja rekisterissä jo olevan nimen välillä on käytännössä riittävä ero, ottaen huomioon tarve varmistaa kyseisten tuottajien tasavertainen kohtelu ja tarve välttää kuluttajan harhaanjohtamista.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin, jos nimi, jonka osalta hakemus on jätetty, on kokonaan tai osittain homonyyminen jäsenvaltioiden kansallisen oikeuden nojalla suojatun maantieteellisen merkinnän kanssa.

3. Jos rypälelajikkeen nimi sisältää suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän tai koostuu tällaisesta nimityksestä tai merkinnästä, kyseistä nimeä ei saa käyttää maataloustuotteiden merkitsemisessä.

Käytössä olevien merkintäkäytäntöjen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti poikkeuksista kyseiseen sääntöön.

4. Tämän asetuksen 93 artiklan soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suoja ei rajoita suojattuja maantieteellisiä merkintöjä, joita sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008 ([1]) 2 artiklassa tarkoitettuihin alkoholijuomiin.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 110/2008, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta (EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16).

▼B

101 artikla

Suojan epäämisen lisäperusteet

1. Nimeä, josta on tullut yleisnimi, ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä.

Tässä jaksossa ’nimellä, josta on tullut yleisnimi’, tarkoitetaan viinin nimeä, josta on unionissa tullut viinin yleinen nimi, vaikka se viittaakin paikkaan tai alueeseen, jossa kyseistä tuotetta alun perin tuotettiin tai pidettiin kaupan.

Sen määrittämiseksi, onko nimestä tullut yleisnimi, on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät ja erityisesti

a) tilanne unionissa ja erityisesti alueilla, joilla tuotetta kulutetaan;

b) asiaa koskeva unionin tai kansallinen oikeus.

2. Nimeä ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, jos suoja saattaa johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa tavaramerkin maineen ja tunnettavuuden vuoksi.

102 artikla

Suhde tavaramerkkeihin

1. Sellaisen tavaramerkin rekisteröinti, joka sisältää suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän, joka ei ole asianomaisen tuote-eritelmän mukainen, tai joka muodostuu tällaisesta alkuperänimityksestä tai merkinnästä tai jonka käyttö kuuluu 103 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan ja joka koskee jotain liitteessä VII olevassa II osassa lueteltuun luokkaan kuuluvaa tuotetta, on:

a) evättävä, jos tavaramerkin rekisteröintihakemus on tehty sen päivän jälkeen, jona alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojahakemus toimitettiin komissiolle, ja alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä suojataan, tai

b) mitätöitävä.

2. Edellä olevan 101 artiklan 2 kohdan soveltamista rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tavaramerkin, jota koskeva hakemus on tehty tai joka on rekisteröity tai jota koskeva oikeus on saatu asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti unionin alueella vilpittömässä mielessä tapahtuneella käytöllä joko ennen alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamisajankohtaa alkuperämaassa taikka ennen 1 päivää tammikuuta 1996, käyttöä voidaan kuitenkin jatkaa ja se voidaan uusia alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamisesta huolimatta edellyttäen, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY ([1]) tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ([2]) mukaisia tavaramerkin mitättömyys- tai menettämisperusteita ei ole olemassa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 299, 8.11.2008, s. 25).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009, annettu 26 päivänä helmikuuta 2009, yhteisön tavaramerkistä (EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1).

▼B

Tällöin alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän käyttö on sallittua samanaikaisesti asianomaisen tavaramerkin kanssa.

103 artikla

Suojaaminen

1. Suojattua alkuperänimitystä ja suojattua maantieteellistä merkintää saa käyttää kuka tahansa asianomaisen tuote-eritelmän mukaisesti tuotettua viiniä kaupan pitävä toimija.

2. Suojattu alkuperänimitys ja suojattu maantieteellinen merkintä sekä kyseistä suojattua nimeä käyttävä, asianomaisen tuote-eritelmän mukaisesti tuotettu viini on suojattu

a) kyseisen suojatun nimen suoralta tai välilliseltä kaupalliselta käytöltä

   i) vastaavissa tuotteissa, jotka eivät ole suojattua nimeä koskevan tuote-eritelmän mukaisia, tai

   ii) jos nimen käytöllä hyödynnetään alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän mainetta;

b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka tuotteen tai palvelun oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty, litteroitu tai translitteroitu tai siihen on liitetty esimerkiksi ilmaisu ”laatu”, ”tyyppi”, ”menetelmä”, ”tuotettu kuten”, ”jäljitelmä”, ”laatuinen”, ”tyyppinen” tai muu samankaltainen ilmaisu;

c) muilta vääriltä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä, jotka koskevat tuotteen lähtöpaikkaa, alkuperää, tuotteen luonnetta tai olennaisia ominaisuuksia, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai asianomaista viinituotetta koskeviin asiakirjoihin sekä tuotteen pakkaamiseen tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan sen alkuperästä;

d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

3. Suojatuista alkuperänimityksistä ja suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä ei saa tulla unionissa 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yleisnimiä.

104 artikla

Rekisteri

Komissio perustaa viinien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sähköisen rekisterin, joka on yleisölle avoin, sekä ylläpitää kyseistä rekisteriä. Rekisteriin voidaan ottaa sellaisiin kolmansien maiden tuotteisiin liitettyjä alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä, jotka on suojattu unionissa kansainvälisellä sopimuksella, jossa unioni on sopimuspuolena. Jollei nimiä kyseisessä sopimuksessa erikseen määritellä tässä asetuksessa tarkoitetuiksi suojatuiksi alkuperänimityksiksi, nimet merkitään rekisteriin suojattuina maantieteellisinä merkintöinä.

▼B

105 artikla

Eritelmien muutokset

Edellä 95 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttävä hakija voi pyytää suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän eritelmän muutoksen hyväksymistä erityisesti tieteellisen ja teknisen kehityksen perusteella tai 94 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen alueen rajauksen tarkistamiseksi. Hakemuksessa on kuvattava ja perusteltava muutokset, joita pyyntö koskee.

106 artikla

Peruuttaminen

Komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion, kolmannen maan, luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jonka oikeutettua etua asia koskee, asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla peruutetaan alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suoja, jos asianomaisen eritelmän edellytysten täyttymistä ei enää voida taata.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

107 artikla

Nykyiset suojatut viinien nimitykset

1. Viinien nimitykset, joita tarkoitetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ([1]) 51 ja 54 artiklassa ja komission asetuksen (EY) N:o 753/2002 ([2]) 28 artiklassa, ovat suojattuja tämän asetuksen mukaisesti ilman eri toimenpiteitä. Komissio kirjaa ne tämän asetuksen 104 artiklassa säädettyyn rekisteriin.

2. Komissio toteuttaa ilman tämän asetuksen 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista hyväksytyillä täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat toimenpiteet viinien nimitysten, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 s artiklan 3 kohtaa, poistamiseksi tämän asetuksen 104 artiklassa säädetystä rekisteristä.

3. Edellä olevaa 106 artiklaa ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin nykyisiin suojattuihin viinien nimityksiin.

Komissio voi omasta aloitteestaan 31 päivään joulukuuta 2014 saakka antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla peruutetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu nykyisen suojatun viinin nimityksen suoja, jos se ei ole 93 artiklassa säädettyjen edellytysten mukainen.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1493/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, viinialan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1).

([2]) Komission asetus (EY) N:o 753/2002, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2002, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta (EYVL L 118, 4.5.2002, s. 1).

▼B

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Kroatian osalta Euroopan unionin virallisessa lehdessä ([1]) julkaistut viinien nimitykset ovat suojattuja tämän asetuksen mukaisesti edellyttäen, että vastaväitemenettelyn tulos on myönteinen. Komissio kirjaa ne 104 artiklassa säädettyyn rekisteriin.

108 artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat periä maksuja kattaakseen kulunsa, joita aiheutuu muun muassa tämän alajakson mukaisista suojahakemusten tutkimisesta, vastaväitteistä, muutoshakemuksista ja peruutuspyynnöistä.

109 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Rajatulla maantieteellisellä alueella tapahtuvan tuotannon erityispiirteiden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan:

a) maantieteellisen alueen rajaamista koskevista lisäperusteista; ja

b) rajatulla maantieteellisellä alueella tapahtuvaan tuotantoon liittyvistä rajoituksista ja poikkeuksista.

2. Tuotteiden laadun ja jäljitettävyyden varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti edellytyksistä, joilla eritelmiin voi sisältyä lisävaatimuksia.

3. Tuottajien ja toimijoiden laillisten oikeuksien ja oikeutettujen etujen suojan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

a) hakijatyypeistä, jotka voivat hakea suojaa alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle;

b) edellytyksistä, joita on noudatettava haettaessa alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa, alustavista kansallisista menettelyistä, hakemuksen tutkimisesta komissiossa, vastaväitemenettelystä sekä suojattujen alkuperänimitysten tai suojattujen maantieteellisten merkintöjen muuttamista tai peruuttamista koskevista menettelyistä;

c) rajatylittävää suojaa koskeviin hakemuksiin sovellettavista edellytyksistä;

([1]) EUVL C 116, 14.4.2011, s. 12.

▼B

d) kolmannessa maassa sijaitsevia maantieteellisiä alueita koskeviin hakemuksiin sovellettavista edellytyksistä;

e) päivämäärästä, josta alkaen suojaa tai siihen tehtyä muutosta sovelletaan;

f) edellytyksistä, jotka liittyvät tuote-eritelmien muutoksiin.

4. Asianmukaisen suojan tason varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti suojattua nimitystä koskevista rajoituksista.

5. Sen varmistamiseksi, että talouden toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille ei aiheudu aiheetonta haittaa tämän alajakson soveltamisesta sellaisten viinien nimitysten osalta, jotka ovat saaneet suojan ennen 1 päivää elokuuta 2009 tai joista on tehty suojahakemus ennen kyseistä päivämäärää, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan siirtymäsäännöksistä, jotka liittyvät

a) viinien nimityksiin, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet alkuperänimityksinä tai maantieteellisinä merkintöinä viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009, ja viinien nimityksiin, joista on tehty suojahakemus ennen kyseistä päivämäärää;

b) ennen tiettyä päivämäärää markkinoille saatettuihin tai etiketöityihin viineihin; ja

c) tuote-eritelmien muutoksiin.

110 artikla

Täytäntöönpanovalta tarkastelumenettelyn mukaisesti

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat:

a) tuote-eritelmässä ilmoitettavia tietoja maantieteellisen alueen ja lopputuotteen välisestä yhteydestä;

b) suoja- tai hylkäyspäätösten julkistamista;

c) 104 artiklassa tarkoitetun rekisterin perustamista ja ylläpitämistä;

d) suojatun alkuperänimityksen muuttamista suojatuksi maantieteelliseksi merkinnäksi;

e) rajatylittävää suojaa koskevien hakemusten jättämistä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suoja- tai muutoshakemusten tutkintamenettelyä, vastaväitteisiin, peruutuspyyntöihin ja muuttamispyyntöihin liittyvää menettelyä ja nykyisiin suojattuihin viinien nimityksiin liittyvien tietojen toimittamista erityisesti seuraavien osalta:

a) asiakirjojen mallit ja tiedonsiirtomuoto;

b) määräajat;

c) hakemuksen tai pyynnön tueksi toimitettavat tosiseikat, todisteet ja todistusasiakirjat.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

111 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

Jos vastaväitettä ei katsota voitavan ottaa tutkittavaksi, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, jolla se jätetään tutkimatta. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään soveltamatta 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

3 Alajakso

Perinteiset merkinnät

112 artikla

Määritelmä

’Perinteisellä merkinnällä’ tarkoitetaan jäsenvaltioissa 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista perinteisesti käytettyä merkintää osoittamaan:

a) että tuotteella on unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä;

b) suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tuotanto- tai vanhentamismenetelmää taikka viinin laatua, väriä, paikkaa tai kyseiseen viiniin liittyvää historiallista tapahtumaa.

113 artikla

Suojaaminen

1. Suojattua perinteistä merkintää voidaan käyttää tuotteesta, joka on tuotettu 112 artiklassa säädetyn määritelmän mukaisesti.

Perinteiset merkinnät suojataan lainvastaiselta käytöltä.

▼B

2. Perinteiset merkinnät suojataan ainoastaan sillä kielellä ja niiden rypäletuotteiden luokkien osalta, joita hakemuksessa tarkoitetaan, seuraavilta:

a) väärinkäytöltä, vaikka suojattuun merkintään olisi liitetty sellainen ilmaisu kuin 'tyylinen', 'tyyppinen', 'menetelmä', 'tuotettu kuten', 'jäljitelmä', 'makuinen', 'kaltainen' tai muu vastaava merkintä;

b) muilta vääriltä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä, jotka koskevat tuotteen luonnetta, ominaispiirteitä tai olennaisia ominaisuuksia, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai tuotetta koskeviin asiakirjoihin;

c) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajia harhaan, ja erityisesti sellaisilta, joista voisi luulla viinillä olevan suojattu perinteinen merkintä.

3. Perinteisistä merkinnöistä ei saa tulla unionissa yleisnimiä.

114 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Asianmukaisen suojan tason varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä suojattavan perinteisen merkinnän kielestä ja kirjoitusasusta.

2. Tuottajien ja toimijoiden laillisten oikeuksien ja oikeutettujen etujen suojan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan:

a) hakijatyypit, jotka voivat hakea perinteisen merkinnän suojaa;

b) perinteisen merkinnän suojahakemuksen voimassaoloedellytykset;

c) perusteet ehdotetun perinteisen merkinnän vastustamiselle;

d) suojan laajuus, suhde tavaramerkkeihin, suojattuihin perinteisiin merkintöihin, suojattuihin alkuperänimityksiin tai maantieteellisiin merkintöihin, homonyymeihin tai eräisiin rypälelajikkeiden nimiin;

e) perusteet perinteisen merkinnän peruuttamiselle;

f) suojaa tai sen vastustamista tai peruuttamista koskevien hakemusten viimeinen jättöpäivä.

▼B

g) menettelyt, joita on noudatettava haettaessa perinteisen merkinnän suojaa, mukaan lukien komission suorittama hakemuksen tutkiminen, vastaväitemenettely sekä peruuttamis- ja muuttamismenettelyt.

3. Unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti edellytyksistä, joilla perinteisiä merkintöjä voidaan käyttää kolmansien maiden tuotteissa, ja poikkeuksista 112 artiklaan ja 113 artiklan 2 kohtaan.

115 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat perinteisen merkinnän suoja- tai muutoshakemusten tutkintamenettelyä ja vastaväite- tai peruutuspyyntömenettelyä erityisesti seuraavien osalta:

a) asiakirjojen mallit ja tiedonsiirtomuoto;

b) määräajat;

c) hakemuksen tai pyynnön tueksi toimitettavat tosiseikat, todisteet ja todistusasiakirjat;

d) suojattujen perinteisten merkintöjen julkaisemista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään tai hylätään perinteisen merkinnän suojahakemus, suojatun merkinnän muutoshakemus tai perinteisen merkinnän suojan peruutuspyyntö.

3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla säädetään sellaisten perinteisten merkintöjen suojasta, joita koskeva suojahakemus on hyväksytty, erityisesti luokittelemalla ne 112 artiklan mukaisesti ja julkaisemalla määritelmän ja/tai käyttöedellytykset.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

116 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

Jos vastaväitettä ei katsota voitavan ottaa tutkittavaksi, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla se jätetään tutkimatta. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään soveltamatta 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

▼B

3 Jakso

Merkinnät ja esillepano viinialalla

117 artikla

Määritelmä

Tässä jaksossa tarkoitetaan:

a) ’merkinnällä’ tuotteeseen liittyvää mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, kaupallista merkkiä, kuvaa tai tunnusta, joka on tehty mihin tahansa kyseistä tuotetta seuraavaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen;

b) ’esillepanolla’ tietoja, jotka annetaan kuluttajille kyseisen tuotteen pakkauksessa, mukaan lukien pullojen muoto ja tyyppi.

118 artikla

Horisontaalisten sääntöjen sovellettavuus

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, merkintöihin ja esillepanoon sovelletaan neuvoston direktiiviä 89/396/ETY ([1]), direktiiviä 2000/13/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2007/45/EY ([2]), direktiiviä 2008/95/EY ja asetusta (EU) N:o 1169/2011.

Liitteessä VII olevan II osan 1–11, 13, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden merkintöihin ei saa lisätä muita tietoja kuin tässä asetuksessa tarkoitettuja tietoja, paitsi jos kyseiset tiedot täyttävät direktiivin 2000/13/EY tai asetuksen (EU) N:o 1169/2011 edellytykset.

119 artikla

Pakolliset merkinnät

1. Liitteessä VII olevan II osan 1–11, 13, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden, joita pidetään kaupan unionissa tai jotka on tarkoitettu vientiin, merkinnöissä ja esillepanossa on oltava seuraavat pakolliset tiedot:

a) rypäletuotteen luokka liitteessä VII olevan II osan mukaisesti;

b) viineissä, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä:

   i) ilmaisu ”suojattu alkuperänimitys” tai ”suojattu maantieteellinen merkintä”; ja

([1]) Neuvoston direktiivi 89/396/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1989, elintarvike-erän tunnistamismerkinnöistä (EYVL L 186, 30.6.1989, s. 21).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/45/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, valmiiksi pakattujen tuotteiden nimellismääristä sekä neuvoston direktiivien 75/106/ETY ja 80/232/ETY kumoamisesta ja neuvoston direktiivin 76/211/ETY muuttamisesta (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 17).

▼B

ii) suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi;

c) todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina;

d) maininta lähtöpaikasta;

e) maininta pullottajasta tai, jos kyseessä on kuohuviini, hiilihapotettu kuohuviini, laatukuohuviini tai aromaattinen laatukuohuviini, valmistajan tai myyjän nimi;

f) maininta tuojasta, jos kyseessä on tuontiviini; ja

g) maininta sokeripitoisuudesta, jos kyseessä on kuohuviini, hiilihapotettu kuohuviini, laatukuohuviini tai aromaattinen laatukuohuviini.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, rypäletuotteen luokka voidaan jättää mainitsematta viineissä, joissa on suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, ilmaisu ”suojattu alkuperänimitys” tai ”suojattu maantieteellinen merkintä” voidaan jättää pois seuraavissa tapauksissa:

a) merkinnässä on 112 artiklan a alakohdan mukainen perinteinen merkintä 94 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuote-eritelmän mukaisesti;

b) poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, jotka komissio määrittää 227 artiklan mukaisesti annetuilla delegoiduilla säädöksillä sen varmistamiseksi, että käytössä olevia merkintäkäytäntöjä noudatetaan.

120 artikla

Vapaaehtoiset merkinnät

1. Liitteessä VII olevan II osan 1–11, 13, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden merkinnöissä ja esillepanossa voi olla erityisesti seuraavat vapaaehtoiset tiedot:

a) satovuosi;

b) yhden tai useamman rypälelajikkeen nimi;

c) sokeripitoisuus, kun on kyse muista kuin 119 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetuista viineistä;

d) kun kyseessä ovat suojatulla alkuperämerkinnällä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut viinit, 112 artiklan b alakohdan mukaiset perinteiset merkinnät;

▼B

e) suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää kuvaava unionin tunnus;

f) eräisiin tuotantomenetelmiin viittaavat ilmaisut;

g) kun kyseessä ovat suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut viinit, alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän perustana olevaa aluetta pienemmän tai suuremman maantieteellisen yksikön nimi, joka on muu kuin alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi.

2. Kun kyseessä ovat viinit, joilla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää, tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tietojen käytön osalta sovelletaan seuraavaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 100 artiklan 3 kohdan soveltamista:

a) jäsenvaltioiden on otettava käyttöön lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, joilla varmistetaan asianomaisten tietojen todenperäisyyden takaavat sertifiointi-, hyväksymis- ja tarkastusmenettelyt;

b) jäsenvaltiot voivat syrjimättömin ja puolueettomin perustein ja rehellisen kilpailun asianmukaisesti huomioon ottaen laatia alueellaan tuotetuista rypälelajikkeista saadun viinin osalta luetteloita luokittelun ulkopuolelle jäävistä rypälelajikkeista, erityisesti jos

   i) kuluttajille saattaa aiheutua sekaannusta viinin todellisesta alkuperästä sen vuoksi, että rypälelajike on jonkin nykyisen suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän erottamaton osa;

   ii) tarkastukset eivät olisi kustannustehokkaita siksi, että tietty rypälelajike edustaa vain pientä osaa jäsenvaltion viinitilojen tuotannosta;

c) eri jäsenvaltioista peräisin olevien viinien sekoitusten merkinnöissä ei saa käyttää rypälelajikkeen nimeä, elleivät jäsenvaltiot toisin sovi ja varmista, että asianmukaiset sertifiointi-, hyväksymis- ja tarkastusmenettelyt ovat toteutettavissa.

121 artikla

Kielet

1. Edellä 119 ja 120 artiklassa tarkoitetut pakolliset ja vapaaehtoiset merkinnät, jotka ilmaistaan sanoina, on tehtävä yhdellä tai useammalla unionin virallisella kielellä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi tai 112 artiklan b alakohdassa tarkoitettu perinteinen merkintä on merkittävä sillä virallisella kielellä tai niillä virallisilla kielillä, johon tai joihin suojaa sovelletaan. Jos kyseessä on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä tai kansallinen erityisnimike, jossa käytetään muuta kuin latinalaista aakkostoa, nimi voidaan merkitä myös yhdellä tai useammalla unionin virallisella kielellä.

▼B

122 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Viinialan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti säännöistä ja rajoituksista, jotka koskevat

a) muiden kuin tässä jaksossa säädettyjen merkintätietojen esillepanoa ja käyttöä;

b) pakollisia tietoja seuraavista:

i) pakollisten tietojen muotoilussa käytettävät ilmaisut ja niiden käyttöedellytykset;

ii) tilaan liittyvät ilmaisut ja niiden käyttöedellytykset;

iii) säännökset, joilla tuottajajäsenvaltioiden sallitaan vahvistaa pakollisia merkintöjä koskevia lisäsääntöjä;

iv) säännökset, joilla sallitaan 119 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten lisäksi lisäpoikkeuksia rypäletuotteen luokan mainitsematta jättämisen osalta; ja

v) kielten käyttöä koskevat säännökset;

c) vapaaehtoisia tietoja seuraavista:

i) vapaaehtoisten tietojen muotoilussa käytettävät ilmaisut ja niiden käyttöedellytykset;

ii) säännökset, joilla tuottajajäsenvaltioiden sallitaan vahvistaa vapaaehtoisia merkintöjä koskevia lisäsääntöjä;

d) esillepanoa seuraavien osalta:

i) eräiden pullomallien käyttöedellytykset ja luettelo eräistä pullomalleista;

ii) kuohuviinipullojen ja niiden sulkimien käyttöedellytykset;

iii) säännökset, joilla tuottajajäsenvaltioiden sallitaan vahvistaa esillepanoa koskevia lisäsääntöjä;

iv) kielten käyttöä koskevat säännökset.

2. Toimijoiden oikeutettujen etujen suojan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien väliaikaisia merkintöjä ja esillepanoa, jos asianomainen alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on asianmukaisten vaatimusten mukainen.

▼B

3. Sen varmistamiseksi, ettei talouden toimijoille aiheudu haittaa, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti siirtymäsäännöksistä, jotka koskevat ennen 1 päivää elokuuta 2009 sovellettujen asiaa koskevien sääntöjen mukaisesti markkinoille saatettuja ja etiketöityjä viinejä.

4. Unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti poikkeuksista tästä jaksosta vientiin tarkoitettujen tuotteiden osalta, jos asianomaisen kolmannen maan oikeudessa tätä edellytetään.

123 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat tähän jaksoon sovellettavia menettelyjä ja teknisiä perusteita, mukaan lukien toimenpiteet sellaisten viinien sertifiointi-, hyväksymis- ja tarkastusmenettelyjä varten, joilla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

Yksittäisiä aloja koskevat erityiset säännökset

1 Jakso

Sokeri

124 artikla

Kesto

Poikkeuksena 125 artiklasta ja 126 artiklasta tätä jaksoa sovelletaan markkinointivuoden 2016/2017 loppuun.

1 Alajakso

Erityistoimenpiteet

125 artikla

Sokerialan sopimukset

1. Sokerijuurikkaan ja -ruo'on ostoehtoihin, ennen kylvöä tehtävät toimitussopimukset mukaan lukien, sovelletaan toisaalta unionin sokerijuurikkaan ja -ruo'on unionin viljelijöiden tai niitä edustavien organisaatioiden ja toisaalta unionin sokeriyritysten tai niitä edustavien organisaatioiden välisiä toimialakohtaisia kirjallisia sopimuksia.

2. Sokeriyritysten on ilmoitettava liitteessä II olevan II osan A jakson 6 kohdassa kuvatut toimialakohtaiset sopimukset sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa ne tuottavat sokeria.

▼B

3. Toimialakohtaisten sopimusten on oltava 1 päivästä lokakuuta 2017 alkaen liitteessä X vahvistettujen ostoehtojen mukaisia.

4. Jotta otetaan huomioon sokerialan erityispiirteet ja alan kehittyminen tuotantokiintiöiden poistamisen jälkeisellä kaudella, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa

a) mukautetaan liitteessä II olevan II osan A jaksossa tarkoitettuja ehtoja;

b) mukautetaan liitteessä X tarkoitettuja sokerijuurikaan ostoehtoja;

c) vahvistetaan lisäsääntöjä, jotka koskevat yritykselle toimitetun sokerijuurikkaan kokonaispainon, taaran ja sokeripitoisuuden määrittämistä ja sokerijuurikasjätemassaa.

5. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarpeelliset toimenpiteet tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi, myös menettelyjen, ilmoitusten ja hallinnollisen avun osalta, mikäli toimialakohtaiset sopimukset koskevat useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

126 artikla

Sokerimarkkinoiden hintaselvitykset

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla otetaan käyttöön sokerimarkkinoiden hintaselvitysjärjestelmä ja siihen sisältyvät sokerimarkkinoiden hintatasojen julkistamisjärjestelyt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun järjestelmän perustana ovat valkoista sokeria tuottavien yritysten tai muiden sokerikauppaan osallistuvien toimijoiden toimittamat tiedot. Näitä tietoja käsitellään luottamuksellisina.

Komissio varmistaa, että yksittäisten talouden toimijoiden erityisiä hintoja tai nimiä ei julkaista.

2 Alajakso

Sokerialaan 124 artiklassa tarkoitetulla kaudella sovellettavat vaatimukset

127 artikla

Toimitussopimukset

1. Edellä 125 artiklan 1 kohdassa esitettyjen vaatimusten lisäksi toimialakohtaisten sopimusten on oltava liitteessä XI vahvistettujen ostoehtojen mukaisia.

▼B

2. Toimitussopimuksessa on tehtävä ero sen mukaan, tulevatko sokerijuurikkaasta valmistettavat sokerimäärät olemaan:

a) kiintiösokeria, tai

b) kiintiön ulkopuolista sokeria.

3. Kunkin sokeriyrityksen on toimitettava jäsenvaltiolle, jossa se tuottaa sokeria, seuraavat tiedot:

a) edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut sokerijuurikasmäärät, joista ne ovat tehneet toimitussopimukset ennen kylvöä, sekä sopimuksen perustana oleva sokeripitoisuus;

b) vastaava arvioitu saanto.

Jäsenvaltiot voivat vaatia lisätietoja.

4. Sokeriyritysten, jotka eivät ole allekirjoittaneet ennen kylvöä toimitussopimuksia kiintiösokerijuurikkaan vähimmäishintaan 135 artiklassa tarkoitettua sokerikiintiötään vastaavasta sokerijuurikasmäärästä, jota on tapauksen mukaan mukautettu 130 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistetulla ennaltaehkäisevällä markkinoiltapoiston kertoimella, on maksettava kaikesta sokeriksi jalostamastaan sokerijuurikkaasta ainakin kiintiösokerijuurikkaan vähimmäishinta.

5. Toimialakohtaisissa sopimuksissa voidaan asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella poiketa 2, 3 ja 4 kohdasta.

6. Jos toimialakohtaisia sopimuksia ei ole, kyseisen jäsenvaltion on toteutettava asianomaisten osapuolten etujen suojaamiseksi tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen mukaisesti.

128 artikla

Tuotantomaksu

1. Sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottaville yrityksille myönnetyistä 136 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista sokeri-, isoglukoosi- ja inuliinisiirappikiintiöistä peritään tuotantomaksu.

2. Neuvosto hyväksyy 1 kohdassa tarkoitetun sokeri-, isoglukoosi- ja inuliinisiirappikiintiöiden tuotantomaksun vahvistamista koskevat toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

129 artikla

Tuotantotuki

1. Liitteessä I olevan III osan b–e kohdassa luetelluille sokerialan tuotteille voidaan myöntää tuotantotukea, jos 140 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen ei ole saatavilla ylijäämäsokeria tai tuontisokeria taikka ylijäämäisoglukoosia tai ylijäämäinuliinisiirappia maailmanmarkkinahintaan.

▼B

2. Neuvosto hyväksyy 1 kohdassa tarkoitetun tuotantotuen vahvistamista koskevat toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

130 artikla

Sokerin poistaminen markkinoilta

1. Jotta vältetään hintojen romahtaminen sisämarkkinoilla ja korjataan arvioidun hankintataseen perusteella määritetty ylituotantotilanne, komissio voi, ottaen huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen nojalla tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista seuraavat unionin sitoumukset, hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla poistetaan markkinoilta tietyn markkinointivuoden osalta kiintiöiden mukaisesti tuotetut sokeri- tai isoglukoosimäärät, jotka ylittävät 2 kohdan mukaisesti lasketun enimmäismäärän.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu markkinoiltapoiston enimmäismäärä lasketaan kullekin yritykselle, jolla on kiintiö, kertomalla sen kiintiö kertoimella. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla markkinointivuoden kerroin vahvistetaan, odotettavissa olevan markkinakehityksen perusteella viimeistään edellisen markkinointivuoden 28 päivänä helmikuuta.

Ajantasaisen markkinakehityksen perusteella komissio voi antaa viimeistään kyseisen markkinointivuoden 31 päivänä lokakuuta täytäntöönpanosäädöksiä, joilla päätetään joko mukauttaa kerrointa tai, jos kerrointa ei ole vahvistettu ensimmäisen alakohdan mukaisesti, vahvistaa kerroin.

3. Kunkin yrityksen, jolla on kiintiö, on varastoitava omalla kustannuksellaan seuraavan markkinointivuoden alkuun saakka kiintiön mukaisesti tuotettu sokerimäärä, joka ylittää 2 kohdan mukaisesti lasketun enimmäismäärän. Jonakin markkinointivuonna markkinoilta poistettuja sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappimääriä pidetään ensimmäisinä seuraavan markkinointivuoden kiintiössä tuotettavina määrinä.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla säädetään, että sokerialan odotettavissa oleva markkinakehitys huomioon ottaen kuluvana tai seuraavana markkinointivuonna tai niinä molempina markkinoilta poistettua sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia pidetään kokonaan tai osittain:

a) ylijäämäsokerina, -isoglukoosina tai -inuliinisiirappina, jota voidaan käyttää teollisuudelle tarkoitettuna sokerina, isoglukoosina tai inuliinisiirappina; tai

b) väliaikaisena kiintiötuotantona, josta osa voidaan varata vientiä varten noudattaen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvia unionin sitoumuksia.

4. Jos unionin sokeritarjonta on riittämätön, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla sallitaan se, että tietty määrä markkinoilta poistettua sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia voidaan myydä unionin markkinoilla ennen markkinoiltapoistamisjakson päättymistä.

▼B

5. Jos markkinoilta poistettua sokeria pidetään seuraavan markkinointivuoden ensimmäisenä sokerintuotantona, sokerijuurikkaan viljelijöille maksetaan kyseisen markkinointivuoden 135 artiklassa tarkoitettu vähimmäishinta.

Jos markkinoilta poistettu sokeri voidaan käyttää teollisuudelle tarkoitettuna sokerina tai se viedään tämän artiklan 3 kohdan toisen alakohdan a tai b alakohdan mukaisesti, sokerijuurikkaan vähimmäishintaa koskevia 135 artiklan vaatimuksia ei sovelleta.

Jos markkinoilta poistettu sokeri myydään unionin markkinoilla ennen markkinoiltapoistamisjakson päättymistä tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti, sokerijuurikkaan viljelijöille maksetaan kuluvan markkinointivuoden vähimmäishinta.

6. Tämän artiklan mukaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

131 artikla

Väliaikainen markkinahallintamekanismi

1. Edellä 124 artiklassa tarkoitetun kauden keston ajaksi komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan sokerin riittävä tarjonta unionin markkinoille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Kyseisillä toimenpiteillä voidaan mukauttaa tarvittavilta osin ja tarvittavan ajan tuontiraakasokerista kannettavia tulleja.

Neuvosto toteuttaa väliaikaisen markkinahallintamekanismin puitteissa toimenpiteet, jotka koskevat ylijäämämaksun vahvistamista, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään kiintiön ulkopuolisen sokerin ja tuontiraakasokerin osalta asianmukaiset määrät, jotka voidaan vapauttaa unionin markkinoille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

132 artikla

Siirretty säädösvalta

Jotta otetaan huomioon sokerialan erityispiirteet ja varmistetaan, että kaikkien osapuolten edut otetaan asianmukaisesti huomioon, sekä ehkäistään markkinahäiriöitä, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

a) edellä 127 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ostoehtoja ja toimitussopimuksia;

b) liitteessä XI tarkoitettujen sokerijuurikkaan ostoehtojen mukauttamista;

▼B

c) perusteita, joita sokeriyritykset soveltavat myöntäessään sokerijuurikkaan myyjille juurikasmäärät, joista on tehtävä ennen kylvöä toimitussopimukset 127 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

133 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat tähän jaksoon sovellettavia menettelyjä, sisältöä ja teknisiä perusteita.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 Alajakso

Tuotannon sääntelyjärjestelmä

134 artikla

Sokerialan kiintiöt

1. Sokeriin, isoglukoosiin ja inuliinisiirappiin sovelletaan kiintiöjärjestelmää.

2. Jos tuottaja ylittää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa kiintiöjärjestelmässä sovellettavan kiintiön eikä käytä sokerin ylijäämiä 139 artiklassa säädetyllä tavalla, näistä määristä peritään ylijäämämaksu 139–142 artiklan mukaisesti.

135 artikla

Sokerijuurikkaan vähimmäishinta

Neuvosto vahvistaa kiintiösokerijuurikkaan vähimmäishinnat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

136 artikla

Kiintiön myöntäminen

1. Liitteessä XII vahvistetaan sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin tuotantokiintiöt kansallisella tai alueellisella tasolla.

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä kiintiö kullekin alueelleen sijoittautuneelle sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottavalle yritykselle, joka on hyväksytty 137 artiklan mukaisesti.

Kunkin yrityksen kiintiö on yhtä suuri kuin sille markkinointivuodeksi 2010/2011 asetuksen (EY) N:o 1234/2007 mukaisesti myönnetty kiintiö.

▼B

3. Jos kiintiö myönnetään sokeriyritykselle, jolla on useampia kuin yksi tuotantoyksikkö, jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet, jotka ne katsovat tarpeellisiksi sokerijuurikkaan ja -ruo'on viljelijöiden etujen huomioon ottamiseksi.

137 artikla

Hyväksytyt yritykset

1. Jäsenvaltion on pyynnöstä myönnettävä hyväksyntä sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottavalle yritykselle tai kyseisiä tuotteita joksikin 140 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon sisältyväksi tuotteeksi jalostavalle yritykselle, jos yritys täyttää seuraavat edellytykset:

a) se todistaa, että sillä on ammattimainen tuotantokapasiteetti;

b) se lupautuu toimittamaan tarvittavat tiedot ja hyväksyy tähän asetukseen liittyvät tarkastukset;

c) sen hyväksyntää ei ole keskeytetty eikä peruutettu.

2. Hyväksytyn yrityksen on toimitettava seuraavat tiedot sille jäsenvaltiolle, jonka alueella sokerijuurikas tai -ruoko korjataan tai jossa puhdistaminen tapahtuu:

a) sokerijuurikkaan tai -ruo'on määrät, joista on tehty toimitussopimus, sekä arvioitu sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja sokerin vastaava saanto hehtaaria kohden;

b) tiedot, jotka koskevat sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja raakasokerin suunniteltuja ja tosiasiallisia toimituksia sekä sokerintuotantoa ja sokerivarastoja;

c) myydyn valkoisen sokerin määrät sekä vastaavat hinnat ja ehdot.

138 artikla

Kansallisen kiintiön uudelleen jakaminen ja kiintiöiden alentaminen

1. Jäsenvaltio saa alentaa alueelleen sijoittautuneelle yritykselle myönnettyä sokeri- tai isoglukoosikiintiötä enintään 10 prosentilla. Tällöin jäsenvaltioiden on sovellettava puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita.

2. Jäsenvaltiot voivat siirtää kiintiöitä yritysten välillä liitteessä XIII vahvistettuja sääntöjä noudattaen sekä ottaen huomioon kunkin osapuolen ja erityisesti sokerijuurikkaan tai sokeriruo'on viljelijöiden edut.

3. Kyseisen jäsenvaltion on myönnettävä 1 ja 2 kohdan mukaisesti alennetut määrät yhdelle tai useammalle alueelleen sijoittautuneelle yritykselle riippumatta siitä, onko niillä kiintiö.

▼B

139 artikla

Kiintiön ulkopuolinen tuotanto

1. Sokeri, isoglukoosi tai inuliinisiirappi, jota tuotetaan jonakin markkinointivuonna 136 artiklassa tarkoitetun kiintiön ulkopuolella, voidaan

a) käyttää 140 artiklassa tarkoitettujen tiettyjen tuotteiden tuotantoon;

b) siirtää seuraavan markkinointivuoden kiintiötuotantoon 141 artiklan mukaisesti;

c) käyttää syrjäisimpien alueiden erityistä hankintajärjestelmää varten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 228/2013 ([1]) III luvun mukaisesti;

d) viedä komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaman määrällisen rajoituksen puitteissa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehtyjen kansainvälisten sopimusten sitoumuksia noudattaen; tai

e) vapauttaa sisämarkkinoille 131 artiklassa kuvatulla tavalla soveltaen samoja edellytyksiä kuin kiintiösokeriin tarjonnan mukauttamiseksi kysyntään arvioidun hankintataseen perusteella.

Tämän artiklan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet on pantava täytäntöön ennen 219 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen, markkinahäiriöiden vastaisten toimenpiteiden aktivointia.

Muihin määriin sovelletaan 142 artiklassa tarkoitettua ylijäämämaksua.

2. Tämän artiklan mukaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

140 artikla

Teollisuudelle tarkoitettu sokeri

1. Teollisuudelle tarkoitettu sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi on varattava jonkin 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen tuotantoon silloin, kun

a) siitä on tehty ennen markkinointivuoden loppua toimitussopimus sellaisen tuottajan ja käyttäjän välillä, joille molemmille on myönnetty hyväksyntä 137 artiklan mukaisesti; ja

b) se on toimitettu käyttäjälle viimeistään 30 päivänä marraskuuta seuraavana markkinointivuonna.

2. Teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan luettelo tuotteista, joiden tuotannossa saa käyttää teollisuudelle tarkoitettua sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

▼B

Luettelo käsittää muun muassa seuraavat tuotteet:

a) bioetanoli, alkoholi, rommi, elävä hiiva sekä levitteiksi tarkoitettujen ja ”Rinse appelstroopiksi” jalostettavien siirappien määrät;

b) tietyt teollisuustuotteet, jotka eivät sisällä sokeria mutta joiden valmistuksessa käytetään sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia;

c) tietyt kemian- tai lääketeollisuuden tuotteet, jotka sisältävät sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia.

141 artikla

Ylijäämäsokerin siirtäminen

1. Kukin yritys voi päättää siirtää sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappikiintiönsä ylittävän tuotantonsa kokonaan tai osittain siten, että se luetaan seuraavan markkinointivuoden tuotantoon. Tätä koskeva päätös on peruuttamaton, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen tehneiden yritysten on

a) ilmoitettava kyseiselle jäsenvaltiolle ennen tämän jäsenvaltion määrittelemää päivämäärää

i) siirrettävän ruokosokerin määrät kuluvan markkinointivuoden 1 päivän helmikuuta ja 31 päivän elokuuta välisenä aikana,

ii) siirrettävän juurikassokerin tai inuliinisiirapin määrät kuluvan markkinointivuoden 1 päivän helmikuuta ja 31 päivän elokuuta välisenä aikana;

▼B

b) sitouduttava varastoimaan siirrettävät määrät omalla kustannuksellaan kuluvan markkinointivuoden loppuun asti.

3. Jos yrityksen lopullinen tuotanto on kyseisenä markkinointivuonna pienempi kuin 1 kohdan mukaisen päätöksen tekohetkellä tehty arvio, siirrettyä määrää voidaan mukauttaa taannehtivasti viimeistään 31 päivänä lokakuuta seuraavana markkinointivuonna.

4. Siirrettyjä määriä pidetään ensimmäisinä seuraavan markkinointivuoden kiintiössä tuotettavina määrinä.

▼C2

5. Markkinointivuoden aikana tämän artiklan mukaisesti varastoituun sokeriin ei saa soveltaa muita 17 tai 130 artiklan mukaisia varastointitoimenpiteitä.

▼B

142 artikla

Ylijäämämaksu

1. Ylijäämämaksu peritään seuraavien tuotteiden määristä:

a) minä tahansa markkinointivuonna tuotettu ylijäämäsokeri, -isoglukoosi ja inuliinisiirappi, lukuun ottamatta seuraavan markkinointivuoden kiintiötuotantoon siirrettyjä ja 141 artiklan mukaisesti varastoituja määriä taikka 139 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c–e alakohdassa tarkoitettuja määriä;

b) teollisuudelle tarkoitettu sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi, josta ei ole komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistamaan määräpäivään mennessä toimitettu selvitystä, jonka mukaan se on valmistettu joksikin 140 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi tuotteeksi;

c) sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi, joka on poistettu markkinoilta 130 artiklan mukaisesti ja jonka osalta 130 artiklan 3 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia ei ole täytetty.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Neuvosto hyväksyy 1 kohdassa tarkoitetun ylijäämämaksun vahvistamista koskevat toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

143 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Jotta varmistetaan, että 137 artiklassa tarkoitetut yritykset noudattavat velvollisuuksiaan, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan yritysten hyväksynnän myöntämistä ja peruuttamista koskevat säännöt sekä hallinnollisia seuraamuksia koskevat perusteet.

2. Jotta otetaan huomioon sokerialan erityispiirteet ja varmistetaan, että kaikkien osapuolten edut otetaan asianmukaisesti huomioon, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä ehtojen merkityksestä kiintiöjärjestelmän toiminnan kannalta sekä edellytyksistä, jotka liittyvät myyntiin syrjäisimmille alueille.

3. Sen varmistamiseksi, että viljelijät on liitetty tiiviisti päätökseen, joka koskee tietyn tuotantomäärän siirtämistä, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan sokerin siirtämistä koskevat säännöt.

▼B

144 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä 137 artiklassa tarkoitettujen yritysten osalta säännöt, jotka koskevat

a) yritysten tekemiä hyväksymishakemuksia, hyväksyttyjen yritysten pitämiä rekistereitä ja tietoja, jotka hyväksyttyjen yritysten on toimitettava;

b) tarkastuksia, jotka jäsenvaltioiden on tehtävä hyväksytyille yrityksille;

c) jäsenvaltioiden komissiolle ja hyväksytyille yrityksille osoittamia tiedonantoja;

d) raaka-aineiden toimittamista yrityksille, toimitussopimukset ja lähetysluettelot mukaan luettuina;

e) vastaavuutta 139 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun sokerin suhteen;

f) syrjäisimpien alueiden erityistä hankintajärjestelmää;

g) 139 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettua vientiä;

h) jäsenvaltioiden yhteistyötä tehokkaiden tarkastusten varmistamiseksi;

i) 141 artiklassa erityisiä markkinointivuosia varten säädettyjen päivämäärien muuttamista;

j) ylijäämämäärän vahvistamista, tiedonantoja ja 142 artiklassa tarkoitetun ylijäämämaksun suorittamista;

k) päätoimisten puhdistamojen luettelon hyväksymistä liitteessä II olevan II osan B jakson 6 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 Jakso

Viini

145 artikla

Viinitilarekisteri ja tuotantokykyselvitys

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä viinitilarekisteriä, joka sisältää ajantasaiset tiedot tuotantokyvystä. Tätä velvoitetta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016 ainoastaan, jos jäsenvaltiot panevat täytäntöön I osan III luvussa tarkoitetun viini-istutuksia koskevan lupajärjestelmän tai kansallisen tukiohjelman.

▼B

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu velvollisuus ei koske 31 päivään joulukuuta 2015 saakka jäsenvaltioita, joissa 81 artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltuihin viiniköynnöslajikkeisiin kuuluvien viiniköynnösten kokonaisviljelyala on pienempi kuin 500 hehtaaria.

3. Jäsenvaltioiden, joiden tukiohjelmiin sisältyy viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen 46 artiklan mukaisesti, on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä maaliskuuta tuotantokykyään koskeva ajantasainen selvitys viinitilarekisterin perusteella. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen vahvistetaan yksityiskohdat, jotka koskevat viininviljelyaloista komissiolle toimitettavia tiedonantoja. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden tuotantokyvyn seurannan ja todentamisen helpottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat viinitilarekisterin sisältöön ja sitä koskeviin poikkeuksiin liittyviä sääntöjä.

146 artikla

Viinialan kansalliset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi viranomainen vastaamaan unionin sääntöjen noudattamisesta viinialalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen muita säännöksiä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten määrittelystä. Jäsenvaltioiden on ennen kaikkea nimettävä ne laboratoriot, joilla on valtuudet suorittaa viinialan virallisia analyyseja. Nimettyjen laboratorioiden on täytettävä testilaboratorioita koskevat yleiset vaatimukset, jotka on määritelty asiakirjassa ISO/IEC 17025.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja laboratorioiden yhteystiedot. Komissio julkaisee nämä tiedot ja päivittää niitä säännöllisesti.

147 artikla

Saateasiakirjat ja rekisteri

1. Viinialan tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen unionissa ainoastaan, jos niiden mukana on virallisesti hyväksytty liiteasiakirja.

2. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on ammattinsa harjoittamista varten hallussaan viinialan tuotteita, erityisesti tuottajien, pullottajien, jalostajien ja kauppiaiden, on pidettävä kirjaa edellä mainittujen tuotteiden saapuvista ja lähtevistä eristä.

3. Viinialan tuotteiden kuljetusten ja jäsenvaltioiden niille tekemien tarkastusten helpottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

a) säännöistä, jotka koskevat liiteasiakirjaa ja sen käyttöä;

▼B

b) edellytyksistä, joilla liiteasiakirjaa voidaan pitää todisteena suojatusta alkuperänimityksestä tai maantieteellisestä merkinnästä;

c) rekisterinpitovelvollisuudesta ja rekisterin käytöstä;

d) sen täsmentämisestä, kenellä on velvollisuus pitää rekisteriä, ja vapautuksista tästä velvollisuudesta;

e) rekisteriin sisällytettävistä toimista.

4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan:

a) sääntöjä rekistereiden rakenteesta, rekisteriin sisällytettävistä tuotteista, rekistereihin kirjaamisen määräajoista ja rekisterien päättämisestä;

b) toimenpiteitä, joilla jäsenvaltiot velvoitetaan määrittelemään hävikkien suurimmat sallitut prosenttiosuudet;

c) yleisiä ja siirtymäsäännöksiä, jotka koskevat rekisterien pitoa;

d) sääntöjä, joilla määritetään, kuinka kauan liiteasiakirjat ja rekisterit on säilytettävä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 Jakso

Maito ja maitotuotteet

148 artikla

Sopimussuhteet maito- ja maitotuotealalla

1. Jos jäsenvaltio päättää, että jokaisen sen alueella tapahtuvan raakamaidon toimituksen tuottajalta raakamaidon jalostajalle on kuuluttava osapuolten välisen kirjallisen sopimuksen piiriin, ja/tai päättää, että ensiostajan on tehtävä kirjallinen tarjous tuottajan toimittamaa raakamaitoa koskevan sopimuksen tekemisestä, tällaisen sopimuksen ja/tai tarjouksen sopimuksen tekemisestä on täytettävä 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

Jos jäsenvaltio päättää, että raakamaidon toimitusten tuottajalta raakamaidon jalostajalle on kuuluttava osapuolten välisen kirjallisen sopimuksen piiriin, sen on myös päätettävä, mikä tai mitkä toimituksen vaiheet kuuluvat tällaisen sopimuksen piiriin, jos raakamaidon toimitus tapahtuu yhden tai useamman kerääjän toimesta.

Tässä artiklassa ja 105 artiklassa ’kerääjällä’ tarkoitetaan yritystä, joka kuljettaa raakamaidon tuottajalta tai toiselta kerääjältä raakamaidon jalostajalle tai toiselle kerääjälle, jos raakamaidon omistusoikeus siirtyy kussakin tapauksessa.

▼M5

1 a. Jos jäsenvaltiot eivät hyödynnä tämän artiklan 1 kohdassa tarjottuja mahdollisuuksia, tuottaja, tuottajaorganisaatio tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät voivat vaatia, että kaiken raakamaidon toimittamisen raakamaidon jalostajalle on perustuttava osapuolten väliseen kirjalliseen sopimukseen ja/tai siitä on saatava ensiostajilta kirjallinen tarjous sopimuksen tekemisestä edellytyksin, jotka on esitetty tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa.

▼M5

Jos ensiostaja on suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettu mikroyritys tai pieni tai keskisuuri yritys, sopimus ja/tai tarjous sopimuksen tekemisestä ei ole pakollinen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta osapuolten mahdollisuutta hyödyntää toimialakohtaisen organisaation laatimaa vakiosopimusta.

2. Edellä 1 ja 1 a kohdassa tarkoitettu sopimus ja/tai tarjous sopimuksen tekemisestä on:

▼B

a) tehtävä ennen toimitusta;

b) tehtävä kirjallisesti; ja

c) sen on sisällettävä erityisesti seuraavat seikat:

i) toimituksesta maksettava hinta

— jonka on oltava kiinteä ja sopimuksessa vahvistettu, ja/tai

— joka on laskettava yhdistämällä sopimuksessa mainittuja eri tekijöitä, joihin voivat kuulua markkinatilanteen vaihtelua kuvaavat markkinaindikaattorit, toimitettu määrä ja toimitetun raakamaidon laatu tai koostumus;

ii) raakamaidon määrä, joka voidaan toimittaa ja/tai on toimitettava, sekä tällaisten toimitusten ajankohta;

iii) sopimuksen kesto, jolloin sopimus voi olla joko määräaikainen tai toistaiseksi voimassa oleva siten, että sopimukseen sisällytetään irtisanomislauseke;

iv) maksuaikoja ja -menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset tiedot;

v) raakamaidon keräämis- tai toimittamisjärjestelyt; ja

vi) ylivoimaisen esteen sattuessa sovellettavat säännöt.

▼M5

3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 1 a kohdassa säädetään, sopimusta ja/tai tarjousta sopimuksen tekemisestä ei vaadita silloin, kun osuuskunnan jäsen toimittaa raakamaidon osuuskunnalle, jonka jäsen hän on, jos kyseisen osuuskunnan sääntöihin tai näillä säännöillä vahvistettuihin taikka niistä johdettuihin sääntöihin ja päätöksiin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutuksiltaan vastaavat 2 kohdan a, b ja c alakohdan säännöksiä.

▼B

4. Kaikista raakamaidon tuottajien, kerääjien tai jalostajien tekemien raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten ehdoista, 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetut ehdot mukaan luettuina, voidaan vapaasti neuvotella osapuolten kesken.

▼M5

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, sovelletaan yhtä tai useampaa seuraavista:

a) jos jäsenvaltio päättää tehdä raakamaidon toimituksia koskevan kirjallisen sopimuksen pakolliseksi 1 kohdan mukaisesti, se voi vahvistaa

i) sopimuspuolille velvoitteen sopia tietyn toimitetun määrän ja tästä toimituksesta maksettavan hinnan välisestä suhteesta;

▼M5

ii) vähimmäiskeston, jota sovelletaan ainoastaan tuottajan ja raakamaidon ensiostajan välisiin kirjallisiin sopimuksiin; vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, eikä se saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa;

▼B

b) jos jäsenvaltio päättää, että raakamaidon ensiostajan on 1 kohdan mukaisesti tehtävä tuottajalle kirjallinen tarjous sopimuksen tekemisestä, se voi säätää, että tarjouksen on sisällettävä kansallisessa lainsäädännössä tältä osin vahvistettu sopimuksen vähimmäiskesto; vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, eikä se saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

Toinen alakohta ei rajoita tuottajan oikeutta kieltäytyä tällaisesta vähimmäiskestosta, jos kieltäytyminen tehdään kirjallisesti. Tällöin osapuolet voivat vapaasti neuvotella kaikista sopimuksen ehdoista, 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetut ehdot mukaan luettuina.

5. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tässä artiklassa tarkoitettuja vaihtoehtoja, on ilmoitettava komissiolle, miten niitä sovelletaan.

6. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan sekä 3 kohdan yhdenmukaista soveltamista varten, sekä toimenpiteet, jotka liittyvät jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti tekemiin ilmoituksiin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

149 artikla

Sopimussuhteet maito- ja maitotuotealalla

▼M5

1. Jäljempänä olevan 161 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytty maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatio voi neuvotella tuottajajäsentensä puolesta raakamaidon toimittamista tuottajalta raakamaidon jalostajalle tai 148 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetulle kerääjälle koskevan sopimuksen, joka kattaa jäsenten koko yhteistuotannon tai osan siitä.

▼B

2. Tuottajaorganisaatio voi käydä neuvotteluja

a) riippumatta siitä, siirretäänkö raakamaidon omistusoikeus tuottajalta tuottajaorganisaatiolle;

b) riippumatta siitä, onko neuvoteltu hinta sama joidenkin tai kaikkien tuottajajäsenten yhteistuotannolle;

c) jos tietyn tuottajaorganisaation osalta täyttyvät kaikki seuraavat edellytykset:

i) tällaisten neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon määrä on enintään 3,5 prosenttia unionin kokonaistuotannosta,

▼B

ii) neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon tietyssä jäsenvaltiossa tuotettu määrä on enintään 33 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta, ja

iii) neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon tietyssä jäsenvaltiossa tuotettu määrä on enintään 33 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta, ja

d) jos asianomaiset tuottajat eivät ole minkään muun sellaisen tuottajaorganisaation jäseniä, joka niin ikään neuvottelee tällaisia sopimuksia niiden puolesta; jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää poikkeuksia tästä edellytyksestä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa tuottajilla on kaksi toisistaan erillistä tuotantoyksikköä eri maantieteellisillä alueilla;

e) jos raakamaitoa ei koske tuottajan osuuskuntajäsenyydestä aiheutuva velvoite toimittaa maitoa osuuskunnan säännöissä vahvistettujen ehtojen mukaisesti tai näillä säännöillä vahvistettujen tai niistä johdettujen sääntöjen ja päätösten mukaisesti; ja

f) jos tuottajaorganisaatio ilmoittaa neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon määrän sen jäsenvaltion tai niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jossa tai joissa se toimii.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdassa säädetään, tuottajaorganisaatio voi käydä 1 kohdan nojalla neuvotteluja, jos neuvottelujen kohteena oleva kyseisen tuottajaorganisaation tuottaman raakamaidon määrä, joka tuotetaan tai toimitetaan jäsenvaltiossa, jonka vuotuinen raakamaidon kokonaistuotanto on alle 500 000 tonnia, on enintään 45 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa viittauksilla tuottajaorganisaatioihin tarkoitetaan myös tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiä.

5. Edellä olevan 2 kohdan c alakohdan ja 3 kohdan soveltamiseksi komissio julkaisee tarkoituksenmukaisiksi katsomillaan tavoin ja viimeisimpiä saatavilla olevia tietoja käyttäen raakamaidon tuotantomäärät unionissa ja jäsenvaltioissa.

6. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan c alakohdassa ja 3 kohdassa säädetään ja vaikka siinä asetetut kynnykset eivät ylity, tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kilpailuviranomainen voi yksittäisessä tapauksessa päättää, että tuottajaorganisaation olisi joko aloitettava tietyt neuvottelut uudelleen tai ei olisi neuvoteltava lainkaan, jos se katsoo tämän olevan välttämätöntä kilpailun ylläpitämiseksi tai kyseisen viranomaisen alueella toimiville raakamaitoa jalostaville pk-yrityksille aiheutuvan vakavan haitan välttämiseksi.

Jos kyse on useamman kuin yhden jäsenvaltion kattavista neuvotteluista, komissio tekee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päätöksen ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista. Muissa tapauksissa päätöksen tekee sen jäsenvaltion kansallinen kilpailuviranomainen, jota neuvottelut koskevat.

▼B

Tässä kohdassa tarkoitettuja päätöksiä ei sovelleta ennen kuin ne on annettu tiedoksi asianomaisille yrityksille.

7. Tässä artiklassa tarkoitetaan

a) ’kansallisella kilpailuviranomaisella’ neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 ([1]) 5 artiklassa tarkoitettua viranomaista;

b) ’pk-yrityksellä’ suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettuja mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä.

8. Jäsenvaltioiden, joissa käydään tämän artiklan mukaisia neuvotteluja, on ilmoitettava komissiolle 2 kohdan f alakohdan ja 6 kohdan soveltamisesta.

150 artikla

Suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntely

1. Jäljempänä olevan 152 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyn tuottajaorganisaation, 157 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation tai asetuksen (EU) N:o 1151/2012 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toimijoiden ryhmittymän pyynnöstä jäsenvaltiot voivat vahvistaa rajoitetuksi ajaksi sitovia sääntöjä, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1151/2012 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisella suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntelyä.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä on tehtävä etukäteissopimus asetuksen (EU) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen alueen osapuolten välillä. Tällaisen sopimuksen osapuolina on oltava vähintään kaksi kolmasosaa maidontuottajista tai heidän edustajistaan, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun juuston tuotantoon käytetystä raakamaidosta, ja tapauksen mukaan vähintään kaksi kolmasosaa tuon juuston tuottajista, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa kyseisen juuston tuotannosta asetuksen (EU) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla maantieteellisellä alueella.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa ja kun kyse on suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetusta juustosta, kyseisen juuston tuote-eritelmässä esitetyn raakamaidon maantieteellisen alkuperäalueen on oltava sama kuin kyseiseen juustoon liittyvä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu maantieteellinen alue.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut säännöt:

a) saavat kattaa ainoastaan asianomaisen tuotteen tarjonnan sääntelyn, ja niiden tavoitteena on oltava kyseisen juuston tarjonnan mukauttaminen kysyntään;

b) saavat vaikuttaa ainoastaan asianomaiseen tuotteeseen;

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, perustamissopimuksen 101 ja 102 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta (EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1).

▼B

c) voivat olla sitovia enintään kolmen vuoden ajan, ja ne voidaan uusia tämän kauden jälkeen uuden 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön perusteella;

d) eivät saa vaikuttaa haitallisesti sellaisten tuotteiden kauppaan, jotka eivät kuulu mainittujen sääntöjen soveltamisalaan;

e) eivät saa liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen juuston ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;

f) eivät saa mahdollistaa hintojen vahvistamista silloinkaan, kun hinnat vahvistetaan ohjeellisesti tai suosituksena;

g) eivät saa johtaa siihen, että asianomaisesta tuotteesta ei ole käytettävissä suurta osaa, joka muussa tapauksessa olisi käytettävissä;

h) eivät saa aiheuttaa syrjintää, estää uusia toimijoita pääsemästä markkinoille eivätkä heikentää pientuottajien asemaa;

i) vaikuttavat osaltaan asianomaisen tuotteen laadun ylläpitämiseen ja/tai kehittämiseen.

j) eivät saa rajoittaa 149 artiklan soveltamista.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut säännöt on julkaistava asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä.

6. Jäsenvaltioiden on suoritettava tarkastuksia varmistaakseen, että 4 kohdassa säädettyjä ehtoja noudatetaan, ja jos toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat todenneet, että näitä ehtoja ei ole noudatettu, jäsenvaltioiden on kumottava 1 kohdassa tarkoitetut säännöt.

7. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle hyväksymistään 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tiedon tällaisia sääntöjä koskevista ilmoituksista.

8. Komissio voi milloin tahansa hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla velvoitetaan jäsenvaltio kumoamaan 1 kohdan mukaisesti hyväksymänsä säännöt, jos komissio toteaa, että kyseiset säännöt eivät ole 4 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisia tai että ne haittaavat tai vääristävät kilpailua huomattavassa osassa sisämarkkinoita tai vaarantavat vapaakaupan taikka Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamisen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman tämän asetuksen 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista.

151 artikla

Pakolliset ilmoitukset maito- ja maitotuotealalla

Raakamaidon ensiostajien on 1 päivästä huhtikuuta 2015 ilmoitettava toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle niille kunkin kuukauden aikana toimitetun raakamaidon määrä.

Tässä artiklassa ja 148 artiklassa ’ensiostajalla’ tarkoitetaan yritystä tai ryhmää, joka ostaa maitoa tuottajilta

a) kerätäkseen, pakatakseen, varastoidakseen, jäähdyttääkseen tai jalostaakseen sitä, myös toimeksiantona;

▼B

b) myydäkseen sen yhdelle tai useammalle maitoa tai muita maitotuotteita käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun raakamaidon määrä.

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tällaisten ilmoitusten sisältöä, muotoa ja toimittamisajankohtaa koskevat säännöt sekä jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti antamiin ilmoituksiin liittyvät toimenpiteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

Tuottajaorganisaatiot ja niiden yhteenliittymät sekä toimialakohtaiset organisaatiot

1 Jakso

Määritelmä ja hyväksyminen

152 artikla

Tuottajaorganisaatiot

1. Jäsenvaltiot voivat pyynnöstä hyväksyä tuottajaorganisaatiot, jotka

a) muodostuvat jonkin yksittäisen 1 artiklan 2 kohdassa luetellun alan viljelijöistä ja joissa näillä on 153 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukainen määräävä asema;

▼M5

b) on perustettu tuottajien aloitteesta ja jotka harjoittavat ainakin yhtä seuraavista toiminnoista:

i) yhteinen jalostaminen;

ii) yhteinen jakelu, mukaan lukien yhteiset myyntifoorumit tai yhteiset kuljetukset;

iii) yhteiset pakkaukset, pakkausmerkinnät tai myynninedistämistoimet;

iv) yhteisesti järjestetty laadunvalvonta;

v) laitteistojen tai varastotilojen yhteinen käyttö;

vi) välittömästi tuotantoon liittyvä yhteinen jätehuolto;

vii) yhteiset tuotantopanosten hankinnat;

viii) kaikki muut yhteiset palvelutoimet, joilla pyritään saavuttamaan jokin tämän kohdan c alakohdassa mainituista tavoitteista;

▼B

c) pyrkivät tiettyyn päämäärään, johon voi sisältyä vähintään yksi seuraavista tavoitteista:

i) varmistaa tuotannon suunnittelu ja mukauttaminen kysyntää vastaavaksi, erityisesti laadun ja määrän osalta;

ii) keskittää jäsenten tuottamien tuotteiden tarjontaa ja markkinoille saattamista, mukaan lukien suoramarkkinointi;

▼B

iii) optimoida tuotantokustannuksia ja investointien kannattavuutta ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin liittyviin vaatimuksiin vastaamiseksi ja vakauttaa tuottajahintoja;

iv) laatia tutkimuksia ja kehitysaloitteita kestävistä tuotantomenetelmistä, innovatiivisista käytännöistä, taloudellisesta kilpailukyvystä ja markkinakehityksestä;

v) edistää ja antaa ympäristöä säästävien viljelymenetelmien, tuotantotekniikoiden sekä asianmukaisten eläinten hyvinvointia koskevien käytäntöjen ja tekniikoiden toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;

vi) edistää tuotantonormien käyttöä, tuotteiden laadun parantamista ja sellaisten tuotteiden kehittämistä, joiden alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on suojattu tai jotka kuuluvat kansallisen laatumerkinnän piiriin, sekä antaa näihin tarvittavaa teknistä apua;

vii) käsitellä sivutuotteita ja jätettä erityisesti veden, maaperän ja maiseman laadun suojelemiseksi sekä luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi;

viii) edistää luonnonvarojen kestävää käyttöä ja ilmastonmuutoksen hillitsemistä;

ix) kehittää aloitteita menekinedistämisen ja kaupan pitämisen aloilla;

►C2 x) hallinnoida tämän asetuksen 33 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen ◄ hedelmä- ja vihannesalan toimintaohjelmissa ja (EU) N:o 1305/2013 36 artiklassa tarkoitettuja keskinäisiä rahastoja;

xi) antaa tarvittavaa teknistä tukea futuurimarkkinoiden ja vakuutusjärjestelmien käyttöön.

▼M5

1 a. Poiketen siitä, mitä SEUT 101 artiklan 1 kohdassa määrätään, tämän artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytty tuottajaorganisaatio voi suunnitella tuotantoa, optimoida tuotantokustannuksia, saattaa markkinoille maataloustuotteita ja neuvotella maataloustuotteiden tarjontaa koskevia sopimuksia jäsentensä puolesta niiden kokonaistuotannon tai tuotannon osan osalta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu toiminta voidaan toteuttaa

a) edellyttäen, että yhtä tai useampaa 1 kohdan b alakohdan i–vii alakohdassa tarkoitettua toimintaa todella harjoitetaan, millä myötävaikutetaan SEUT 39 artiklassa määrättyjen tavoitteiden täyttymiseen;

b) edellyttäen, että tuottajaorganisaatio keskittää tarjontansa ja saattaa markkinoille jäsentensä tuotteita riippumatta siitä, siirtyykö maataloustuotteiden omistusoikeus tuottajalta tuottajaorganisaatiolle vai ei;

▼M5

c) riippumatta siitä, onko neuvoteltu hinta sama kaikkien tai vain joidenkin jäsenten yhteenlasketun tuotannon osalta;

d) edellyttäen, että asianomaiset tuottajat eivät ole minkään muun tuottajaorganisaation jäseniä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimien kattamien tuotteiden osalta;

e) edellyttäen, että kyseistä maataloustuotetta ei koske tuottajan sellaisen osuuskunnan jäsenyydestä, joka ei ole kyseisen tuottajaorganisaation jäsen, aiheutuva velvoite toimittaa tuotteita osuuskunnan säännöissä vahvistettujen ehtojen mukaisesti tai näillä säännöillä vahvistettujen tai niistä johdettujen sääntöjen ja päätösten mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin poiketa toisen alakohdan d alakohdassa säädetystä edellytyksestä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa tuottajajäsenillä on kaksi toisistaan erillistä tuotantoyksikköä eri maantieteellisillä alueilla.

1 b. Tätä artiklaa sovellettaessa viittauksilla tuottajaorganisaatioihin tarkoitetaan myös 156 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiä, jos tällaiset yhteenliittymät täyttävät tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt vaatimukset.

1 c. Asetuksen (EY) N:o 1/2003 5 artiklassa tarkoitettu kansallinen kilpailuviranomainen voi yksittäistapauksissa päättää, että tulevaisuutta ajatellen yhtä tai useampaa 1 a kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimintaa on mukautettava, kyseinen toiminta on lopetettava tai sitä ei tulisi harjoittaa lainkaan, jos se katsoo tämän olevan välttämätöntä kilpailun estämisen ehkäisemiseksi tai jos se toteaa, että SEUT 39 artiklassa määrätyt tavoitteet vaarantuvat.

Jos kyse on useamman kuin yhden jäsenvaltion kattavista neuvotteluista, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päätöksen tekee komissio ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista.

Toimiessaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kansallisen kilpailuviranomaisen on tiedotettava komissiolle kirjallisesti ennen ensimmäisen virallisen tutkintatoimenpiteen käynnistämistä tai välittömästi sen jälkeen ja ilmoitettava komissiolle päätöksistä viipymättä niiden tekemisen jälkeen.

Tässä kohdassa tarkoitettuja päätöksiä ei sovelleta ennen kuin ne on annettu tiedoksi asianomaisille yrityksille.

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan mukainen hyväksytty tuottajaorganisaatio voidaan hyväksyä edelleen, jos se sitoutuu pitämään kaupan CN-koodiin ex 2208 kuuluvia muita kuin perussopimusten liitteessä I tarkoitettuja tuotteita, edellyttäen, että kyseisten tuotteiden osuus ei ole suurempi kuin 49 prosenttia tuottajaorganisaation kaupan pidettyjen tuotteiden kokonaisarvosta ja että kyseiset tuotteet eivät saa unionin tukea. Tuotteita ei oteta huomioon hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden osalta 34 artiklan 2 kohdan mukaisen kaupan pidetyn tuotannon arvon laskennassa.

▼M5

_____

▼B

153 artikla

Tuottajaorganisaatioiden perussääntö

1. Tuottajaorganisaation perussäännössä on määrättävä, että sen tuottajajäsenten on erityisesti

a) sovellettava tuottajaorganisaation hyväksymiä sääntöjä, jotka liittyvät tuotantoilmoitusvelvoitteeseen, tuotantoon, kaupan pitämiseen ja ympäristönsuojeluun;

b) kuuluttava minkä tahansa tietyn tilan tietyn tuotteen osalta vain yhteen tuottajaorganisaatioon; asianomainen jäsenvaltio voi kuitenkin myöntää poikkeuksia tästä edellytyksestä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa tuottajajäsenillä on kaksi toisistaan erillistä tuotantoyksikköä eri maantieteellisillä alueilla;

c) toimitettava tuottajaorganisaation tilastotarkoituksiin pyytämät tiedot.

2. Tuottajaorganisaation perussäännössä on lisäksi määrättävä

a) menettelyistä, joilla 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut säännöt määritetään, annetaan ja muutetaan;

b) tuottajaorganisaation rahoittamiseen tarvittavien maksujen perimisestä jäseniltä;

c) säännöistä, jotka varmistavat, että tuottajajäsenet voivat demokraattisella tavalla valvoa organisaatiota ja päätöksentekoa;

d) seuraamuksista, kun tuottajaorganisaation perussäännön mukaisia velvoitteita, erityisesti maksujen suorittamisen osalta, jätetään noudattamatta tai tuottajaorganisaation hyväksymiä sääntöjä rikotaan;

e) säännöistä, jotka liittyvät uusien jäsenten hyväksymiseen ja erityisesti jäsenyyden vähimmäiskestoon, joka ei voi olla vuotta lyhyempi;

f) tuottajaorganisaation toiminnan kannalta välttämättömistä kirjanpito- ja budjettisäännöistä.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioihin.

154 artikla

Tuottajaorganisaatioiden hyväksyminen

1. Jotta jäsenvaltio hyväksyy tuottajaorganisaation, hyväksymistä hakevan tuottajaorganisaation on oltava oikeussubjekti tai oikeussubjektin selkeästi määritelty osa, joka

a) täyttää 152 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt vaatimukset;

b) omaa vähimmäismäärän jäseniä ja/tai jonka kaupan pidetyn tuotannon määrä tai arvo täyttää asianomaisen jäsenvaltion asettamat vähimmäisvaatimukset alueella, jolla se toimii;

c) tarjoaa riittävät selvitykset siitä, että se voi toteuttaa toimintaansa asianmukaisesti niin keston, tehokkuuden, inhimillisen, aineellisen ja teknisen avun jäsenille tarjoamisen kuin tarjonnan asianmukaisen keskittämisen suhteen;

▼B

d) soveltaa tämän kohdan a, b ja c alakohdan mukaista perussääntöjä.

▼M5

1 a. Jäsenvaltiot voivat pyynnöstä päättää myöntää useamman kuin yhden hyväksynnän tuottajaorganisaatiolle, joka toimii useilla 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla aloilla edellyttäen, että tuottajaorganisaatio täyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset kullakin toimialalla, jonka osalta se hakee hyväksyntää.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajaorganisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 1 päivää tammikuuta 2018 ja jotka täyttävät tämän artiklan 1 kohdassa vahvistetut edellytykset, on katsottava 152 artiklan nojalla hyväksytyiksi tuottajaorganisaatioiksi.

3. Jäsenvaltioiden on peruutettava hyväksyntänsä sellaisilta tuottajaorganisaatioilta, jotka on hyväksytty ennen 1 päivää tammikuuta 2018 mutta jotka eivät täytä tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on:

a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä tuottajaorganisaatiolle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus ja kaikki sitä tukevat asianmukaiset todisteet on jätetty; tämä hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;

b) suoritettava itse määritteleminsä väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että hyväksytyt tuottajaorganisaatiot noudattavat tätä lukua;

c) määrättävä kyseisille organisaatioille ja yhteenliittymille sovellettavia seuraamuksia, jos säännöksiä ei ole noudatettu tai jos ilmenee tässä luvussa säädettyjä toimenpiteitä koskevia sääntöjenvastaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa siitä, peruutetaanko hyväksyntä;

d) ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä maaliskuuta edellisen kalenterivuoden aikana tekemistään hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

155 artikla

Ulkoistaminen

Jäsenvaltiot voivat sallia hyväksytyn tuottajaorganisaation tai hyväksytyn tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän ulkoistaa komission 173 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti määrittelemillä aloilla jonkin muun osan toiminnastaan kuin tuotannon, myös tytäryritysten kohdalla, edellyttäen, että tuottajaorganisaatio tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä on edelleen vastuussa ulkoistetun toiminnon suorittamisen varmistamisesta sekä toiminnon suorittamiseen liittyvän kaupallisen järjestelyn kokonaishallinnasta ja -valvonnasta.

▼B

156 artikla

Tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät

1. Jäsenvaltiot voivat pyynnöstä hyväksyä tietyllä 1 artiklan 2 kohdassa luetellulla alalla toimivat tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät, jotka on perustettu hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden aloitteesta.

Jollei 173 artiklan mukaisesti vahvistetuista säännöistä muuta johdu, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät voivat hoitaa mitä tahansa tuottajaorganisaatioiden toimia tai tehtäviä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat pyynnöstä hyväksyä maito- ja maitotuotealan hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, jos asianomainen jäsenvaltio katsoo, että yhteenliittymä pystyy käytännössä hoitamaan minkä hyvänsä hyväksytyn tuottajaorganisaation tehtävistä ja täyttää 161 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

157 artikla

Toimialakohtaiset organisaatiot

1. Jäsenvaltiot voivat pyynnöstä hyväksyä jollain yksittäisellä 1 artiklan 2 kohdassa luetellulla alalla toimivat toimialakohtaiset organisaatiot, jotka

a) muodostuvat tuotantoon ja vähintään yhteen seuraavista toimitusketjun vaiheista liittyvien taloudellisten toimien edustajista: yhden tai useamman alan tuotteiden jalostus tai kauppa, myös jakelu;

b) on perustettu kaikkien tai joidenkin niihin kuuluvien organisaatioiden tai yhteenliittymien aloitteesta;

c) ottaen huomioon jäsentensä ja kuluttajien edut pyrkivät tiettyyn päämäärään, johon voi sisältyä erityisesti yksi seuraavista tavoitteista:

   i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden lisääminen muun muassa julkistamalla koottuja tilastotietoja aiemmin tehtyjen sopimusten mukaisista tuotantokustannuksista, hinnoista, myös tarvittaessa hintaindekseistä, määristä sekä niiden kestosta, ja tekemällä selvityksiä mahdollisesta tulevasta markkinakehityksestä alueellisesti, kansallisesti tai kansainvälisesti;

   ii) tuotantomahdollisuuksien ennakointi ja julkisten markkinahintojen rekisteröinti;

   iii) tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;

   ►C2 iv) potentiaalisten vientimarkkinoiden tutkiminen ◄ vientimarkkinoiden tutkiminen;

▼B

v) sanotun rajoittamatta 148 ja 168 artiklan soveltamista unionin sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen maataloustuotteiden myynnistä hankkijoille ja/tai jalostettujen tuotteiden toimittamisesta jakelijoille ja vähittäismyyjille ottaen huomioon, että on saatava aikaan oikeudenmukaiset kilpailuedellytykset ja vältettävä vääristymiä markkinoilla;

vi) tuotteisiin liittyvän koko potentiaalin hyödyntäminen, myös markkinointimahdollisuuksien osalta, ja taloudellista kilpailukykyä ja innovointia vahvistavien aloitteiden kehittäminen;

vii) tiedottaminen ja tutkimusten toteuttaminen tuotannon innovoimiseksi, järkeistämiseksi, parantamiseksi ja ohjaamiseksi ja tarvittaessa jalostamiseksi ja kaupan pitämiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun, suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden erityisominaisuudet mukaan lukien, ja ympäristönsuojelun osalta;

viii) keinojen etsiminen eläinlääkintätuotteiden tai kasvinsuojeluaineiden käytön rajoittamiseksi, muiden tuotantopanosten hallinnoimiseksi paremmin, tuotteiden laadun varmistamiseksi, maaperän ja vesien suojelemiseksi, elintarviketurvallisuuden edistämiseksi, erityisesti tuotteiden jäljitettävyyden avulla ja parantamalla eläinten terveyttä ja hyvinvointia;

ix) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi kaikissa tuotannon ja tarvittaessa jalostuksen ja kaupan pitämisen vaiheissa;

x) kaikkien mahdollisten sellaisten toimien toteuttaminen, joilla voidaan tukea, suojata ja edistää luonnonmukaista maataloutta sekä alkuperänimityksiä, laatumerkintöjä ja maantieteellisiä merkintöjä;

xi) integroitua kestävää tuotantoa tai muita ympäristöystävällisiä tuotantotapoja koskevien tutkimusten edistäminen ja laatiminen;

xii) tuotteiden terveelliseen ja vastuulliseen kulutukseen kannustaminen sisämarkkinoilla; ja/tai terveydelle vaarallisen käytön haitoista tiedottaminen;

xiii) kulutuksen edistäminen ja/tai tuotteita koskevan tiedon tarjoaminen sisämarkkinoilla ja niiden ulkopuolisilla markkinoilla;

xiv) sivutuotteiden ja jätteiden hallinnan ja vähentämisen tukeminen;

▼M5

xv) 172 a artiklassa tarkoitettujen arvon jakamista koskevien vakiolausekkeiden vahvistaminen, mukaan lukien markkinabonukset ja -tappiot, ja sen määrittäminen, miten asianomaisten tuotteiden asiaankuuluvien markkinahintojen tai muiden hyödykemarkkinoiden kehitys kohdennetaan niiden kesken;

▼M5

xvi) toimenpiteiden täytäntöönpano eläinten terveyteen, kasvinsuojeluun ja ympäristöön liittyvien riskien ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi.

1 a. Jäsenvaltiot voivat pyynnöstä päättää myöntää useamman kuin yhden hyväksynnän toimialakohtaiselle organisaatiolle, joka toimii useilla 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla aloilla edellyttäen, että toimialakohtainen organisaatio täyttää 1 kohdassa ja tapauksen mukaan 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset kullakin toimialalla, jonka osalta se hakee hyväksyntää.

▼B

2. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat syrjimättömin ja puolueettomin perustein päättää, että 158 artiklan 1 kohdan c alakohdassa mainittu edellytys täyttyy rajoittamalla toimialakohtaisten organisaatioiden lukumäärää alueellisesti tai kansallisesti, jos näin säädetään ennen 1 päivää tammikuuta 2014 olemassa olevissa kansallisissa säännöissä ja kun tällä ei haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, maito- ja maitotuotealalla jäsenvaltiot voivat hyväksyä toimialakohtaiset organisaatiot, jotka

a) ovat muodollisesti pyytäneet hyväksyntää ja joihin kuuluu edustajia taloudellisen toiminnan aloilta, jotka liittyvät raakamaidon tuotantoon ja vähintään yhteen seuraavista toimitusketjun vaiheista:

b) on perustettu kaikkien tai joidenkin a alakohdassa tarkoitettujen edustajien aloitteesta;

c) harjoittavat tällaisten toimialakohtaisten organisaatioiden jäsenten ja kuluttajien edut huomioon ottaen yhdellä tai useammalla unionin alueella yhtä tai useampaa seuraavista toiminnoista:

i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden lisääminen muun muassa julkistamalla tilastotietoja aiemmin tehtyjen raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten mukaisista hinnoista, määristä ja näiden sopimusten kestosta, ja tekemällä selvityksiä mahdollisesta tulevasta markkinakehityksestä alueellisesti, kansallisesti ja kansainvälisesti;

ii) maito- ja maitotuotealan tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;

iii) maidon ja maitotuotteiden kulutuksen edistäminen ja niitä koskeva tiedotus sekä sisämarkkinoilla että ulkomaanmarkkinoilla;

iv) potentiaalisten

v) raakamaidon myymistä ostajille tai jalostettujen tuotteiden toimittamista jakelijoille ja vähittäismyyjille koskevien, unionin sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen ottaen huomioon oikeudenmukaisten kilpailuedellytysten toteutuminen ja markkinoiden vääristymisen välttäminen;

▼B

vi) tiedottaminen ja tutkimusten toteuttaminen tuotannon ohjaamiseksi tuotteisiin, jotka soveltuvat paremmin markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien mieltymyksiin ja odotuksiin, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta;

vii) maitotuotealan tuotantopotentiaalin säilyttäminen ja kehittäminen muun muassa edistämällä innovointia ja tukemalla sovellettua tutkimusta ja kehittämistä koskevia ohjelmia, jotta voidaan käyttää hyväksi maidon ja maitotuotteiden kaikkia mahdollisuuksia ja erityisesti kehittää lisäarvoa tuovia, kuluttajien kannalta houkuttelevampia tuotteita;

viii) keinojen etsiminen eläinlääkintätuotteiden käytön rajoittamiseksi, muiden tuotantopanosten hallinnan parantamiseksi sekä elintarvikkeiden turvallisuuden ja eläinten terveyden parantamiseksi;

ix) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa;

x) luonnonmukaisen maatalouden potentiaalin hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimityksellä, laatumerkinnällä ja maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tuotannon suojaaminen ja edistäminen;

xi) integroidun tuotannon tai muiden ympäristöä säästävien tuotantotapojen edistäminen;

▼M5

xii) 172 a artiklassa tarkoitettujen arvon jakamista koskevien vakiolausekkeiden vahvistaminen, mukaan lukien markkinabonukset ja -tappiot, ja sen määrittäminen, miten asianomaisten tuotteiden asiaankuuluvien markkinahintojen tai muiden hyödykemarkkinoiden kehitys kohdennetaan niiden kesken; ja

xiii) toimenpiteiden täytäntöönpano eläinten terveyteen, kasvinsuojeluun ja ympäristöön liittyvien riskien ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi.

▼B

158 artikla

Toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä pyynnöstä toimialakohtaiset organisaatiot, jos tällaiset organisaatiot:

a) täyttävät 157 artiklassa säädetyt vaatimukset;

b) harjoittavat toimintaansa yhdellä tai useammalla asianomaisella alueella;

c) muodostavat merkittävän osan 157 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta taloudellisesta toiminnasta;

d) eivät itse harjoita tuotantoa, jalostusta tai kauppaa lukuun ottamatta 162 artiklassa tarkoitettuja tapauksia.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että toimialakohtaiset organisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 1 päivää tammikuuta 2014 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka täyttävät tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset, on katsottava 157 artiklan nojalla hyväksytyiksi toimialakohtaisiksi organisaatioiksi.

3. Toimialakohtaiset organisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 1 päivää tammikuuta 2014 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka eivät täytä tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, voivat jatkaa toimintaansa kansallisen lainsäädännön mukaisesti 1 päivään tammikuuta 2015 saakka.

4. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä ennen 1 päivää tammikuuta 2014 olemassa olevat toimialakohtaiset organisaatiot kaikilla aloilla riippumatta siitä, onko ne hyväksytty pyynnöstä vai perustettu lailla, vaikka ne eivät täytä 157 artiklan 1 kohdan b alakohdan tai 157 artiklan 3 kohdan b alakohdan edellytystä.

5. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät toimialakohtaisen järjestön 1 kohdan tai 2 kohdan mukaisesti, niiden on

a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus ja kaikki sitä tukevat asianmukaiset todisteet on jätetty siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;

b) suoritettava määritteleminsä väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot täyttävät niiden hyväksymiselle asetetut edellytykset;

c) määrättävä kyseiselle organisaatiolle vahvistamiaan seuraamuksia, jos tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä ei ole noudatettu tai jos ilmenee tässä luvussa säädettyjä toimenpiteitä koskevia sääntöjenvastaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa siitä, peruutetaanko hyväksyntä;

d) peruutettava hyväksyntä, mikäli tässä artiklassa säädetyt vaatimukset ja hyväksymisedellytykset eivät enää täyty;

e) ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta edellisen kalenterivuoden aikana tekemistään hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

2 Jakso

Erityisaloja koskevat lisäsäännöt

159 artikla

▼M5

Pakollinen hyväksyminen

▼B

Poiketen siitä, mitä 152–158 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on pyynnöstä hyväksyttävä

a) tuottajaorganisaatiot, jotka toimivat

i) hedelmä- ja vihannesalalla siten, että toiminta koskee yhtä tai useampaa kyseisen alan tuotetta ja/tai tällaisia yksinomaan jalostukseen tarkoitettuja tuotteita;

▼B

ii) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla,

iii) silkkiäistoukka-alalla,

iv) humala-alalla;

b) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä tupakka-alalla toimivat toimialakohtaiset organisaatiot.

160 artikla

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatiot

Hedelmä- ja vihannesalalla toimivien tuottajaorganisaatioiden on pyrittävä vähintään yhteen 152 artiklan 1 kohdan c alakohdan i–iii alakohdassa asetetuista tavoitteista.

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaation perussäännössä on vaadittava, että tuottajajäsenet pitävät koko kyseisen tuotantonsa kaupan tuottajaorganisaation välityksellä.

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliitymien katsotaan tehtäviään hoitaessaan toimivan taloudellisissa asioissa jäsentensä nimissä ja näiden puolesta.

161 artikla

Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiden hyväksyminen

▼M5

1. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä hyväksyttävä maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiksi kaikki oikeussubjektit tai niiden tarkoin määritellyt osat, jos

a) ne muodostuvat maito- ja maitotuotealan tuottajista, ne on perustettu näiden aloitteesta ja ne pyrkivät tiettyyn päämäärään, johon voi sisältyä yksi tai useampia seuraavista tavoitteista:

i) varmistaa tuotannon suunnittelu ja mukauttaminen kysyntää vastaavaksi, erityisesti laadun ja määrän osalta;

ii) keskittää jäsentensä tuottamien tuotteiden tarjontaa ja markkinoille saattamista;

iii) optimoida tuotantokustannuksia ja vakauttaa tuottajahintoja;

▼B

b) niillä on vähimmäismäärä jäseniä ja/tai niiden kaupan pidetyn tuotannon määrä täyttää asianomaisen jäsenvaltion asettamat vähimmäisvaatimukset alueella, jolla ne toimivat;

▼B

c) on olemassa riittävät todisteet siitä, että ne voivat toteuttaa toimintaansa asianmukaisesti niin keston, tehokkuuden kuin tarjonnan keskittämisen suhteen;

d) niiden säännöt ovat tämän kohdan a, b ja c alakohdan mukaiset.

▼M5

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajaorganisaatiot, jotka on hyväksytty kansallisen lainsäädännön perusteella ennen 2 päivää huhtikuuta 2012 ja jotka täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset, on katsottava hyväksytyiksi tuottajaorganisaatioiksi.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on

a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä tuottajaorganisaatiolle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus ja kaikki sitä tukevat asianmukaiset todisteet on jätetty; tämä hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;

b) suoritettava määritteleminsä väliajoin tarkastuksia tarkastaakseen, että hyväksytyt tuottajaorganisaatiot ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät noudattavat tämän luvun säännöksiä;

c) määrättävä kyseisille organisaatioille ja yhteenliittymille vahvistamiaan seuraamuksia, jos säännöksiä ei ole noudatettu tai jos tässä luvussa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanossa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa siitä, peruutetaanko hyväksyntä;

d) ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta edellisen kalenterivuoden aikana tekemistään hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

162 artikla

Oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä tupakka-alalla toimivat toimialakohtaiset organisaatiot

Oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä tupakka-alalla toimivien toimialakohtaisten organisaatioiden osalta 157 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun tiettyyn päämäärään voi sisältyä myös vähintään yksi seuraavista tavoitteista:

a) jäsenten tuotteiden tarjonnan ja kaupan pitämisen keskittäminen ja koordinointi;

b) tuotannon ja jalostuksen mukauttaminen yhteisesti markkinoiden vaatimuksiin ja tuotteen parantaminen;

c) tuotannon ja jalostuksen järkiperäistämisen ja parantamisen edistäminen.

▼B

163 artikla

Maito- ja maitotuotealan toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä maito- ja maitotuotealan toimialakohtaiset organisaatiot, jos tällaiset organisaatiot

a) täyttävät 157 artiklan 3 kohdassa säädetyt vaatimukset;

b) harjoittavat toimintaansa yhdellä tai useammalla alueella asianomaisen alueen sisällä;

c) muodostavat merkittävän osan 157 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta taloudellisesta toiminnasta;

d) eivät itse harjoita maito- ja maitotuotealan tuotteiden tuotantoa, jalostusta tai kauppaa.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että toimialakohtaiset organisaatiot, jotka on hyväksytty kansallisen lainsäädännön perusteella ennen 2 päivää huhtikuuta 2012 ja jotka täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset, on katsottava 157 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyiksi toimialakohtaisiksi organisaatioiksi.

3. Jos jäsenvaltiot käyttävät mahdollisuutta hyväksyä toimialakohtainen organisaatio 1 tai 2 kohdan mukaisesti, niiden on

a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä toimialakohtaiselle organisaatiolle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus ja kaikki sitä tukevat asiaankuuluvat todisteet on jätetty; tämä hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;

b) suoritettava määritteleminsä väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot täyttävät niiden hyväksymiselle asetetut edellytykset;

c) määrättävä kyseiselle organisaatiolle vahvistamiaan seuraamuksia, jos säännöksiä ei ole noudatettu tai jos tässä luvussa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanossa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa siitä, peruutetaanko hyväksyntä;

d) peruutettava hyväksyminen, jos

i) tässä artiklassa säädetyt vaatimukset ja hyväksymisedellytykset eivät enää täyty;

ii) toimialakohtainen organisaatio sitoutuu johonkin 210 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan; tällainen hyväksynnän peruuttaminen ei rajoita kansallisen lainsäädännön perusteella määrättävien muiden seuraamusten soveltamista;

iii) toimialakohtainen organisaatio ei noudata 210 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua tiedonantovelvoitetta;

▼B

e) ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta edellisen kalenterivuoden aikana tekemistään hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

3 Jakso

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen ja pakolliset maksut

164 artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

1. Jos jäsenvaltion yhdellä tai useammalla talousalueella toimiva hyväksytty tuottajaorganisaatio, hyväksytty tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai hyväksytty toimialakohtainen organisaatio katsotaan jonkin tuotteen tuotannon, kaupan tai jalostuksen osalta edustavaksi, kyseinen jäsenvaltio voi mainitun organisaation pyynnöstä velvoittaa tuohon organisaatioon tai yhteenliittymää kuulumattomat, kyseisellä yhdellä tai useammalla talousalueella toimivat muut toimijat, jotka voivat olla yksittäisiä tuottajia tai ryhmiä, noudattamaan tietyllä ajanjaksolla joitakin sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja, joista on sovittu kyseisessä organisaatiossa.

2. Tätä jaksoa sovellettaessa ’talousalueella’ tarkoitetaan maantieteellistä aluetta, joka muodostuu vierekkäisistä tai läheisistä tuotantoalueista, joilla on samanlaiset tuotannon ja kaupan pitämisen edellytykset.

3. Organisaatiota tai yhteenliittymää pidetään edustavana, jos sen osuus kyseisellä yhdellä tai useammalla jäsenvaltion talousalueella on

a) kyseisen tuotteen tai kyseisten tuotteiden tuotantomäärän, kaupan tai jalostuksen osuutena ilmaistuna

   i) hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden osalta vähintään 60 prosenttia, tai

   ii) muissa tapauksissa vähintään kaksi kolmasosaa, ja

b) tuottajaorganisaatioiden tapauksessa yli 50 prosenttia asianomaisista tuottajista.

Kuitenkin toimialakohtaisten organisaatioiden osalta, jos kyseisen tuotteen tai kyseisten tuotteiden tuotantomäärän, kaupan tai jalostuksen määrittäminen osuudellisesti aiheuttaa käytännön ongelmia, jäsenvaltio voi vahvistaa kansallisia sääntöjä ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun erityisen edustavuuden määrittämiseksi.

Jos pyyntö laajentaa sääntöjen soveltamisalaa muihin toimijoihin kattaa useampia talousalueita, organisaation tai yhteenliittymän on kullakin asianomaisista talousalueista osoitettava ensimmäisessä alakohdassa määritelty vähimmäisedustavuus kunkin siihen kuuluvan alan osalta.-

▼B

4. Säännöillä, joiden soveltamisalan laajentamista muihin toimijoihin voidaan pyytää 1 kohdassa säädetyllä tavalla, on oltava jokin seuraavista tavoitteista:

a) tuotannon ja markkinoiden tuntemus;

b) tuotantoa koskevat säännöt, jotka ovat unionin tai kansallisessa sääntelyssä vahvistettuja tiukemmat;

c) unionin sääntöjen kanssa yhteensopivien vakiosopimusten laatiminen;

d) kaupan pitäminen;

e) ympäristönsuojelu;

f) toimenpiteet tuotteiden potentiaalin edistämiseksi ja hyödyntämiseksi;

g) luonnonmukaisen maatalouden, alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaamista koskevat toimet;

h) tutkimus tuotteiden arvon lisäämiseksi erityisesti uusien kansanterveyttä vaarantamattomien käyttötapojen avulla;

i) tutkimukset tuotteiden laadun parantamiseksi;

j) tutkimukset, jotka koskevat erityisesti kasvinsuojeluaineiden tai eläinlääkintätuotteiden käytön rajoittamisen mahdollistavia sekä maaperän ja ympäristön säilymisen tai parantamisen turvaavia viljelymenetelmiä;

k) vähimmäislaatujen sekä pakkaamista ja esillepanoa koskevien vähimmäisvaatimusten määrittely;

l) varmennettujen siementen käyttö ja tuotteiden laadun valvonta;

m) eläinten ja kasvien terveys ja elintarvikkeiden turvallisuus;

n) sivutuotteiden hallinta.

Kyseiset säännöt eivät saa aiheuttaa vahinkoa asianomaisen jäsenvaltion tai unionin muille toimijoille, niillä ei saa olla mitään 210 artiklan 4 kohdassa lueteltuja vaikutuksia eivätkä ne saa olla muutoin ristiriidassa voimassa olevien unionin lainsäädännön tai kansallisten sääntöjen kanssa.

5. Edellä 1 kohdassa esitettyjen sääntöjen soveltamisalan laajentaminen on saatettava laajalti toimijoiden tietoon julkaisemalla ne kokonaisuudessaan asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan mukaisesti tehdyistä päätöksistä.

▼B

165 artikla

Muiden kuin jäsenten maksuosuudet

Jos hyväksytyn tuottajaorganisaation, hyväksytyn tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation sääntöjen soveltamisalaa laajennetaan 164 artiklan mukaisesti ja jos kyseisten sääntöjen kattamasta toiminnasta on yleistä taloudellista hyötyä talouden toimijoille, joiden toiminta liittyy kyseisiin tuotteisiin, hyväksynnän antanut jäsenvaltio voi asiaan kuuluvia sidosryhmiä kuultuaan päättää, että organisaatioon kuulumattomien yksittäisten talouden toimijoiden tai ryhmien, jotka hyötyvät tästä toiminnasta, on maksettava organisaatiolle sen jäsenten maksamia maksuja vastaava summa kokonaan tai osittain, siinä määrin kuin maksujen on tarkoitus kattaa kyseisestä toiminnasta suoraan aiheutuvat kulut.

4 Jakso

Tarjonnan mukauttaminen

166 artikla

Toimenpiteet, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin

Jotta kannustetaan 152–163 artiklassa tarkoitettuja organisaatioita toteuttamaan toimia, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin, lukuun ottamatta markkinoilta poistamiseen liittyviä toimia, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti 1 artiklan 2 kohdassa luetelluilla aloilla toteutettavista toimenpiteistä, joilla

a) parannetaan laatua;

b) tehostetaan tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen organisointia;

c) helpotetaan markkinahintojen kehityksen seurantaa;

d) mahdollistetaan lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatiminen käytettävien tuotantovälineiden perusteella.

167 artikla

Kaupan pitämistä koskevat säännöt viinin yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi

1. Viinin sekä rypäleiden, rypäleen puristemehujen ja viinien, joista ne ovat peräisin, yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi tuottajajäsenvaltiot voivat erityisesti 157 ja 158 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden tekemillä päätöksillä vahvistaa kaupan pitämistä koskevia sääntöjä tarjonnan sääntelemiseksi.

Näiden sääntöjen tulee olla tavoitteeseen nähden oikeasuhtaisia eivätkä ne saa

a) liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen tuotteen ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;

b) sallia hintojen edes ohjeellista vahvistamista tai suosittamista;

▼B

c) johtaa siihen, että vuosikerrasta ei ole käytettävissä suurta osaa, joka muussa tapauksessa olisi käytettävissä;

d) antaa mahdollisuutta kieltäytyä antamasta kansallisia ja unionin todistuksia, joita tarvitaan viinien liikkeeseen luovuttamiseen ja kaupan pitämiseen, jos kaupan pitämisessä noudatetaan edellä mainittuja sääntöjä.

2. Edellä 1 kohdassa esitetyt säännöt on saatettava laajalti toimijoiden tietoon julkaisemalla ne kokonaisuudessaan asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan mukaisesti tehdyistä päätöksistä.

▼M6

167 a artikla

Kaupan pitämistä koskevat säännöt oliiviöljyn yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi

1. Oliiviöljyn, myös oliivien, joista ne ovat peräisin, yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi tuottajajäsenvaltiot voivat säätää kaupan pitämistä koskevia sääntöjä tarjonnan sääntelemiseksi.

Tällaisten sääntöjen tulee olla tavoitteeseen nähden oikeasuhtaisia eivätkä ne saa

a) liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen tuotteen ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;

b) sallia hintojen edes ohjeellista vahvistamista tai suosittamista;

c) johtaa siihen, että markkinointivuoden tuotannosta ei ole käytettävissä suurta osaa, joka muussa tapauksessa olisi käytettävissä.

2. Edellä 1 kohdassa esitetyt säännöt on saatettava laajalti toimijoiden tietoon julkaisemalla ne kokonaisuudessaan asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan mukaisesti tehdyistä päätöksistä.

▼B

5 Jakso

Sopimusjärjestelmät

168 artikla

Sopimussuhteet

1. Rajoittamatta maito- ja maitotuotealaa koskevan 148 artiklan ja sokerialaa koskevan 125 artiklan soveltamista, jos jäsenvaltio päättää, että tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa luetellun alan maataloustuotteiden, lukuun ottamatta maitoa ja maitotuotteita sekä sokeria, minkä tahansa seuraavista:

a) kustakin sen alueella tapahtuvasta kyseisten tuotteiden toimituksesta tuottajalta jalostajalle tai jakelijalle on laadittava osapuolten välinen kirjallinen sopimus,

▼B

b) että ensiostajan on tehtävä kirjallinen tarjous tuottajan sen alueella toimittamia kyseisiä maataloustuotteita koskevasta sopimuksesta,

sopimuksen ja/tai tarjouksen on täytettävä tämän artiklan 4 ja 6 kohdassa vahvistetut edellytykset.

▼M5

1 a. Jos jäsenvaltiot eivät hyödynnä tämän artiklan 1 kohdassa tarjottuja mahdollisuuksia, tuottaja, tuottajaorganisaatio tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä voi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen muiden alojen maataloustuotteiden kuin maidon, maitotuotteiden ja sokerin tapauksessa vaatia, että sen tuotteiden toimittamisen jalostajalle tai jakelijalle on perustuttava osapuolten väliseen kirjalliseen sopimukseen ja/tai siitä on saatava ensiostajilta kirjallinen tarjous sopimuksen tekemisestä tämän artiklan 4 kohdassa ja 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyin edellytyksin.

Jos ensiostaja on suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettu mikroyritys tai pieni tai keskisuuri yritys, sopimus ja/tai tarjous sopimuksen tekemisestä ei ole pakollinen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta osapuolten mahdollisuutta hyödyntää toimialakohtaisen organisaation laatimaa vakiosopimusta.

2. Jos jäsenvaltio päättää, että tässä artiklassa tarkoitettujen tuotteiden toimitusten tuottajalta jalostajalle on kuuluttava osapuolten välisen kirjallisen sopimuksen piiriin, sen on myös päätettävä, mitkä toimituksen vaiheet kuuluvat tällaisen sopimuksen piiriin, jos kyseisten tuotteiden toimitus tapahtuu yhden tai useamman välittäjän toimesta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tämän artiklan mukaisesti hyväksymien säännökset eivät haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa jäsenvaltio voi ottaa käyttöön sovittelumenetelmän sellaisia tilanteita varten, joissa tällaisen sopimuksen tekemisestä ei ole keskinäistä yhteisymmärrystä, oikeudenmukaisten sopimussuhteiden varmistamiseksi.

4. Edellä 1 ja 1 a kohdassa tarkoitettu sopimus tai tarjous sopimuksen tekemisestä on

▼B

a) tehtävä ennen toimitusta;

b) tehtävä kirjallisesti; ja

c) sen on sisällettävä erityisesti seuraavat seikat:

i) toimituksesta maksettava hinta

— jonka on oltava kiinteä ja sopimuksessa vahvistettu, ja/tai

— joka lasketaan yhdistämällä erilaisia sopimuksessa mainittuja tekijöitä, joita voivat olla markkinaindikaattorit, jotka heijastelevat markkinaolojen vaihtelua, toimitettu määrä ja toimitettujen maataloustuotteiden laatu tai koostumus;

ii) kyseisten tuotteiden määrä ja laatu, joka voidaan toimittaa tai on toimitettava, sekä tällaisten toimitusten ajankohta;

iii) sopimuksen kesto, jolloin sopimus voi olla joko määräaikainen tai toistaiseksi voimassa oleva siten, että sopimukseen sisällytetään irtisanomislauseke;

▼B

iv) maksuaikoja ja -menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset tiedot;

v) maataloustuotteiden keräämistä tai toimittamista koskevat järjestelyt; ja

vi) ylivoimaisen esteen sattuessa sovellettavat säännöt.

▼M5

5. Poiketen siitä, mitä 1 ja 1 a kohdassa säädetään, sopimusta tai tarjousta sopimuksen tekemisestä ei vaadita silloin, kun osuuskunnan jäsen toimittaa kyseiset tuotteet osuuskunnalle, jonka jäsen hän on, jos kyseisen osuuskunnan sääntöihin tai näillä säännöillä vahvistettuihin taikka niistä johdettuihin sääntöihin ja päätöksiin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutuksiltaan vastaavat 4 kohdan a, b ja c alakohdan säännöksiä.

▼B

6. Kaikista tuottajan, kerääjän, jalostajan tai jakelijan tekemien maataloustuotteiden toimitusta koskevien sopimusten näkökohdista, 4 kohdan c alakohdassa tarkoitetut näkökohdat mukaan luettuina, voidaan vapaasti neuvotella osapuolten kesken.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, sovelletaan toista tai kumpaakin seuraavista:

a) jos jäsenvaltio päättää tehdä maataloustuotteiden toimituksia koskevat kirjalliset sopimukset pakollisiksi 1 kohdan mukaisesti, se voi määrittää vähimmäiskeston, jota sovelletaan ainoastaan tuottajan ja maataloustuotteiden ensiostajan välisiin kirjallisiin sopimuksiin. Vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, eikä se saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa;

b) jos jäsenvaltio päättää, että raakamaidon ensiostajan on 1 kohdan mukaisesti tehtävä tuottajalle kirjallinen tarjous sopimuksen tekemisestä, se voi säätää, että tarjouksen on sisällettävä kansallisessa lainsäädännössä tältä osin vahvistettu sopimuksen vähimmäiskesto. Vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, eikä se saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

Toinen alakohta ei rajoita tuottajan oikeutta kieltäytyä tällaisesta vähimmäiskestosta, jos kieltäytyminen tehdään kirjallisesti. Tässä tapauksessa osapuolet voivat vapaasti neuvotella kaikista sopimuksen ehdoista, mukaan lukien 4 kohdan c alakohdassa tarkoitetut ehdot.

7. Tässä artiklassa tarkoitettuja vaihtoehtoja käyttävien jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttöön otetut säännökset eivät haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle siitä, miten ne soveltavat tämän artiklan mukaisesti käyttöön otettuja toimenpiteitä.

8. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan sekä 5 kohdan yhdenmukaista soveltamista varten, sekä toimenpiteet, jotka liittyvät jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti tekemiin ilmoituksiin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼M5

▼B

172 artikla

Suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntely

1. Tämän asetuksen 152 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyn tuottajaorganisaation, tämän asetuksen 157 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation tai asetuksen (EU) N:o 1151/2012 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toimijoiden ryhmittymän pyynnöstä jäsenvaltiot voivat vahvistaa rajoitetuksi ajaksi sitovia sääntöjä, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1151/2012 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisella suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun kinkun tarjonnan sääntelyä.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä on tehtävä etukäteissopimus asetuksen (EY) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen alueen osapuolten välillä. Tuollainen sopimus voidaan tehdä vasta sen jälkeen, kun asianomaisen maantieteellisen alueen sianlihatuottajia on kuultu, ja sen osapuolina on oltava vähintään kaksi kolmasosaa kyseisen kinkun jalostajista, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa kyseisen kinkun tuotannosta asetuksen (EU) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla maantieteellisellä alueella ja, jos asianomainen jäsenvaltio katsoo sen aiheelliseksi, vähintään kahta kolmasosaa sianlihantuottajista asetuksen (EU) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla maantieteellisellä alueella.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut säännöt

a) saavat koskea ainoastaan asianomaisen tuotteen tarjonnan sääntelyä, ja niiden tavoitteena on kyseisen kinkun tarjonnan mukauttaminen kysyntään;

b) saavat vaikuttaa ainoastaan asianomaiseen tuotteeseen;

c) voivat olla sitovia enintään kolmen vuoden ajan, ja ne voidaan uusia tämän kauden jälkeen uuden 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön perusteella;

d) eivät saa vaikuttaa haitallisesti sellaisten tuotteiden kauppaan, jotka eivät kuulu 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen soveltamisalaan;

e) eivät saa liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen kinkun ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;

f) eivät saa mahdollistaa hintojen vahvistamista silloinkaan, kun hinnat vahvistetaan ohjeellisesti tai suosituksena;

g) eivät saa johtaa siihen, että asianomaisesta tuotteesta ei ole käytettävissä suurta osaa, joka muussa tapauksessa olisi käytettävissä;

h) eivät saa aiheuttaa syrjintää, estää uusia toimijoita pääsemästä markkinoille eivätkä heikentää pientuottajien asemaa;

i) vaikuttavat osaltaan asianomaisen tuotteen laadun ylläpitämiseen ja/tai kehittämiseen.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut säännöt on julkaistava asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä.

5. Jäsenvaltioiden on suoritettava tarkastuksia varmistaakseen, että 3 kohdassa säädettyjä ehtoja noudatetaan, ja jos toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat todenneet, että näitä ehtoja ei ole noudatettu, jäsenvaltioiden on kumottava 1 kohdassa tarkoitetut säännöt.

▼B

6. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle hyväksymistään 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tiedon tällaisia sääntöjä koskevista ilmoituksista.

7. Komissio voi milloin tahansa hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla velvoitetaan jäsenvaltio kumoamaan 1 kohdan mukaisesti hyväksymänsä säännöt, jos komissio toteaa, että kyseiset säännöt eivät ole 4 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisia tai että ne haittaavat tai vääristävät kilpailua huomattavassa osassa sisämarkkinoita tai vaarantavat vapaakaupan taikka Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamisen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman tämän asetuksen 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista.

▼M5

5 a Jakso

Arvon jakamista koskevat lausekkeet

172 a artikla

Arvon jakaminen

Viljelijät, mukaan luettuina viljelijäyhdistykset, ja niiden ensiostaja voivat sopia arvon jakamista koskevista lausekkeista, mukaan lukien markkinabonukset ja -tappiot, joissa määritellään, miten asianomaisten tuotteiden asiaankuuluvien markkinahintojen tai muiden hyödykemarkkinoiden kehitys kohdennetaan niiden kesken, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityisten arvon jakamista koskevien lausekkeiden soveltamista sokerialalla.

▼B

6 Jakso

Menettelysäännöt

173 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Jotta varmistetaan, että tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien ja toimialakohtaisten organisaatioiden tavoitteet ja velvollisuudet on selkeästi määritelty tällaisten organisaatioiden ja yhteenliittymien toiminnan tehostamiseksi tarpeetonta hallintotaakkaa välttäen ja yhdistymisvapautta heikentämättä varsinkaan muiden kuin näiden organisaatioiden jäsenten kohdalla, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti tuottajaorganisaatioista, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymistä ja toimialakohtaisista organisaatioista seuraavien seikkojen osalta yhteen tai useampaan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun alaan tai kyseisten alojen tiettyihin tuotteisiin liittyen:

a) erityistavoitteet, joihin tällaiset organisaatiot ja yhteenliittymät voivat pyrkiä, joihin niiden on pyrittävä tai joihin niiden ei tule pyrkiä ja jotka tarvittaessa lisätään 152–163 artiklassa vahvistettuihin tavoitteisiin;

▼B

b) tällaisten organisaatioiden ja yhteenliittymien säännöt, muiden organisaatioiden kuin tuottajaorganisaatioiden perussäännöt, tiettyjen alojen tuottajaorganisaatioiden perussääntöihin sovellettavat erityisehdot, mukaan lukien poikkeukset 160 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetusta velvoitteesta saattaa koko tuotanto markkinoille tuottajaorganisaation kautta, tällaisten organisaatioiden ja yhteenliittymien rakenne, jäsenyys, koko, vastuuvelvollisuus ja toimet, hyväksynnän, hyväksynnän peruuttamisen ja sulautumisten seuraukset;

c) hyväksymistä, hyväksynnän peruuttamista ja keskeyttämistä koskevat edellytykset, hyväksymisen, hyväksynnän peruuttamisen ja keskeyttämisen seuraukset sekä kyseisille organisaatioille ja yhteenliittymille asetetut vaatimukset korjaavien toimenpiteiden toteuttamiseksi, jos hyväksyntäperusteita ei noudateta;

d) kansainväliset organisaatiot ja yhteenliittymät, mukaan lukien tämän kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut säännöt;

e) asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten antaman hallinnollisen avun määrittämistä koskevat säännöt ja sen ehdot kansainvälisen yhteistyön tapauksessa;

►C2 f) ◄ alat, joihin sovelletaan 155 artiklaa, toimien ulkoistamisen edellytykset, ulkoistettavien toimien luonne sekä organisaatioiden ja yhteenliittymien tarjoamien teknisten apuvälineiden käyttöön antaminen;

g) organisaatioiden ja yhteenliittymien kaupan pidettävän tuotannon vähimmäismäärän tai arvon laskentaperuste;

h) muiden kuin tuottajien hyväksyminen jäseniksi tuottajaorganisaatioihin tai muiden kuin tuottajaorganisaatioiden hyväksyminen jäseniksi tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiin;

i) organisaatioiden 164 artiklassa tarkoitettu tiettyjen sääntöjen soveltamisalan laajentaminen muihin kuin jäseniin ja muiden kuin jäsenten 165 artiklassa tarkoitettu velvollisuus maksaa jäsenmaksut, mukaan lukien kyseisen maksun käyttö ja myöntäminen kyseisissä organisaatioissa, sekä luettelo tiukemmista tuotantosäännöistä, joiden soveltamisalaa voidaan laajentaa 164 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan nojalla, varmistaen, että organisaatiot toimivat avoimesti ja vastuullisesti muita kuin jäseniä kohtaan ja että organisaatioiden jäsenet eivät saa muihin kuin jäseniin verrattuna suotuisampaa kohtelua erityisesti jäsenmaksuvelvoitteen käytön osalta;

j) organisaatioiden 164 artiklassa tarkoitettua edustavuutta koskevat lisävaatimukset, asianomaiset talousalueet, mukaan lukien niiden määritelmän tarkistaminen komissiossa, vähimmäisajanjaksot, joiden ajan sääntöjen olisi oltava voimassa ennen niiden soveltamisalan laajentamista, henkilöt tai organisaatiot, joihin sääntöjä tai maksuja voidaan soveltaa, ja olosuhteet, joissa komissio voi vaatia, että sääntöjen soveltamisalan laajentaminen tai pakolliset maksut evätään tai peruutetaan.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, sen varmistamiseksi, että maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien ja toimialakohtaisten organisaatioiden tavoitteet ja vastuut määritellään selkeästi ja edistetään siten näiden organisaatioiden toiminnan tehokkuutta aiheuttamatta tarpeetonta rasitusta, komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti seuraavista:

▼B

a) ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden ja ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien hyväksymisehdot;

b) tuottajaorganisaatioille, mukaan lukien tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymille, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten antaman hallinnollisen avun määrittämistä koskevat säännöt ja sen ehdot kansainvälisen yhteistyön tapauksessa;

c) lisäsäännöt, jotka koskevat 149 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen piiriin kuuluvan raakamaidon määrän laskentaa.

d) säännöt organisaatioiden 164 artiklassa tarkoitettujen tiettyjen sääntöjen soveltamisalan laajentamisesta muihin kuin jäseniin ja muiden kuin jäsenten 165 artiklassa tarkoitetusta velvollisuudesta maksaa jäsenmaksut.

174 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän luvun soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat erityisesti

a) tuottajaorganisaatioiden sekä toimialakohtaisten organisaatioiden 154 ja 158 artiklassa vahvistettujen hyväksymisedellytysten täytäntöönpanoa;

b) tuottajaorganisaatioiden sulautuessa noudatettavia menettelyjä;

c) jäsenvaltioiden määrittelemiä vähimmäiskokoon ja jäsenyyden vähimmäiskestoon liittyviä menettelyjä;

d) 164 ja 165 artiklassa tarkoitetun sääntöjen ja maksuosuuksien soveltamisalan laajentamisen osalta tarvittavia menettelyjä, erityisesti 164 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ”talousalue-käsitteen” soveltamista;

e) hallinnolliseen apuun liittyviä menettelyjä;

f) toimien ulkoistamiseen liittyviä menettelyjä;

g) 166 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanoon liittyviä menettelyjä ja teknisiä edellytyksiä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komissio voi antaa maito- ja maitotuotealalla täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt seuraavien osalta:

a) tuottajaorganisaatioiden ja niiden yhteenliittymien sekä toimialakohtaisten organisaatioiden 161 ja 163 artiklassa vahvistettujen hyväksymisedellytysten täytäntöönpano;

b) 149 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen antaminen;

c) jäsenvaltioiden komissiolle 161 artiklan 3 kohdan d alakohdan, 163 artiklan 3 kohdan e alakohdan, 149 artiklan 8 kohdan ja 150 artiklan 7 kohdan mukaisesti tekemät ilmoitukset;

▼B

d) hallinnolliseen apuun liittyvät menettelyt kansainvälisen yhteistyön tapauksessa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

175 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

Komissio voi hyväksytyillä täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä yksittäisiä päätöksiä, jotka koskevat

▼C2

a) sellaisten organisaatioiden hyväksyntää, jotka harjoittavat toimintaa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, 173 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti vahvistettuja sääntöjä noudattaen;

▼B

b) toimialakohtaisen organisaation hyväksynnän vastustamista tai peruuttamista jäsenvaltion toimesta;

▼C2

c) talousalueiden luetteloa, jonka jäsenvaltiot ovat antaneet tiedoksi 173 artiklan 1 kohdan i alakohdan ja 173 artiklan 2 kohdan d alakohdan nojalla;

▼B

d) jäsenvaltion velvoitetta kieltäytyä toisen jäsenvaltion päättämästä sääntöjen soveltamisalan laajentamisesta tai maksuosuuksien ulottamisesta muihin kuin jäseniin tai kumota ne.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista.

III OSA

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

1 LUKU

Tuonti- ja vientitodistukset

176 artikla

Yleiset säännöt

1. Rajoittamatta tapauksia, joissa tämän asetuksen mukaisesti vaaditaan tuonti- tai vientitodistukset, todistuksen esittämistä voidaan edellyttää yhden tai useamman tuotteen unioniin tuontia varten vapaaseen liikkeeseen luovuttamiseksi tai unionista vientiä varten seuraavilla aloilla:

a) vilja;

b) riisi;

c) sokeri;

d) siemenet;

▼B

e) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit CN-koodeihin 1509, 1510 00, 0709 92 90, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 ja 1522 00 39 kuuluvien tuotteiden osalta;

f) pellava ja hamppu, hampun osalta;

g) hedelmät ja vihannekset;

h) hedelmä- ja vihannesjalosteet;

i) banaanit;

j) viini;

k) elävät kasvit;

l) naudanliha;

m) maito ja maitotuotteet;

n) sianliha;

o) lampaan- ja vuohenliha;

p) munat;

q) siipikarjanliha;

r) maatalousperäinen etyylialkoholi.

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä todistukset kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta unionissa, jollei Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetussa säädöksessä toisin säädetä ja rajoittamatta tämän asetuksen 177, 178 ja 179 artiklan soveltamista.

3. Todistukset ovat voimassa koko unionin alueella.

177 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Jotta otetaan huomion unionin kansainväliset velvoitteet ja unionissa sovellettavat sosiaali- ja ympäristöalaa sekä eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset, kaupan ja markkinoiden sekä tuotteiden tuonnin ja viennin kehityksen seurannan tarve, markkinoiden järkevän hallinnan tarve ja hallinnollisen rasituksen vähentämisen tarve, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

a) luettelon laatimiseksi 176 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alojen tuotteista, joista on esitettävä tuonti- tai vientitodistus;

b) sellaisten tapausten ja tilanteiden määrittelemiseksi, joissa tuonti- tai vientitodistusta ei edellytetä, ottaen huomioon asianomaisten tuotteiden tullioikeudellinen asema, noudatettava kauppajärjestelmä, toimien tarkoitus, hakijan oikeudellinen asema ja asianomaiset määrät.

▼B

2. Todistusjärjestelmän muiden osien määrittelemiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) todistuksesta johtuvat oikeudet ja velvollisuudet, todistuksen oikeudelliset vaikutukset ja tapaukset, joissa sovelletaan sallittua poikkeamaa todistuksessa mainittua määrää koskevan tuonti- tai vientivelvollisuuden noudattamisesta, tai tapaukset, joissa alkuperä on mainittava todistuksessa;

b) muun muassa tuotteiden alkuperän, aitouden ja laatuominaisuudet varmentavan, kolmannen maan tai elimen antaman asiakirjan esittäminen edellytyksenä tuontitodistuksen myöntämiselle tai vapaaseen liikkeeseen luovutukselle;

c) todistuksen siirtäminen tai tällaista siirtoa koskevat rajoitukset;

d) hampun tuontitodistuksia koskevat 189 artiklan mukaiset lisäedellytykset ja jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen avun periaate petosten ja sääntöjenvastaisuuksien estämiseksi tai selvittämiseksi;

e) tapaukset ja tilanteet, joissa vaaditaan tai ei vaadita vakuutta, jolla taataan tuotteiden tuominen tai vieminen todistuksen voimassaoloaikana.

178 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän luvun soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien säännöt, jotka koskevat:

a) todistuksen muotoa ja sisältöä;

b) hakemusten jättämistä sekä todistusten antamista ja käyttöä;

c) todistuksen voimassaoloaikaa;

d) vakuuden asettamismenettelyjä ja määrää;

e) todisteita siitä, että todistuksen käyttöedellytyksiä on noudatettu;

f) sallittua poikkeamaa todistuksessa mainittua määrää koskevan tuonti- tai vientivelvollisuuden noudattamisesta;

g) korvaavien todistusten ja kaksoiskappaleiden antamista;

h) todistusten käsittelyä jäsenvaltioissa ja järjestelmän hallinnon kannalta tarvittavien tietojen vaihtoa, mukaan lukien menettelyt, jotka liittyvät jäsenvaltioiden väliseen erityiseen hallinnolliseen apuun.

▼B

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

179 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla:

a) rajoitetaan määriä, joille voidaan myöntää todistus;

b) evätään haetut määrät;

c) keskeytetään hakemusten jättämisen markkinoiden hallinnoimiseksi, jos haetaan suuria määriä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista.

II LUKU

Tuontitullit

180 artikla

Kansainvälisten sopimusten ja tiettyjen muiden säädösten täytäntöönpano

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehtyjen kansainvälisten sopimusten tai minkä tahansa muun, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan tai 207 artiklan tai yhteisen tullitariffin mukaisesti annetun säädöksen vaatimusten noudattamiseksi maataloustuotteiden tuontitullien laskemisessa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

181 artikla

Eräiden hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä viinialan tuotteiden tulohintajärjestelmä

1. Yhteisen tullitariffin tullien soveltamiseksi hedelmä- ja vihannesalan tuotteisiin, hedelmä- ja vihannesjalostealan tuotteisiin sekä viinirypälemehuun ja rypäleen puristemehuun lähetyksen tulohinta on sen tullausarvo, joka lasketaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ([1]) (tullikoodeksi) ja komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ([2]) mukaisesti.

([1]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92, annettu 12 päivänä lokakuuta 1992, yhteisön tullikoodeksista (EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1).

([2]) Komission asetus (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).

▼B

2. Järjestelmän tehokkuuden varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joiden mukaan erän ilmoitetun tulohinnan todenperäisyys tarkistetaan käyttämällä kiinteää tuontiarvoa, ja joilla säädetään edellytyksistä vakuuden asettamiseksi.

3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan 2 kohdassa tarkoitetun kiinteän tuontiarvon laskemista koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

182 artikla

Lisätuontitullit

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritellään vilja-, riisi-, sokeri-, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, naudan- ja vasikanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha-, muna-, siipikarjanliha- ja banaanialojen sekä viinirypälemehun ja rypäleen puristemehun alojen tuotteet, joiden tuonnissa on sovellettava yhteisessä tullitariffissa vahvistetun tullin lisäksi lisätuontitullia kyseisestä tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi unionin markkinoilla, jos

a) tuontihinta alittaa tason, jonka unioni on ilmoittanut WTO:lle (käynnistyshinta); tai

b) tuonnin määrä ylittää minä tahansa vuonna tietyn tason (käynnistysmäärä).

Käynnistysmäärä perustuu markkinoille pääsyn mahdollisuuksien tasoon, joka määritellään tuontina ilmaistuna prosenttiosuutena edellisten kolmen vuoden vastaavasta unionin kulutuksesta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Lisätuontitulleja ei määrätä, jos tuonti ei todennäköisesti häiritse unionin markkinoita tai jos vaikutukset eivät olisi oikeassa suhteessa asetettuihin tavoitteisiin nähden.

3. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi tuontihinnat määritellään tarkasteltavana olevan lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella. Cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen osalta maailmanmarkkinoilla tai unionin tuontimarkkinoilla todettujen edustavien hintojen perusteella.

4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

183 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla

a) vahvistetaan sovellettavan tuontitullin tason Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyssä kansainvälisessä sopimuksessa, yhteisessä tullitariffissa ja 180 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti;

b) vahvistetaan edustavat hinnat ja käynnistysmäärät lisätuontitullien soveltamiseksi 182 artiklan 1 kohdan nojalla vahvistettujen sääntöjen puitteissa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista.

III LUKU

Tariffikiintiöiden hallinnointi ja erityistuontikohtelu kolmansissa maissa

184 artikla

Tariffikiintiöt

▼M5

1. Kun kyseessä ovat tariffikiintiöt unionissa tai sen osassa vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi tarkoitettujen maataloustuotteiden tuontia varten tai sellaiset unionin osittain tai kokonaan hallinnoimat tariffikiintiöt unionin maataloustuotteiden kolmansiin maihin tuontia varten, jotka johtuvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan tai 207 artiklan mukaisesti annetuista muista säädöksistä, komissio avaa ne ja/tai hallinnoi niitä tämän asetuksen 186 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä ja tämän asetuksen 187 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä.

▼B

2. Tariffikiintiöitä hallinnoidaan soveltamalla jotain seuraavista menetelmistä, niiden yhdistelmää tai jotain muuta asianmukaista menetelmää välttäen kaikenlaista toimijoihin kohdistuvaa syrjintää:

a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä (”ensin tullutta palvellaan ensin -periaate”);

b) menetelmä, jossa kiintiöt jaetaan suhteessa haettuihin määriin hakemusten jättöhetkellä (”samanaikaisen tarkastelun menetelmä”);

c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä (”perinteiset/uudet toimijat -menetelmä”).

3. Valitussa hallinnointimenetelmässä on

▼B

a) otettava riittävästi huomioon unionin nykyiset ja tulevat tuotantoon, jalostukseen ja kulutusmarkkinoihin liittyvät hankintatarpeet toimitusten kilpailukykyä, varmuutta ja jatkuvuutta silmällä pitäen ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino tuontitariffikiintiöiden osalta; ja

b) mahdollistettava asianomaisessa kiintiössä käytettävissä olevien mahdollisuuksien täysimääräinen käyttö vientitariffikiintiöiden osalta.

185 artikla

Erityiset tariffikiintiöt

Espanjan 2 000 000 maissitonnin ja 300 000 durratonnin tuontitariffikiintiön sekä Portugalin 500 000 maissitonnin tuontitariffikiintiön toteuttamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan säännökset, jotka ovat tarpeen tariffikiintiötuonnin ja tarvittaessa kyseisten jäsenvaltioiden maksajavirastojen tuomien määrien julkisen varastoinnin ja kyseisten jäsenvaltioiden markkinoille saattamisen toteuttamiseksi.

186 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Jotta varmistetaan tasapuoliset mahdollisuudet käytettävissä olevien määrien osalta ja toimijoiden tasavertainen kohtelu tariffikiintiön osalta, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä,

a) joilla määritellään edellytykset ja kelpoisuusvaatimukset, jotka toimijan on täytettävä voidakseen jättää hakemuksen tariffikiintiössä; asianomaisissa säännöksissä voidaan edellyttää vähimmäiskokemusta kolmansien maiden ja niihin rinnastettavien alueiden kanssa käytävässä kaupassa tai jalostustoiminnassa, ilmaistuna vähimmäismääränä ja -aikana tietyllä markkinasektorilla; säännöksiin voi sisältyä erityissääntöjä, jotka soveltuvat tietyn alan tarpeisiin ja käytäntöihin sekä jalostusteollisuuden käyttötapoihin ja tarpeisiin;

b) joilla vahvistetaan sellaiset säännöt, jotka koskevat oikeuksien siirtoa toimijoiden välillä ja tarvittaessa siirtorajoituksia tariffikiintiön hallinnoinnissa;

c) joilla säädetään, että tariffikiintiöön osallistuminen edellyttää vakuuden asettamista;

d) joilla säädetään tarvittaessa 184 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa kansainvälisessä sopimuksessa tai muussa säädöksessä vahvistettuun tariffikiintiöön sovellettavista erityispiirteistä, vaatimuksista tai rajoituksista.

▼B

2. Jotta varmistetaan, että vientituotteet voivat tietyin edellytyksin saada erityiskohtelun tuonnissa kolmanteen maahan unionin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tekemien kansainvälisten sopimusten nojalla, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 227 artiklan mukaisesti säännöistä, joilla jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset velvoitetaan antamaan pyynnöstä ja asianmukaisten tarkastusten jälkeen tuotteille, jotka voivat vietäessä saada tietyin edellytyksin erityiskohtelun tuonnissa kolmanteen maahan, asiakirja, jolla todistetaan edellytysten täyttyminen.

187 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan:

a) vuosittaiset tariffikiintiöt, jotka jaetaan tarvittaessa sopivalla tavalla vuoden ajalle, ja käytettävän hallinnointimenetelmän;

b) tuonti- ja vientijärjestelmää koskevassa sopimuksessa tai säädöksessä vahvistettujen erityissäännösten soveltamismenettelyt, jotka liittyvät erityisesti

   i) takeisiin tuotteen luonteesta, lähtöpaikasta ja alkuperästä;

   ii) edellä i alakohdassa tarkoitettujen takeiden tarkistamiseen käytetyn asiakirjan hyväksymiseen;

   iii) viejämaan antaman asiakirjan esittämiseen;

   iv) tuotteiden käyttötarkoitukseen ja käyttöön;

c) todistusten tai lupien voimassaoloajan;

d) vakuuden asettamismenettelyt ja määrän;

e) todistusten käytön ja tarvittaessa erityistoimenpiteet, jotka koskevat erityisesti tuontihakemusten jättämisedellytyksiä ja lupien myöntämistä tariffikiintiössä;

f) menettelyt ja tekniset perusteet 185 artiklan soveltamiseksi;

g) edellä 186 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun asiakirjaan liittyvät sisältöä, muotoa, antamista ja käyttöä koskevat tarvittavat toimenpiteet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼M5

188 artikla

Tariffikiintiöiden jakoprosessi

1. Komissio julkaisee tarkoituksenmukaisessa verkkojulkaisussa tariffikiintiöiden jakotulokset tiedoksi annettujen hakemusten osalta ottaen huomioon saatavilla olevat tariffikiintiöt ja tiedoksi annetut hakemukset.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetussa julkaisussa on myös tarvittaessa viitattava tarpeeseen hylätä vireillä olevat hakemukset, keskeyttää hakemusten jättäminen tai jakaa käyttämättömät määrät.

3. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tuonti- ja vientitodistuksia tuonti- ja vientitariffikiintiöiden puitteissa haetuille määrille ottaen huomioon asianomaiset jakokertoimet ja vasta sen jälkeen, kun komissio on julkaissut kiintiöt 1 kohdan mukaisesti.

▼B

IV LUKU

Eräiden tuotteiden tuontia koskevat erityissäännökset

189 artikla

Hampun tuonti

1. Seuraavia tuotteita voidaan tuoda unioniin vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) CN-koodin 5302 10 00 raaka hamppu, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa ja 35 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset;

b) CN-koodin ex 1207 99 20 kylvettäviksi tarkoitetut hampunsiemenet, joiden mukana on todisteet siitä, että asianomaisen lajikkeen tetrahydrokannabinolipitoisuus ei ylitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdan ja 35 artiklan mukaisesti vahvistettua pitoisuutta;

c) CN-koodin 1207 99 91 muut kuin kylvettäviksi tarkoitetut hampunsiemenet, joita tuovat vain jäsenvaltion hyväksymät tuojat, jotta varmistetaan, että tällaisia siemeniä ei käytetä kylvämiseen.

2. Tämän artiklan soveltaminen ei rajoita niiden tiukempien sääntöjen soveltamista, joita jäsenvaltiot ovat antaneet Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksesta ja WTO:n maataloussopimuksesta johtuvien velvoitteiden noudattamiseksi.

190 artikla

Humalan tuonti

1. Humala-alan tuotteita voidaan tuoda kolmansista maista ainoastaan, jos niiden laatuominaisuudet vastaavat vähintään unionissa korjatuille tuotteille tai unionissa korjatuista tuotteista valmistetuille tuotteille vahvistettuja vaatimuksia.

▼B

2. Tuotteilla katsotaan olevan 1 kohdassa tarkoitetut ominaisuudet, jos niiden mukana seuraa alkuperämaan viranomaisten myöntämä ja 77 artiklassa tarkoitettua varmennustodistusta vastaavaksi todettu todistus.

Humalajauheen, lupuliinipitoisen humalajauheen, humalauutteen ja humalatuotteiden seosten osalta todistus voidaan todeta varmennustodistusta vastaavaksi ainoastaan, jos kyseisten tuotteiden alfahappopitoisuus ei ole pienempi kuin sen humalan alfahappopitoisuus, josta ne on valmistettu.

3. Hallinnollisen taakan keventämiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan edellytykset, joilla vastaavuustodistukseen ja pakkausmerkintöihin liittyviä velvollisuuksia ei sovelleta.

4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet mukaan luettuina vastaavuustodistusten tunnustamista ja humalan tuontitarkastuksia koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

191 artikla

Tuontituotteita koskevat poikkeukset ja erityisvakuus viinialalla

Poikkeuksia liitteessä VIII olevan II osan B jakson 5 kohdasta tai C jaksosta voidaan vahvistaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

Kun kyseessä on poikkeus liitteessä VIII olevan II osan B jakson 5 kohdasta, tuojien on asetettava nimetyille tulliviranomaisille kyseisten tuotteiden osalta vakuus vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen yhteydessä. Vakuus vapautetaan, kun tuoja esittää sen jäsenvaltion, jossa vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen on tapahtunut, tulliviranomaisille tyydyttävät todisteet siitä, että

a) tuotteisiin ei ole sovellettu poikkeuksia tai

b) jos poikkeuksia on sovellettu, tuotteita ei ole viiniytetty tai jos ne on viiniytetty, niihin on tehty asianmukaiset merkinnät.

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, mukaan lukien vakuuden määrät ja asianmukaiset merkinnät. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

192 artikla

Puhdistettavaksi tarkoitetun raakasokerin tuonti

1. Markkinointivuoden 2016/2017 loppuun saakka päätoimisille puhdistamoille myönnetään markkinointivuotta kohden yksinoikeus 2 500 000 tonnin tuontikapasiteettiin valkoisena sokerina ilmaistuna.

2. Ainoaa Portugalissa vuonna 2005 toiminnassa ollutta sokerijuurikkaan jalostustehdasta pidetään päätoimisena puhdistamona.

3. Puhdistettavaksi tarkoitetun sokerin tuontitodistuksia saa myöntää vain päätoimisille puhdistamoille ja sillä edellytyksellä, että asianomaiset määrät eivät ylitä 1 kohdassa tarkoitettuja määriä. Todistuksia voidaan siirtää ainoastaan päätoimisten puhdistamojen kesken, ja niiden voimassaolo lakkaa sen markkinointivuoden lopussa, jolle ne on myönnetty.

Tätä kohtaa sovelletaan jokaisen markkinointivuoden ensimmäisinä kolmena kuukautena.

4. Koska on tarpeellista varmistaa, että tämän artiklan mukaisesti tuotu puhdistettavaksi tarkoitettu sokeri puhdistetaan, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan

a) 1 kohdassa tarkoitettujen tuontijärjestelyjen toimintaan liittyvien termien käyttö;

b) edellytykset ja kelpoisuusvaatimukset, jotka toimijan on täytettävä voidakseen jättää tuontitodistushakemuksen, vakuuden asettaminen mukaan luettuna;

c) hallinnollisia seuraamuksia koskevat säännöt.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat säännöt, jotka koskevat vaatimuksiin ja velvollisuuksiin liittyviä todistusasiakirjoja, jotka tuojien ja erityisesti päätoimisten puhdistamojen on toimitettava. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

193 artikla

Tuontitullien soveltamisen keskeyttäminen sokerialalla

Jotta varmistetaan 140 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistamiseksi tarvittava saatavuus, komissio voi markkinointivuoden 2016–2017 loppuun saakka antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla keskeytetään tuontitullien soveltamisen kokonaan tai osittain seuraavien tuotteiden tiettyjen määrien osalta:

▼B

a) CN-koodiin 1701 kuuluva sokeri;

b) CN-koodeihin 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 ja 1702 90 30 kuuluva isoglukoosi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V LUKU

Suojatoimenpiteet ja sisäinen jalostus

194 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, komissio toteuttaa unioniin suuntautuvan tuonnin vastaiset suojatoimenpiteet neuvoston asetusten (EY) N:o 260/2009 ([1]) ja (EY) N:o 625/2009 ([2]) mukaisesti.

2. Jollei muissa Euroopan parlamentin ja neuvoston säädöksissä tai neuvoston muissa säädöksissä toisin säädetä, komissio vahvistaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti suojatoimenpiteitä sellaista unioniin suuntautuvaa tuontia vastaan, josta määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa.

3. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla toteutetaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 229 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

Vahvistetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.

4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla peruutetaan tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistetut unionin suojatoimenpiteet tai muuttaa niitä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 229 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 260/2009, annettu 26 päivänä helmikuuta 2009, tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä, EUVL L 84, 31.3.2009, s. 1.

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 625/2009, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2009, tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä, EUVL L 185, 17.7.2009, s. 1.

▼B

195 artikla

Jalostusmenettelyn ja sisäisen jalostusmenettelyn keskeyttäminen

Jos unionin markkinat häiriintyvät tai ovat vaarassa häiriintyä jalostusmenettelyn tai sisäisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla keskeytetään jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan jalostusmenettelyn tai sisäisen jalostusmenettelyn käytön osittain tai kokonaan vilja-, riisi-, sokeri-, oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, viini-, naudan- ja vasikanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha-, muna- ja siipikarja-alojen sekä maatalousperäisen etyylialkoholialan tuotteiden osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 229 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

Vahvistetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.

VI LUKU

Vientituet

196 artikla

Soveltamisala

1. Jotta vienti olisi maailmanmarkkinanoteerausten ja -hintojen perusteella mahdollista, kun sisämarkkinoita koskevat edellytykset ovat 219 artiklan 1 kohdassa tai 221 artiklassa kuvatun kaltaisia, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvissa rajoissa, mainittujen noteerausten tai hintojen ja unionin hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella

a) seuraavien alojen sellaisenaan vietäville tuotteille:

i) vilja;

ii) riisi;

iii) sokeri liitteessä I olevan III osan b–d ja g kohdassa lueteltujen tuotteiden osalta;

iv) naudanliha;

v) maito ja maitotuotteet;

▼B

vi) sianliha;

vii) munat;

viii) siipikarjanliha;

b) tämän kohdan a alakohdan i–iii, v ja vii alakohdassa luetelluille tuotteille, jotka viedään jalostettuina tavaroina neuvoston asetuksen (EY) N:o 1216/2009 ([1]) mukaisesti ja jotka ovat tämän asetuksen liitteessä I olevan X osan b kohdassa lueteltujen sokeria sisältävien tuotteiden muodossa.

2. Vientituki tuotteille, jotka viedään jalostettuina tavaroina, ei saa olla suurempi kuin samojen, sellaisenaan vietävien tuotteiden vientituki.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden saatavilla oleva tuki on 0 euroa sanotun rajoittamatta tämän artiklan 219 artiklan 1 kohdan ja 221 artiklan soveltamista.

197 artikla

Vientituen jakaminen

Jakomenetelmänä määrille, jotka voidaan viedä vientituella, käytetään jakomenetelmää, joka

a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen ja jolla hyödynnetään käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon unionin viennin tehokkuus, rakenne ja vaikutus markkinatasapainoon, aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää kyseessä olevien toimijoiden ja etenkin suurten ja pienten toimijoiden välillä;

b) on toimijoille hallinnollisesti kevein, kun hallinnolliset vaatimukset otetaan huomioon.

198 artikla

Vientituen vahvistaminen

1. Samoihin tuotteisiin sovelletaan samoja vientitukia koko unionissa. Vientituki voi vaihdella määräpaikan mukaan, erityisesti jos maailmanmarkkinatilanne, tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvat velvoitteet niin edellyttävät.

2. Neuvosto hyväksyy vientitukien vahvistamista koskevat toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1216/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä (EUVL L 328, 15.12.2009, s. 10).

▼B

199 artikla

Vientituen myöntäminen

1. Edellä 196 artiklan 1 kohdan a alakohdassa luetelluille sellaisenaan vietäville tuotteille voidaan myöntää tukea vain hakemuksesta ja asianmukaisen vientitodistuksen esittämistä vastaan.

2. Edellä 196 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan vientitodistuksen hakemispäivänä sovellettavaa vientitukea tai asianomaiseen tarjousmenettelyyn perustuvaa vientitukea ja eriytetyn tuen osalta vientitukea, jota kyseisenä päivänä sovelletaan

a) todistuksessa mainittuun määräpaikkaan; tai

b) todelliseen määräpaikkaan, jos se ei ole sama kuin todistuksessa mainittu määräpaikka; tällöin sovellettava määrä ei saa olla suurempi kuin vientitodistuksessa mainittuun määräpaikkaan sovellettava määrä.

3. Vientituki maksetaan, kun esitetään todiste siitä, että

a) tuotteet ovat poistuneet unionin tullialueelta tullikoodeksin 161 artiklassa tarkoitetun vientimenettelyn mukaisesti;

b) tuotteet on eriytetyn vientituen tapauksessa tuotu todistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jolle on vahvistettu vientituki, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan b alakohdan soveltamista.

200 artikla

Elävistä eläimistä naudanliha-alalla maksettavat vientituet

Naudan- ja vasikanliha-alan tuotteiden osalta eläviä eläimiä koskevien vientitukien myöntäminen ja maksaminen edellyttää eläinten hyvinvointia ja erityisesti eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevassa unionin oikeudessa säädettyjen vaatimusten noudattamista.

201 artikla

Vientirajoitukset

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvien määrällisten sitoumusten noudattaminen varmistetaan kyseessä oleviin tuotteisiin sovellettavien viiteajanjaksojen osalta myönnettyjen vientitodistusten perusteella.

WTO:n maataloussopimuksesta johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta viitejakson päättyminen ei vaikuta vientitodistusten voimassaoloon.

▼B

202 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Vientitukijärjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti velvoitteesta asettaa vakuus, jolla taataan, että toimijoiden velvollisuudet täytetään.

2. Toimijoiden ja viranomaisten hallinnollisen taakan keventämiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti niiden kynnysarvojen vahvistamisesta, joiden alittuessa vientitodistuksen myöntämistä tai esittämistä ei edellytetä, niiden määräpaikkojen tai toimien määrittämisestä, joiden osalta vientitodistuksen esittämisvelvollisuudesta vapauttaminen on perusteltua, ja perustelluissa tapauksissa vientitodistusten myöntämisen sallimisesta jälkikäteen.

3. Sellaisten käytännön tilanteiden varalta, joissa vientitukiin on täysi tai osittainen tukikelpoisuus, ja jotta helpotetaan toimijoiden toimintaa vientitukihakemuksen jättöpäivän ja vientituen lopullisen maksamisen välisenä aikana, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat

a) jotakin muuta vientituelle määriteltyä päivämäärää;

b) vientitukien ennakkomaksuja, myös vakuuden asettamista ja vapauttamista koskevia edellytyksiä;

c) lisätodisteita silloin, kun on epäilyksiä tuotteiden todellisen määräpaikan suhteen, ja mahdollisuutta jälleentuontiin unionin tullialueelle;

d) määräpaikkoja, joita pidetään unionista vientinä, ja vientitukikelpoisten määräpaikkojen sisällyttämistä unionin tullialueeseen.

4. Jotta voidaan varmistaa, että viejillä on tasavertainen pääsy perussopimusten liitteessä I lueteltujen tuotteiden ja niistä jalostettujen tuotteiden vientitukiin, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti 199 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisesta 196 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

5. Jotta varmistetaan, että vientitukia saavat tuotteet viedään unionin tullialueelta ja estetään niiden mahdollinen tullialueelle paluu sekä kevennetään toimijoiden hallinnollista taakkaa vientituettujen tuotteiden määrämaahan saapumista koskevien todisteiden laatimisen ja toimittamisen osalta eriytetyn vientituen tapauksessa, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat

▼B

a) määräaikaa, jossa tuotteiden on poistuttava unionin tullialueelta, myös väliaikaisen uuden maahantulon aikaa;

b) käsittelyjä, joita vientituetuille tuotteille saa tehdä kyseisenä ajanjaksona;

c) todistetta määräpaikkaan saapumisesta tukikelpoisuutta varten eriytetyn vientituen osalta;

d) vientikynnyksiä ja edellytyksiä, joilla viejät voidaan vapauttaa tällaisen todisteen esittämisestä;

e) edellytyksiä, joilla riippumattomat kolmannet osapuolet hyväksyvät todisteen määräpaikkaan saapumisesta tukikelpoisuutta varten eriytettyä vientitukea sovellettaessa.

6. Jotta viejiä kannustettaisiin noudattamaan eläinten hyvinvointia koskevia edellytyksiä ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tarkistaa vientitukiin liittyvien varojen moitteettoman käytön silloin, kun niiden edellytyksenä on eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattaminen, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattamisesta unionin tullialueen ulkopuolella, riippumattomien kolmansien osapuolten käyttö mukaan luettuna.

7. Siirretään komissiolle valta antaa eri alojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan toimijoihin ja vientitukikelpoisiin tuotteisiin sovellettavat erityisvaatimukset ja -edellytykset ja kertoimet vientitukien laskemiseksi tiettyjen viljasta saatavien alkoholipitoisten juomien kypsytysprosessin huomioon ottamiseksi.

203 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän luvun soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat erityisesti

a) sellaisten vietävissä olevien määrien uudelleenjakamista, joita ei ole myönnetty eikä käytetty;

b) vientituen maksamisen uudelleenlaskentamenetelmää silloin, kun todistuksessa mainittu tuotekoodi tai määräpaikka ei vastaa todellista tuotetta tai määräpaikkaa;

c) edellä olevan 196 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;

d) vakuuden asettamismenettelyjä ja määrää;

e) 202 artiklan 4 a kohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden soveltamista.

▼B

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

204 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla:

a) vahvistetaan asianmukaiset toimenpiteet 199 artiklan 2 kohdassa säädetyn jouston väärinkäytön estämiseksi erityisesti hakemusten jättämismenettelyssä;

b) vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet 201 artiklassa tarkoitettujen määrällisten sitoumusten noudattamiseksi, mukaan lukien vientitodistusten myöntämisen keskeyttäminen tai rajoittaminen silloin, kun tällaiset sitoumukset ylitetään tai ne voidaan ylittää;

c) vahvistetaan vientitukeen sovellettavia kertoimia 202 artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistettuja sääntöjä noudattaen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista hyväksytyillä

VII LUKU

Ulkoinen jalostus

205 artikla

Ulkoisen jalostusmenettelyn keskeyttäminen

Jos unionin markkinat häiriintyvät tai saattavat häiriintyä ulkoisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla keskeytetään jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ulkoisen jalostusmenettelyn käyttö osittain tai kokonaan vilja-, riisi-, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, viini-, naudan- ja vasikanliha-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha- sekä siipikarja-alojen tuotteiden osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 229 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

Vahvistetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.

▼B

IV OSA

KILPAILUSÄÄNNÖT

I LUKU

Yrityksiin sovellettavat säännöt

206 artikla

Komission suuntaviivat maatalouden kilpailusääntöjen soveltamisesta

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101–106 artiklaa sekä niiden täytäntöönpanosäännöksiä sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan mukaisesti kaikkiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohdassa ja 102 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat maataloustuotteiden tuotantoa tai kauppaa, jollei tämän asetuksen 207–210 artiklasta muuta johdu.

Sisämarkkinoiden toiminnan ja unionin kilpailusääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissio ja jäsenvaltioiden kilpailuviranomaiset soveltavat unionin kilpailusääntöjä tiiviissä yhteistyössä.

Lisäksi komissio julkaisee kansallisten kilpailuviranomaisten sekä yritysten tueksi tarvittaessa suuntaviivoja.

207 artikla

Merkitykselliset markkinat

Merkityksellisten markkinoiden määrittely on väline, jonka avulla tunnistetaan ja määritellään yritysten välisen kilpailun rajat ja joka perustuu kahteen ulottuvuuteen:

a) merkitykselliset tuotemarkkinat: tässä luvussa ’tuotemarkkinoilla’ tarkoitetaan markkinoita, joihin kuuluvat kaikki tuotteet, joita kuluttaja pitää keskenään vaihdettavissa tai korvattavissa olevina niiden ominaisuuksien, hintojen ja käyttötarkoituksen vuoksi;

b) merkitykselliset maantieteelliset markkinat: tässä luvussa ’maantieteellisillä markkinoilla’ tarkoitetaan markkinoita, jotka muodostuvat alueesta, jolla asianomaiset yritykset ovat sitoutuneet tarjoamaan kyseisiä tuotteita, jolla kilpailuedellytykset ovat riittävän yhtenäiset ja joka voidaan erottaa vierekkäisistä maantieteellisistä alueista erityisesti kilpailuedellytysten huomattavan erilaisuuden perusteella.

208 artikla

Määräävä asema

Tässä luvussa ’määräävällä asemalla’ tarkoitetaan sitä, että yrityksellä on taloudellinen valta-asema, jonka perusteella se voi estää toimivan kilpailun ylläpitämisen merkityksellisillä markkinoilla, koska se voi toimia huomattavan itsenäisesti suhteessa kilpailijoihinsa, asiakkaihinsa ja viime kädessä kuluttajiin.

▼B

209 artikla

Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita koskevat poikkeukset maataloustuottajien ja maataloustuottajayhdistysten osalta

1. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tämän asetuksen 206 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka ovat tarpeen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

▼M5

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sellaisiin tuottajien, tuottajayhdistysten, tuottajayhdistysten yhteenliittymien tai tämän asetuksen 152 tai 161 artiklan nojalla hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden tai tämän asetuksen 156 artiklan nojalla hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jotka koskevat maataloustuotteiden tuotantoa, myyntiä tai yhteisten varastointi-, käsittely- tai jalostuslaitosten käyttöä, ellei Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklassa määrättyjen tavoitteiden saavuttaminen vaarannu.

▼B

Tätä kohtaa ei sovelleta sellaisiin sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joihin sisältyy velvoite soveltaa samoja hintoja tai jotka estävät kilpailun.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttäviä sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei saa kieltää, eikä sitä tarkoittavaa etukäteispäätöstä vaadita.

▼M5

Tuottajat, tuottajayhdistykset, tuottajayhdistysten yhteenliittymät tai tämän asetuksen 152 tai 161 artiklan nojalla hyväksytyt tuottajaorganisaatiot tai tämän asetuksen 156 artiklan nojalla hyväksytyt tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät voivat kuitenkin pyytää komissiolta lausuntoa kyseisten sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen yhteensopivuudesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklassa määrättyjen tavoitteiden kanssa.

Komissio käsittelee lausuntoa koskevat pyynnöt nopeasti ja toimittaa lausuntonsa pyynnön esittäjälle neljän kuukauden kuluessa täydellisen pyynnön vastaanottamisesta. Komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä muuttaa lausunnon sisältöä, erityisesti jos hakija on antanut epätäsmällistä tietoa tai käyttänyt lausuntoa väärin.

▼B

Kaikissa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan soveltamista koskevissa kansallisissa tai unionin menettelyissä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohdan määräysten rikkomista koskeva todistustaakka kuuluu osapuolelle tai viranomaiselle, joka väittää määräyksiä rikottavan. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymistä koskeva todistustaakka kuuluu osapuolelle, joka vaatii tuossa kohdassa säädettyjä poikkeuksia.

210 artikla

Hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat

1. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sellaisten tämän asetuksen 157 artiklan nojalla hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin, päätöksiin

▼B

ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tarkoituksena on toteuttaa tämän asetuksen157 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja maito- ja maitotuotealan osalta 157 artiklan 3 kohdan c alakohdassa lueteltuja toimia ja oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien sekä tupakka-alan osalta tämän asetuksen 162 artiklassa lueteltuja toimia.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan ainoastaan, jos

a) siinä tarkoitetuista sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle;

b) komissio ei ole kahden kuukauden kuluessa tarvittavien tietojen saamisesta todennut kyseisten sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa.

Jos komissio toteaa 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa, se esittää havaintonsa ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei saa panna täytäntöön ennen 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan päättymistä.

4. Sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen katsotaan joka tapauksessa olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa, jos ne

a) voivat aiheuttaa minkäänlaista markkinoiden lokeroitumista unionissa;

b) voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa;

c) voivat aiheuttaa kilpailun vääristymiä, jotka eivät ole välttämättömiä niiden yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisen organisaation toimella pyritään;

d) sisältävät hintojen tai kiintiöiden vahvistamista;

e) voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita.

5. Jos komissio toteaa 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan jälkeen, että 1 kohdan soveltamisedellytykset eivät täyty, se tekee päätöksen ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista siitä, että kyseiseen sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa.

Komission päätös voi tulla voimaan aikaisintaan sinä päivänä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle järjestölle, paitsi jos tämä on antanut vääriä tietoja tai on väärinkäyttänyt 1 kohdassa säädettyä poikkeusta.

6. Kun kyseessä ovat monivuotiset sopimukset, ensimmäisenä vuonna annettu ilmoitus koskee myös seuraavia sopimuksen kattamia vuosia. Tällöin komissio voi kuitenkin milloin tahansa joko omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä antaa lausunnon yhteensopimattomuudesta.

▼B

7. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän artiklan yhdenmukaista soveltamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

Valtiontukisäännöt

211 artikla

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107–109 artiklan soveltaminen

1. Maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107–109 artiklaa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107–109 artiklaa ei sovelleta maksuihin, jotka jäsenvaltiot suorittavat kumman hyvänsä seuraavista nojalla ja mukaisesti:

a) tässä asetuksessa säädetyt, unionin osittain tai kokonaan rahoittamat toimenpiteet;

b) tämän asetuksen 213–218 artikla.

▼M6

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa ei sovelleta kansallisiin verotuksellisiin toimenpiteisiin, joiden nojalla jäsenvaltiot päättävät poiketa yleisistä verosäännöistä sallimalla viljelijöihin sovellettavan tuloverokannan laskemisen monivuotisen kauden perusteella veropohjan tasoittamiseksi useamman vuoden ajalle.

▼B

212 artikla

Viinin tukiohjelmiin liittyvät kansalliset tuet

Poiketen siitä, mitä 44 artiklan 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 45, 49 ja 50 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin valtiontukea koskevien unionin sääntöjen mukaisesti.

Valtiontukea koskevissa unionin säännöissä vahvistettua tuen enimmäismäärää sovelletaan julkisen rahoituksen kokonaismäärään, johon sisältyy sekä unionin että kansallinen rahoitus.

213 artikla

Poroalan kansalliset tuet Suomessa ja Ruotsissa

Suomi ja Ruotsi voivat komission ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista antamalla suostumuksella myöntää kansallista tukea porojen ja porotuotteiden (CN-koodit ex 0208 ja ex 0210) tuotantoon ja kaupan pitämiseen sikäli kuin niistä ei aiheudu perinteisten tuotantotasojen lisäystä.

214 artikla

Sokerialan kansalliset tuet Suomessa

Suomi voi myöntää sokerijuurikkaan viljelijöille kansallista tukea enintään 350 euroa hehtaaria kohden markkinointivuodessa.

▼M1

214 a artikla

Kansalliset maksut tietyille aloille Suomessa

Jos komissio antaa luvan, Suomi voi edelleen myöntää kaudella 2014–2020 tuottajille vuoden 1994 liittymisasiakirjan 141 artiklan perusteella kansallisia tukia, joita se myönsi vuonna 2013, edellyttäen että:

a) tulotuen määrä on asteittain aleneva koko kaudella ja vuonna 2020 se on enintään 30 prosenttia vuonna 2013 myönnetystä määrästä; ja

b) ennen tämän mahdollisuuden käyttämistä yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia tukijärjestelmiä on hyödynnetty kaikilta osiltaan kyseisillä aloilla.

Komissio antaa kyseisen luvan ilman, että tämän asetuksen 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan.

▼M6

Suomi voi vuosina 2021 ja 2022 edelleen myöntää ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja kansallisia tukia komission vuodeksi 2020 hyväksymien edellytysten ja määrien mukaisesti.

▼B

215 artikla

Mehiläishoitoalan kansalliset tuet

Jäsenvaltiot voivat maksaa kansallista tukea, jota myönnetään rakenteellisten tai luonnonolojen vuoksi epäedullisessa asemassa olevien mehiläistarhojen suojelemiseksi tai talouskehitysohjelmien osana, tuotantoon tai kauppaan myönnettäviä tukia lukuun ottamatta.

216 artikla

Kansallinen tislaustuki kriisitapauksessa

1. Jäsenvaltiot voivat perustelluissa kriisitapauksissa myöntää viinintuottajille kansallista tukea vapaaehtoista tai pakollista viinin tislausta varten.

Tuen on oltava oikeasuhteista ja mahdollistettava kriisin ratkaisu.

Jäsenvaltiossa tällaiseen tukeen käytettävissä olevien tukien kokonaismäärä ei saa minään vuonna ylittää 15:tä prosenttia liitteessä VI kullekin jäsenvaltiolle vahvistetuista asianomaisena vuotena käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista.

2. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat käyttää 1 kohdassa tarkoitettua kansallista tukea, on toimitettava asianmukaisesti perusteltu ilmoitus komissiolle. Komissio päättää ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista, hyväksytäänkö toimenpide ja saako tukea myöntää.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiatarkoituksiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼M2

217 artikla

Lapsille jaettavien tuotteiden kansalliset tuet

Jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 23 artiklassa tarkoitettujen tukikelpoisten tuoteryhmien toimittamiseen lapsille oppilaitoksissa, kyseisiä tuotteita koskeviin koulutuksellisiin liitännäistoimenpiteisiin ja 23 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin asiaan liittyviin kustannuksiin.

Jäsenvaltiot voivat rahoittaa tukensa asianomaisella alalla kerättävillä maksuilla tai muilla yksityissektorilta saatavilla rahoitusosuuksilla.

▼B

218 artikla

Pähkinöiden kansallinen tuki

1. Jäsenvaltio voi myöntää vuosittain kansallista tukea enintään 120,75 euroa hehtaaria kohden seuraava tuotteita tuottaville viljelijöille:

a) CN-koodien 0802 11 ja 0802 12 mantelit;

b) CN-koodien 0802 21 ja 0802 22 hasselpähkinät ja filbertspähkinät;

c) CN-koodien 0802 31 00 ja 0802 32 00 saksanpähkinät;

d) CN-koodien 0802 51 00 ja 0802 52 00 pistaasipähkinät;

e) CN-koodin 1212 92 00 johanneksenleipä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kansallista tukea voidaan maksaa enintään seuraaville pinta-aloille:

Jäsenvaltio	Enimmäispinta-ala (ha)
Belgia	100
Bulgaria	11 984
Saksa	1 500
Kreikka	41 100
Espanja	568 200
Ranska	17 300
Italia	130 100
Kypros	5 100
Luxemburg	100
Unkari	2 900
Alankomaat	100
Puola	4 200
Portugali	41 300

▼B

Jäsenvaltio	Enimmäispinta-ala (ha)
Romania	1 645
Slovenia	300
Slovakia	3 100
Yhdistynyt kuningaskunta	100

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa 1 kohdassa tarkoitetun kansallisen tuen myöntämisen edellytykseksi viljelijän kuulumisen 152 artiklan mukaisesti hyväksyttyyn tuottajaorganisaatioon.

V OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Poikkeustoimenpiteet

1 Jakso

Markkinahäiriöt

219 artikla

Markkinahäiriöiden vastaiset toimenpiteet

1. Jotta reagoitaisiin tehokkaasti ja tarkoituksenmukaisesti markkinahäiriöiden uhkiin, jotka johtuvat sisäisillä tai ulkoisilla markkinoilla esiintyvistä merkittävistä hintojen nousuista tai laskuista tai muista tapahtumista ja olosuhteista, jotka merkittävästi häiritsevät tai uhkaavat häiritä markkinoita, jos tilanne todennäköisesti jatkuu tai heikkenee entisestään, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen kyseisen markkinahäiriön korjaamiseksi noudattaen samalla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvia velvoitteita ja edellyttäen, että kaikki muut tämän asetuksen nojalla käytettävissä olevat toimenpiteet vaikuttavat riittämättömiltä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla annettaviin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 228 artiklassa säädettyä menettelyä, kun tämä on tarpeen erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin markkinahäiriöiden uhkiin.

Kyseiset erittäin kiireelliset tapaukset voivat käsittää tarpeen toteuttaa välittömiä toimia markkinahäiriön korjaamiseksi tai estämiseksi, jos markkinahäiriön uhka esiintyy niin nopeasti tai odottamattomasti, että tilanne voidaan tehokkaasti ja vaikuttavasti korjata vain välittömillä toimilla, tai joissa toimilla estettäisiin markkinahäiriöiden uhkien toteutuminen, jatkuminen tai muuttuminen vakavammaksi tai pitkäaikaisemmaksi häiriöksi, taikka jos välittömien toimien viivästyminen uhkaisi aiheuttaa häiriön tai pahentaa sitä tai lisäisi sellaisten toimenpiteiden laajuutta, jotka olisivat myöhemmin tarpeen uhkan tai häiriön korjaamiseksi tai vahingollisia tuotannolle tai markkinaolosuhteille.

▼B

Tällaisilla toimenpiteillä voidaan siinä laajuudessa ja sen ajan kuin on tarpeen markkinahäiriön tai sen uhkan korjaamiseksi laajentaa tai muuttaa muiden tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden soveltamisalaa, kestoa tai muita näkökohtia tai säätää vientituista tai keskeyttää tuontitullit kokonaan tai osittain tiettyjen määrien tai kausien osalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ei sovelleta liitteessä I olevan XXIV osan 2 jaksossa lueteltuihin tuotteisiin.

Komissio voi kuitenkin 228 artiklassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä noudattaen annetuilla delegoiduilla säädöksillä päättää, että 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan yhteen tai useampaan liitteessä I olevan XXIV osan 2 jaksossa lueteltuun tuotteeseen.

3. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamiseksi tarvittavat menettelysäännöt ja tekniset perusteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 Jakso

Eläintauteihin ja kansanterveyden taikka eläinten tai kasvien terveyden riskeistä johtuvaan kuluttajien luottamuksen menettämiseen liittyvät markkinatukitoimenpiteet

220 artikla

Eläintauteihin ja kansanterveyden taikka eläinten tai kasvien terveyden riskeistä johtuvaan kuluttajien luottamuksen menettämiseen liittyvät toimenpiteet

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat poikkeuksellisia tukitoimenpiteitä asianomaisille markkinoille seuraavien seikkojen ottamiseksi huomioon:

a) unionin sisäisen ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan rajoitukset, joita voi aiheutua eläintautien leviämisen estämistoimenpiteistä, ja

b) vakavat markkinahäiriöt, jotka liittyvät suoraan kansanterveyden taikka eläinten tai kasvien terveyden ja tautien riskeistä johtuvaan kuluttajien luottamuksen menettämiseen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan millä tahansa seuraavista aloista:

a) naudanliha;

b) maito ja maitotuotteet;

▼B

c) sianliha;

d) lampaan- ja vuohenliha;

e) munat;

f) siipikarjanliha.

Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä, jotka liittyvät kansanterveyden tai kasvien terveyden riskeistä johtuvaan kuluttajien luottamuksen menettämiseen, sovelletaan myös kaikkiin muihin maataloustuotteisiin lukuun ottamatta liitteessä I olevan XXIV osan 2 jaksossa lueteltuja tuotteita.

Siirretään komissiolle valta antaa 228 artiklassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä noudattaen delegoituja säädöksiä, joilla laajennetaan tämän kohdan kahden ensimmäisen alakohdan tuoteluetteloa.

3. Edellä 1 kohdassa säädetyt toimenpiteet toteutetaan asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä.

4. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä voidaan toteuttaa ainoastaan, jos asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut terveys- ja eläinlääkintätoimenpiteitä taudin nopeaa pysäyttämistä varten ja ainoastaan niin laajoina ja niin pitkäksi aikaa kuin on ehdottomasti tarpeen asianomaisten markkinoiden tukemiseksi.

5. Unioni osallistuu 1 kohdassa säädetyistä toimenpiteistä jäsenvaltiolle aiheutuvien menojen rahoitukseen 50 prosentin osuudella.

Suu- ja sorkkataudin torjumiseksi naudan- ja vasikanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-aloilla unioni osallistuu kuitenkin rahoitukseen osuudella, joka on 60 prosenttia tällaisista menoista.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tuottajat osallistuvat jäsenvaltioille aiheutuviin menoihin, siitä ei seuraa kilpailun vääristymistä eri jäsenvaltioiden tuottajien kesken.

3 Jakso

Erityiset ongelmat

221 artikla

Toimenpiteet erityisten ongelmien ratkaisemiseksi

1. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat kiireellisiä toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten ongelmien ratkaisemiseksi. Kyseiset toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen säännöksistä, mutta ainoastaan siinä määrin ja niin pitkän ajan kuin on ehdottoman välttämätöntä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

2. Komissio hyväksyy välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä erityisten ongelmien ratkaisemiseksi 229 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa tilanteissa, jotka todennäköisesti johtavat tuotanto- ja markkinaolosuhteiden nopeaan heikkenemiseen ja joita saattaisi olla vaikea korjata, jos toimenpiteiden hyväksyminen viivästyy.

3. Komissio vahvistaa toimenpiteitä 1 tai 2 kohdan nojalla vain, jollei tarvittavia kiireellisiä toimenpiteitä ole mahdollista vahvistaa 219 tai 220 artiklan mukaisesti.

4. Edellä olevan 1 tai 2 kohdan nojalla vahvistettujen toimenpiteiden voimassaoloaika on enintään 12 kuukautta. Jos ne erityiset ongelmat, joiden vuoksi kyseiset toimenpiteet on vahvistettu, jatkuvat tämän ajanjakson jälkeen, komissio voi pysyvän ratkaisun käyttöön ottamiseksi antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä asiasta tai esittää aiheellisia lainsäädäntöehdotuksia.

5. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 tai 2 kohdan nojalla vahvistetuista toimenpiteistä kahden työpäivän kuluessa niiden hyväksymisestä.

4 Jakso

Sopimukset ja päätökset markkinoiden vakavien epätasapainotilojen aikana

222 artikla

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohdan soveltaminen

▼M5

1. Markkinoiden vakavien epätasapainotilojen aikana komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla säädetään, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tuottajien, tuottajayhdistysten tai tuottajayhdistysten yhteenliittymien tai hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden, hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien ja hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin ja päätöksiin millään tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla alalla edellyttäen, että tällaiset sopimukset ja päätökset eivät haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, että niillä pyritään ainoastaan vakauttamaan kyseistä alaa ja että ne kuuluvat yhteen tai useampaan luokkaan seuraavista:

▼B

a) niiden tuotteet poistetaan markkinoilta tai annetaan ilmaisjakeluun;

b) muuntaminen ja jalostaminen;

c) varastointi yksityisten toimijoiden toimesta;

d) yhteiset myynninedistämistoimet;

e) laatuvaatimuksia koskevat sopimukset;

f) tarvittavien tuotantopanosten yhteisostot tuholaisten ja eläin- ja kasvitautien leviämisen estämiseksi unionissa tai tarvittavien tuotantopanosten yhteisostot luonnonkatastrofien vaikutusten torjumiseksi unionissa;

g) tilapäinen tuotannonsuunnittelu tuotantosyklin erityisluonteen mukaisesti.

▼B

Komissio määrittää kussakin täytäntöönpanosäädöksessä tämän poikkeuksen sisällön ja maantieteellisen soveltamisalan sekä, jollei 3 kohdasta muuta johdu, poikkeuksen soveltamisajan.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼M5

_____

▼B

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut sopimukset ja päätökset eivät voi ylittää kestoltaan kuutta kuukautta.

Komissio voi kuitenkin antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään tällaisten sopimusten ja päätösten voimassaolon jatkaminen enintään kuuden kuukauden lisäajaksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

Tiedonannot ja raportointi

223 artikla

Tiedonantovaatimukset

1. Tämän asetuksen soveltamiseksi, maataloustuotteiden markkinoiden seuraamiseksi, analysoimiseksi ja hallinnoimiseksi, markkinoiden avoimuuden varmistamiseksi sekä yhteisen maatalouspolitiikan toimenpiteiden moitteettoman toiminnan ja tarkastusten, valvonnan, seurannan, arvioimisen ja tarkastamisen varmistamiseksi sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa vahvistettujen vaatimusten noudattamiseksi, kyseisten sopimusten mukaiset ilmoitusvaatimukset mukaan luettuina, komissio voi 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, jotka liittyvät yritysten, jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden tiedonantoihin. Komissio ottaa toimenpiteitä toteuttaessaan huomioon tietotarpeet ja mahdollisten tietolähteiden välisen synergian.

Saatuja tietoja voidaan toimittaa kansainvälisille organisaatioille tai kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille tai asettaa näiden saataville, ja ne voidaan julkistaa, jollei henkilötietojen suojasta ja yritysten liikesalaisuuksien, myös hintojen, suojaamiseen liittyvästä oikeutetusta edusta muuta johdu.

2. Jotta varmistetaan tietojärjestelmien eheys sekä toimitettavien asiakirjojen ja niihin liittyvien tietojen aitous ja luettavuus, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

a) ilmoitettavien tietojen luonteesta ja tyypistä;

b) käsiteltävistä tietoryhmistä ja enimmäissäilytysajoista, sekä käsittelyn tarkoituksesta erityisesti, kun tietoja julkaistaan ja siirretään kolmansiin maihin;

▼B

c) oikeudesta päästä tietoihin tai saataville asetettaviin tietojärjestelmiin;

d) tietojen julkaisemisedellytyksistä.

3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavat säännökset, mukaan lukien:

a) ilmoitusmenetelmät;

b) säännöt, jotka koskevat ilmoitettavia tietoja;

c) järjestelyt ilmoitettavien tietojen hallinnoimiseksi sekä tiedonantojen sisällön, muodon, aikataulun, toimittamistiheyden ja määräaikojen osalta;

d) järjestelyt tietojen ja asiakirjojen toimittamiseksi tai käyttöön asettamiseksi jäsenvaltioille, kansainvälisille organisaatioille tai kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille, tai yleisölle, jollei henkilötietojen suojasta ja yritysten liikesalaisuuksien suojaamiseen liittyvästä oikeutetusta edusta muuta johdu.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

224 artikla

Henkilötietojen käsittely ja tietosuoja

1. Jäsenvaltiot ja komissio keräävät henkilötietoja 223 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja tarkoituksia varten, eivätkä ne saa käsitellä kyseisiä tietoja näiden tarkoitusten vastaisella tavalla.

2. Jos henkilötietoja käsitellään 223 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa seuranta- ja arviointitarkoituksessa, tiedot tehdään nimettömiksi ja niitä käsitellään vain koottuina.

3. Henkilötietoja käsitellään direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti. Tällaisia tietoja ei etenkään saa säilyttää muodossa, joka mahdollistaa rekisteröityjen tunnistamisen pidempään kuin on tarpeen siihen tarkoitukseen, jota varten tiedot on kerätty tai jota varten niitä käsitellään, ottaen huomioon sovellettavassa kansallisessa ja unionin lainsäädännössä säädetyt vähimmäissäilytysajat.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava rekisteröidyille, että heidän henkilötietojaan saatetaan käsitellä kansallisissa ja unionin elimissä 1 kohdan mukaisesti ja että heillä on tällöin direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaiset oikeudet.

▼B

225 artikla

Komission raportointivelvoite

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle seuraavat kertomukset:

a) joka kolmas vuosi ja ensimmäisen kerran 21 päivän joulukuuta 2016 kertomuksen 55, 56 ja 57 artiklassa vahvistettujen mehiläishoitoalaa koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanosta, mukaan lukien viimeisin kehitys mehiläispesien tunnistamisjärjestelmien alalla;

b) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 ja myös viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 maito- ja maitotuotealan markkinatilanteen kehitystä ja erityisesti 148-151 artiklan, 152 artiklan 3 kohdan ja 157 artiklan 3 kohdan soveltamista koskevan kertomuksen, jossa arvioidaan erityisesti epäedullisessa asemassa olevien alueiden maidontuottajiin ja maidontuotantoon kohdistuvia vaikutuksia näillä alueilla tapahtuvan tuotannon säilyttämistä koskevan yleisen tavoitteen yhteydessä ja käsitellään mahdollisia kannustimia, joilla tuottajia rohkaistaan tekemään yhteistä tuotantoa koskevia sopimuksia, ja joka sisältää tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.

c) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 kertomuksen mahdollisuudesta lisätä oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit koulujärjestelmien soveltamisalaan;

d) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 kertomuksen kilpailusääntöjen soveltamisesta maatalousalaan kaikissa jäsenvaltioissa, erityisesti 209 ja 210 artiklan sekä 169, 170 ja 171 artiklan toiminnasta asianomaisilla aloilla;

▼M2

e) viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2023 kertomuksen 23 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen jakoperusteiden soveltamisesta;

f) viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2023 kertomuksen 23 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen siirtojen vaikutuksesta koulujärjestelmän toimivuuteen kouluhedelmien ja kouluvihannesten, sekä koulumadon jakelun suhteen.

▼B

III LUKU

Maatalousalan kriisivaraus

226 artikla

Varauksen käyttö

Määrärahat, jotka siirretään maatalousalan kriisivarauksesta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 25 artiklassa ja Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen budjettikurista, budjettiyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen 22 kohdassa tarkoitettujen edellytysten ja menettelyn mukaisesti, asetetaan käytettäviksi sille vuodelle tai niille vuosille, jolloin lisätukea tarvitaan, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin, jotka toteutetaan tavanomaisesta markkinakehityksestä poikkeavissa olosuhteissa.

▼B

Määrärahoja siirretään erityisesti menoihin, jotka liittyvät tämän asetuksen

a) 8–21 artiklaan;

b) 196–204 artiklaan ja

c) 219, 220 ja 221 artiklaan.

VI OSA

TOIMIVALLAN SIIRTO SEKÄ TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPU SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Toimivallan siirto ja täytäntöönpanosäännökset

227 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään komissiolle seitsemän vuoden ajaksi 20 päivän joulukuuta 2013 tässä asetuksessa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen seitsemän vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta sitä viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa tässä asetuksessa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Tämän asetuksen nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

228 artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta

▼B

2 kohdan mukaisesti. Kun tämän artiklan nojalla annettu delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.

2. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat 227 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa tämän artiklan nojalla annettua delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

229 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Edellä 80 artiklan 5 kohdassa, 91 artiklan c ja d alakohdassa, 97 artiklan 4 kohdassa, 99 ja 106 artiklassa sekä 107 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen säädösten tapauksessa, jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

II LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

230 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1234/2007.

Seuraavia asetuksen (EY) N:o 1234/2007 säännöksiä sovelletaan kuitenkin edelleen:

a) maidontuotannon rajoittamista koskevan järjestelmän osalta II osan I osaston III luvun II jaksoa, 55 ja 85 artiklaa sekä liitteitä IX ja X sovelletaan 31 päivään maaliskuuta 2015;

b) viinialan osalta:

i) 85 a–85 e artiklaa sovelletaan sellaisten 85 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen alojen osalta, joita ei ole vielä raivattu, ja sellaisten 85 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alojen osalta, joita ei ole säännönmukaistettu, siihen asti kun kyseiset alat on raivattu tai säännönmukaistettu, ja 188 a artiklan 1 ja 2 kohta;

▼B

ii) II osan I osaston III luvun IV a jakson II alajaksossa perustettua istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2015 asti;

iii) 118 m artiklan 5 kohtaa sovelletaan, kunnes ”Mlado vino portugizac” nimityksellä varustettujen viinien 1 päivänä heinäkuuta 2013 käytettävissä olevat varastot on käytetty loppuun;

(iv) 118 s artiklan 5 kohtaa sovelletaan 30 päivään kesäkuuta 2017 saakka;

▼M1

ba) 111 artiklaa sovelletaan 31 päivään maaliskuuta 2015 saakka;

▼B

►C2 c) 113 a artiklan 4 kohtaa, 114, 115, 116 artiklaa, 117 artiklan 1–4 kohtaa ja 121 artiklan e alakohdan iv alakohtaa sekä kyseisten artiklojen soveltamiseksi liitteessä XIV olevan A osan IV kohtaa, B osan I kohdan 2 ja 3 alakohtaa, III kohdan 1 alakohtaa ja C osaa sekä ◄ liitteessä XV olevan II osan 1, 3, 5 ja 6 kohtaa sekä IV osan 2 kohtaa sovelletaan vastaavien kaupan pitämistä koskevien sääntöjen soveltamispäivään, joka vahvistetaan tämän asetuksen 75 artiklan 2 kohdassa, 76 artiklan 4 kohdassa, 78 artiklan 3 ja 4 kohdassa, 79 artiklan 1 kohdassa, 80 artiklan 4 kohdassa, 83 artiklan 4 kohdassa, 86 artiklassa, 87 artiklan 2 kohdassa, 88 artiklan 3 kohdassa ja 89 artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten nojalla;

▼M1

ca) 125 a artiklan 1 kohdan e alakohtaa ja 2 kohtaa ja hedelmä- ja vihannesalan osalta liitettä XVI a sovelletaan 173 artiklan 1 kohdan b ja i alakohdassa säädettyjen delegoitujen säädösten mukaisesti vahvistettavien asiaa koskevien sääntöjen soveltamispäivään saakka;

▼B

d) 133 a artiklan 1 kohtaa ja 140 a artiklaa sovelletaan 30 päivään syyskuuta 2014;

▼M1

da) 136, 138 ja 140 artiklaa sekä kyseisten artiklojen soveltamiseksi liitettä XVIII sovelletaan 180 artiklassa ja 183 artiklan a alakohdassa säädettyjen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti vahvistettavien sääntöjen soveltamispäivään tai 30 päivään kesäkuuta 2014 saakka, riippuen siitä, kumpi näistä ajankohdista on aikaisempi;

▼B

e) 182 artiklan 3 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa sovelletaan sokerin markkinointivuoden 2013/2014 loppuun eli 30 päivään syyskuuta 2014;

f) 182 artiklan 4 kohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2017;

g) 182 artiklan 7 kohtaa sovelletaan 31 päivään maaliskuuta 2014;

▼C2

h) liitteessä XV olevan III osan 3 kohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2015;

▼B

i) liitettä XX sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1216/2009 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 614/2009 ([1]) korvaavan lainsäätämisjärjestyksessä annettavan säädöksen voimaantuloon saakka.

2. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 1234/2007 pidetään viittauksina tähän asetukseen ja asetukseen (EU) N:o 1306/2013 tämän asetuksen liitteessä XIV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

3. Kumotaan neuvoston asetukset (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1601/96 ja (EY) N:o 1037/2001.

231 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jotta varmistettaisiin joustava siirtyminen asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti tarvittavista toimenpiteistä yritysten saavutettujen oikeuksien ja oikeutettujen odotusten suojaamiseksi.

2. Kaikkiin ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksyttyihin monivuotisiin ohjelmiin sovelletaan tämän asetuksen voimaantulon jälkeenkin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 säännöksiä kyseisten ohjelmien päättymiseen saakka.

232 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Kuitenkin

a) 181 artiklaa sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2014;

b) liitteessä VII olevan VII osan II kohdan 3 alakohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016;

▼M5

_____

▼B

3. Tämän asetuksen 127–144 artiklaa sekä 192 ja 193 artiklaa sovelletaan 30 päivään syyskuuta 2017 eli sokerin markkinointivuoden 2016/2017 loppuun.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 614/2009, annettu 7 päivänä heinäkuuta2009, muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä (EUVL L 181, 14.7.2009, s. 8).

▼B

LIITE I

LUETTELO 1 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUISTA TUOTTEISTA

I OSA

Vilja

Vilja-alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

	CN-koodi	Kuvaus
a)	0709 99 60	Tuore tai jäähdytetty sokerimaissi
	0712 90 19	Kuivattu sokerimaissi, kokonainen, paloiteltu, viipaloitu, rouhittu tai jauhettu, mutta ei enempää valmistettu, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi
	1001 91 20	Tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, siemenvilja
	ex 1001 99 00	Spelttivehnä, tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu
	1002	Ruis
	1003	Ohra
	1004	Kaura
	1005 10 90	Maissin, muun kuin hybridimaissin siemenet
	1005 90 00	Maissi, ei kuitenkaan siemenvilja
	1007 10 90, 1007 90 00	Durransiemenet, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut hybridit
	1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet; muu vilja
b)	1001 11 00, 1001 19 00	Durumvehnä
c)	1101 00	Hienot vehnäjauhot sekä vehnän ja rukiin sekajauhot
	1102 90 70	Hienot ruisjauhot
	1103 11	Vehnärouhe ja karkeat jauhot
	1107	Maltaat, myös paahdetut
d)	0714	Maniokki- (kassava-), arrow- ja salepjuuret, maa-artisokat, bataatit ja niiden kaltaiset runsaasti tärkkelystä tai inuliinia sisältävät juuret ja mukulat, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt tai kuivatut, myös paloitellut tai pelleteiksi valmistetut; saagoydin
	ex 1102	Muut hienot viljajauhot kuin vehnäjauhot tai vehnän ja rukiin sekajauhot:
	1102 20	– maissijauho
	1102 90	– muut:
	1102 90 10	– – ohrajauho
	1102 90 30	– – kaurajauho
	1102 90 90	– – muut
	ex 1103	Viljarouheet, karkeat viljajauhot ja viljapelletit, ei kuitenkaan alanimikkeen 1103 11 vehnä eikä alanimikkeen 1103 19 50 riisi eikä alanimikkeen 1103 20 50 riisipelletit
	ex 1104	Muulla tavoin käsitellyt viljanjyvät (esim. kuoritut, valssatut, hiutaleiksi valmistetut, pyöristetyt, leikatut tai karkeasti rouhitut), ei kuitenkaan nimikkeen 1006 riisi eikä alanimikkeen 1104 19 91 riisihiutaleet; viljanjyvien alkiot, kokonaiset, valssatut, hiutaleiksi valmistetut tai jauhetut
	1106 20	Nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot

▼B

CN-koodi	Kuvaus
ex 1108	Tärkkelys, inuliini:
	– tärkkelys:
1108 11 00	– – vehnätärkkelys
1108 12 00	– – maissitärkkelys
1108 13 00	– – perunatärkkelys
1108 14 00	– – maniokkitärkkelys (kassavatärkkelys)
ex 1108 19	– – muu tärkkelys:
1108 19 90	– – – muut
1109 00 00	Vehnägluteeni, myös kuivattu
1702	Muut sokerit, myös kemiallisesti puhdas laktoosi, maltoosi, glukoosi ja fruktoosi (levuloosi), jähmeät; lisättyä maku- tai väriainetta sisältämättömät sokerisiirapit; keinotekoinen hunaja, myös luonnonhunajan kanssa sekoitettuna; sokeriväri:
ex 1702 30	– glukoosi ja glukoosisiirappi, joissa ei ole lainkaan fruktoosia tai joissa sitä on vähemmän kuin 20 prosenttia kuivapainosta:
	– – muut:
ex 1702 30 50	– – – valkoisena kiteisenä jauheena, myös yhteenpuristettuna, jossa on vähemmän kuin 99 prosenttia glukoosia kuivapainosta
ex 1702 30 90	– – – muut, joissa on vähemmän kuin 99 prosenttia glukoosia kuivapainosta
ex 1702 40	– glukoosi ja glukoosisiirappi, jossa on vähintään 20 prosenttia, mutta vähemmän kuin 50 prosenttia fruktoosia kuivapainosta, ei kuitenkaan inverttisokeri:
1702 40 90	– – muut
ex 1702 90	– muut, myös inverttisokeri ja muut sokeri- ja sokerisiirappiseokset, joissa on fruktoosia 50 prosenttia kuivapainosta:
1702 90 50	– – maltodekstriini ja maltodekstriinisiirappi
	– – sokeriväri:
	– – – muut:
1702 90 75	– – – – jauheena, myös yhteenpuristettuna
1702 90 79	– – – – muut
2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
ex 2106 90	– muut
	– – lisättyä maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit:
	– – – muut
2106 90 55	– – – – glukoosi- ja maltodekstriinisiirappi
ex 2302	Leseet, lesejauhot ja muut viljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut
ex 2303	Tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet, sokerijuurikasjätemassa, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet, rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2303 10	– tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet
2303 30 00	– rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet
ex 2306	Öljykakut ja muut kasvirasvojen tai -öljyjen erottamisessa muodostuneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut, muut kuin nimikkeisiin 2304 tai 2305 kuuluvat, jotka ovat peräisin:
	– muut
2306 90 05	– – maissinalkioista

▼B

CN-koodi	Kuvaus
ex 2308 00	Muualle kuulumattomat kasviaineet ja kasvialkuperäiset jätteet sekä kasvialkuperäiset jätetuotteet ja sivutuotteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan, myös pelleteiksi valmistetut:
2308 00 40	– tammenterhot ja hevoskastanjat; hedelmien (muiden kuin rypäleiden) puristejäännös
2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan:
ex 2309 10	– koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa:
2309 10 11 2309 10 13 2309 10 31 2309 10 33 2309 10 51 2309 10 53	– – joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita
ex 2309 90	– muut:
2309 90 20	– – yhdistetyn nimikkeistön 23 ryhmän 5 lisähuomautuksessa tarkoitetut tuotteet
	– – muut, myös esiseokset:
2309 90 31 2309 90 33 2309 90 41 2309 90 43 2309 90 51 2309 90 53	– – – joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita

([1]) Tässä alanimikkeessä ’maitotuotteilla’ tarkoitetaan nimikkeisiin 0401–0406 ja alanimikkeisiin 1702 11 00, 1702 19 00 ja 2106 90 51 kuuluvia tuotteita.

II OSA

Riisi

Riisialaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

	CN-koodi	Kuvaus
a)	1006 10 21 – 1006 10 98	Kuorimaton riisi (paddy- eli raakariisi), muu kuin kylvämiseen tarkoitettu
	1006 20	Esikuorittu riisi (cargo- eli ruskeariisi)
	1006 30	Osittain tai kokonaan hiottu riisi, myös kiillotettu tai lasitettu
b)	1006 40 00	Rikottu riisi
c)	1102 90 50	Riisijauhot
	1103 19 50	Riisistä valmistetut rouheet ja karkeat jauhot
	1103 20 50	Riisipelletit
	1104 19 91	Riisihiutaleet
	ex 1104 19 99	Valssatut riisinjyvät
	1108 19 10	Riisitärkkelys

▼B

III OSA

Sokeri

Sokerialaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

	CN-koodi	Kuvaus
a)	1212 91	Sokerijuurikas
	1212 93 00	Sokeriruoko
b)	1701	Ruoko- ja juurikassokeri sekä kemiallisesti puhdas sakkaroosi, jähmeä
c)	1702 20	Vaahterasokeri ja vaahterasiirappi
	1702 60 95 ja 1702 90 95	Muut sokerit ja sokerisiirapit, lisättyä maku- tai väriainetta sisältämättömät, ei kuitenkaan laktoosi tai glukoosi, maltodekstriini ja isoglukoosi
	1702 90 71	Sokeriväri, jossa on sakkaroosia vähintään 50 prosenttia kuivapainosta
	2106 90 59	Lisättyä maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit, muut kuin isoglukoosi-, laktoosi-, glukoosi- ja maltodekstriinisiirapit
d)	1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Isoglukoosi
e)	1702 60 80 1702 90 80	Inuliinisiirappi
f)	1703	Sokerin erottamisessa ja puhdistamisessa syntyvä melassi
g)	2106 90 30	Maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit
h)	2303 20	Sokerijuurikasjätemassa, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet

IV OSA

Kuivattu rehu

Kuivarehualaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

	CN-koodi	Kuvaus
a)	ex 1214 10 00	– keinotekoisesti lämpökuivatusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit
		– muulla tavoin kuivatusta ja jauhetusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit
	ex 1214 90 90	– keinotekoisesti lämpökuivatut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, lukuun ottamatta heinää ja rehukaalia sekä heinää sisältäviä tuotteita
		– muulla tavoin kuivatut ja jauhetut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna, hunajalootus, kahviherne ja linnunjalka
b)	ex 2309 90 96	– sini- eli rehumailasmehusta (alfalfamehusta) ja vihermehusta saatavat valkuaisainetiivisteet
		– yksinomaan edellä tarkoitettujen tiivisteiden valmistuksessa saadusta kiinteästä puristejäännöksestä ja mehusta saadut dehydratoidut tuotteet

▼B

V OSA

Siemenet

Siemenalaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
0712 90 11	Sokerimaissihybridit:
	– kylvämiseen
0713 10 10	herneet (Pisum sativum):
	– kylvämiseen
ex 0713 20 00	kahviherneet (garbanzot):
	– kylvämiseen
ex 0713 31 00	Vigna mungo (L.) Hepper- tai Vigna radiata (L.) Wilczek -lajin pavut:
	– kylvämiseen
ex 0713 32 00	adsukipavut (Phaseolus tai Vigna angularis):
	– kylvämiseen
0713 33 10	tarhapavut (Phaseolus vulgaris):
	– kylvämiseen
ex 0713 34 00	Maapavut (Vigna subterranea tai Voandzeia subterranea):
ex 0713 35 00	– kylvämiseen
ex 0713 39 00	Lehmänpavut (Vigna unguiculata):
	– kylvämiseen
	Muut:
	– kylvämiseen
ex 0713 40 00	linssit eli kylvövirvilät:
	– kylvämiseen
ex 0713 50 00	Härkäpavut (Vicia faba var. major, Vicia faba var. equina ja Vicia faba var. minor):
ex 0713 60 00	– kylvämiseen
	kyyhkynherneet (Cajanus cajan):
	– kylvämiseen
ex 0713 90 00	Muut kuivatut palkokasvit:
	– kylvämiseen
1001 91 10	Spelttivehnä:
	– siemenet
1001 91 90	
ex 1005 10	Hybridimaissi, siemenvilja
1006 10 10	Kuorimaton riisi (paddy- eli raakariisi):
	– kylvämiseen
1007 10 10	Durrahybridit:
	– siemenet

▼B

CN-koodi	Kuvaus
1201 10 00	Soijapavut, myös murskatut:
	– siemenet
1202 30 00	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, myös kuoritut tai murskatut:
	– siemenet
1204 00 10	Pellavansiemenet, myös murskatut:
	– kylvämiseen
1205 10 10 ja	Rapsin- ja rypsinsiemenet, myös murskatut, kylvämiseen:
ex 1205 90 00	
1206 00 10	Auringonkukansiemenet, myös murskatut:
	– kylvämiseen
ex 1207	Muut öljysiemenet ja -hedelmät, myös murskatut:
	– kylvämiseen
1209	Siemenet, hedelmät ja itiöt, jollaisia käytetään:
	– kylvämiseen

VI OSA

Humala

Humala-alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
1210	Tuoreet tai kuivatut humalantähkät, myös murskatut, jauhetut tai pelleteiksi valmistetut; lupuliini
1302 13 00	Humalasta saadut kasvimehut ja -uutteet

VII OSA

Oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit

Oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

	CN-koodi	Kuvaus
a)	1509	Oliiviöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
	1510 00	Muut yksinomaan oliiveista saadut öljyt ja niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat, myös näiden öljyjen tai jakeiden ja nimikkeen 1509 öljyjen tai jakeiden sekoitukset
b)	0709 92 10	Tuoreet tai jäähdytetyt oliivit, muuhun käyttöön kuin öljyn valmistukseen tarkoitetut
	0709 92 90	Muut oliivit, tuoreet tai jäähdytetyt
	0710 80 10	Oliivit (myös höyryssä tai vedessä keitetyt), jäädytetyt
	0711 20	Oliivit, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina
	ex 0712 90 90	Kuivatut oliivit, kokonaiset, paloitellut, viipaloidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut
	2001 90 65	Oliivit, etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt
	ex 2004 90 30	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt oliivit, jäädytetyt
	2005 70 00	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt oliivit, muut kuin jäädytetyt

▼B

	CN-koodi	Kuvaus
c)	1522 00 31 1522 00 39	Rasva-aineiden tai eläin- tai kasvivahojen käsittelyssä syntyneet jätteet, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
	2306 90 11 2306 90 19	Öljykakut ja muut oliiviöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet

VIII OSA

Pellava ja hamppu

Pellava- ja hamppualaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
5301	Pellava, raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; pellavarohtimet ja -jätteet (myös lanka-jätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)
5302	Hamppu (Cannabis sativa L.), raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; hamppurohtimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)

IX OSA

Hedelmät ja vihannekset

Hedelmä- ja vihannesalaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
0702 00 00	Tuoreet tai jäähdytetyt tomaatit
0703	Tuoreet tai jäähdytetyt kepa-, salotti-, valko- ja purjosipulit sekä muut Allium-sukuiset kasvikset
0704	Tuore tai jäähdytetty keräkaali, kukkakaali, kyssäkaali ja lehtikaali sekä niiden kaltainen Brassica-sukuinen syötävä kaali
0705	Tuoreet tai jäähdytetyt salaatit (Lactuca sativa) sekä sikurit ja endiivit (Cichorium spp.)
0706	Tuoreet tai jäähdytetyt porkkanat, nauriit, punajuuret, kaurajuuret, mukulasellerit, retiisit ja retikat sekä niiden kaltaiset syötävät juuret
0707 00	Tuoreet tai jäähdytetyt kurkut
0708	Tuoreet tai jäähdytetyt palkokasvit, myös silvityt
ex 0709	Muut tuoreet tai jäähdytetyt kasvikset, ei kuitenkaan alanimikkeiden 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 92 10, 0709 92 90 ja 0709 99 60 kasvikset
ex 0802	Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat, ei kuitenkaan alanimikkeen 0802 70 00, 0802 80 00 areca- eli betelpähkinät ja koolapähkinät (colapähkinät)
0803 10 10	Tuoreet jauhobanaanit
0803 10 90	Kuivatut jauhobanaanit
0804 20 10	Tuoreet viikunat
0804 30 00	Ananakset
0804 40 00	Avokadot
0804 50 00	Guavat, mangot ja mangostanit
0805	Tuoreet tai kuivatut sitrushedelmät
0806 10 10	Tuoreet, syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet
0807	Tuoreet melonit (myös vesimelonit) ja papaijat
0808	Tuoreet omenat, päärynät ja kvittenit

▼B

CN-koodi	Kuvaus
0809	Tuoreet aprikoosit, kirsikat, persikat (myös nektariinit), luumut ja oratuomenmarjat
0810	Muut tuoreet hedelmät
0813 50 31 0813 50 39	Sekoitukset, jotka sisältävät yksinomaan nimikkeiden 0801 ja 0802 pähkinöitä
0910 20	Sahrami
ex 0910 99	Tuore tai jäähdytetty timjami
ex 1211 90 86	Tuore tai jäähdytetty basilika, sitruunamelissa, minttu, mäkimeirami (Origanum vulgare), rosmariini, salvia
1212 92 00	Johanneksenleipä

X OSA

Hedelmä- ja vihannesjalosteet

Hedelmä- ja vihannesjalostealaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) ex 0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt), ei kuitenkaan alanimikkeen 0710 40 00 sokerimaissi, alanimikkeen 0710 80 10 oliivit eivätkä alanimikkeen 0710 80 59 Capsicum- tai Pimenta-sukuiset hedelmät
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeen 0711 20 oliivit, alanimikkeen 0711 90 10 Capsicum- tai Pimenta-sukuiset hedelmät eikä alanimikkeen 0711 90 30 sokerimaissi
ex 0712	Kuivatut kasvikset, myös paloitellut, viipaloidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0712 90 05 lämpökuivauksella keinotekoisesti kuivatut perunat, jotka eivät sovellu ihmisravinnoksi, alanimikkeiden ex 0712 90 11 ja 0712 90 19 sokerimaissi eivätkä alanimikkeen ex 0712 90 90 oliivit
0804 20 90	Kuivatut viikunat
0806 20	Kuivatut viinirypäleet
ex 0811	Jäädytetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0811 90 95 jäädytetyt banaanit
ex 0812	Hedelmät ja pähkinät, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0812 90 98 banaanit
ex 0813	Kuivatut hedelmät, nimikkeisiin 0801-0806 kuulumattomat; tämän ryhmän pähkinöiden tai kuivattujen hedelmien sekoitukset, ei kuitenkaan alanimikkeiden 0813 50 31 ja 0813 50 39 sekoitukset, jotka sisältävät yksinomaan nimikkeiden 0801 ja 0802 pähkinöitä
0814 00 00	Sitrushedelmien ja melonin (myös vesimelonin) kuoret, tuoreet, jäädytetyt, kuivatut tai väliaikaisesti suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa säilöttyinä
0904 21 10	Kuivatut makeat ja miedot paprikat (Capsicum annuum), murskaamattomat ja jauhamattomat
b) ex 0811	Jäädytetyt hedelmät ja vihannekset, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät
ex 1302 20	Pektiiniaineet ja pektinaatit

▼B

CN-koodi	Kuvaus
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, ei kuitenkaan: — alanimikkeen 2001 90 20 Capsicum-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat — alanimikkeen 2001 90 30 sokerimaissi (Zea mays var. saccharata) — alanimikkeen 2001 90 40 jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä — alanimikkeen ex 2001 90 92 palmunsydämet — alanimikkeen 2001 90 65 oliivit — alanimikkeen ex 2001 90 97 viinilehdet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat
2002	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt tomaatit
2003	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt sienet ja multasienet (tryffelit)
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet, ei kuitenkaan alanimikkeen 2004 90 10 sokerimaissi (Zea mays var. saccharata), alanimikkeen ex 2004 90 30 oliivit eivätkä alanimikkeen 2004 10 91 valmistetut tai säilötyt hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina olevat perunat
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet, ei kuitenkaan alanimikkeen 2005 70 00 oliivit, alanimikkeen 2005 80 00 sokerimaissi (Zea mays var. saccharata), alanimikkeen 2005 99 10 Capsicum-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat eivätkä alanimikkeen 2005 20 10 valmistetut tai säilötyt hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina olevat perunat
ex 2006 00	Sokerilla säilötyt (valellut, lasitetut tai kandeeratut) kasvikset, hedelmät, pähkinät, hedelmänkuoret ja muut kasvinosat, ei kuitenkaan alanimikkeiden ex 2006 00 38 ja ex 2006 00 99 sokerilla säilötyt banaanit
ex 2007	Keittämällä valmistetut hillot, hedelmähyytelöt, marmelaatit, hedelmä- ja pähkinäsoseet sekä hedelmä- ja pähkinäpastat, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, ei kuitenkaan: — alanimikkeen ex 2007 10 homogenoidut banaanivalmisteet — alanimikkeiden ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 ja ex 2007 99 97 banaanista valmistetut hillot, hyytelöt, marmelaatit, soseet tai pastat
ex 2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat, ei kuitenkaan: — alanimikkeen 2008 11 10 maapähkinävoi — alanimikkeen 2008 91 00 palmunsydämet — alanimikkeen 2008 99 85 maissi — alanimikkeen 2008 99 91 jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä — alanimikkeen ex 2008 99 99 viinilehdet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat — alanimikkeiden ex 2008 97 59, ex 2008 97 78, ex 2008 97 93 ja ex 2008 97 98 muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanisekoitukset — alanimikkeiden ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 ja ex 2008 99 99 muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanit
ex 2009	Käymättömät ja lisättyä alkoholia sisältämättömät hedelmämehut (ei kuitenkaan alanimikkeiden 2009 61 ja 2009 69 viinirypälemehu ja rypäleen puristemehu eikä alanimikkeen 2009 89 352009 89 38, 2009 89 79, 2009 89 86, 2009 89 89 ja 2009 89 99 banaanimehu) ja vihannesmehut, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät

▼B

XI OSA

Banaanit

Banaanialaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodit	Kuvaus
0803 90 10	Tuoreet banaanit, ei kuitenkaan jauhobanaanit
0803 90 90	Kuivatut banaanit, ei kuitenkaan jauhobanaanit
ex 0812 90 98	Väliaikaisesti säilötyt banaanit
ex 0813 50 99	Sekoitukset, jotka sisältävät kuivattuja banaaneja
1106 30 10	Banaanista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauheet
ex 2006 00 99	Sokerilla säilötyt banaanit
ex 2007 10 99	Homogenoidut banaanivalmisteet
ex 2007 99 39 ex 2007 99 50 ex 2007 99 97	Banaanista valmistetut hillot, hyytelöt, marmelaatit, soseet ja pastat
ex 2008 97 59 ex 2008 97 78 ex 2008 97 93 ex 2008 97 96 ex 2008 97 98	Sekoitukset, jotka sisältävät muuten valmistettuja tai säilöttyjä banaaneja, lisättyä alkoholia sisältämättömät
ex 2008 99 49 ex 2008 99 67 ex 2008 99 99	Muuten valmistetut tai säilötyt banaanit
ex 2009 89 35 ex 2009 89 38 ex 2009 89 79 ex 2009 89 86 ex 2009 89 89 ex 2009 89 99	Banaanimehut

XII OSA

Viini

Viinialaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

	CN-koodi	Kuvaus
a)	2009 61 2009 69	Viinirypälemehu (mukaan lukien rypäleen puristemehu ”grape must”)
	2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Muu rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin käymistilassa tai jonka käyminen on pysäytetty muuten kuin alkoholia lisäämällä
b)	ex 2204	Tuoreista rypäleistä valmistettu viini, myös väkevöity viini; rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin nimikkeeseen 2009 kuuluva, ei kuitenkaan alanimikkeiden 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 ja 2204 30 98 muu rypäleen puristemehu
c)	0806 10 90	Tuoreet viinirypäleet, muut kuin syötäväksi tarkoitetut
	2209 00 11 2209 00 19	Viinietikka

▼B

	CN-koodi	Kuvaus
d)	2206 00 10	Piquette (puristejäännöksestä valmistettu viini)
	2307 00 11 2307 00 19	Viinisakka
	2308 00 11 2308 00 19	Viinirypäleiden puristejäännös

XIII OSA

Elävät puut ja muut elävät kasvit, sipulit, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet,

Elävien kasvien alaan kuuluvat kaikki yhdistetyn nimikkeistön 6 ryhmän tuotteet.

XIV OSA

Tupakka

Tupakka-alaan kuuluvat CN-koodin 2401 raakatupakka tai valmistamaton tupakka ja tupakanjätteet.

XV OSA

Naudan- ja vasikanliha

Naudanliha-alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

	CN-koodi	Kuvaus
a)	0102 29 05 – 0102 29 99, 0102 39 10 ja 0102 90 91	Elävät, kotieläiminä pidettävät nautaeläimet, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
	0201	Naudanliha, tuore tai jäähdytetty
	0202	Naudanliha, jäädytetty
	0206 10 95	Pallealiha ja kuveliha, tuore tai jäähdytetty
	0206 29 91	Pallealiha ja kuveliha, jäädytetty
	0210 20	Naudanliha, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
	0210 99 51	Pallealiha ja kuveliha, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
	0210 99 90	Lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe
	1602 50 10	Muut valmisteet ja säilykkeet naudanlihasta tai muista naudanosista, kypsentämättömät; kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
	1602 90 61	kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
b)	0102 21, 0102 31 00 ja 0102 90 20	Elävät nautaeläimet, puhdasrotuiset siitoseläimet
	0206 10 98	Muut tuoreet tai jäähdytetyt nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha, muuhun kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen
	0206 21 00 0206 22 00 0206 29 99	Muut jäädytetyt nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha, muuhun kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen
	0210 99 59	Muut suolatut, suolavedessä olevat, kuivatut tai savustetut nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha

▼B

CN-koodi	Kuvaus
ex 1502 10 90	Muiden kuin nimikkeen 1503 nautaeläinten rasva
1602 50 31 ja 1602 50 95	Muut valmisteet ja säilykkeet naudanlihasta tai muista naudanosista, muu kuin kypsentämätön liha tai kypsentämättömät muut eläimenosat ja kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
1602 90 69	Muut valmisteet ja säilykkeet, joissa on muuta kuin kypsentämätöntä naudan lihaa tai muita naudanosia, ja kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet

XVI OSA

Maito ja maitotuotteet

Maito- ja maitotuotealan tuotteita ovat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

	CN-koodi	Kuvaus
a)	0401	Maito ja kerma, tiivistämätön ja lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön
b)	0402	Maito ja kerma, tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä
c)	0403 10 11 – 0403 10 39 0403 9011 11 – 0403 90 69	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä, maustamaton ja lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
d)	0404	Hera, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä; muualle kuulumattomat maidon luonnollisista aineosista koostuvat tuotteet, myös sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät
e)	ex 0405	Voi ja muut maitorasvat; maidosta valmistetut levitteet, joiden rasvapitoisuus on suurempi kuin 75 mutta pienempi kuin 80 painoprosenttia
f)	0406	Juustot ja juustoaine
g)	1702 19 00	Laktoosi ja laktoosisiirappi, lisättyä maku- tai väriainetta sisältämätön, laktoosipitoisuus vedettömänä laktoosina ilmaistuna vähemmän kuin 99 prosenttia kuiva-aineen painosta
h)	2106 90 51	Maku- tai väriainetta sisältävä laktoosisiirappi
i)	ex 2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan:
	ex 2309 10	– koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa:
	2309 10 15 2309 10 19 2309 10 39 2309 10 59 2309 10 70	– – joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita
	ex 2309 90	– muut:
	2309 90 35	– – muut, myös esiseokset:
	2309 90 39 2309 90 49 2309 90 59 2309 90 70	– – – joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita

▼B

XVII OSA

Sianliha

Sianliha-alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

	CN-koodi	Kuvaus
a)	ex 0103	Elävät siat, kotieläinlajit, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
b)	ex 0203	Kesyn sian liha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
	ex 0206	Kesyn sian muut syötävät osat, tuoreet, jäädytetyt tai jäähdytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut
	0209 10	Siansilava vailla lihaskudosta, sianrasva, sulattamattomat tai muutoin erottamattomat, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
	ex 0210	Kesyn sian liha ja kesyä sikaa olevat muut syötävät osat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
	1501 10 1501 20	Sianrasva, myös sianihra (laardi)
c)	1601 00	Makkarat ja niiden kaltaiset tuotteet, jotka on valmistettu lihasta, muista eläimenosista tai verestä; tällaisiin tuotteisiin perustuvat elintarvikevalmisteet
	1602 10 00	Homogenoidut valmisteet lihasta, muista eläimenosista tai verestä
	1602 20 90	Muusta eläimenmaksasta kuin hanhen- tai ankanmaksasta valmistetut valmisteet ja säilykkeet
	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 – 1602 49 50	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu kesyn sian lihasta tai kesyä sikaa olevista muista eläimenosista
	1602 90 10	Eläimenverestä tehdyt valmisteet
	1602 90 51	Muut valmisteet tai säilykkeet, joissa on kesyn sian lihaa tai kesyä sikaa olevia muita eläimenosia
	1902 20 30	Täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut, joissa on enemmän kuin 20 painoprosenttia makkaraa ja sen kaltaisia tuotteita, lihaa ja muita eläimenosia (mukaan lukien rasva lajista tai alkuperästä riippumatta)

XVIII OSA

Lampaan- ja vuohenliha

Lampaan- ja vuohenliha-alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

	CN-koodi	Kuvaus
a)	0104 10 30	Karitsat (enintään vuoden ikäiset)
	0104 10 80	Elävät lampaat, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet ja karitsat
	0104 20 90	Elävät vuohet, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
	0204	Lampaan- tai vuohenliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
	0210 99 21	Lampaan- ja vuohenliha, luullinen, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
	0210 99 29	Lampaan- ja vuohenliha, luuton, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
b)	0104 10 10	Elävät lampaat, puhdasrotuiset siitoseläimet
	0104 20 10	Elävät vuohet, puhdasrotuiset siitoseläimet
	0206 80 99	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, tuoreet tai jäähdytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut

▼B

	CN-koodi	Kuvaus
	0206 90 99	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, jäädytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut
	0210 99 85	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
	ex 1502 90 90	Lampaan ja vuohen rasva, muut kuin nimikkeeseen 1503 kuuluvat
c)	1602 90 91	Muut valmisteet ja säilykkeet lampaan- tai vuohenlihasta tai muista lampaan tai vuohen osista;
	1602 90 95	

XIX OSA

Munat

Muna-alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

	CN-koodi	Kuvaus
a)	0407 11 00	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt
	0407 19 11	
	0407 19 19	
	0407 21 00	
	0407 29 10	
	0407 90 10	
b)	0408 11 80	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, muut kuin ihmisravinnoksi soveltumattomat
	0408 19 81	
	0408 19 89	
	0408 91 80	
	0408 99 80	

XX OSA

Siipikarjanliha

Siipikarjanliha-alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

	CN-koodi	Kuvaus
a)	0105	Elävä siipikarja eli kanat, ankat, hanhet, kalkkunat ja helmikanat
b)	ex 0207	Nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan liha ja muut syötävät osat, tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt, ei kuitenkaan c alakohtaan kuuluva maksa
c)	0207 13 91	Siipikarjan maksa, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
	0207 14 91	
	0207 26 91	
	0207 27 91	
	0207 43 00	
	0207 44 91	
	0207 45 93	
	0207 45 95	
	0210 99 71	Siipikarjan maksa, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
	0210 99 79	
d)	0209 90 00	Siipikarjanrasva, sulattamaton tai muutoin erottamaton, tuore, jäähdytetty, jäädytetty, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
e)	1501 90 00	Siipikarjanrasva

▼B

	CN-koodi	Kuvaus
f)	1602 20 10	Hanhen- tai ankanmaksa, muulla tavalla valmistettu tai säilötty
	1602 31 1602 32 1602 39	Nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan liha tai muut eläimen osat, muulla tavalla valmistetut tai säilötyt

XXI OSA

Maatalousperäinen etyylialkoholi

1. Etyylialkoholialaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
ex 2207 10 00	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus vähintään 80 tilavuusprosenttia, saatu perussopimusten liitteessä I luetelluista maataloustuotteista
ex 2207 20 00	Denaturoitu etyylialkoholi (etanoli) ja muut denaturoidut väkevät alkoholijuomat, väkevyydestä riippumatta, saatu perussopimusten liitteessä I luetelluista maataloustuotteista
ex 2208 90 91 ja ex 2208 90 99	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia, saatu perustamissopimusten liitteessä I luetelluista maataloustuotteista

2. Etyylialkoholialaan kuuluvat myös yli kahden litran astioissa olevat maatalousperäisestä etyylialkoholista saadut CN-koodin 2208 tuotteet, joilla on kaikki 1 kohdassa kuvatun etyylialkoholin ominaisuudet.

XXII OSA

Mehiläistuotteet

Mehiläishoitoalaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
0409 00 00	Luonnonhunaja
ex 0410 00 00	Syötävä emoaine ja kittivaha
ex 0511 99 85	Muu kuin syötävä emoaine ja kittivaha
ex 1212 99 95	Siitepöly
ex 1521 90	Mehiläisvaha

XXIII OSA

Silkkiäistoukat

Silkkiäistoukka-alaan kuuluvat CN-koodin ex 0106 90 00 silkkiäistoukat ja CN-koodin ex 0511 99 85 silkkiäismunat.

XXIV OSA

Muut tuotteet

’Muilla tuotteilla’ tarkoitetaan kaikkia maataloustuotteita, lukuun ottamatta I–XXIII osassa lueteltuja tuotteita, mutta mukaan luettuina seuraavissa tämän osan 1 ja 2 jaksossa luetellut tuotteet.

▼B

1 jakso

CN-koodi	Kuvaus
ex 0101	Elävät hevoset, aasit, muulit ja muuliaasit:
	– Hevoset
0101 21 00	– – Puhdasrotuiset siitoseläimet ([a]):
0101 29	– – muut:
0101 29 90	– – – muut kuin teuraseläimet
0101 30 00	– – aasit
0101 90 00	muut
ex 0102	Elävät nautaeläimet:
	– – muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet:
	– – – muut kuin kotieläinlajit
0102 39 90, 0102 90 99 ja	
ex 0103	Elävät siat:
0103 10 00	– puhdasrotuiset siitoseläimet ([b])
	– muut:
ex 0103 91	– – paino pienempi kuin 50 kg:
0103 91 90	– – – muut kuin kotieläinlajit
ex 0103 92	– – paino vähintään 50 kg
0103 92 90	– – muut kuin kotieläinlajit
0106	Muut elävät eläimet
ex 0203	Sianliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty:
	– tuore tai jäähdytetty:
ex 0203 11	– – ruhot ja puoliruhot:
0203 11 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 12	– – kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0203 12 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 19	– – muut:
0203 19 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
	– jäädytetty:
ex 0203 21	– – ruhot ja puoliruhot:
0203 21 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 22	– – kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0203 22 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 29	– – muut:
0203 29 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0205 00	Aasin-, muulin- tai muuliaasinliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty

▼B

CN-koodi	Kuvaus
ex 0206	Naudan, sian, lampaan, vuohen, hevosen, aasin, muulin ja muuliaasin muut syötävät osat, tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt:
ex 0206 10	– nautaa, tuoreet tai jäähdytetyt:
0206 10 10	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut (c)
	– nautaa, jäädytetyt:
ex 0206 22 00	– – maksa:
	– – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut (c)
ex 0206 29	– – muut:
0206 29 10	– – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut (c)
ex 0206 30 00	– sikaa, tuoreet tai jäähdytetyt:
	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut (c)
	– – muut:
	– – – muuta kuin kesyä sikaa
	– sikaa, jäädytetyt:
ex 0206 41 00	– – maksa:
	– – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut (c)
	– – – muut:
	– – – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0206 49 00	– – muut:
	– – – kesyä sikaa:
	– – – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut (c)
	– – – muut
ex 0206 80	– muut, tuoreet tai jäähdytetyt:
0206 80 10	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut (c)
	– – muut:
0206 80 91	– – – hevosta, aasia, muulia tai muuliaasia
ex 0206 90	– muut, jäädytetyt:
0206 90 10	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut (c)
	– – muut:
0206 90 91	– – – hevosta, aasia, muulia tai muuliaasia
0208	Muu liha ja muut syötävät eläimenosat, tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt
ex 0210	Liha ja muut syötävät eläimenosat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut; lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho tai jauhe:
	– sianliha:
ex 0210 11	– – kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0210 11 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0210 12	– – kylki ja kuve (lihaskudosta sisältävä silava) sekä niiden palat:
0210 12 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa

▼B

CN-koodi	Kuvaus
ex 0210 19	– – muut:
0210 19 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
	– muut, myös lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe:
0210 91 00	– – kädellistä nisäkästä
0210 92	– – valasta, delfiiniä ja pyöriäistä (Cetacea-lahkon nisäkästä); manaattia ja merilehmää eli dugongia (Sirenia-lahkon nisäkästä); hyljettä, merileijonaa ja mursua (Pinnipedia-alalahkon nisäkästä)
0210 93 00	– – matelijaa (myös käärmettä ja kilpikonnaa)
ex 0210 99	– – muut:
	– – – liha:
0210 99 31	– – – – poronliha
0210 99 39	– – – – muut
	– – – muut eläimenosat:
	– – – – muuta kuin kesyä sikaa, nautaa, lammasta ja vuohta
0210 99 85	– – – – – muu kuin siipikarjan maksa
ex 0407	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt:
0407 19 90	– muut kuin siipikarjan munat
0407 29 90 ja	
0407 90 90	
ex 0408	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät:
	– munankeltuainen:
ex 0408 11	– – kuivatut:
0408 11 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumattomat ([d])
ex 0408 19	– – muut:
0408 19 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumattomat ([d])
	– muut:
ex 0408 91	– – kuivatut:
0408 91 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumattomat ([d])
ex 0408 99	– – muut:
0408 99 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumattomat ([d])
0410 00 00	Eläinperäiset syötävät tuotteet, muualle kuulumattomat
0504 00 00	Eläinten (muiden kuin kalan) suolet, rakot ja vatsat, kokonaisina tai paloina, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
ex 0511	Muualle kuulumattomat eläintuotteet; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmän eläimet:
0511 10 00	– naudan siemenneste
	– muut:
ex 0511 99	– – muut:
0511 99 85	– – – muut

▼B

CN-koodi	Kuvaus
ex 0709	Muut tuoreet tai jäähdytetyt kasvikset:
ex 0709 60	– Capsicum- tai Pimenta-sukuiset hedelmät:
	– – muut:
0709 60 91	– – – – Capsicum-sukuiset hedelmät, kapsasiinin tai Capsicumin alkoholipitoisten oleoresiinien valmistukseen tarkoitetut (c)
0709 60 95	– – – haihtuvien öljyjen ja resinoidien teolliseen valmistukseen tarkoitetut (c)
0709 60 99	– – – muut
ex 0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt):
ex 0710 80	– muut kasvikset:
	– – Capsicum- tai Pimenta-sukuiset hedelmät:
0710 80 59	– – – muut kuin makeat tai miedot paprikat
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
ex 0711 90	– muut kasvikset; kasvissekoitukset:
	– – kasvikset:
0711 90 10	– – – – Capsicum- tai Pimenta-sukuiset hedelmät, ei kuitenkaan makeat ja miedot paprikat
ex 0713	Kuivattu, silvitty palkovilja, myös kalvoton tai halkaistu:
ex 0713 10	– herneet (Pisum sativum):
0713 10 90	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 20 00	– kahviherneet (garbanzot):
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
	– pavut (Vigna spp. ja Phaseolus spp.):
ex 0713 31 00	– – Vigna mungo (L) Hepper- tai Vigna radiata (L.) Wilczek -lajin pavut:
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 32 00	– – adsukipavut (Phaseolus tai Vigna angularis):
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 33	– – tarhapavut (Phaseolus vulgaris):
0713 33 90	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 34 00	– – maapavut (Vigna subterranea tai Voandzeia subterranea)
ex 0713 35 00	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 39 00	– – lehmänpavut (Vigna unguiculata):
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
	– – muut:
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 40 00	– linssit eli kylvövirvilät:
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 50 00	– härkäpavut (Vicia faba var. major, Vicia faba var. equina ja Vicia faba var. minor):
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 60 00	– kyyhkynherneet (Cajanus cajan):

▼B

CN-koodi	Kuvaus
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 90 00	– muut:
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
0801	Tuoreet tai kuivatut kookos-, para- ja cashewpähkinät, myös kuorettomat
ex 0802	Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat:
0802 70 00	– koolapähkinät (colapähkinät) (Cola spp.)
0802 80 00	– areca - eli betelpähkinät
ex 0804	Tuoreet tai kuivatut taatelit, viikunat, ananakset, avokadot, guavat, mangot ja mangostanit:
0804 10 00	– taatelit
0902	Tee, myös maustettu
ex 0904	Piper-sukuinen pippuri; kuivatut, murskatut tai jauhetut Capsicum- tai Pimenta-sukuiset hedelmät: ei kuitenkaan alanimikkeen 0904 21 10 makeat tai miedot paprikat
0905	Vanilja
0906	Kaneli ja kanelinnuput
0907	Mausteneilikka (hedelmät, kukannuput ja kukkavarret)
0908	Muskottipähkinä, muskottikukka ja kardemumma
0909	Aniksen, tähtianiksen, fenkolin (saksankuminan), korianterin, roomankuminan tai kuminan hedelmät ja siemenet; katajanmarjat
ex 0910	Inkivääri, kurkuma, laakerinlehdet, curry ja muut mausteet timjamia ja sahramia lukuun ottamatta
ex 1106	Nimikkeen 0713 kuivatusta palkoviljasta, nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauhe; 8 ryhmän tuotteista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauhe:
1106 10 00	– nimikkeen 0713 kuivatusta palkoviljasta valmistetut
ex 1106 30	– 8 ryhmän tuotteista valmistetut:
1106 30 90	– – muista kuin banaaneista valmistetut
ex 1108	Tärkkelys, inuliini:
1108 20 00	– inuliini
1201 90 00	Soijapavut, myös murskatut, muut kuin siemenet
1202 41 00	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuorelliset, muut kuin siemenet
1202 42 00	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuoritut, myös murskatut, muut kuin siemenet
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Pellavansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1205 10 90 ja ex 1205 90 00	Rapsin- ja rypsinsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1206 00 91	Auringonkukansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1206 00 99	
1207 29 00	Puuvillansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1207 40 90	Seesaminsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1207 50 90	Sinapinsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1207 91 90	Unikonsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1207 99 91	Hampunsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut

▼B

CN-koodi	Kuvaus
ex 1207 99 96	Muut öljysiemenet ja -hedelmät, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1208	Öljysiemen- ja öljyhedelmäjauhot, ei kuitenkaan sinappijauho
ex 1211	Kasvit ja kasvinosat (myös siemenet ja hedelmät), jollaisia käytetään pääasiallisesti hajusteisiin, farmaseuttisiin tuotteisiin, hyönteisten ja sienitautien torjunta-aineisiin tai niiden kaltaisiin tuotteisiin, tuoreet tai kuivatut, myös paloitellut, murskatut tai jauhetut, lukuun ottamatta CN-koodiin ex 1211 90 86 kuuluvia, IX osassa lueteltuja tuotteita;
ex 1212	Johanneksenleipä, merilevät ja muut levät, sokerijuurikas ja sokeriruoko, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt tai kuivatut, myös jauhetut; hedelmänkivet ja -sydämet sekä muut kasvituotteet (myös paahtamattomat juurisikurin Cichorium intybus var. sativum juuret), jollaisia käytetään pääasiallisesti ihmisravinnoksi, muualle kuulumattomat:
ex 1212 99	– – muu kuin sokeriruoko:
1212 99 41 ja 1212 99 49	– – – johanneksenleivän siemenet
ex 1212 99 95	– – – muut, ei kuitenkaan juurisikurin juuret
1213 00 00	Valmistamattomat oljet ja akanat, myös silputut, jauhetut, puristetut tai pelleteiksi valmistetut
ex 1214	Lantut, rehujuurikkaat ja muut rehujuuret, heinä, sini- eli rehumailanen (alfalfa), apila, esparsetti, rehukaali, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, myös pelleteiksi valmistetut:
ex 1214 10 00	– keinotekoisesti lämpökuivatusta sini- eli rehumailasesta valmistetut tai muulla tavoin kuivatusta ja jauhetusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut
ex 1214 90	– muut:
1214 90 10	– – rehujuurikkaat, lantut ja muut rehujuuret
ex 1214 90 90	– – muut, ei kuitenkaan:
	– keinotekoisesti lämpökuivatut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, lukuun ottamatta heinää ja rehukaalia sekä heinää sisältäviä tuotteita
	– muulla tavoin kuivatut ja jauhetut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna, hunajalootus, kahviherne ja linnunjalka
ex 1502	Nautaeläinten, lampaan tai vuohen rasva, muut kuin nimikkeeseen 1503 kuuluvat:
ex 1502 10 10 ex 1502 90 10	– muuhun teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettu, ei kuitenkaan luista ja jätteistä saatu rasva (c)
1503 00	Laardistearіini, laardiöljy, oleostearіini, oleomargariini ja taliöljy, emulgoimattomat, sekoittamattomat tai muutoin valmistamattomat
ex 1504	Kala- ja merinisäkäsrasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat, ei kuitenkaan nimikkeisiin 1504 10 kuuluvat kalanmaksaöljyt ja niiden jakeet eikä nimikkeeseen 1504 10 kuuluvat kalarasvat ja -öljyt, jotka eivät ole kalanmaksaöljyjä, sekä niiden jakeet
1507	Soijaöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1508	Maapähkinäöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat

▼B

CN-koodi	Kuvaus
1511	Palmuöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1512	Auringonkukka-, saflori- ja puuvillansiemenöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1513	Kookos- (kopra-), palmunydin- ja babassuöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1514	Rapsi-, rypsi- ja sinappiöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
ex 1515	Muut kasvirasvat ja rasvaiset kasviöljyt (ei kuitenkaan alanimikkeen 1515 90 11 jojobaöljy) sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
ex 1516	Eläin- ja kasvirasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, osittain tai kokonaan hydratut, vaihtoesteröidyt, uudelleen esteröidyt tai elaidinoidut, myös puhdistetut, mutta ei enempää valmistetut, ei kuitenkaan alanimikkeen 1516 20 10 hydrattu risiiniöljy (opaalivaha)
ex 1517	Margariini; syötävät seokset ja valmisteet, jotka on valmistettu eläin- tai kasvirasvoista tai -öljyistä tai tämän ryhmän eri rasvojen ja öljyjen jakeista, muut kuin nimikkeen 1516 syötävät rasvat ja öljyt sekä niiden jakeet, eivät kuitenkaan alanimikkeet 1517 10 10, 1517 90 10 ja 1517 90 93
1518 00 31 ja 1518 00 39	Rasvaisten kasviöljyjen seokset, nestemäiset, muuhun tekniseen tai teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitetut (c)
1522 00 91	Öljyjen pohjasakat; neutralointimassa (soap-stock), rasva-aineiden tai eläin- ja kasvivahojen käsittelyssä syntyneet, eivät kuitenkaan sellaiset, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
1522 00 99	Muut rasva-aineiden tai eläin- ja kasvivahojen käsittelyssä syntyneet jätteet, eivät kuitenkaan sellaiset, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
ex 1602	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu lihasta, muista eläimenosista tai verestä:
	– siasta valmistetut:
ex 1602 41	– – kinkku ja sen palat:
1602 41 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 42	– – lapa ja sen palat:
1602 42 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 49	– – muut, myös sekavalmisteet:
1602 49 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 90	– muut, myös eläimenverestä tehdyt valmisteet:
	– – muut kuin eläimenverestä tehdyt valmisteet:
1602 90 31	– – – riistasta tai kanista valmistetut
	– – – muut:
	– – – – muut kuin sellaiset, joissa on kesyn sian lihaa tai kesyä sikaa olevia muita eläimenosia:
	– – – – – muut kuin sellaiset, joissa on naudanlihaa tai nautaa olevia muita eläimenosia:
1602 90 99	– – – – – – muut kuin lampaasta tai vuohesta valmistetut
ex 1603 00	Lihasta saadut uutteet ja mehut
1801 00 00	Kaakaopavut, kokonaiset tai rouhitut, raa'at tai paahdetut
1802 00 00	Kaakaonkuoret ja -kalvot sekä muut kaakaonjätteet

▼B

CN-koodi	Kuvaus
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat:
ex 2001 90	– muut:
2001 90 20	– – Capsicum-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
ex 2005 99	– muut kasvikset sekä kasvissekoitukset:
2005 99 10	– – Capsicum-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat
ex 2206	Muut käymisen avulla valmistetut juomat (esim. siideri, päärynäviini ja sima); käymisen avulla valmistettujen juomien sekoitukset sekä käymisen avulla valmistettujen juomien ja alkoholittomien juomien sekoitukset, muualle kuulumattomat:
2206 31 91 – 2206 00 89	– muu kuin piquette
ex 2301	Lihasta, muista eläimenosista, kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista valmistetut ihmisravinnoksi soveltumattomat jauhot, jauheet ja pelletit; eläinrasvan sulatusjätteet:
2301 10 00	– lihasta tai muista eläimenosista valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit; eläinrasvan sulatusjätteet
ex 2302	Leseet, lesejauhot ja muut viljan tai palkoviljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2302 50 00	– palkoviljasta peräisin olevat
2304 00 00	Öljykakut ja muut soijaöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut
2305 00 00	Öljykakut ja muut maapähkinäöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut
ex 2306	Öljykakut ja muut kasvirasvojen tai -öljyjen erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut, muut kuin nimikkeisiin 2304 tai 2305 kuuluvat, ei kuitenkaan alanimikkeet 2306 90 05 (Öljykakut ja muut maissinalkioiden erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet) ja 2306 90 11 ja 2306 90 19 (Öljykakut ja muut oliiviöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet)
ex 2307 00	Viinisakka; raaka viinikivi:
2307 00 90	– raaka viinikivi
ex 2308 00	Muualle kuulumattomat kasviaineet ja kasvialkuperäiset jätteet sekä kasvialkuperäiset jätetuotteet ja sivutuotteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan, myös pelleteiksi valmistetut:
2308 00 90	– muut kuin viinirypäleiden puristejäännös, tammenterhot ja hevoskastanjat sekä hedelmien (muiden kuin rypäleiden) puristejäännös
ex 2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan:
ex 2309 10	– koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa:
2309 10 90	– – muut kuin sellaiset, joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita
ex 2309 90	– muut:
ex 2309 90 10	– – muut, myös esiseokset:
	– – merinisäkäsliimavesi

▼B

CN-koodi	Kuvaus
ex 2309 90 91 – 2309 90 96	– – – muut kuin sellaiset, joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita, ei kuitenkaan
	– sini- eli rehumailasmehusta (alfalfamehusta) ja vihermehusta saatavat valkuaisainetiivisteet
	– yksinomaan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen tiivisteiden valmistuksessa saadusta kiinteästä puristejäännöksestä ja mehusta saadut dehydratoidut tuotteet

([a]) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. neuvoston direktiivi 94/28/EY ([1]); ja komission asetus (EY) N:o 504/2008 ([2]).

([1]) Neuvoston direktiivi 94/28/EY, annettu 23 päivänä kesäkuuta 1994, eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuonnissa kolmansista maista sovellettavia jalostus- ja polveutumisedellytyksiä koskevista periaatteista ja puhdasrotuisista jalostusnaudoista annetun direktiivin 77/504/ETY muuttamisesta (EYVL L 178, 12.7.1994, s. 66).

([2]) Komission asetus (EY) N:o 504/2008, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2008, neuvoston direktiivien 90/426/ETY ja 90/427/ETY täytäntöönpanosta hevoseläinten tunnistusmenetelmien osalta (EUVL L 149, 7.6.2008, s. 3).

([b]) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. neuvoston direktiivi 88/661/ETY ([3]); neuvoston direktiivi 94/28/EY ja komission päätös 96/510/ETY ([4])).

([3]) Neuvoston direktiivi 88/661/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1988, jalostussikoihin sovellettavista kotieläinjalostuksen standardeista (EYVL L 382, 31.12.1988, s. 36).

([4]) Komission päätös, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1996, polveutumis- ja jalostustodistusten käyttöönotosta siitoseläinten, näiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuontia varten (EYVL L 210, 20.8.1996, s. 53).

([c]) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. asetuksen (ETY) N:o 2454/93 291–300 artikla))

([d]) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava yhdistetyn nimikkeistön johdantomääräysten II osaston F kohdassa vahvistettuja edellytyksiä.

2 jakso

CN-koodi	Kuvaus
0101 29 10	Elävät teurashevoset ([a])
ex 0205 00	Hevosenliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
0210 99 10	Hevosenliha, suolattu, suolavedessä tai kuivattu
0511 99 10	Jänteet; raakavuodan tai -nahan leikkuujätteet ja niiden kaltaiset jätteet
0701	Tuoreet tai jäähdytetyt perunat
0901	Kahvi, myös paahdettu tai kofeiiniton; coffee husks and skins; kahvinkorvikkeet, joissa on kahvia, sen määrästä riippumatta
1105	Perunasta valmistetut hienot ja karkeat jauhot ja jauhe sekä hiutaleet, jyväset ja pelletit

▼C2

1212 94 00	Juurisikurin juuret

▼B

2209 00 91 ja 2209 00 99	Etikka ja etikkahaposta valmistetut etikankorvikkeet, muu kuin viinietikka
4501	Luonnonkorkki, raaka tai yksinkertaisesti valmistettu; korkkijätteet; rouhittu, rakeistettu tai jauhettu korkki

([a]) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. asetuksen (ETY) N:o 2454/93 291–300 artikla).

▼B

LIITE II

3 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MÄÄRITELMÄT

I OSA

Riisialan määritelmät

I Ilmaisut ’paddy- eli raakariisi’, ’esikuorittu riisi’, ’osittain hiottu riisi’, ’kokonaan hiottu riisi’, ’lyhytjyväinen riisi’, ’keskipitkäjyväinen riisi’, ’luokan A tai B pitkäjyväinen riisi’ ja ’rikkoutuneet riisinjyvät’ määritellään seuraavasti:

1. a) ’Paddy- eli raakariisillä’ tarkoitetaan riisiä, jossa on ulkokuori jäljellä vielä puimisen jälkeen.

   b) ’Esikuoritulla riisillä’ tarkoitetaan raakariisiä, josta ainoastaan ulkokuori on poistettu. Esimerkkejä tämän määritelmän riiseistä ovat riisit, joiden kaupalliset nimet ovat ”ruskeariisi”, ”cargoriisi”, ”loonzain” ja ”riso sbramato”.

   c) ’Osittain hiotulla riisillä’ tarkoitetaan raakariisiä, josta on poistettu ulkokuori, osa alkiota sekä siemenkalvon uloimmat kerrokset kokonaan tai osittain, mutta ei sisempiä kerroksia.

   d) ’Kokonaan hiotulla riisillä’ tarkoitetaan raakariisiä, josta on poistettu ulkokuori, siemenkalvon ulko- ja sisäkerrokset kokonaisuudessaan, koko alkio, kun kyseessä on pitkä- tai keskipitkäjyväinen riisi, tai ainakin osa siitä, kun kyseessä on lyhytjyväinen riisi, mutta jossa enintään 10 prosenttiin jyvistä voi jäädä pitkittäisiä valkeita juovia.

2. a) ’Lyhytjyväisellä riisillä’ tarkoitetaan riisiä, jonka jyvien pituus on enintään 5,2 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on alle 2.

   b) ’Keskipitkäjyväisellä riisillä’ tarkoitetaan riisiä, jonka jyvien pituus on yli 5,2 millimetriä ja enintään 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on enintään 3.

   c) ’Pitkäjyväisellä riisillä’ tarkoitetaan

      i) luokka A: riisi, jonka jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on yli 2 ja alle 3,

      ii) luokka B: riisi, jonka jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on vähintään 3.

   d) ’Jyvien mittauksella’ tarkoitetaan jyvien mittausta, joka suoritetaan kokonaan hiotulla riisillä seuraavan menetelmän mukaan:

      i) otetaan edustava näyte erästä;

      ii) lajitellaan näyte siten, että mittaus voi tapahtua kokonaisista jyvistä, mukaan lukien surkastuneet jyvät;

      iii) suoritetaan kaksi mittausta, joissa molemmissa 100 jyvää, ja lasketaan keskiarvo;

      iv) määritetään tulos millimetreinä yhden desimaalin tarkkuudella pyöristettynä.

▼B

3. ’Rikkoutuneilla riisinjyvillä’ tarkoitetaan jyvänpalasia, joiden pituus on enintään 3/4 kokonaisen jyvän keskipituudesta.

II Muut kuin laadultaan moitteettomat jyvät ja rikkoutuneet riisinjyvät määritellään seuraavasti:

1. ’Kokonaisilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden kärjestä on poistettu ainoastaan osa, riippumatta kullekin jalostusasteelle tyypillisistä ominaisuuksista.

2. ’Leikatuilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden koko kärki on poistettu.

3. ’Rikkoutuneilla jyvillä tai jyvänpalasilla’ tarkoitetaan jyviä, joista on poistettu kärkeä suurempi osa. Rikkoutuneet riisinjyvät koostuvat

   i) suurista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on vähintään puolet jyvän pituudesta mutta jotka eivät muodosta kokonaista jyvää);

   ii) keskikokoisista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on vähintään neljännes jyvän pituudesta mutta jotka eivät saavuta suurten rikkoutuneiden riisinjyvien vähimmäiskokoa);

   iii) hienoista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on alle neljänneksen jyvän pituudesta mutta jotka eivät läpäise seulaa, jonka silmäkoko on 1,4 millimetriä);

   iv) palasista (jyvän pienet palaset tai hiukkaset, joiden on läpäistävä seula, jonka silmäkoko on 1,4 millimetriä); palasiin sisältyvät myös haljenneet jyvät (jyvien palaset, jotka ovat syntyneet jyvän haljettua pitkittäin).

4. ’Vihreillä jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, jotka eivät ole täysin kypsyneitä.

5. ’Jyvillä, joissa on luonnollisia epämuodostumia’ tarkoitetaan jyviä, joissa on periytyviä tai periytymättömiä luonnollisia epämuodostumia, verrattuina lajikkeelle tyypillisiin morfologisiin ominaisuuksiin.

6. ’Liitumaisilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden pinnasta vähintään kolme neljäsosaa näyttää himmeältä ja jauhomaiselta.

7. ’Punajuovaisilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joissa on voimakkuudeltaan ja sävyltään erilaisia punaisia pitkittäisiä juovia, jotka aiheutuvat siemenkalvon jäänteistä.

8. ’Täplikkäillä jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joissa on tumma, tarkkarajainen, melko säännöllisen muotoinen pieni ympyrä; täplikkäinä jyvinä pidetään lisäksi jyviä, joiden pinnassa on ohuita mustia juovia; juovilla ja täplillä ei saa olla keltaista tai tummaa kehää.

9. ’Laikukkailla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden pinnan luonnollinen väri on selvästi muuttunut pienellä alueella; laikut voivat olla erivärisiä (mustahkoja, punertavia, ruskeita); laikkuina pidetään myös syviä mustia juovia. Jos laikkujen väri (musta, vaaleanpunainen, punaruskea) on voimakkuudeltaan sellainen, että se näkyy heti ja jos laikku peittää vähintään puolet jyvästä, jyviä on pidettävä keltaisina jyvinä. Jos laikkujen väri (musta, vaaleanpunainen, punaruskea) on voimakkuudeltaan sellainen, että se näkyy heti ja jos laikku peittää vähintään puolet jyvästä, jyviä on pidettävä keltaisina jyvinä.

▼B

10. ’Keltaisilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden luonnollinen väri on muuttunut kokonaan tai osittain sitruunankeltaisen tai oranssinkeltaisen eri sävyiksi muulla tavalla kuin kuivaamalla.

11. ’Kellanruskeilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden koko pinnan väri on tasaisesti hieman muuttunut muulla tavalla kuin kuivaamalla; jyvien väri on muuttunut vaalean kullankeltaiseksi.

II OSA

Sokerialan tekniset määritelmät

A jakso

Yleiset määritelmät

1. ’Valkoisella sokerilla’ tarkoitetaan maustamatonta, värjäämätöntä ja muita aineita sisältämätöntä sokeria, jonka sakkaroosipitoisuus polarimetrimenetelmällä kuivapainosta määritettynä on vähintään 99,5 prosenttia.

2. ’Raakasokerilla’ tarkoitetaan maustamatonta ja värjäämätöntä sokeria, johon ei ole lisätty muita aineita ja jonka sakkaroosipitoisuus polarimetrimenetelmällä kuivapainosta määritettynä on pienempi kuin 99,5 prosenttia.

3. ’Isoglukoosilla’ tarkoitetaan glukoosista tai sen polymeereistä saatua tuotetta, jonka fruktoosipitoisuus kuivapainosta määritettynä on vähintään 10 prosenttia.

4. ’Inuliinisiirapilla’ tarkoitetaan tuotetta, joka on saatu välittömällä inuliinin ja oligofruktoosien hydrolyysillä ja joka sisältää kuiva-aineesta laskettuna vähintään 10 prosenttia vapaassa muodossa olevaa fruktoosia tai sakkaroosiksi laskettuna ja ilmoitettuina sokeri/isoglukoosiekvivalentteina. Komissio voi muuttaa tätä määritelmää 125 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä, jotta vältetään markkinarajoituksia, jotka koskevat inuliinikuituvalmistajan inuliinisiirappikiintiön ulkopuolella valmistamia lievästi makeuttavia tuotteita.

5. ’Toimitussopimuksella’ tarkoitetaan myyjän ja yrityksen tekemää sopimusta ja sitoumusta toimittaa sokerijuurikasta sokerin valmistukseen.

6. ’Toimialakohtaisella sopimuksella’ tarkoitetaan jotakin seuraavista:

   a) yritysten tai asianomaisen jäsenvaltion hyväksymän yritysten järjestön tai yritysten järjestöjen ryhmän ja asianomaisen jäsenvaltion hyväksymän myyjien järjestön tai myyjien järjestöjen ryhmän ennen toimitussopimusten tekemistä tekemä sopimus;

   b) jollei a alakohdassa tarkoitettua sopimusta ole, yhtiö- tai osuuskuntaoikeuteen liittyvät määräykset siinä määrin kuin ne koskevat yhtiön osakkeenomistajien tai jäsenten tai sokeria valmistavan osuuskunnan sokerijuurikkaiden toimittamista.

B jakso

124 artiklassa tarkoitettuna ajanjaksona sovellettavat määritelmät

1. ’Kiintiösokerilla’, ’kiintiöisoglukoosilla’ tai ’kiintiöinuliinisiirapilla’ tarkoitetaan sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tiettynä markkinointivuonna asianomaisen yrityksen kiintiön rajoissa.

▼B

2. ’Teollisuudelle tarkoitetulla sokerilla’ tarkoitetaan sokerimäärää, joka tuotetaan tiettynä markkinointivuonna, joka ylittää 5 kohdassa tarkoitetun sokerimäärän ja joka on tarkoitettu teollisuuden käyttöön jonkin 140 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen valmistukseen.

3. ’Teollisuudelle tarkoitetulla isoglukoosilla’ tai ’teollisuudelle tarkoitetulla inuliinisiirapilla’ tarkoitetaan isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tiettynä markkinointivuonna ja joka on tarkoitettu teollisuuden käyttöön jonkin 140 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen valmistukseen.

4. ’Ylijäämäsokerilla’, ’ylijäämäisoglukoosilla’ tai ’ylijäämäinuliinisiirapilla’ tarkoitetaan sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tiettynä markkinointivuonna ja joka ylittää asianomaisen 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun määrän.

5. ’Kiintiösokerijuurikkaalla’ tarkoitetaan kiintiösokeriksi jalostettavia sokerijuurikkaita.

6. ’Päätoimisella puhdistamolla’ tarkoitetaan tuotantoyksikköä,

— jonka ainoa toiminta on tuodun raa'an ruokosokerin puhdistaminen; tai

— joka puhdisti markkinointivuonna 2004/2005, tai Kroatian osalta markkinointivuonna 2007/2008, vähintään 15 000 tonnia tuotua raakaa ruokosokeria.

III OSA

Humala-alan määritelmät

1. ’Humalalla’ tarkoitetaan köynnösmäisen humalan (Humulus lupulus) (emikasvin) kuivattuja kukintoja, joita kutsutaan myös tähkiksi; näissä kellanvihreissä soikeissa kukinnoissa on kukkaperä, ja niiden suurin halkaisija vaihtelee 2 ja 5 senttimetrin välillä.

2. ’Humalajauheella’ tarkoitetaan humalasta jauhamalla saatua tuotetta, joka sisältää humalan kaikki luonnolliset osat.

3. ’Lupuliinipitoisella humalajauheella’ tarkoitetaan tuotetta, joka on saatu humalasta jauhamalla sen jälkeen kun siitä on mekaanisesti poistettu osa lehdistä, varsista, suojuslehdistä ja kukkavarsista.

4. ’Humalauutteella’ tarkoitetaan humalasta tai humalajauheesta uuttamalla saatuja tiivistettyjä tuotteita.

5. ’Humalatuotteiden seoksella’ tarkoitetaan kahden tai useamman 1–4 kohdassa tarkoitetun tuotteen seosta.

IV OSA

Viinialan määritelmät

Viiniköynnöksiin liittyvät määritelmät

1. ”Raivauksella” tarkoitetaan kaikkien viiniköynnösten täydellistä poistamista viiniköynnöstä kasvavalta alalta.

2. ”Istutuksella” tarkoitetaan vartettujen tai varttamattomien viinitaimien tai viinitaimien osien lopullista istuttamista rypäleiden tuotantoa tai emoviiniköynnösten varttamisoksien kasvatusta varten.

3. ”Uudelleenvarttamisella” tarkoitetaan jo kertaalleen vartetun viiniköynnöksen varttamista.

▼B

Tuotteeseen liittyvät määritelmät

4. ’Tuoreella viinirypäleellä’ tarkoitetaan viiniköynnöksestä saatavaa kypsää tai jopa hieman kuivunutta hedelmää, jota käytetään viiniyttämisessä ja joka voidaan murskata tai puristaa tavanomaisilla viinikellarimenetelmillä ja joka voi saada aikaan luonnollisen alkoholikäymisen.

5. ’Tuoreella rypäleen puristemehulla, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia’, tarkoitetaan tuotetta,

   a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 ja enintään 15 tilavuusprosenttia;

   b) joka valmistetaan lisäämällä käymättömään rypäleen puristemehuun, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia ja joka on peräisin yksinomaan 81 artiklan 2 kohdan mukaisesti määriteltävistä rypälelajikkeista,

      i) joko viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia;

      ii) tai puhdistamatonta viinin tislaamisesta saatua tuotetta, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta enintään 80 tilavuusprosenttia.

6. ’Viinirypälemehulla’ tarkoitetaan käymätöntä mutta käymiskykyistä nestemäistä tuotetta, joka

   a) käsitellään siten, että se on valmis nautittavaksi sellaisenaan;

   b) saadaan tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta tai laimentamalla. Jos se saadaan laimentamalla, se on laimennettava väkevöidystä tai tiivistetystä rypäleen puristemehusta.

   Viinirypälemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

7. ’Tiivistetyllä viinirypälemehulla’ tarkoitetaan sokeriväriä sisältämätöntä viinirypälemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypälemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen niin, että refraktometrin, jota käytetään erikseen säädettävän menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

   Tiivistetyn viinirypälemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

8. ’Viinisakalla’ tarkoitetaan jäännöstä, joka

   a) jää viiniä sisältävien säiliöiden pohjalle käymisen jälkeen, varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen;

   b) tulee a alakohdassa tarkoitetun tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista;

   c) jää rypäleen puristemehua sisältävien säiliöiden pohjalle varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen; tai

   d) tulee c alakohdassa tarkoitetun tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista.

9. ’Rypäleiden puristejäännöksellä’ tarkoitetaan tuoreiden rypäleiden puristamisesta tulevaa jäännöstä, joka on käynyt tai käymätön.

▼B

10. ’Puristejäännöksestä valmistetulla viinillä (piquette)’ tarkoitetaan tuotetta, joka saadaan

    a) vedessä maseroidun käyttämättömän puristejäännöksen käymisestä; tai

    b) käyneen puristejäännöksen liuottamisesta vedessä.

11. ’Tislausta varten väkevöidyllä viinillä’ tarkoitetaan tuotetta,

    a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 18 ja enintään 24 tilavuusprosenttia;

    b) joka on valmistettu ainoastaan lisäämällä jäännössokeria sisältämättömään viiniin puhdistamatonta tuotetta, jota saadaan viinin tislaamisesta ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 86 tilavuusprosenttia; tai

    c) jonka haihtuvien happojen pitoisuus on enintään 1,5 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.

12. ’Cuvéellä’ tarkoitetaan

    a) rypäleen puristemehua;

    b) viiniä; tai

    c) ominaisuuksiltaan erilaisten rypäleen puristemehujen ja/tai viinien sekoituksia,

    jotka on tarkoitettu tietynlaisten kuohuviinien valmistukseen.

Alkoholipitoisuuteen liittyvät määritelmät

13. ’Todellisella alkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina’ tarkoitetaan 100 litrassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrää litroina 20 °C:n lämpötilassa.

14. ’Potentiaalisella alkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina’ tarkoitetaan 100 litrassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä syntyvän puhtaan alkoholin määrää litroina 20 °C:n lämpötilassa.

15. ’Kokonaisalkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina’ tarkoitetaan todellisen alkoholipitoisuuden ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettua määrää.

16. ’Luonnollisella alkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina’ tarkoitetaan tuotteen kokonaisalkoholipitoisuutta tilavuusprosentteina ennen mahdollista väkevöintiä.

17. ’Todellisella alkoholipitoisuudella painoprosentteina’ tarkoitetaan 100 kilogrammassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrää kilogrammoina.

18. ’Potentiaalisella alkoholipitoisuudella painoprosentteina’ tarkoitetaan sitä puhtaan alkoholin määrää kilogrammoina, joka syntyisi 100 kilogrammassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä.

19. ’Kokonaisalkoholipitoisuudella painoprosentteina’ tarkoitetaan todellisen ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettua määrää.

▼B

V OSA

Naudanliha-alan määritelmät

►C2 'Nautaeläimillä' tarkoitetaan CN-koodien 0102 21, ex 0102 31 00, ◄ 0102 90 20, ex 0102 29 10 – ex 0102 29 99, 0102 39 10 ja 0102 90 91 kotieläiminä pidettäviä eläviä nautoja.

VI OSA

Maito- ja maitotuotealan määritelmät

Uudesta-Seelannista peräisin olevaa voita koskevan tariffikiintiön täytäntöönpanemista varten ilmaisu "valmistettu suoraan maidosta tai kermasta" ei sulje pois voita, joka on valmistettu maidosta tai kermasta ilman varastoituja aineksia, soveltamalla yksittäistä, itsenäistä ja keskeytymätöntä menettelyä, jonka aikana kerma voi välillä olla voiöljynä ja/tai maitorasvan fraktiona.

VII OSA

Muna-alan määritelmät

1. 'Kuorellisilla munilla' tarkoitetaan kuorellisia siipikarjan munia tuoreina, säilöttyinä tai keitettyinä, lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettuja haudottavia munia.

2. 'Siitosmunilla' tarkoitetaan haudottaviksi tarkoitettuja siipikarjan munia.

3. 'Kokonaisilla tuotteilla' tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvia kuorettomia linnunmunia, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävinä.

4. 'Erotetuilla tuotteilla' tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvia linnunmunien keltuaisia, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävinä.

VIII OSA

Siipikarjanliha-alan määritelmät

1. 'Elävällä siipikarjalla' tarkoitetaan eläviä kanoja, ankkoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja, joiden yksikköpaino on suurempi kuin 185 grammaa.

2. 'Poikasilla' tarkoitetaan eläviä kanoja, ankkoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja, joiden yksikköpaino on enintään 185 grammaa.

3. 'Teurastetulla siipikarjalla' tarkoitetaan kuolleita Gallus domesticus -lajin kanoja, ankkoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja kokonaisina, myös ilman muita eläimenosia.

4. 'Johdetuilla tuotteilla' tarkoitetaan seuraavia tuotteita:

   a) liitteessä I olevan XX osan a alakohdassa tarkoitetut tuotteet;

   b) liitteessä I olevan XX osan b alakohdassa tarkoitetut tuotteet, lukuun ottamatta teurastettua siipikarjaa ja muita syötäviä eläimenosia, joita kutsutaan 'siipikarjan paloiksi';

   c) liitteessä I olevan XX osan b alakohdassa tarkoitetut muut syötävät eläimenosat;

▼B

d) liitteessä I olevan XX osan c alakohdassa tarkoitetut tuotteet;

e) liitteessä I olevan XX osan d ja e alakohdassa tarkoitetut tuotteet;

f) liitteessä I olevan XX osan f alakohdassa tarkoitetut tuotteet, eivät kuitenkaan CN-koodiin 1602 20 10 kuuluvat tuotteet.

IX OSA

Mehiläishoitoalan määritelmät

1. Hunajalla tarkoitetaan neuvoston direktiivissä 2001/110/EY ([1]) tarkoitettua hunajaa, myös hunajan päälajien osalta.

2. ’Mehiläistuotteilla’ tarkoitetaan hunajaa, mehiläisvahaa, emoainetta, kittivahaa ja siitepölyä.

([1]) Neuvoston direktiivi 2001/110/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, hunajasta (EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47).

▼B

LIITE III

7 JA 135 ARTIKLASSA TARKOITETTU RIISIN JA SOKERIN VAKIOLAATU

A. **Paddy- eli raakariisin vakiolaatu**

Vakiolaatuisen paddyriisin on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) sen on oltava laadultaan virheetöntä ja myyntikelpoista sekä hajutonta;

b) sen kosteuspitoisuuden on oltava enintään 13 prosenttia;

c) kokonaan hiotun riisin tuotoksen on oltava kokonaisten jyvien painosta 63 prosenttia (leikatuissa jyvissä sallittu poikkeama on 3 prosenttia), josta kokonaan hiotun riisin jyvien, jotka eivät ole laadultaan moitteettomia, prosenttiosuus painosta voi olla:

CN-koodien 1006 10 27 ja 1006 10 98 paddyriisin liitumaiset jyvät	1,5 %,
muiden kuin CN-koodien 1006 10 27 ja 1006 10 98 paddyriisin liitumaiset jyvät	2,0 %,
punajuovaiset jyvät	1,0 %,
täplikkäät jyvät	0,50 %,
laikukkaat jyvät	0,25 %,
keltaiset jyvät	0,02 %,
kullanruskeat jyvät	0,05 %,

B. **Sokerin vakiolaadut**

I *Sokerijuurikkaan vakiolaatu*

Vakiolaatuisen juurikkaan on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) sen on oltava laadultaan virheetön ja myyntikelpoinen;

b) sen sokeripitoisuuden on oltava vastaanotettaessa 16 prosenttia.

II *Valkoisen sokerin vakiolaatu*

1. Vakiolaatuisella valkoisella sokerilla on oltava seuraavat ominaispiirteet:

   a) virheetön, aito ja myyntikelpoinen laatu, kuiva, tasainen kiderakenne, vapaasti juokseva;

   b) polarisaatio vähintään: 99,7;

   c) kosteuspitoisuus enintään: 0,06 %;

   d) inverttisokeripitoisuus enintään: 0,04 %;

   e) jäljempänä olevan 2 kohdan mukaisesti vahvistettu kokonaispistemäärä on enintään 22 ja enintään

      — 15 tuhkapitoisuuden osalta,

      — 9 värityypiltä, määritettynä Brunswick Institute of Agricultural Technologyn menetelmän, 'Brunswickin menetelmä', mukaisesti,

▼B

— 6 liuoksen värisävyltä, määritettynä International Commission for Uniform Methods of Sugar Analyses -menetelmän, 'Icumsa-menetelmä', mukaisesti.

2. Yksi piste vastaa

a) 0,0018 prosentin tuhkapitoisuutta, määritettynä Icumsa-menetelmän mukaisesti 28 Brix-asteessa;

b) 0,5 värityyppiyksikköä, määritettynä Brunswickin menetelmän mukaisesti;

c) 7,5 liuoksen väripitoisuuden yksikköä, määritettynä Icumsa-menetelmän mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ominaisuuksien määrittämisessä käytetään samoja menetelmiä kuin interventiotoimenpiteiden yhteydessä samojen ominaisuuksien määrittämisessä.

III *Raakasokerin vakiolaatu*

1. Vakiolaatuinen raakasokeri on saannoltaan 92 prosenttia olevaa valkoista sokeria.

2. Juurikasraakasokerin saanto lasketaan vähentämällä tämän sokerin polarisaatioasteesta

a) sen tuhkapitoisuuden prosenttiosuus kerrottuna neljällä;

b) sen inverttisokeripitoisuuden prosenttiosuus kerrottuna kahdella;

c) luku 1.

3. Ruokoraakasokerin saanto lasketaan vähentämällä tämän sokerin kahdella kerrotusta polarisaatioasteesta luku 100.

▼B

LIITE IV

10 ARTIKLASSA TARKOITETUT UNIONIN RUHOJEN LUOKITTELUASTEIKOT

A. **Vähintään kahdeksan kuukauden ikäisten täysikasvuisten nautaeläinten ruhoihin sovellettava unionin luokitteluasteikko**

I *Määritelmät*

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1. ”ruholla” teurastetun eläimen kokoruhoa, josta on laskettu veri, poistettu sisälmykset ja joka on nyljetty;

2. ”puoliruholla” tuotetta, joka on saatu halkaisemalla ruho symmetrisesti kunkin kaula-, selkä-, lanne- ja ristinikaman keskikohdasta sekä rintalastan ja häpyliitoksen keskikohdasta.

II *Luokat*

Nautaeläinten ruhot jaetaan luokkiin seuraavasti:

Z: yli 8 mutta alle 12 kuukauden ikäisten eläinten ruhot

A: yli 12 mutta alle 24 kuukauden ikäisten urospuolisten kuohitsemattomien eläinten ruhot;

B: yli 24 kuukauden ikäisten urospuolisten kuohitsemattomien eläinten ruhot;

C: yli 12 kuukauden ikäisten urospuolisten kuohittujen eläinten ruhot;

D: lehmien ruhot;

E: muiden naaraspuolisten yli 12 kuukauden ikäisten nautojen ruhot.

III *Luokittelu*

Ruhojen luokittelu suoritetaan arvioimalla erikseen

1. Lihakkuus, joka määritellään seuraavasti:

   Ruhon muotojen kehittyneisyys, erityisesti sen pääosien osalta (reisi, selkä, lapa)

Lihakkuusluokka	Kuvaus
S Ylivertainen	Kaikki muodot äärimäisen paljon ulospäin kaarevat; poikkeuksellisen kehittyneet lihakset (kaksoislihastyyppi)
E Erinomainen	Kaikki muodot ulospäin kaarevista erityisen paljon ulospäin kaareviin; poikkeuksellisen kehittyneet lihakset
U Erittäin hyvä	Yleensä ulospäin kaarevat muodot; erittäin kehittyneet lihakset
R Hyvä	Yleensä suorat muodot; hyvin kehittyneet lihakset
O Melko hyvä	Muodot suorista sisäänpäin kaareviin; keskinkertaisesti kehittyneet lihakset
P Heikko	Kaikki muodot sisäänpäin kaarevista erittäin paljon sisäänpäin kaareviin; vähän kehittyneet lihakset

▼B

2. Rasvaisuus, joka määritellään seuraavasti:

— Ulkoisen rasvan paksuus ruhon pinnassa ja rintaontelon sisäpinnassa

Rasvaisuus-luokka	Kuvaus
1 Hyvin ohut	Ei rasvakerrosta tai hyvin ohut rasvakerros
2 Ohut	Ohut rasvakerros, lihakset lähes kaikkialla näkyvissä
3 Keskinkertainen	Lihakset reittä ja lapaa lukuun ottamatta lähes kaikkialla rasvan peitossa; ohuita rasvakasautumia rintaontelon kalvon alla
4 Paksu	Lihakset rasvan peitossa, mutta vielä osittain näkyvissä reiden ja lavan kohdalla; muutamia selviä rasvakasautumia rintaontelon kalvon alla
5 Hyvin paksu	Koko ruho rasvan peitossa, paksuja kasautumia rintaontelon kalvon alla

Jäsenvaltioilla on lupa jakaa kukin 1 ja 2 kohdassa vahvistetuista luokista enintään kolmeen alaluokkaan.

IV *Tarjontamuoto*

Ruhot ja puoliruhot on tarjottava

a) ilman päätä ja sorkkia; pään on oltava katkaistu ylemmän niskanivelen etupuolelta, sorkat on oltava katkaistu etupolvinivelistä tai kinnernivelistä,

b) ilman rinta- ja vatsaontelon elimiä, munuaisineen, munuaisrasvoineen ja lantion rasvakasautumineen tai ilman niitä,

c) ilman sukuelimiä ja niihin kiinnittyneitä lihaksia, ilman utareita tai utarerasvaa.

V *Luokittelu ja tunnistemerkitseminen*

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 ([1]) 4 artiklan nojalla hyväksyttyjen teurastamojen on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki kyseisissä laitoksissa teurastettujen täysikasvuisten nautaeläinten ruhot ja puoliruhot, jotka on merkitty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 854/2004 ([2]) 5 artiklan 2 kohdassa yhdessä liitteessä I olevan I jakson III luvun kanssa säädetyllä terveysmerkillä, luokitellaan ja tunnistemerkitään unionin asteikon mukaisesti.

Ennen tunnistemerkitsemistä jäsenvaltiot voivat antaa luvan ulkoisen rasvan poistamiseen ruhoista tai puoliruhoista, mikäli se on perusteltua rasvaisuuden kannalta.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 853/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 854/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 206).

▼B

B. **Unionin sianruhojen luokitteluasteikko**

I *Määritelmä*

”Ruholla” tarkoitetaan kokonaista tai keskeltä jaettua teurastetun sian ruumista, joka on pistetty ja jonka elimet on poistettu.

II *Luokittelu*

Ruhot on luokiteltava niiden arvioidun vähärasvaisen lihan osuuden mukaan ja ne on jaettava luokkiin seuraavasti:

Luokka	Vähärasvaisen lihan prosenttiosuus ruhon painosta
S	60 tai enemmän
E	55 tai enemmän, mutta alle 60
U	50 tai enemmän, mutta alle 55
R	45 tai enemmän, mutta alle 50
O	40 tai enemmän, mutta alle 45
P	vähemmän kuin 40

III *Tarjontamuoto*

Ruhot tarjotaan ilman kieltä, karvoja, sorkkia, sukuelimiä, kylkirasvaa, munuaisia ja palleaa.

IV *Vähärasvaisen lihan osuus*

1. Vähärasvaisen lihan osuus arvioidaan komission hyväksymien luokitusmenetelmien avulla. Ainoastaan sellaiset arviointimenetelmät hyväksytään, jotka ovat tilastollisesti testattuja ja jotka perustuvat sianruhon yhden tai useamman anatomisen osan fyysiseen mittaukseen. Luokitusmenetelmien hyväksyminen perustuu arvioinnin tilastolliseen enimmäisvirhepoikkeamaan.

2. Ruhojen kaupallista arvoa ei kuitenkaan määritetä ainoastaan niiden vähärasvaisen lihan arvioidun osuuden mukaan.

V *Ruhojen tunnistemerkitseminen*

Jollei komissio toisin säädä, luokitellut ruhot on varustettava unionin asteikon mukaisella tunnistemerkinnällä.

C. **Unionin lampaanruhojen luokitteluasteikko**

I *Määritelmä*

”Ruhon” ja ”puoliruhon” määritelmien osalta sovelletaan A kohdan I kohtaa.

II *Luokat*

Ruhot jaetaan luokkiin seuraavasti:

A: alle 12 kuukauden ikäisten lampaiden ruhot,

B: muiden lampaiden ruhot.

III *Luokittelu*

Ruhot on luokiteltava soveltamalla soveltuvin osin A kohdan III kohdan säännöksiä. Korvataan kuitenkin A kohdan III kohdan 1 kohdassa ja A kohdan III kohdan 2 kohdassa olevan taulukon 3 ja 4 rivillä olevat ilmaisut ”reittä/reiden” ilmaisuilla ”takaneljännestä/takaneljänneksen”.

▼B

IV *Tarjontamuoto*

Ruhot ja puoliruhot on tarjottava ilman päätä (oltava katkaistu ylemmän niskanivelen etupuolelta), sorkkia (oltava katkaistu etupolvinivelistä tai kinnernivelistä), häntää (katkaistu kuudennen ja seitsemännen häntänikaman välistä), utareita, sukuelimiä, maksaa ja keuhkoja. Munuaiset ja munuaisrasva kuuluvat ruhoon.

Jäsenvaltioilla on lupa hyväksyä muita tarjontamuotoja, jos vakiotarjontamuotoa ei käytetä.

V *Ruhojen tunnistemerkitseminen*

Luokitellut ruhot ja puoliruhot on varustettava unionin asteikon mukaisella tunnistemerkinnällä.

▼**M2**

LIITE V

23 ARTIKLAN 5 KOHDASSA TARKOITETUT TUOTTEET

Luokka I

— Hapanmaitotuotteet, hedelmämehua sisältämättömät, luontaisilla aromeilla maustetut

— Hedelmämehua sisältävät, luontaisilla aromeilla maustetut tai maustamattomat

— Maitopohjaiset juomat, kaakaota tai hedelmämehua sisältävät tai luontaisilla aromeilla maustetut

Luokka II

Hapatetut tai ilman hapatetta valmistetut hedelmää sisältävät maitotuotteet, luontaisilla aromeilla maustetut tai maustamattomat

▼**M6**

LIITE VI

44 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT TUKIOHJELMIA KOSKEVAT TALOUSARVIORAJAT

tuhatta euroa varainhoitovuotta kohden

	2014	2015	2016	2017–2020	Vuodesta 2021 lähtien
Bulgaria	26 762	26 762	26 762	26 762	25 721
Tšekki	5 155	5 155	5 155	5 155	4 954
Saksa	38 895	38 895	38 895	38 895	37 381
Kreikka	23 963	23 963	23 963	23 963	23 030
Espanja	353 081	210 332	210 332	210 332	202 147
Ranska	280 545	280 545	280 545	280 545	269 628
Kroatia	11 885	11 885	11 885	10 832	10 410
Italia	336 997	336 997	336 997	336 997	323 883
Kypros	4 646	4 646	4 646	4 646	4 465
Liettua	45	45	45	45	43
Luxemburg	588	–	–	–	–
Unkari	29 103	29 103	29 103	29 103	27 970
Malta	402	–	–	–	–
Itävalta	13 688	13 688	13 688	13 688	13 155
Portugali	65 208	65 208	65 208	65 208	62 670
Romania	47 700	47 700	47 700	47 700	45 844
Slovenia	5 045	5 045	5 045	5 045	4 849
Slovakia	5 085	5 085	5 085	5 085	4 887
Yhdistynyt kuningaskunta	120	–	–	–	–

▼B

LIITE VII

78 ARTIKLASSA TARKOITETUT MÄÄRITELMÄT, NIMITYKSET JA MYYNTINIMITYKSET

Tässä liitteessä ’myyntinimityksellä’ tarkoitetaan nimeä, jolla elintarvike myydään ja jota tarkoitetaan direktiivin 2000/13/EY 5 artiklan 1 kohdassa, tai asetuksen (EU) N:o 1169/2011 7 artiklan mukaista elintarvikkeen nimeä.

I OSA

Alle 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha

I Määritelmä

Tämän liitteen tässä osassa ’lihalla’ tarkoitetaan ihmisravinnoksi tarkoitettuja, alle 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevia ruhoja, luullista tai luutonta lihaa ja muita eläimenosia, leikattuja tai leikkaamattomia, jotka tarjotaan tuoreena, pakastettuna tai jäädytettynä riippumatta siitä, onko ne kauppakunnostettu tai pakattu.

II Alle 12 kuukauden ikäisten nautaeläinten luokittelu teurastamossa

Toimijoiden on jaettava teurastettaessa kaikki alle 12 kuukauden ikäiset nautaeläimet toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa jompaankumpaan seuraavista luokista:

A) Luokka V: alle kahdeksan kuukauden ikäiset nautaeläimet

Luokan kirjaintunnus: V;

B) Luokka Z: yli 8 mutta alle 12 kuukauden ikäiset nautaeläimet

Luokan kirjaintunnus: Z.

Jako toteutetaan nautaeläinten mukana seuraavan passin tietojen perusteella tai, jos sellaista ei ole, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 ([1]) 5 artiklassa säädetyn atk-tietokannan perusteella.

III Myyntinimitykset

1. Alle 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevaa lihaa saa pitää jäsenvaltioissa kaupan ainoastaan seuraavilla, kutakin jäsenvaltiota varten vahvistetuilla myyntinimityksillä:

A) Alle kahdeksan kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha (luokan kirjaintunnus: V):

Kaupanpitämismaa	Käytettävä myyntinimitys
Belgia	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulgaria	месо от малки телета

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

▼B

Tšekki	Telecí
Tanska	Lyst kalvekød
Saksa	Kalbfleisch
Viro	Vasikaliha
Irlanti	Veal
Kreikka	μοσχάρι γάλακτος
Espanja	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Ranska	veau, viande de veau
Kroatia	teletina
Italia	vitello, carne di vitello
Kypros	μοσχάρι γάλακτος
Latvia	Teļa gaļa
Liettua	Veršiena
Luxemburg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Unkari	Borjúhús
Malta	Vitella
Alankomaat	Kalfsvlees
Itävalta	Kalbfleisch
Puola	Cielęcina
Portugali	Vitela
Romania	carne de viței
Slovenia	Teletina
Slovakia	Teľacie mäso
Suomi	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Ruotsi	ljust kalvkött
Yhdistynyt kuningas-kunta	Veal

B) Yli 8 mutta alle 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha (luokan kirjaintunnus: Z):

Kaupanpitämismaa	Käytettävä myyntinimitys
Belgia	jeune bovin, viande de jeune bovin/jong-rundvlees/Jungrindfleisch
Bulgaria	Телешко месо
Tšekki	hovězí maso z mladého skotu
Tanska	Kalvekød
Saksa	Jungrindfleisch

▼B

Viro	noorloomaliha
Irlanti	rosé veal
Kreikka	νεαρό μοσχάρι
Espanja	Ternera, carne de ternera
Ranska	jeune bovin, viande de jeune bovin
Kroatia	mlada junetina
Italia	vitellone, carne di vitellone
Kypros	νεαρό μοσχάρι
Latvia	jaunlopa gaļa
Liettua	Jautiena
Luxemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Unkari	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Alankomaat	rosé kalfsvlees
Itävalta	Jungrindfleisch
Puola	młoda wołowina
Portugali	Vitelão
Romania	carne de tineret bovin
Slovenia	meso težjih telet
Slovakia	mäso z mladého dobytka
Suomi	vasikanliha/kalvkött
Ruotsi	Kalvkött
Yhdistynyt kuningaskunta	Beef

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja myyntinimityksiä voidaan täydentää kyseisten lihanpalojen tai muiden eläimenosien nimeä tai kuvausta tarkoittavalla merkinnällä.

3. Edellä 1 kohdassa esitetyn taulukon A kohdassa lueteltuja luokan V myyntinimityksiä tai niistä johdettuja uusia nimityksiä saa käyttää ainoastaan, jos kaikki tämän liitteen vaatimukset täyttyvät.

Erityisesti termejä ”veau”, ”telecí”, ”Kalb”, ”μοσχάρι”, ”ternera”, ”kalv”, ”veal”, ”vitello”, ”vitella”, ”kalf”, ”vitela” ja ”teletina” ei saa käyttää yli 12 kuukauden ikäisten nautaeläinten myyntinimityksessä eikä mainita niistä peräisin olevan lihan päällysmerkinnässä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei sovelleta nautaeläinten lihaan, jota koskeva asetuksen (EY) N:o 1151/2012 mukaisesti suojattu alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on rekisteröity ennen 29 päivää kesäkuuta 2007.

▼B

IV Päällysmerkinnän pakolliset tiedot

1. Toimijoiden on ilmoitettava alle kahdentoista kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevan lihan päällysmerkinnässä kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa seuraavat tiedot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, asetuksen (EU) N:o 1169/2011 ja asetuksen (EY) N:o 1760/2000 13, 14 ja 15 artiklan soveltamista:

   a) myyntinimitys tämän osan III kohdan mukaisesti;

   b) eläinten teurastusikä ilmoitettuna tapauksen mukaan joko muodossa

      — ”teurastusikä: alle kahdeksan kuukautta”

      — ”teurastusikä: 8 kuukaudesta alle 12 kuukauteen”.

   Ensimmäisen alakohdan b alakohdasta poiketen toimijat voivat korvata teurastusikää koskevan merkinnän luokkamerkinnällä eli ”luokka V” tai ”luokka Z” loppukuluttajalle toimittamista edeltävissä vaiheissa.

2. Kun on kyse alle 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevasta lihasta, joka tarjotaan vähittäismyyntipaikalla pakkaamattomana myyntiin loppukuluttajalle, jäsenvaltioiden on säädettävä yksityiskohtaiset säännöt siitä, miten 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ilmoitetaan.

V Rekisteröinti

Toimijoiden on kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa rekisteröitävä seuraavat tiedot:

a) eläinten tunnistenumero ja syntymäaika (ainoastaan teurastamotasolla);

b) viitenumero, jonka avulla voidaan todeta yhteys yhtäältä lihan alkuperänä olevien eläinten tunnistamisen ja toisaalta lihan päällysmerkinnässä olevan myyntinimikkeen, teurastusiän ja luokan kirjaintunnuksen välillä;

c) päivä, jona eläimet tai liha ovat saapuneet laitokseen tai lähteneet sieltä.

VI Viralliset tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa virallisista tarkastuksista tämän osan soveltamisen varmistamiseksi, ja annettava ne komissiolle tiedoksi.

2. Toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava viralliset tarkastukset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ([1]) yleisten periaatteiden mukaisesti.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).

▼B

3. Komission asiantuntijat tekevät tarvittaessa yhdessä asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja tarvittaessa jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa tarkastuksia paikalla tämän liitteen säännösten täytäntöönpanon varmistamiseksi.

4. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus tehdään, on annettava komissiolle kaikki apu, jota se tehtäviensä hoidossa tarvitsee.

5. Jos liha on tuotu kolmansista maista, kyseisen kolmannen maan nimeämän toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan riippumattoman ulkopuolisen elimen on varmistettava, että tämän osan vaatimuksia noudatetaan. Riippumattoman elimen on kaikilta osin vahvistettava, että eurooppalaisessa standardissa EN 45011 tai ISO/IEC Guide 65 asetetut edellytykset täyttyvät.

II OSA

Rypäletuotteiden luokat

1) Viini

’Viinillä’ tarkoitetaan tuotetta, joka saadaan murskatuista tai murskaamattomista tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta ainoastaan täydellisellä tai osittaisella alkoholikäymisellä.

Viinin on oltava seuraavien edellytysten mukaista:

a) sen todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on joko liitteessä VII olevan I osan B jaksossa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 8,5 tilavuusprosenttia, jos viini on valmistettu ainoastaan tämän liitteen lisäyksessä I tarkoitetuilta A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiltä poimituista rypäleistä, ja vähintään 9 tilavuusprosenttia muiden viininviljelyvyöhykkeiden osalta;

b) jos viinillä on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä, sen todellinen alkoholipitoisuus on – poiketen muutoin sovellettavasta todellisen alkoholipitoisuuden vähimmäistilavuusprosentista – joko liitteessä VII olevan I osan B jaksossa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 4,5 tilavuusprosenttia;

c) sen kokonaisalkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia. Tästä poiketen

— kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi olla komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemän päätöksen mukaisesti 20 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat tietyillä viininviljelyalueilla unionissa tuotetut viinit, jotka on valmistettu ilman väkevöimistä,

▼M5

— kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi ylittää 15 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat viinit, joilla on suojattu alkuperänimitys ja jotka on valmistettu ilman väkevöimistä tai väkevöitetty ainoastaan käyttäen osittaisia tiivistämismenetelmiä, jotka on lueteltu liitteessä VIII olevan I osan B jakson 1 kohdassa, edellyttäen, että kyseisen suojatun alkuperänimityksen teknisessä asiakirjassa olevassa tuote-eritelmässä annetaan siihen mahdollisuus;

▼B

d) sen kokonaishappopitoisuus viinihappona ilmaistuna on vähintään 3,5 grammaa litrassa eli 46,6 milliekvivalenttia litrassa, ellei komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollisesti hyväksymistä poikkeuksista muuta johdu.

’Retsinalla’ tarkoitetaan viiniä, jota tuotetaan ainoastaan Kreikan maantieteellisellä alueella rypäleen puristemehusta, johon on lisätty Aleppo-mäntypihkaa. Aleppo-mäntypihkaa saa käyttää ainoastaan retsinaviinin valmistuksessa niiden edellytysten mukaisesti, jotka on vahvistettu Kreikassa sovellettavissa säännöksissä.

▼B

Toisen alakohdan b alakohdasta poiketen Tokaji eszenciaa ja Tokajská esenciaa pidetään viininä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että ilmaisua ’viini’ käytetään, jos

a) se on liitetty yhdysnimenä hedelmän nimeen sellaisten tuotteiden kaupan pitämiseksi, jotka on saatu käyttämällä muita hedelmiä kuin rypäleitä;

b) se on osa yhdysnimeä.

Tässä liitteessä esitettyjä viiniluokkia vastaavien tuotteiden kanssa ei saa aiheutua sekaannusta.

2) Käymistilassa oleva uusi viini

’Käymistilassa olevalla uudella viinillä’ tarkoitetaan viiniä, jonka alkoholikäyminen ei ole vielä päättynyt ja jota ei ole vielä erotettu sakastaan.

3) Väkevä viini

’Väkevällä viinillä’ tarkoitetaan tuotetta,

a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 15 ja enintään 22 tilavuusprosenttia;

b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 17,5 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon;

c) joka on saatu

— käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta,

— viinistä,

— edellisten sekoituksesta, tai

— rypäleen puristemehusta tai rypäleen puristemehun ja viinin sekoituksesta, kun kyseessä ovat eräät komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrittelemät suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit;

d) jonka alkuperäinen luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon;

e) johon on lisätty

i) joko yksinään tai sekoitettuna:

— viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia,

▼B

— viinistä tai kuivatuista rypäleistä saatavaa tislettä, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia;

ii) ja tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:

— tiivistetty rypäleen puristemehu,

— jokin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitetun rypäleen puristemehun kanssa;

f) johon on e alakohdan poikkeusta soveltaen lisätty, silloin kun kyseessä ovat tietyt suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon,

i) jotakin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettua tuotetta yksinään tai sekoitettuna, tai

ii) yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:

— viinistä tai kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholi, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 95 ja enintään 96 tilavuusprosenttia,

— viinistä tai rypäleen puristejäännöksestä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia,

— kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta alle 94,5 tilavuusprosenttia; ja

iii) tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:

— kuivuneista viinirypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu,

— avotulikäsittelyllä saatu tiivistetty rypäleen puristemehu, joka tätä toimenpidettä lukuun ottamatta vastaa tiivistetyn rypäleen puristemehun määritelmää,

— tiivistetty rypäleen puristemehu,

— jokin f alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettuun rypäleen puristemehuun.

4) Kuohuviini

’Kuohuviinillä’ tarkoitetaan tuotetta,

a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla

— tuoreista rypäleistä,

— rypäleen puristemehusta, tai

— viinistä;

b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;

▼B

c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa;

d) jonka valmistukseen tarkoitetun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia.

5) Laatukuohuviini

’Laatukuohuviinillä’ tarkoitetaan tuotetta,

a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla

— tuoreista rypäleistä,

— rypäleen puristemehusta, tai

— viinistä;

b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;

c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa;

d) jonka valmistukseen tarkoitetun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia.

6) Aromaattinen laatukuohuviini

’Aromaattisella laatukuohuviinillä’ tarkoitetaan laatukuohuviiniä,

a) joka saadaan käyttämällä cuvéen valmistukseen ainoastaan komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatimassa luettelossa mainituista rypälelajikkeista peräisin olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua.

Komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti aromaattiset laatukuohuviinit, jotka valmistetaan perinteisesti käyttämällä cuvéen valmistukseen viinejä;

b) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa;

c) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 6 tilavuusprosenttia; ja

d) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 10 tilavuusprosenttia.

7) Hiilihapotettu kuohuviini

’Hiilihapotetulla kuohuviinillä’ tarkoitetaan tuotetta,

a) joka on saatu viinistä, jolla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää;

b) josta purkautuu säiliötä avatessa hiilidioksidia, joka on peräisin kokonaisuudessaan tai osittain tämän kaasun lisäämisestä; ja

▼B

c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa.

8) Helmeilevä viini

'Helmeilevällä viinillä' tarkoitetaan tuotetta,

a) joka on saatu viinistä, käymistilassa olevasta uudesta viinistä, rypäleen puristemehusta tai osittain käyneestä rypäleen puristemehusta, jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia;

b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia;

c) johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja

d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

9) Hiilihapotettu helmeilevä viini

'Hiilihapotetulla helmeilevällä viinillä' tarkoitetaan tuotetta,

a) joka on valmistettu viinistä, käymistilassa olevasta uudesta viinistä, rypäleen puristemehusta tai osittain käyneestä rypäleen puristemehusta;

b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia ja kokonaisalkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia;

c) johon muodostuu kokonaan tai osittain lisätyn hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja

d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

10) Rypäleen puristemehu

'Rypäleen puristemehulla' tarkoitetaan nestemäistä tuotetta, joka saadaan tuoreista rypäleistä luonnollisilla tai fysikaalisilla menetelmillä. Rypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus saa olla enintään 1 tilavuusprosentti.

11) Osittain käynyt rypäleen puristemehu

'Käymistilassa olevalla rypäleen puristemehulla' tarkoitetaan rypäleen puristemehun käymistuotetta, jonka todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1 tilavuusprosentti ja pienempi kuin kolme viidesosaa sen kokonaisalkoholipitoisuudesta.

12) Kuivuneista rypäleistä saatu osittain käynyt rypäleen puristemehu

'Kuivuneista rypäleistä saadulla käymistilassa olevalla rypäleen puristemehulla' tarkoitetaan rypäleen puristemehun osittaisesta käymisestä saatua tuotetta, joka valmistetaan kuivuneista rypäleistä, joiden kokonaissokeripitoisuus ennen käymistä on vähintään 272 grammaa litrassa ja joiden luonnollinen ja todellinen alkoholipitoisuus ei saa olla pienempi kuin 8 tilavuusprosenttia. Tiettyjä nämä vaatimukset täyttäviä viinejä, jotka komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ei kuitenkaan pidetä kuivuneista rypäleistä saatuna osittain käyneenä rypäleen puristemehuna.

▼B

13) Tiivistetty rypäleen puristemehu

'Tiivistetyllä rypäleen puristemehulla' tarkoitetaan sokeriväriä sisältämätöntä viinirypäleen puristemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 80 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 91 artiklan ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 celsiusasteen lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

Tiivistetyn viinirypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus saa olla enintään 1 tilavuusprosentti.

14) Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu

'Puhdistetulla tiivistetyllä rypäleen puristemehulla' tarkoitetaan

a) sokeriväriä sisältämätöntä nestemäistä tuotetta,

i) joka saadaan osittaisella veden poistamisella rypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 80 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 91 artiklan ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 celsiusasteen lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 61,7;

ii) joka on käsitelty sallituilla happamuuden vähentämismenetelmillä ja muiden ainesosien kuin sokerin poistomenetelmillä;

iii) jolla on seuraavat ominaisuudet:

— pH on 25 Brix-asteessa enintään 5,

— optinen tiheys on 425 nanometrissä yhden senttimetrin paksuudessa tiivistetyssä rypäleen puristemehussa 25 Brix-asteessa enintään 0,100,

— sakkaroosipitoisuutta ei voida havaita tietyllä erikseen määriteltävällä määritysmenetelmällä,

— Folin-Ciocalteau-luku on 25 Brix-asteessa enintään 6,00,

— kokonaishappopitoisuus on enintään 15 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— rikkidioksidipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— kokonaiskationipitoisuus on enintään 8 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— johtokyky on 25 Brix-asteessa ja 20 celsiusasteessa enintään 120 mikrosiemensiä senttimetrissä,

— hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— sisältää mesoinositolia.

b) sokeriväriä sisältämätöntä kiinteää tuotetta,

i) joka on saatu kiteyttämällä nestemäistä puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua ilman liuottimia;

ii) joka on käsitelty sallituilla happamuuden vähentämismenetelmillä ja muiden ainesosien kuin sokerin poistomenetelmillä;

▼B

iii) jolla on seuraavat ominaisuudet sen jälkeen, kun se on laimennettu liuokseksi 25 Brix-asteessa:

— pH on enintään 7,5,

— optinen tiheys 425 nanometrissä 1 senttimetrin paksuudessa on enintään 0,100,

— sakkaroosipitoisuutta ei voida havaita tietyllä erikseen määriteltävällä määritysmenetelmällä,

— Folin-Ciocalteu -luku on enintään 6,00,

— kokonaishappopitoisuus on enintään 15 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— rikkidioksidipitoisuus on enintään 10 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— kokonaiskationipitoisuus on enintään 8 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— johtokyky on 20 celsiusasteessa enintään 120 mikrosiemensiä senttimetrissä,

— hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— sisältää mesoinositolia.

Puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

15) Kuivatuista rypäleistä valmistetut viinit

’Kuivatuista rypäleistä valmistetulla viinillä’ tarkoitetaan tuotetta,

a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä viinirypäleistä, jotka on jätetty aurinkoon tai varjoon veden osittaista poistamista varten;

b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia;

c) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia (tai 272 grammaa sokeria litrassa).

16) Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini

’Ylikypsistä rypäleistä valmistetulla viinillä’ tarkoitetaan tuotetta,

a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä;

b) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on yli 15 tilavuusprosenttia; ja

c) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 15 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 12 tilavuusprosenttia.

Jäsenvaltiot voivat säätää tätä tuotetta koskevasta vanhentamiskaudesta.

17) Viinietikka

’Viinietikalla’ tarkoitetaan etikkaa,

a) joka on valmistettu ainoastaan viinin etikkakäymisellä ja

b) jonka kokonaishappopitoisuus on vähintään 60 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.

▼B

III OSA

Maito ja maitotuotteet

1. ’Maidolla’ tarkoitetaan yksinomaan tavanomaista yhdellä tai useammalla lypsämisellä utareista erittynyttä tuotetta, johon ei ole lisätty mitään ja josta ei ole poistettu mitään.

   Ilmaisua 'maito' saa kuitenkin käyttää

   a) maidosta, jota on käsitelty sen koostumusta muuttamatta, tai maidosta, jonka rasvapitoisuus on vakioitu IV osan mukaisesti;

   b) maidon perusmuotoa, laatuluokkaa, alkuperää ja/tai suunniteltua käyttöä määrittävän sanan tai määrittävien sanojen yhteydessä tai kuvaamaan maidon läpikäymää fyysistä käsittelyä tai maidon koostumukselle tehtyjä muutoksia sillä edellytyksellä, että nämä muutokset rajoittuvat maidon luontaisten ainesosien lisäämiseen ja/tai poistamiseen.

2. Tässä osassa ’maitotuotteilla’ tarkoitetaan yksinomaan maidosta saatuja tuotteita ottaen huomioon, että niihin voidaan lisätä niiden valmistuksen kannalta tarpeellisia aineita sillä edellytyksellä, ettei näitä aineita käytetä maidon minkään ainesosan osittaiseen tai täydelliseen korvaamiseen.

   Ainoastaan maitotuotteista saa käyttää

   a) seuraavia kaupan pitämisen kaikissa vaiheissa käytettyjä nimityksiä:

      i) hera,

      ii) kerma,

      iii) voi,

      iv) piimä,

      v) voiöljy,

      vi) kaseiinit,

      vii) vedetön maitorasva,

      viii) juusto,

      ix) jogurtti,

      x) kefiiri,

      xi) kumissi,

      xii) viili,

      xiii) smetana,

      xiv) viili (fil),

      xv) rjaženka (latvialainen tuotenimi),

      xvi) rūgušpiens (latvialainen tuotenimi);

   b) direktiivin 2000/13/EY 5 artiklassa tai asetuksen (EU) N:o 1169/2011 17 artiklassa tarkoitettuja nimityksiä, joita tosiasiallisesti käytetään maitotuotteista.

3. Ilmaisua ’maito’ tai maitotuotteesta käytettäviä nimityksiä voidaan käyttää myös jonkin sanan tai sanojen yhteydessä, kun tarkoitetaan yhdistettyjä tuotteita, joissa mikään osa ei korvaa tai joissa mitään osaa ei ole tarkoitettu korvaamaan mitään maidon ainesosaa ja joissa maito tai maitotuote on olennainen osa määränsä tai tuotetta kuvaavan vaikutuksensa puolesta.

▼B

4. Maidon osalta eläinlaji, josta maito on peräisin, on mainittava, jos maito on peräisin muusta kuin nautaeläimestä.

5. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja nimityksiä saa käyttää ainoastaan mainitussa kohdassa tarkoitetuista tuotteista.

Tätä säännöstä ei sovelleta kuitenkaan sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joiden tarkka luonne tunnetaan perinteisen käytön vuoksi ja/tai jos nimityksiä käytetään selvästi kuvaamaan tuotteen jotain ominaispiirrettä.

6. Muiden kuin tämän osan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden etiketeissä, kaupallisissa asiakirjoissa, julkisessa aineistossa tai minkäänlaisessa neuvoston direktiivin 2006/114/EY ([1]) 2 artiklassa määritellyssä mainonnassa tai minkäänlaisessa esillepanossa ei saa käyttää väitteitä, ilmaisuja tai vihjeitä siitä, että kyseessä olisi maitotuote.

Tuotteesta, joka sisältää maitoa tai maitotuotteita, saa kuitenkin käyttää nimitystä 'maito' tai tämän osan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja nimityksiä kuvaamaan vain perusraaka-aineita ja luettelemaan tuotteen ainesosat direktiivin 2000/13/EY tai asetuksen (EU) N:o 1169/2011 mukaisesti.

IV OSA

CN-koodiin 0401 kuuluva ihmisravinnoksi tarkoitettu maito

I Määritelmät

Tässä osassa tarkoitetaan

a) ’maidolla’ yhdestä tai useammasta lehmästä lypsettyä tuotetta;

b) ’kulutukseen tarkoitetulla maidolla’ III kohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi sellaisenaan kuluttajalle;

c) ’rasvapitoisuudella’ maitorasvayksiköiden osuutta painona 100 yksiköstä kyseistä maitoa;

d) ’proteiinipitoisuudella’ maitoproteiiniyksiköiden osuutta painona 100 yksiköstä kyseistä maitoa (saadaan kertomalla painoprosenttina ilmaistu maidon kokonaistyppipitoisuus 6,38:lla).

II Toimitus tai myynti loppukuluttajalle

1. Vain sellaista maitoa, joka täyttää kulutukseen tarkoitetulle maidolle asetetut vaatimukset, saa toimittaa tai luovuttaa jalostamattomana loppukuluttajalle suoraan tai ravintoloiden, sairaaloiden, ruokaloiden tai muiden vastaavien suurkeittiöiden välityksellä.

2. Näiden tuotteiden myyntinimitykset mainitaan III kohdassa. Niitä saa käyttää ainoastaan mainitussa kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden käyttöä yhdistetyissä nimityksissä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä antaakseen kuluttajille tietoa kyseisten tuotteiden luonteesta ja koostumuksesta aina, kun tällaisen tiedon poisjättäminen todennäköisesti aiheuttaa sekaannusta.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21).

▼B

III Kulutukseen tarkoitettu maito

1. Seuraavia tuotteita pidetään kulutukseen tarkoitettuna maitona:

a) raakamaito: maito, jota ei ole kuumennettu yli 40 celsiusasteen lämpötilaan tai käsitelty vaikutukseltaan vastaavalla tavalla;

b) täysmaito: maito, joka on lämpökäsitelty ja joka rasvapitoisuuden osalta täyttää yhden seuraavista vaatimuksista:

i) vakioitu täysmaito: maito, jonka rasvapitoisuus on vähintään 3,50 prosenttia (m/m). Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää ylimääräisestä täysmaidon luokasta, jonka rasvapitoisuus on vähintään 4,00 prosenttia (m/m);

ii) vakioimaton täysmaito: maito, jonka rasvapitoisuutta ei ole muutettu lypsyvaiheen jälkeen rasvaa lisäämällä tai vähentämällä eikä sekoittamalla sitä maitoon, jonka luonnollista rasvapitoisuutta on muutettu. Rasvapitoisuus ei saa kuitenkaan olla alle 3,50 prosenttia (m/m);

c) kevytmaito: maito, joka on lämpökäsitelty ja jonka rasvapitoisuus on muutettu vähintään 1,50 prosentiksi (m/m) ja enintään 1,80 prosentiksi (m/m);

d) rasvaton maito: lämpökäsitelty maito, jonka rasvapitoisuus on muutettu enintään 0,50 prosentiksi (m/m).

Lämpökäsiteltyä maitoa, jonka rasvapitoisuus ei ole ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen, voidaan pitää kulutukseen tarkoitettuna maitona edellyttäen, että rasvapitoisuus ilmoitetaan pakkauksessa yhden desimaalin tarkkuudella ja selvästi ja helposti luettavasti muodossa '… prosenttia rasvaa'. Tällaista maitoa ei saa kuvailla täysmaidoksi, kevytmaidoksi tai rasvattomaksi maidoksi.

2. Rajoittamatta 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan soveltamista ainoastaan seuraavat muutokset ovat sallittuja:

a) maidon luonnollisen rasvapitoisuuden muuttaminen poistamalla tai lisäämällä kermaa tai lisäämällä täysmaitoa, kevytmaitoa tai rasvatonta maitoa kulutukseen tarkoitetulle maidolle säädettyjen rasvapitoisuuksien aikaansaamiseksi;

b) maitoproteiinin, kivennäisaineiden tai vitamiinien lisääminen maitoon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1925/2006 ([1]) mukaisesti;

c) maidon laktoosipitoisuuden hydrolysointi glukoosiksi ja galaktoosiksi.

Edellä b ja c alakohdassa tarkoitetut maidon koostumuksen muutokset sallitaan vain, jos ne mainitaan tuotteen pakkauksessa helposti havaittavalla, luettavalla ja pysyvällä tavalla. Tämä merkintä ei kuitenkaan vapauta velvoitteesta tehdä asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 tarkoitettu ravintoarvomerkintä. Lisättäessä proteiineja maidon proteiinipitoisuuden on oltava vähintään 3,8 prosenttia (m/m).

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1925/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, vitamiinien, kivennäisaineiden ja eräiden muiden aineiden lisäämisestä elintarvikkeisiin (EUVL L 404, 30.12.2006, s. 26).

▼B

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin rajoittaa b ja c alakohdassa tarkoitettuja maidon koostumuksen muutoksia tai kieltää ne.

3. Kulutukseen tarkoitetun maidon

a) jäätymispisteen on oltava lähellä kulutukseen tarkoitetun maidon alkuperäisellä keräilyalueella todettua raakamaidon keskimääräistä jäätymispistettä;

b) painon on oltava vähintään 1 028 g/l maitoa, jonka rasvapitoisuus on 3,5 prosenttia (m/m) ja lämpötila 20 °C, tai vastaava paino litraa kohti, jos kyse on maidosta, jonka rasvapitoisuus on toinen;

c) on sisällettävä vähintään 2,9 prosenttia (m/m) valkuaisaineita maidossa, jonka rasvapitoisuus on 3,5 prosenttia (m/m), tai vastaava pitoisuus, jos kyse on maidosta, jonka rasvapitoisuus on toinen.

V OSA

Siipikarja-alan tuotteet

I Tätä osaa sovelletaan tietyntyyppisen ja tiettyä tarjontamuotoa edustavan siipikarjanlihan sekä siipikarjanlihasta tai siipikarjan muista osista saatujen raakalihavalmisteiden ja lihavalmisteiden, jotka ovat peräisin seuraavista lajeista, liiketoimintana tai kauppana tapahtuvaan kaupan pitämiseen unionissa:

— kanat (*Gallus domesticus*),

— ankat,

— hanhet,

— kalkkunat,

— helmikanat.

Näitä säännöksiä sovelletaan myös CN-koodiin 0210 99 39 kuuluvaan suolaliuoksessa olevaan siipikarjanlihaan.

II Määritelmät

1) ’Siipikarjanlihalla’ tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvaa siipikarjanlihaa, jolle ei ole tehty muuta käsittelyä kuin kylmäkäsittely.

2) ’Tuoreella siipikarjanlihalla’ tarkoitetaan siipikarjanlihaa, joka ei ole jäykistynyt missään vaiheessa jäähdytyksen aikana ja jota on jatkuvasti säilytettävä vähintään –2 celsiusasteen ja enintään 4 celsiusasteen lämpötilassa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa hieman erilaisia lämpötilavaatimuksia vähimmäisajaksi, joka tarvitaan tuoreen siipikarjanlihan leikkaamiseen ja käsittelyyn vähittäismyymälöissä tai myyntipisteiden yhteydessä olevissa tiloissa, kun leikkaaminen ja käsittely suoritetaan yksinomaan kuluttajalle paikalla tapahtuvaa tarjontaa varten.

3) ’Jäädytetyllä siipikarjanlihalla’ tarkoitetaan siipikarjanlihaa, joka on jäädytettävä mahdollisimman nopeasti tavanomaisen teurastusmenettelyn yhteydessä ja jota säilytetään jatkuvasti vähintään –12 celsiusasteen lämpötilassa.

4) ’Pakastetulla siipikarjanlihalla’ tarkoitetaan siipikarjanlihaa, jota säilytetään vähintään –18 celsiusasteen lämpötilassa kaikkina aikoina neuvoston direktiivissä 89/108/ETY ([1]) säädettyjen poikkeamien rajoissa.

([1]) Neuvoston direktiivi 89/108/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, pakastettuja elintarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 40, 11.2.1999, s. 34).

▼B

5) ’Siipikarjasta saadulla raakalihavalmisteella’ tarkoitetaan siipikarjanlihaa, jauhettu siipikarjanliha mukaan luettuna, johon on lisätty elintarvikkeita, mausteita tai lisäaineita tai jota on jalostettu, mutta ei kuitenkaan siten, että lihan sisäinen lihassyyrakenne olisi muuttunut.

6) ’Tuoreesta siipikarjanlihasta saadulla raakalihavalmisteella’

tarkoitetaan siipikarjanlihasta saatua raakalihavalmistetta, johon on käytetty tuoretta siipikarjanlihaa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa hieman erilaisia lämpötilavaatimuksia, joita sovelletaan tarvittavana vähimmäisaikana ja vain siinä määrin kuin se on tarpeen tehtaassa tapahtuvan leikkaamisen ja käsittelyn helpottamiseksi valmistettaessa tuoreesta siipikarjanlihasta saatuja raakalihavalmisteita.

7) ’Siipikarjanlihavalmisteella’ tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä I olevassa 7.1 kohdassa määriteltyä lihavalmistetta, johon on käytetty siipikarjanlihaa.

III Siipikarjanlihaa ja siipikarjanlihasta saatuja raakalihavalmisteita pidetään kaupan seuraavin edellytyksin:

— tuoreena,

— jäädytettynä,

— pakastettuna.

VI OSA

Gallus gallus -lajin kanojen munat

I Soveltamisala

1. Rajoittamatta siitosmunien ja siipikarjan poikasten kaupan pitämisen vaatimuksia koskevan 75 artiklan soveltamista, tätä osaa sovelletaan unionissa tuotettujen, kolmansista maista tuotujen tai unionin ulkopuolelle vietäviksi tarkoitettujen munien kaupan pitämiseen unionissa.

2. Jäsenvaltiot voivat jättää tässä osassa säädettyjen vaatimusten, lukuun ottamatta III kohdan 3 kohtaa, soveltamisen ulkopuolelle munat, jotka tuottaja myy suoraan lopulliselle kuluttajalle

a) tuotantopaikalla tai

b) paikallisessa torikaupassa tai ovelta ovelle myynnissä kyseisen jäsenvaltion tuotantoalueella.

Jos tällainen poikkeus myönnetään, kukin tuottaja voi valita, soveltaako se poikkeusta. Jos poikkeusta sovelletaan, mitään laatu- eikä painoluokitusta ei saa käyttää.

Jäsenvaltio voi vahvistaa paikallista torikauppaa, ovelta ovelle myyntiä ja tuotantoaluetta koskevat määritelmät kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

II Laatu- ja painoluokitus

1. Munat on luokiteltava laadun mukaan seuraavasti:

a) A-luokka: tuoreet munat,

b) B-luokka.

▼B

2. A-luokan munat on luokiteltava myös painon mukaan. Painon mukaan tapahtuvaa luokitusta ei kuitenkaan vaadita elintarvike- tai muuhun kuin elintarviketeollisuuteen toimitettavien munien osalta.

3. B-luokan munia saa toimittaa ainoastaan elintarvike- ja muulle kuin elintarviketeollisuudelle.

III Munien merkitseminen

1. A-luokan munat on merkittävä tuottajakoodilla.

B-luokan munat on merkittävä tuottajakoodilla ja/tai jollain muulla merkinnällä.

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa B-luokan munat tästä vaatimuksesta, jos niitä pidetään kaupan ainoastaan niiden alueella.

2. Munat on merkittävä 1 kohdan mukaisesti tuotantopaikassa tai ensimmäisessä pakkaamossa, johon munat toimitetaan.

3. Munat, jotka tuottaja myy loppukuluttajalle paikallisessa torikaupassa kyseisen jäsenvaltion tuotantoalueella, on merkittävä 1 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapauttaa tästä vaatimuksesta tuottajat, joilla on enintään 50 munivaa kanaa edellyttäen, että tuottajan nimi ja osoite ilmoitetaan myyntipaikalla.

VII OSA

Levitettävät rasvat

I Myyntinimitykset

Asetuksen 78 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja tuotteita voidaan toimittaa tai luovuttaa kuluttajalle sellaisenaan joko suoraan tai ravintoloiden, sairaaloiden, ruokaloiden tai vastaavien laitosten välityksellä ainoastaan, jos ne vastaavat lisäyksessä II vahvistettuja vaatimuksia.

Tällaisten tuotteiden myyntinimitykset mainitaan lisäyksessä II, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän osan II kohdan 2–4 alakohdan soveltamista.

Tämän osan lisäyksessä mainitut myyntinimitykset on varattava asianomaisessa kohdassa määritellyille, seuraaviin CN-koodeihin kuuluville tuotteille, joiden rasvapitoisuus on suurempi kuin 10 mutta pienempi kuin 90 painoprosenttia:

a) CN-koodien 0405 ja ex 2106 maitorasvat,

b) CN-koodin ex 1517 rasvat,

c) kasvi- ja/tai eläintuotteista koostuvat CN-koodin ex 1517 ja ex 2106 rasvat.

Rasvapitoisuuden, lisättyä suolaa lukuun ottamatta, on oltava vähintään kaksi kolmasosaa kuiva-aineesta.

Kyseisiä myyntinimityksiä sovelletaan kuitenkin vain tuotteisiin, jotka säilyttävät kiinteän koostumuksensa 20 celsiusasteen lämpötilassa ja jotka soveltuvat levitteiksi.

▼B

Kyseisiä määritelmiä ei sovelleta

a) sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joiden tarkka luonne tunnetaan perinteisen käytön vuoksi ja/tai jos nimityksiä käytetään selvästi kuvaamaan tuotteen jotain ominaispiirrettä;

b) tiivistettyihin tuotteisiin (voi, margariini ja seokset), joiden rasvapitoisuus on vähintään 90 prosenttia.

II Ilmaisut

1. Ilmaisua ”perinteinen” saa käyttää yhdessä lisäyksessä II olevan A osan 1 kohdassa mainitun nimikkeen ”voi” kanssa, kun tuote on saatu suoraan maidosta tai kermasta.

   Tätä kohtaa sovellettaessa ”kermalla” tarkoitetaan maidosta saatua tuotetta, joka on öljy vedessä -emulsio ja jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 10 prosenttia.

2. Lisäyksessä II tarkoitettujen tuotteiden osalta kielletään ilmaisut, joissa rasvapitoisuuden ilmoitetaan, annetaan ymmärtää tai vihjataan olevan muu kuin mainitussa liitteen lisäyksessä ilmoitettu.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, ilmaisu ”vähemmän rasvaa” tai ”kevyt” voidaan lisätä lisäyksessä II tarkoitettuihin tuotteisiin, joiden rasvapitoisuus on enintään 62 prosenttia.

   Ilmaisuilla ”vähemmän rasvaa” ja ”kevyt” voidaan kuitenkin korvata lisäyksessä II tarkoitetut ilmaisut ”kolme neljäsosaa” tai ”puoli”.

4. Myyntinimityksiä ”minariini” tai ”halvariini” saa käyttää lisäyksessä II olevan B osan 3 kohdassa tarkoitetuista tuotteista.

5. Ilmaisua ”kasvi-” saa käyttää yhdessä lisäyksessä II olevassa B osassa mainittujen myyntinimitysten kanssa edellyttäen, että tuote sisältää vain kasviperäisiä rasvoja ja eläinperäisiin rasvoihin sovellettava sallittu poikkeama on 2 prosenttia rasvapitoisuudesta. Tätä poikkeamaa sovelletaan myös kasvilajeja koskeviin viittauksiin.

VIII OSA

Oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kuvaukset ja määritelmät

Tässä osassa esitettyjen oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kuvausten ja määritelmien käyttö on pakollista unionissa toteutettavassa kyseisten tuotteiden kaupan pitämisessä ja, sikäli kuin se on kansainvälisten pakottavien sääntöjen mukaista, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa.

Vähittäismyyntivaiheessa voidaan pitää kaupan ainoastaan tämän osan 1 kohdan a ja b alakohdassa sekä 3 ja 6 kohdassa tarkoitettuja öljyjä.

1) NEITSYOLIIVIÖLJYT

’Neitsytoliiviöljyillä’ tarkoitetaan öljyjä, jotka on saatu oliivipuun hedelmistä ainoastaan mekaanisia tai muita fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen sellaisissa olosuhteissa, jotka eivät johda öljyn laadun heikkenemiseen, ja joita ei ole käsitelty muuten kuin pesemällä, dekantoimalla, sentrifugoimalla tai suodattamalla; ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu liuottimilla uuttamalla, käyttämällä apuainetta, jolla on kemiallista tai biokemiallista vaikutusta, tai uudelleen esteröimällä, eikä oliiviöljyn ja muiden öljyjen keskinäiset seokset.

▼B

Neitsytoliiviöljyt luokitellaan ja kuvataan yksinomaan seuraavasti:

a) Ekstra-neitsytoliiviöljy

’Ekstra-neitsytoliiviöljyllä’ tarkoitetaan neitsytoliiviöljyä, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enintään 0,8 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistaminen ominaisuuksien mukaiset.

b) Neitsytoliiviöljy

’Neitsytoliiviöljyllä’ tarkoitetaan neitsytoliiviöljyä, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enintään 2 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistaminen ominaisuuksien mukaiset.

c) Oliiviöljylamppuöljy

’Oliiviöljylamppuöljyllä’ tarkoitetaan neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enemmän kuin 2 g / 100 g ja/tai jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistaminen ominaisuuksien mukaiset.

2) JALOSTETTU OLIIVIÖLJY

’Jalostetulla oliiviöljyllä’ tarkoitetaan neitsytoliiviöljyä jalostamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enintään 0,3 g/100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla säätämien ominaisuuksien mukaiset.

3) JALOSTETUSTA OLIIVIÖLJYSTÄ JA NEITSYTOLIIVIÖLJYSTÄ VALMISTETTU OLIIVIÖLJY

’Jalostetusta oliiviöljystä ja neitsytoliiviöljystä valmistetulla oliiviöljyllä’ tarkoitetaan jalostettua oliiviöljyä ja neitsytoliiviöljyä, ei kuitenkaan oliivilamppuöljyä, sekoittamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g/100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla säätämien ominaisuuksien mukaiset.

4) RAAKA OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

’Raa'alla oliivin puristemassaöljyllä’ tarkoitetaan öljyä, joka on valmistettu oliivin puristemassasta liuottimia tai fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen, tai öljy, joka tiettyjä ominaisuuksia lukuun ottamatta vastaa oliivilamppuöljyä, ja jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla säätämienominaisuuksien mukaiset; ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu uudelleen esteröimällä tai sekoittamalla muita öljyjä.

5) JALOSTETTU OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

’Jalostetulla oliivin puristemassaöljyllä’ tarkoitetaan raakaa oliivin puristemassaöljyä jalostamalla saatu öljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,3 g/100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla säätämien ominaisuuksien mukaiset.

6) OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

’Oliivin puristemassaöljyllä’ tarkoitetaan jalostettua oliivin puristemassaöljyä ja neitsytoliiviöljyä, ei kuitenkaan oliivilamppuöljyä, sekoittamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g/100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla säätämien ominaisuuksien mukaiset.

▼B

Lisäys I

Viininviljelyvyöhykkeet

Viininviljelyvyöhykkeet ovat seuraavat:

1) A-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

   a) Saksassa muut kuin 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut viiniviljelmät;

   b) Luxemburgissa koko Luxemburgin viininviljelyalue;

   c) Belgiassa, Tanskassa, Irlannissa, Alankomaissa, Puolassa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa näiden jäsenvaltioiden kaikki viininviljelyalueet;

   d) Tšekissä Čechyn viininviljelyalue.

2) B-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

   a) Saksassa viiniviljelmät Badenin määritellyllä alueella;

   b) Ranskassa niissä departementeissa olevat viiniviljelmät, joita ei mainita tässä liitteessä, sekä seuraavien alueiden seuraavissa departementeissa sijaitsevat viiniviljelmät:

      — Alsace: Bas-Rhin ja Haut-Rhin,

      — Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle ja Vosges,

      — Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne ja Seine-et-Marne,

      — Jura: Ain, Doubs, Jura ja Haute-Saône,

      — Savoie: Savoie, Haute-Savoie ja Isère (Chapareillanin kunta),

      — Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée ja Vienne sekä Nièvren departementissa sijaitsevan Cosne-sur-Loiren arrondissementin viiniviljelmät;

   c) Itävallassa Itävallan kaikki viininviljelyalueet;

   d) Tšekissä Moravan viininviljelyalue ja 1 kohdan d alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;

   e) Slovakiassa seuraavien alueiden viiniviljelmät: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasťja Východoslovenská vinohradnícka oblasťsekä 3 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viininviljelyalueet;

   f) Sloveniassa seuraavien alueiden viiniviljelmät:

      — Podravjen alue: Štajerska Slovenija ja Prekmurje;

      — Posavjen alue: Bizeljsko Sremič, Dolenjska ja Bela krajina sekä viiniviljelmät 4 kohdan d alakohtaan kuulumattomilla alueilla;

▼B

g) Romaniassa Podişul Transilvaniein alue;

h) Kroatiassa seuraavien osa-alueiden viiniviljelmät: Moslavina, Prigorje-Bilogora, Plešivica, Pokuplje ja Zagorje-Međimurje.

3) C I -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

— seuraavat departementit: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (lukuun ottamatta Chapareillanin kuntaa), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (lukuun ottamatta Cosne-sur-Loiren arrondissementtia), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne ja Yonne,

— Drômen departementissa sijaitsevat Valencen ja Dien arrondissementit (lukuun ottamatta kantoneita Dieulefit, Loriol, Marsanne ja Montélimar),

— Ardèchen departementissa sijaitseva Tournonin arrondissementti sekä seuraavat kantonit: Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge ja Voulte-sur-Rhône;

b) Italiassa Valle d'Aostan alueen sekä Sondrion, Bolzanon, Trenton ja Bellunon provinssien viiniviljelmät;

c) Espanjassa viiniviljelmät La Coruñan, Asturian, Cantabrian, Guipúzcoan ja Vizcayan provinsseissa;

d) Portugalissa viiniviljelmät Norten alueen siinä osassa, joka vastaa määriteltyä Vinho Verde -viinialuetta, sekä kunnat Bombarral, Lourinhã, Mafra ja Torres Vedras (lukuun ottamatta Carvoeiran ja Dois Portosin piirejä), jotka kuuluvat Região viticola da Extremadura -viinialueeseen;

e) Unkarissa kaikki viiniviljelmät;

f) Slovakiassa Tokajská vinohradnícka oblasť -alueen viiniviljelmät;

g) Romaniassa 2 kohdan g alakohtaan tai 4 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;

h) Kroatiassa seuraavien osa-alueiden viiniviljelmät: Hrvatsko Podunavlje ja Slavonija.

4) C II -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

— seuraavat departementit: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (lukuun ottamatta kantoneita Olette ja Arles-sur-Tech) ja Vaucluse,

— se osa Varin departementtia, jonka eteläosaa rajaavat seuraavien kuntien pohjoisrajat: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan de la Tour ja Sainte-Maxime,

— Nyonsin arrondissementti ja Drômen departementin kantoni Loriol-sur-Drôme,

— Ardèchen departementin alueet, joita ei mainita 3 kohdan a alakohdassa;

▼B

b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (lukuun ottamatta Sondrion provinssia), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria ja Veneto (lukuun ottamatta Bellunon provinssia), mukaan lukien näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Elba, sekä muut Toscanan saaristoon kuuluvat saaret, Ponza-saaret, Capri ja Ischia;

c) Espanjassa seuraavien provinssien viiniviljelmät:

— Lugo, Orense ja Pontevedra,

— Ávila (lukuun ottamatta paikallisia hallintoalueita, jotka kuuluvat Cebreroksen määriteltyyn comarca-viinialueeseen), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid ja Zamora,

— La Rioja,

— Álava,

— Navarra

— Huesca

— Barcelona, Girona ja Lleida,

— se osa Zaragozan provinssia, joka sijaitsee Ebro-joen pohjoispuolella,

— Tarragonan provinssiin kuuluvat kunnat, jotka kuuluvat Penedésin alkuperänimityksen alueeseen,

— Tarragonan provinssiin kuuluva Conca de Barberán hallinnollinen viinialue (”comarca”);

d) Sloveniassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Brda tai Goriška Brda, Vipavska dolina tai Vipava, Kras ja Slovenska Istra;

e) Bulgariassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район) ja Rozova Dolina (Розова долина);

f) Romaniassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului ja Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării ja eteläinen viinialue hietikoineen ja muine suotuisine alueineen;

g) Kroatiassa seuraavien osa-alueiden viiniviljelmät: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje, Dalmatinska zagora, Sjeverna Dalmacija ja Srednja i Južna Dalmacija.

5) C III a -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Kreikassa seuraavilla nomos-alueilla sijaitsevat viiniviljelmät: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Lefkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklion, Hania, Rethymnon, Samos, Lasithi ja Thiran saari (Santorini);

b) Kyproksessa yli 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;

c) Bulgariassa 4 kohdan e alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät.

▼B

6) C III b -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

— Korsikan departementit,

— se osa Varin departementin aluetta, joka sijaitsee meren ja seuraavien samaan viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvien kuntien välissä: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime,

— Pyrénées-Orientales -departementin kantonit Olette ja Arles-sur-Tech;

b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia ja Sisilia, mukaan lukien näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Pantelleria ja Lipari sekä Egadin ja Pelagiset saaret;

c) Kreikassa 5 kohdan a alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;

d) Espanjassa 3 kohdan c alakohtaan tai 4 kohdan c alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;

e) Portugalissa viiniviljelmät alueilla, jotka eivät kuulu 3 kohdan d alakohtaan;

f) Kyproksessa enintään 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;

g) Maltassa kaikki viiniviljelmät.

7) Tässä liitteessä mainittujen hallinnollisten yksiköiden alueet on rajattu 15 päivänä joulukuuta 1981 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti sekä Espanjan osalta 1 päivänä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivänä maaliskuuta 1998 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti.

▼C2

Lisäys II

Levitettävät rasvat

Rasvaryhmä Määritelmät	Myyntinimitykset	Tuoteluokat Luokan tarkempi kuvaus ja rasvapitoisuus painoprosentteina
A. Maitorasvat Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu yksinomaan maidosta ja/tai tietyistä maitotuotteista ja joissa rasva on arvon kannalta olennainen osa. Muita niiden valmistuksessa tarvittavia aineita voidaan kuitenkin lisätä, jollei näitä aineita käytetä korvamaan joko kokonaan tai osittain maidon ainesosia.	1. Voi	Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia, vesipitoisuus enintään 16 prosenttia ja maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus enintään 2 prosenttia.
	2. Voi 60 (*)	Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia.
	3. Voi 40 (**)	Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia.
	4. Maitorasvalevite X %	Tuote, jonka maitorasvapitoisuudet ovat seuraavat: — vähemmän kuin 39 prosenttia, — enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, — enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.
B. Rasvat Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu kiinteistä ja/tai nestemäisistä ihmisravinnoksi kelpaavista kasvi- ja/tai eläinrasvoista ja joiden maitorasvapitoisuus on enintään 3 prosenttia rasvapitoisuudesta.	1. Margariini	Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia.
	2. Margariini 60 (***)	Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia.
	3. Margariini 40 (****)	Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia.
	►C2 4. Rasvalevite X % ◄	Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuudet ovat seuraavat: — vähemmän kuin 39 prosenttia, — enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, — enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia

▼B

Rasvaryhmä Määritelmät	Myyntinimitykset	Tuoteluokat Luokan tarkempi kuvaus ja rasvapitoisuus painoprosentteina
C. Kasvi- ja/tai eläinperäisistä tuotteista koostuvat rasvat Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu kiinteistä ja/tai nestemäisistä ihmisravinnoksi kelpaavista kasvi- ja/tai eläinrasvoista ja joiden maitorasvapitoisuus on 10–80 prosenttia rasvapitoisuudesta.	1. Rasvaseos	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia.
	2. Rasvaseos 60 (*****)	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia.
	3. Rasvaseos 40 (******)	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia.
	4. Rasvaseoslevite X %	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuudet ovat seuraavat: — vähemmän kuin 39 prosenttia, — enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, — enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.

(*) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”smør 60”.
(**) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”smør 40”.
(***) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”margarine 60”.
(****) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”margarine 40”.
(*****) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”blandingsprodukt 60”.
(******) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”blandingsprodukt 40”.

▼C2

Tässä osassa lueteltujen tuotteiden maitorasva-ainesosaa voidaan muuttaa ainoastaan fysikaalisin menetelmin.

▼B

LIITE VIII

80 ARTIKLASSA TARKOITETUT VIININVALMISTUSMENETELMÄT

I OSA

Väkevöiminen sekä happamuuden lisääminen ja vähentäminen eräillä viininviljelyvyöhykkeillä

A. **Väkevöimisen rajoitukset**

1. Jos ilmasto-olot tietyillä unionin viininviljelyvyöhykkeillä sitä edellyttävät, asianomaiset jäsenvaltiot voivat sallia 81 artiklan mukaisesti luokitelluista rypälelajikkeista peräisin olevien tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin sekä viinin tilavuusprosentteina ilmaistun luonnollisen alkoholipitoisuuden lisäämisen.

2. Luonnollisen alkoholipitoisuuden lisääminen on suoritettava B jaksossa tarkoitettujen viininvalmistusmenetelmien mukaisesti, eikä se saa ylittää seuraavia rajoja:

   a) 3 tilavuusprosenttia A-viininviljelyvyöhykkeellä;

   b) 2 tilavuusprosenttia B-viininviljelyvyöhykkeellä;

   c) 1,5 tilavuusprosenttia C-viininviljelyvyöhykkeillä.

▼M5

3. Poikkeuksellisen epäsuotuisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat korottaa 2 kohdassa säädettyjä rajoja poikkeuksellisesti 0,5 prosentilla asianomaisilla alueilla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista korotuksista komissiolle.

▼B

B. **Väkevöimiskäsittelyt**

1. Edellä A jaksossa tarkoitettua tilavuusprosentteina ilmaistua luonnollista alkoholipitoisuutta saa lisätä ainoastaan

   a) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua, kun kyseessä ovat tuoreet rypäleet, käymistilassa oleva rypäleen puristemehu ja käymistilassa oleva uusi viini;

   b) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua taikka osittaisella tiivistämisellä, käänteinen osmoosi mukaan luettuna, kun kyseessä on rypäleen puristemehu;

   c) osittaisella tiivistämisellä jäähdyttämisen avulla, kun kyseessä on viini.

2. Jokainen 1 kohdassa tarkoitettu menetelmä sulkee pois muiden menetelmien käytön, jos viiniä tai rypäleen puristemehua väkevöidään tiivistetyllä rypäleen puristemehulla tai puhdistetulla tiivistetyllä rypäleen puristemehulla ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 y artiklan mukaista tukea on maksettu.

3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu sakkaroosin lisääminen on sallittu ainoastaan kuivasokeroimalla ja vain seuraavilla alueilla:

   a) A-viininviljelyvyöhyke;

▼B

b) B-viininviljelyvyöhyke;

c) C-viininviljelyvyöhyke

lukuun ottamatta Italiassa, Kreikassa, Espanjassa, Portugalissa ja Kyproksessa sekä seuraavien muutoksenhakutuomioistuinten tuomiovaltaan kuuluvissa Ranskan departementeissa:

— Aix-en-Provence,

— Nîmes,

— Montpellier,

— Toulouse,

— Agen,

— Pau,

— Bordeaux,

— Bastia.

Kansalliset viranomaiset voivat kuitenkin poikkeuksellisesti sallia väkevöittämisen kuivasokeroimalla edellä mainituissa Ranskan departementeissa. Ranskan on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viipymättä tällaisista luvista.

4. Tiivistetyn rypäleen puristemehun tai puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun lisääminen ei saa aiheuttaa murskattujen tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun tai käymistilassa olevan uuden viinin alkuperäisen määrän lisääntymistä yli 11 prosenttia A-viininviljelyvyöhykkeellä, yli 8 prosenttia B-viininviljelyvyöhykkeellä ja yli 6,5 prosenttia C-viininviljelyvyöhykkeellä.

5. Rypäleen puristemehun ja viinin, joille tehdään 1 kohdassa tarkoitettu käsittely, tiivistäminen

a) saa vähentää tuotteen alkuperäistä määrää enintään 20 prosentilla;

b) saa lisätä tuotteen luonnollista alkoholipitoisuutta enintään 2 tilavuusprosentilla, sen estämättä mitä A jakson 2 kohdan c alakohdassa säädetään.

6. Edellä olevassa 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuilla käsittelyillä saa lisätä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin ja viinin tilavuusprosentteina ilmaistun kokonaisalkoholipitoisuuden

a) A-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 11,5 tilavuusprosenttiin;

b) B-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12 tilavuusprosenttiin;

c) C I -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12,5 tilavuusprosenttiin;

d) C II -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13 tilavuusprosenttiin;

▼B

e) C III -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13,5 tilavuusprosenttiin.

7. Edellä olevasta 6 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat

a) punaviinin osalta nostaa 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisrajan A-viininviljelyvyöhykkeellä 12 tilavuusprosenttiin ja B-viininviljelyvyöhykkeellä 12,5 tilavuusprosenttiin;

b) nostaa 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina alkuperänimityksellä varustettujen viinien tuotannon osalta tasoon, jonka jäsenvaltiot määrittävät.

C. **Happamuuden lisääminen ja vähentäminen**

1. Tuoreille rypäleille, rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle uudelle viinille ja viinille saa tehdä

a) A-, B- ja C I -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden vähentäminen;

b) C I-, C II- ja C III a -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden lisääminen ja happamuuden vähentäminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 kohdan soveltamista;

c) C III b -viininviljelyvyöhykkeellä happamuuden lisääminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin viinin happamuutta saa lisätä enintään 1,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 20 milliekvivalenttia litraa kohti.

3. Viinien happamuutta saa lisätä enintään 2,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 33,3 milliekvivalenttia litraa kohti.

4. Viinien happamuutta saa vähentää enintään 1 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 13,3 milliekvivalenttia litraa kohti.

5. Tiivistettäväksi tarkoitetun rypäleen puristemehun happamuutta saa osittain vähentää.

6. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat sallia 1 kohdassa tarkoitettujen, A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiden tuotteiden happamuuden lisäämisen 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti.

7. Saman tuotteen happamuuden lisääminen ja väkevöiminen, ellei komissio päätä poikkeuksesta delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sekä tuotteen happamuuden lisääminen ja sen happamuuden vähentäminen sulkevat pois toisensa.

D. **Käsittelyt**

1. Edellä B ja C jaksossa tarkoitetut käsittelyt viinin happamuuden lisäämistä ja vähentämistä lukuun ottamatta ovat sallittuja vain, jos ne suoritetaan komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrittämin edellytyksin jalostettaessa tuoreita rypäleitä, rypäleen puristemehua, käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa uutta viiniä viiniksi tai muuksi sellaisenaan nautittavaksi tarkoitetuksi viinialan juomaksi kuin kuohuviiniksi tai hiilihapotetuksi kuohuviiniksi sellaisella viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.

▼B

2. Viinien tiivistäminen on suoritettava sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.

3. Viinin happamuutta voidaan lisätä ja vähentää ainoastaan siinä viininvalmistuslaitoksessa ja sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta viininvalmistuksessa käytettävät rypäleet on korjattu.

4. Jokaisesta 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetusta käsittelystä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Sama koskee niitä tiivistetyn rypäleen puristemehun, puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun tai sakkaroosin määriä, jotka luonnollisilla henkilöillä, oikeushenkilöillä tai henkilöryhmittymillä on hallussaan ammattinsa harjoittamista varten, erityisesti tuottajilla, pullottajilla, jalostajilla ja kauppiailla, jotka komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti, samoin kuin heidän samaan aikaan ja samassa paikassa pitämänsä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun ja irtotavarana olevan viinin määriä. Näiden määrien ilmoittaminen voidaan kuitenkin korvata niiden merkitsemisellä saapumis- ja varastonkäyttöluetteloon.

5. Jokainen B ja C jaksossa tarkoitettu käsittely on merkittävä 147 artiklassa säädettyyn liiteasiakirjaan, jonka perusteella nämä käsittelyt läpikäyneet tuotteet lasketaan liikkeeseen.

6. Erityisistä ilmasto-oloista johtuvia poikkeuksia lukuun ottamatta B ja C jaksossa tarkoitettuja käsittelyjä ei saa tehdä

   a) C-viininviljelyvyöhykkeellä 1 päivän tammikuuta jälkeen;

   b) A- ja B-viininviljelyvyöhykkeellä 16 päivän maaliskuuta jälkeen; ja ne on tehtävä ainoastaan näitä määräaikoja välittömästi edeltävän viinisadon tuotteille.

7. Tiivistämistä jäähdyttämisen avulla sekä happamuuden lisäämistä ja vähentämistä saa kuitenkin tehdä koko vuoden ajan, sen estämättä mitä 6 kohdassa säädetään.

II OSA

Rajoitukset

A. **Yleistä**

1. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu veden lisääminen, jollei se ole välttämätöntä erityisen teknisen tarpeen vuoksi.

2. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu alkoholin lisääminen lukuun ottamatta menettelyjä, jotka liittyvät tuoreista rypäleistä valmistetun rypäleen puristemehun, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, väkevän viinin, kuohuviinin, tislausta varten väkevöidyn viinin ja helmeilevän viinin valmistamiseen.

3. Tislausta varten väkevöityä viiniä voidaan käyttää ainoastaan tislaukseen.

B. **Tuoreet rypäleet, rypäleen puristemehu ja viinirypälemehu**

1. Tuoreista rypäleistä valmistettua rypäleen puristemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, saa käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodeihin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29. Edellä esitetty ei estä jäsenvaltioita soveltamasta tiukempia säännöksiä alueellaan tapahtuvaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodeihin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29.

▼B

2. Viinirypälemehua ja tiivistettyä viinirypälemehua ei saa käyttää viiniyttämiseen eikä lisätä viiniin. Niitä ei saa käyttää alkoholiksi unionin alueella.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta tuotteisiin, joista valmistetaan Irlannissa, Puolassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa CN-koodiin 2206 00 kuuluvia tuotteita, joista jäsenvaltiot voivat sallia käytettävän yhdysnimikettä, joka sisältää myyntinimityksen ”viini”.

4. Kuivuneista viinirypäleistä saatua käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua saa saattaa markkinoille ainoastaan väkevän viinin valmistukseen ainoastaan niillä viinialueilla, joilla tämä käyttö oli perinteistä 1 päivänä tammikuuta 1985, sekä viinin valmistukseen ylikypsistä rypäleistä.

5. Kolmansista maista peräisin olevia tuoreita rypäleitä, rypäleen puristemehua, käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua, tiivistettyä rypäleen puristemehua, puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua, rypäleen puristemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia, viinirypälemehua, tiivistettyä viinirypälemehua ja viiniä tai mainittujen tuotteiden sekoituksia ei saa muuntaa liitteessä VII olevassa II osassa […] tarkoitetuiksi tuotteiksi eikä lisätä mainittuihin tuotteisiin unionin alueella.

C. **Viinien sekoittaminen**

Kolmannesta maasta peräisin olevan viinin leikkaaminen unionin viinin kanssa samoin kuin kolmansista maista peräisin olevien viinien leikkaaminen keskenään on kielletty unionissa.

D. **Sivutuotteet**

1. Rypäleiden ylipuristaminen on kielletty. Jäsenvaltioiden on päätettävä paikalliset olosuhteet ja tekniset edellytykset huomioon ottaen alkoholin vähimmäismäärästä, joka puristejäännöksen ja sakan on sisällettävä rypäleiden puristamisen jälkeen.

   Jäsenvaltioiden on päätettävä kyseisten sivutuotteiden sisältämän alkoholin määrästä, jonka on oltava vähintään 5 prosenttia tuotetun viinin sisältämän alkoholin määrästä.

2. Alkoholia, puristejäännöksestä tislattua alkoholijuomaa ja puristejäännöksestä valmistettua viiniä (piquette) lukuun ottamatta viinisakasta ja rypäleen puristejäännöksestä ei saa valmistaa viiniä eikä muuta suoraan ihmisravinnoksi tarkoitettua juomaa. Viinin kaataminen viinisakan, puristejäännöksen tai aszú-lajikkeen puristetun hedelmälihan päälle on sallittua komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistamin edellytyksin, jos tätä käsittelyä on perinteisesti käytetty Tokaji fordítás- ja Tokaji máslás -viinien tuotannossa Unkarissa sekä Tokajský forditáš- ja Tokajský mášláš -viinien tuotannossa Slovakiassa.

3. Viinisakan puristaminen ja puristejäännöksen uudelleenkäyttäminen muihin tarkoituksiin kuin tislaukseen tai puristejäännöksestä valmistetun viinin (piquette) tuotantoon on kielletty. Viinisakan suodatusta ja sentrifugointia ei pidetä puristamisena, jos saadut tuotteet ovat laadultaan virheettömiä, aitoja ja myyntikelpoisia.

4. Jos puristejäännöksestä valmistetun viinin (piquette) valmistaminen on jäsenvaltiossa sallittua, sitä saa käyttää ainoastaan tislaukseen tai viininviljelijän perheen omaan käyttöön.

5. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on hallussaan viininvalmistuksen sivutuotteita, on hävitettävä ne komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistamien edellytysten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta päättää vaatia sivutuotteiden hävittämistä tislaamalla.

▼**M4**

LIITE IX

VAPAAEHTOISET VARATUT ILMAISUT

Tuoteluokka (viittaus yhdistettyyn nimikkeistöön)	Vapaaehtoinen varattu ilmaisu
Siipikarjanliha (CN-koodit 0207 ja 0210)	ruokittu rehulla, joka sisältää … prosenttia … kauralla ruokittu hanhi laajaperäinen sisäkasvatus vapaa laidun vapaa laidun – perinteinen kasvatustapa vapaa laidun – täydellinen liikkumavapaus teurasikä kasvatuskausi
munat (CN-koodi 0407)	tuoreet ekstra tai ekstra tuore munivien kanojen ruokintatavan merkitseminen
oliiviöljy (CN-koodi 1509)	ensimmäinen kylmäpuristus kylmäerotus happopitoisuus pistävä hedelmäisyys: kypsä tai raaka karvas roteva keskivoimakas hento tasapainoinen mieto öljy

▼B

LIITE X

125 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT SOKERIJUURIKKAAN OSTOEHDOT

I KOHTA

1. Toimitussopimus on tehtävä kirjallisesti ja määritellystä sokerijuurikasmäärästä.

2. Toimitussopimus voi olla monivuotinen.

3. Toimitussopimuksessa voidaan tarkentaa, voidaanko sokerijuurikkaita toimittaa lisää ja millä ehdoilla.

II KOHTA

1. Toimitussopimukseen on merkittävä II kohdassa tarkoitettujen sokerijuurikasmäärien ostohinnat.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua hintaa sovelletaan liitteessä III olevassa B kohdassa määriteltyyn vakiolaatuiseen sokerijuurikkaaseen.

   Hintaa mukautetaan osapuolten etukäteissopimuksella korottamalla tai alentamalla hintaa, jos juurikkaat poikkeavat vakiolaadusta.

3. Toimitussopimuksessa on tarkennettava, miten markkinahintojen kehitys jakautuu osapuolten välillä.

4. Toimitussopimuksessa on ilmoitettava sokerijuurikkaiden määritetty sokeripitoisuus. Siinä on oltava eri sokeripitoisuudet ilmoittava muuntoasteikko ja kertoimet, joilla toimitetut sokerijuurikasmäärät muunnetaan toimitussopimuksessa mainittua sokeripitoisuutta vastaaviksi määriksi.

   Asteikko on laadittava eri sokeripitoisuuksia vastaavien sääntöjen perusteella.

III KOHTA

Toimitussopimuksessa on vahvistettava sokerijuurikastoimitusten ajallista porrastamista ja tavanomaista kestoa koskevat määräykset.

IV KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä sokerijuurikkaan keräilypaikoista ja toimitukseen ja kuljetukseen liittyvistä ehdoista.

2. Toimitussopimuksessa on määrättävä, että vastuu lastaus- ja kuljetuskustannuksista keräilypaikoilta eritellään selkeästi. Jos toimitussopimuksessa edellytetään, että sokeriyritykset osallistuvat lastaus- ja kuljetuskustannuksiin, prosenttiosuudet tai määrät on eriteltävä selkeästi.

3. Toimitussopimuksessa on määrättävä, että kunkin osapuolen kustannukset eritellään selkeästi.

V KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä sokerijuurikkaiden vastaanottopaikoista.

▼B

2. Jos sokerijuurikkaan myyjät ja sokeriyritykset ovat jo tehneet toimitussopimuksen edelliseksi markkinointivuodeksi, käytetään edelleen niitä keräilypaikkoja, joista on sovittu kyseisen markkinointivuoden toimituksia varten. Tästä määräyksestä voidaan poiketa toimialakohtaisella sopimuksella.

VI KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä, että sokeripitoisuus todetaan polarimetrisellä menetelmällä tai jollain muulla osapuolten sopimalla menetelmällä teknologisen kehityksen huomioon ottamiseksi. Sokerijuurikasnäyte on otettava vastaanoton yhteydessä.

2. Toimialakohtaisessa sopimuksessa voidaan määrätä näytteenotosta jossain muussa vaiheessa. Tällöin on toimitussopimuksessa määrättävä oikaisusta vastaanoton ja näytteenoton välillä mahdollisesti tapahtuvan sokeripitoisuuden vähenemisen korvaamiseksi.

VII KOHTA

Toimitussopimuksessa on määrättävä, että kokonaispaino, taara ja sokeripitoisuus määritetään jollain seuraavista tavoista:

a) sokeriyritys ja sokerijuurikkaan viljelijöiden ammatillinen järjestö määrittävät ne yhdessä, jos toimialakohtaisessa sopimuksessa näin määrätään;

b) sokeriyritys määrittää ne juurikkaan viljelijöiden ammatillisen järjestön valvonnassa;

c) sokeriyritykset määrittävät ne kyseisen jäsenvaltion hyväksymän asiantuntijan valvonnassa, jos sokerijuurikkaan myyjä vastaa kustannuksista.

VIII KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä, että sokeriyritys hoitaa koko toimitetun juurikasmäärän osalta yhden tai useamman seuraavista velvoitteista:

   a) palauttaa toimitetun sokerijuurikkaan tonnimäärästä peräisin olevan tuoreen massan kuluitta sokerijuurikkaan myyjälle, vapaasti tehtaalla;

   b) palauttaa tämän massan osan kuluitta sokerijuurikkaan myyjälle, puristettuna, kuivattuna tai kuivattuna ja melassina, vapaasti tehtaalla;

   c) palauttaa massan sokerijuurikkaan myyjälle, puristettuna tai kuivattuna-, vapaasti tehtaalla; tässä tapauksessa sokeriyritys voi vaatia sokerijuurikkaan myyjältä puristus- tai kuivauskulujen korvaamista;

   d) maksaa kyseisen massan myyntimahdollisuudet huomioon ottavan korvauksen sokerijuurikkaan myyjälle.

2. Jos osa toimitettavasta juurikasmäärästä on käsiteltävä eri tavalla, toimitussopimuksessa on määrättävä useammasta kuin yhdestä 1 kohdassa tarkoitetusta velvoitteesta.

3. Toimialakohtaisessa sopimuksessa voidaan määrätä muusta kuin 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetusta massan toimitusvaiheesta.

▼B

IX KOHTA

Toimitussopimuksessa on vahvistettava määräajat mahdollisten ennakkomaksujen ja sokerijuurikkaan ostohinnan maksamiseksi.

X KOHTA

Jos toimitussopimuksessa annetaan tässä liitteessä käsiteltyjä seikkoja koskevia sääntöjä tai jos ne sisältävät muita seikkoja koskevia sääntöjä, sopimuksen määräykset ja vaikutukset eivät saa olla ristiriidassa tämän liitteen kanssa.

XI KOHTA

1. Tämän asetuksen liitteessä II olevan II osan A jakson 6 kohdassa tarkoitetussa toimialakohtaisessa sopimuksessa on oltava välityslauseke.

2. Toimialakohtaisessa sopimuksessa voidaan määrätä tämän asetuksen ja unionin sääntöjen mukaisesta toimitussopimuksen vakiomallista.

3. Kun unionin, alueellisen tai paikallisen tason toimialakohtaisessa sopimuksessa annetaan tässä asetuksessa käsiteltyjä seikkoja koskevia sääntöjä tai jos ne sisältävät muita seikkoja koskevia sääntöjä, sopimuksen määräykset ja vaikutukset eivät saa olla ristiriidassa tämän liitteen kanssa.

4. Edellä 3 alakohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa voidaan määrätä erityisesti seuraavista:

   a) edellä olevan II kohdan 4 alakohdassa tarkoitettu muuntoasteikko;

   b) määräykset, jotka koskevat tuotettavien sokerijuurikaslajikkeiden siementen valintaa ja hankintaa;

   c) toimitettavien sokerijuurikkaiden vähimmäissokeripitoisuus;

   d) vaatimus, jonka mukaan sokeriyrityksen ja sokerijuurikkaan myyjien edustajien on neuvoteltava ennen sokerijuurikastoimitusten aloituspäivän vahvistamista;

   e) aikaisista tai myöhäisistä toimituksista sokerijuurikkaan myyjille maksettavat palkkiot;

   f) VIII kohdassa tarkoitettuun massaan liittyvien edellytysten ja kustannusten yksityiskohdat;

   g) sokerijuurikkaan myyjän toteuttama massan poisvieminen,

   h) hintojen mukauttamista koskevat säännöt tehtäessä monivuotisia sopimuksia;

   i) näytteenottoa koskevat säännöt ja kokonaispainon, taaran ja sokeripitoisuuden määrittämismenetelmät.

▼M3

5. Sokeriyritys ja asianomaiset sokerijuurikkaan myyjät voivat sopia arvonjakamislausekkeista – mukaan lukien markkinabonukset ja -tappiot – joissa määritellään, miten sokerin tai muiden hyödykkeiden asiaankuuluvien markkinahintojen kehitys jakautuu osapuolten välillä.

▼B

LIITE XI

124 ARTIKLASSA TARKOITETUT SOKERIJUURIKKAAN OSTOEHDOT

I KOHTA

1. Toimitussopimus on tehtävä kirjallisena ja määritellystä kiintiösokerijuurikasmäärästä.

2. Toimitussopimuksessa on tarkennettava, voidaanko sokerijuurikasta toimittaa lisää ja millä ehdoilla.

II KOHTA

1. Toimitussopimukseen on merkittävä 127 artiklan 2 kohdassa ja tapauksen mukaan b alakohdassa tarkoitettujen sokerijuurikasmäärien ostohinnat. Kun kyseessä ovat 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut määrät, ostohinnat eivät saa olla 135 artiklassa tarkoitettua sokerijuurikkaan vähimmäishintaa alhaisemmat.

2. Toimitussopimuksessa on ilmoitettava sokerijuurikkaiden määritetty sokeripitoisuus. Siinä on oltava eri sokeripitoisuudet ilmoittava muuntoasteikko ja kertoimet, joilla toimitetut sokerijuurikasmäärät muunnetaan toimitussopimuksessa mainittua sokeripitoisuutta vastaaviksi määriksi.

   Asteikko on laadittava eri sokeripitoisuuksia vastaavien sääntöjen perusteella.

3. Jos sokerijuurikkaan myyjä on tehnyt sokeriyrityksen kanssa asetuksen 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sokerijuurikkaiden toimitussopimuksen, kaikkia myyjän tämän kohdan 2 alakohtaa noudattaen muunnettuja toimituksia pidetään mainitun 127 artiklan 2 kohdan mukaisina toimituksina toimitussopimuksessa mainittuun sokerijuurikasmäärään saakka.

4. Jos sokeriyritys tuottaa kiintiötään pienemmän määrän sokeria sokerijuurikkaista, joista se on tehnyt ennen kylvöä toimitussopimukset asetuksen 127 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sen on jaettava kiintiönsä täyttymiseen saakka sokerijuurikasmäärä, joka vastaa mahdollista lisätuotantoa, niiden sokerijuurikkaan myyjien kesken, joiden kanssa se on tehnyt ennen kylvöä toimitussopimuksen mainitun 127 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

   Tästä määräyksestä voidaan poiketa toimialakohtaisella sopimuksella.

III KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on vahvistettava sokerijuurikastoimitusten ajallista porrastamista ja tavanomaista kestoa koskevat määräykset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määräysten on oltava edellisenä markkinointivuonna sovellettuja ottaen huomioon todellisen tuotannon taso; määräyksistä voidaan poiketa toimialakohtaisella sopimuksella.

IV KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä sokerijuurikkaan keräilypaikoista.

2. Jos sokerijuurikkaan myyjät ja sokeriyritykset ovat jo tehneet toimitussopimuksen edelliseksi markkinointivuodeksi, käytetään edelleen niitä keräilypaikkoja, joista on sovittu kyseisen markkinointivuoden toimituksia varten. Tästä määräyksestä voidaan poiketa toimialakohtaisella sopimuksella.

▼B

3. Toimitussopimuksessa on määrättävä, että sokeriyritys vastaa lastaus- ja kuljetuskustannuksista keräilypaikoista lähtien, jollei ennen edellistä markkinointivuotta voimassa olevista paikallisia sääntöjä ja käytäntöjä vastaavista erityissopimuksista muuta johdu.

4. Jos sokerijuurikkaat toimitetaan vapaasti sokeritehtaalle Tanskassa, Irlannissa, Kreikassa, Espanjassa, Portugalissa, Suomessa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, toimitussopimuksessa on kuitenkin määrättävä sokeriyritykset osallistumaan lastaus- ja kuljetuskustannuksiin ja vahvistettava tätä varten prosenttiosuus tai määrä.

V KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä sokerijuurikkaiden vastaanottopaikoista.

2. Jos sokerijuurikkaan myyjät ja sokeriyritykset ovat jo tehneet toimitussopimuksen edelliseksi markkinointivuodeksi, käytetään edelleen niitä keräilypaikkoja, joista on sovittu kyseisen markkinointivuoden toimituksia varten. Tästä määräyksestä voidaan poiketa toimialakohtaisella sopimuksella.

VI KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä, että sokeripitoisuus todetaan polarimetrisellä menetelmällä. Sokerijuurikasnäyte on otettava vastaanoton yhteydessä.

2. Toimialakohtaisessa sopimuksessa voidaan määrätä näytteenotosta jossain muussa vaiheessa. Tällöin on toimitussopimuksessa määrättävä oikaisusta vastaanoton ja näytteenoton välillä mahdollisesti tapahtuvan sokeripitoisuuden vähenemisen korvaamiseksi.

VII KOHTA

Toimitussopimuksessa on määrättävä, että kokonaispaino, taara ja sokeripitoisuus määritetään jollain seuraavista tavoista:

a) sokeriyritys ja sokerijuurikkaan viljelijöiden ammatillinen järjestö määrittävät ne yhdessä, jos toimialakohtaisessa sopimuksessa näin määrätään;

b) sokeriyritys määrittää ne juurikkaan viljelijöiden ammatillisen järjestön valvonnassa;

c) sokeriyritykset määrittävät ne kyseisen jäsenvaltion hyväksymän asiantuntijan valvonnassa, jos sokerijuurikkaan myyjä vastaa kustannuksista.

VIII KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä, että sokeriyritys hoitaa koko toimitetun juurikasmäärän osalta yhden tai useamman seuraavista velvoitteista:

   a) palauttaa toimitetun sokerijuurikkaan tonnimäärästä peräisin olevan tuoreen massan kuluitta sokerijuurikkaan myyjälle, vapaasti tehtaalla;

   b) palauttaa tämän massan osan kuluitta sokerijuurikkaan myyjälle, puristettuna, kuivattuna tai kuivattuna ja melassina, vapaasti tehtaalla;

   c) palauttaa massan sokerijuurikkaan myyjälle, puristettuna tai kuivattuna, vapaasti tehtaalla; tässä tapauksessa sokeriyritys voi vaatia sokerijuurikkaan myyjältä puristus- tai kuivauskulujen korvaamista;

   d) maksaa kyseisen massan myyntimahdollisuudet huomioon ottavan korvauksen sokerijuurikkaan myyjälle.

2. Jos osa toimitettavasta juurikasmäärästä on käsiteltävä eri tavalla, toimitussopimuksessa on määrättävä useammasta kuin yhdestä 1 kohdassa tarkoitetusta velvoitteesta.

▼B

3. Toimialakohtaisessa sopimuksessa voidaan määrätä muusta kuin 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetusta massan toimitusvaiheesta.

IX KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on vahvistettava määräajat mahdollisten ennakkomaksujen ja sokerijuurikkaan ostohinnan maksamiseksi.

2. Edellä 1 alakohdassa tarkoitetut määräajat ovat edellisenä markkinointivuonna voimassa olleet määräajat. Tästä määräyksestä voidaan poiketa toimialakohtaisella sopimuksella.

X KOHTA

Jos toimitussopimuksessa annetaan tässä liitteessä käsiteltyjä seikkoja koskevia sääntöjä tai jos ne sisältävät muita seikkoja koskevia sääntöjä, sopimuksen määräykset ja vaikutukset eivät saa olla ristiriidassa tämän liitteen kanssa.

XI KOHTA

1. Tämän asetuksen liitteessä II olevan II osan A jakson 6 kohdassa tarkoitetussa toimialakohtaisessa sopimuksessa on oltava välityslauseke.

2. Jos unionin, alueellisen tai paikallisen tason toimialakohtaisessa sopimuksessa annetaan tässä asetuksessa käsiteltyjä seikkoja koskevia sääntöjä tai jos ne sisältävät muita seikkoja koskevia sääntöjä, sopimuksen määräykset ja vaikutukset eivät saa olla ristiriidassa tämän liitteen kanssa.

3. Edellä 2 alakohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa voidaan määrätä erityisesti seuraavista:

a) säännöt, jotka koskevat niiden sokerijuurikasmäärien jakamista sokerijuurikkaan myyjien kesken, jotka sokeriyritys on ennen kylvöä päättänyt ostaa sokerinvalmistukseen kiintiön rajoissa;

b) säännöt, jotka koskevat III kohdan 4 alakohdassa tarkoitettua jakamista;

c) edellä olevan III kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu muuntoasteikko;

d) määräykset, jotka koskevat tuotettavien sokerijuurikaslajikkeiden siementen valintaa ja hankintaa;

e) toimitettavien sokerijuurikkaiden vähimmäissokeripitoisuus;

f) vaatimus, jonka mukaan sokeriyrityksen ja sokerijuurikkaan myyjien edustajien on neuvoteltava ennen sokerijuurikastoimitusten aloituspäivän vahvistamista;

g) aikaisista tai myöhäisistä toimituksista sokerijuurikkaan myyjille maksettavat palkkiot;

h) tiedot, jotka koskevat

i) edellä VIII kohdan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua massan osaa,

ii) edellä VIII kohdan 1 alakohdan c alakohdassa tarkoitettuja kuluja,

iii) edellä VIII kohdan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua korvausta;

i) sokerijuurikkaan myyjän toteuttama massan poisvieminen,

j) säännöt, jotka koskevat viitekynnyksen ja sokerin tosiasiallisen myyntihinnan mahdollisen erotuksen jakamista sokeriyrityksen ja sokerijuurikkaan myyjien kesken, tämän kuitenkaan rajoittamatta 135 artiklan 1 kohdan soveltamista.

▼B

XII KOHTA

Jollei toimialakohtaisin sopimuksin ole saavutettu yhteisymmärrystä niiden sokerijuurikasmäärien jakamisesta sokerijuurikkaan myyjien kesken, jotka sokeriyritys tarjoutuu ostamaan ennen kylvöä sokerin valmistamiseksi kiintiön rajoissa, asianomainen jäsenvaltio voi antaa jakamista koskevia sääntöjä.

Näissä säännöissä voidaan lisäksi myöntää osuuskunnille myyville perinteisille sokerijuurikasmyyjille sellaisia toimitusoikeuksia, joita mahdollinen mainittuun osuuskuntaan kuuluminen ei anna.

▼B

LIITE XII

136 ARTIKLASSA TARKOITETUT KANSALLISET JA ALUEELLISET KIINTIÖT SOKERIN, ISOGLUKOOSIN JA INULIINISIIRAPIN TUOTANNOLLE

(tonneissa)

Jäsenvaltio tai alue (1)	Sokeri (2)	Isoglukoosi (3)	Inuliinisiirappi (4)
Belgia	676 235,0	114 580,2	0
Bulgaria	0	89 198,0	
Tšekki	372 459,3		
Tanska	372 383,0		
Saksa	2 898 255,7	56 638,2	
Irlanti	0		
Kreikka	158 702,0	0	
Espanja	498 480,2	53 810,2	
Ranska (emämaa)	3 004 811,15		0
Ranskan merentakaiset departementit	432 220,05		
Kroatia	192 877,0		
Italia	508 379,0	32 492,5	
Latvia	0		
Liettua	90 252,0		
Unkari	105 420,0	250 265,8	
Alankomaat	804 888,0	0	0
Itävalta	351 027,4		
Puola	1 405 608,1	42 861,4	
Portugali (manneralue)	0	12 500,0	
Azorien itsehallintoalue	9 953,0		
Romania	104 688,8	0	
Slovenia	0		
Slovakia	112 319,5	68 094,5	
Suomi	80 999,0	0	
Ruotsi	293 186,0		
Yhdistynyt kuningaskunta	1 056 474,0	0	
YHTEENSÄ	13 529 618,2	720 440,8	0

▼B

LIITE XIII

SOKERI- TAI ISOGLUKOOSIKIINTIÖIDEN SIIRTOA 138 ARTIKLAN MUKAISESTI KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT

I KOHTA

Tässä liitteessä tarkoitetaan

a) ’yritysten sulautumisella’ kahden tai useamman yrityksen yhdentymistä yhdeksi ainoaksi yritykseksi;

b) ’yrityksen luovuttamisella’ sellaisen yrityksen omaisuuden siirtämistä yhdelle tai useammalle yritykselle, jolla on kiintiö, tai tämän yrityksen omaisuuden ottamista hoidettavaksi;

c) ’tehtaan luovuttamisella’ teknistä yksikköä, jossa on kaikki kyseisen tuotteen valmistukseen tarvittavat laitteistot, koskevan omistusoikeuden siirtämistä yhdelle tai useammalle yritykselle siten, että tämä tai nämä ottavat hoidettavakseen koko omistusoikeuden siirtävän yrityksen tuotannon tai osan siitä;

d) ’tehtaan vuokraamisella’ sellaista teknistä yksikköä, jossa on kaikki sokerin valmistukseen tarvittavat laitteistot, koskevan vuokrasopimuksen tekemistä tuotannon harjoittamista varten vähintään kolmen perättäisen markkinointivuoden ajaksi siten, että osapuolet sitoutuvat olemaan purkamatta sopimusta ennen kolmannen markkinointivuoden päättymistä, sellaisen yrityksen kanssa, joka on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin missä kyseinen tehdas sijaitsee, jos vuokrasuhteen voimaantulon jälkeen sitä yritystä, joka vuokraa mainitun tehtaan, voidaan pitää koko tuotantonsa osalta vain sokeria tuottavana yrityksenä.

II KOHTA

1. Rajoittamatta 2 kohdan soveltamista sokerintuotantoyritysten sulautuessa tai niitä luovutettaessa sekä sokeritehtaita luovutettaessa kiintiötä on mukautettava seuraavasti:

   a) jos sokerintuotantoyritykset sulautuvat, jäsenvaltion on myönnettävä sulautumisessa syntyneelle yritykselle kiintiö, joka vastaa ennen sulautumista kyseisille sokerintuotantoyrityksille myönnettyjen kiintiöiden yhteismäärää;

   b) jos sokerintuotantoyritys luovutetaan, jäsenvaltion on myönnettävä sokerin tuotannon osalta luovutettavan yrityksen kiintiö luovutuksen vastaanottavalle yritykselle tai, jos luovutuksen vastaanottavia yrityksiä on useita, niille on myönnettävä kiintiöt suhteessa niiden hoidettavakseen ottamiin sokerin tuotannon määriin;

   c) jos sokeritehdas luovutetaan, jäsenvaltion on vähennettävä tuotantolaitoksen omistusoikeuden luovuttavan yrityksen kiintiötä ja lisättävä kyseisen tuotantolaitoksen saavan yhden tai useamman sokerintuotantoyrityksen kiintiötä vähennetyllä määrällä suhteessa sen hoidettavakseen ottamaan tuotannon määrään.

2. Jos osa sokerijuurikkaan- tai sokeriruo'on viljelijöistä, joita 1 kohdassa tarkoitetun toimen vaikutukset suoraan koskevat, nimenomaan tuo esille halukkuutensa toimittaa juurikkaansa tai ruokonsa sellaiselle sokerintuotantoyritykselle, joka ei ole ollut näissä toimissa osallisena, jäsenvaltio voi toteuttaa kiintiön myöntämisen sen perusteella, millaisen määrän tuotannosta yritys, jolle tuottajat aikovat sokerijuurikkaansa tai sokeriruokonsa toimittaa, ottaa hoidettavakseen.

3. Jos muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa lakkautetaan toiminta

   a) sokerintuotantoyrityksessä,

   b) sokerintuotantoyrityksen yhdessä tai useammassa tehtaassa,

▼B

jäsenvaltio voi myöntää kiintiöiden osat, joita lakkautus koskee, yhdelle tai useammalle sokerintuotantoyritykselle.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa jäsenvaltio voi silloin, kun osa kyseisistä tuottajista nimenomaisesti ilmaisee halunsa toimittaa sokerijuurikkaansa tai sokeriruokonsa tietylle sokerintuotantoyritykselle, myöntää kyseistä sokerijuurikas- tai sokeriruokomäärää vastaavan osuuden kiintiöistä yritykselle, jolle tuottajat aikovat sokerijuurikkaansa tai sokeriruokonsa toimittaa.

4. Asetuksen 127 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua poikkeusta hyödynnettäessä asianomainen jäsenvaltio voi vaatia niitä sokerijuurikkaanviljelijöitä ja sokeriyrityksiä, joihin mainittua poikkeusta sovelletaan, sisällyttämään toimialakohtaisiin sopimuksiinsa erityismääräyksiä, joiden mukaan jäsenvaltio voi soveltaa tämän kohdan 2 ja 3 alakohdan määräyksiä.

5. Jos sokerintuotantoyritykselle kuuluva tehdas vuokrataan, jäsenvaltio voi pienentää tämän tehtaan vuokralle antavan yrityksen kiintiötä ja myöntää kiintiöstä vähennetyn osan yritykselle, joka vuokraa tehtaan tuottaakseen siinä sokeria.

Jos vuokrasuhde päättyy I kohdan d alakohdassa tarkoitettujen kolmen markkinointivuoden aikana, jäsenvaltion on peruutettava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla toteutettu kiintiöiden mukauttaminen taannehtivasti vuokrasopimuksen voimaantulopäivästä. Jos vuokrasuhde kuitenkin päättyy ylivoimaisen esteen vuoksi, jäsenvaltion ei tarvitse peruuttaa mukauttamista.

6. Jos sokerintuotantoyritys ei enää kykene varmistamaan sille unionin lainsäädännön mukaan kuuluvien kyseisiä sokerijuurikkaan- tai sokeriruo'ontuottajia koskevien velvoitteiden täyttämistä ja jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tämän todenneet, jäsenvaltio voi myöntää osan kyseisistä kiintiöistä yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi yhdelle tai useammalle sokerintuotantoyritykselle suhteessa niiden hoidettavakseen ottamiin tuotannon määriin.

7. Jos sokerintuotantoyritys saa jäsenvaltiolta hinta- ja myyntitakuita sokerijuurikkaan etyylialkoholiksi jalostamista varten, asianomainen jäsenvaltio voi yhteisymmärryksessä tämän yrityksen ja kyseisten juurikkaanviljelijöiden kanssa myöntää sokerintuotantokiintiöt tai osan niistä yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi yhdelle tai useammalle muulle yritykselle.

III KOHTA

Jos isoglukoosintuotantoyritykset sulautuvat taikka isoglukoosintuotantoyritys tai isoglukoositehdas luovutetaan, jäsenvaltio voi myöntää asianomaiset isoglukoosin tuottamiseksi myönnetyt kiintiöt yhdelle tai useammalle yritykselle riippumatta siitä, onko näillä ennestään tuotantokiintiötä.

IV KOHTA

Edellä II ja III kohdan nojalla toteutettavat toimenpiteet voidaan sallia ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) jokaisen asianomaisen osapuolen etu otetaan huomioon;

b) ne ovat kyseisen jäsenvaltion mielestä omiaan parantamaan rakenteita sokerijuurikkaantuotannon, sokeriruo'ontuotannon tai sokerinvalmistuksen aloilla;

c) ne koskevat samalle alueelle, jolle liitteessä XII vahvistetaan kiintiö, sijoittautuneita yrityksiä.

▼B

V KOHTA

Jos sulautuminen tai luovutus tapahtuu 1 päivän lokakuuta ja seuraavan vuoden 30 päivän huhtikuuta välisenä aikana, II ja III kohdassa tarkoitetut toimenpiteet tulevat voimaan kuluvana markkinointivuonna.

Jos sulautuminen tai luovutus tapahtuu 1 päivän toukokuuta ja saman vuoden 30 päivän syyskuuta välisenä aikana, II ja III kohdassa tarkoitetut toimenpiteet tulevat voimaan seuraavana markkinointivuonna.

VI KOHTA

Edellä olevaa II ja III kohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mukautetut kiintiöt viidentoista päivän kuluessa V kohdassa tarkoitettujen määräaikojen päättymisestä.

▼B

LIITE XIV

230 ARTIKLASSA TARKOITETTU VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
1 artikla	1 artikla	—
2 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 ja 2 kohta	—
2 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta	—	—
2 artiklan 2 kohdan c alakohta	15 artiklan 1 kohdan a alakohta	—
3 artikla	6 artikla	—
4 artikla	—	—
5 artiklan ensimmäinen kohta	—	—
5 artiklan toisen kohdan ensimmäinen osa	3 artiklan 4 kohta	—
5 artiklan toisen kohdan toinen osa	—	—
5 artiklan kolmas kohta	5 artikla a alakohta	—
6 artikla	—	—
7 artikla	9 artikla	—
8 artikla	7 artikla	—
9 artikla	126 artikla	—
10 artikla	11 artikla	—
11 artikla	12 artikla	—
12 artikla	13 artikla	—
13 artikla	14 artikla ([1])	—
14 artikla (kumottu)	—	—
15 artikla (kumottu)	—	—
16 artikla (kumottu)	—	—
17 artikla (kumottu)	—	—
18 artiklan 1–4 kohta	15 artiklan 2 kohta ([1])	—
18 artiklan 5 kohta	—	—
19 artikla (kumottu)	—	—
20 artikla (kumottu)	—	—
21 artikla (kumottu)	—	—
22 artikla (kumottu)	—	—
23 artikla (kumottu)	—	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
24 artikla (kumottu)	—	—
25 artikla	16 artiklan 1 kohta	—
26 artikla	—	—
27 artikla	—	—
28 artikla	—	—
29 artikla	—	—
30 artikla (kumottu)	—	—
31 artikla	17 artikla	—
32 artikla	—	—
33 artikla	[18 artikla]	—
34 artikla	[18 artikla]	—
35 artikla (kumottu)	—	—
36 artikla (kumottu)	—	—
37 artikla	[18 artikla]	—
38 artikla	[18 artikla]	—
39 artikla	[19 artiklan 3 kohta]	—
40 artikla	[19 artiklan 5 kohdan a alakohta ja 20 artiklan o kohdan iii alakohta]	—
41 artikla	—	—
42 artiklan 1 kohta	10 artikla	—
42 artiklan 2 kohta	20 artiklan u alakohta	—
43 artiklan a–f, i, j ja l alakohta	19 ja 20 artikla	—
43 artiklan g, h ja k alakohta	—	—
44 artikla	220 artiklan 1 kohdan a alakohta, 2 ja 3 kohta	—
45 artikla	220 artiklan 1kohdan b alakohta, 2 ja 3 kohta	—
46 artiklan 1 kohta	220 artiklan 5 kohta	—
46 artiklan 2 kohta	220 artiklan 6 kohta	—
47 artikla	219 artikla	—
48 artikla	219 artikla	—
49 artikla	135 artikla ([1])	—
50 artikla	125 ja 127 artikla	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
51 artikla	128 artikla ([1])	—
52 artikla	130 artikla	—
52 a artikla	—	—
53 artiklan a alakohta	132 artiklan c alakohta	—
53 artiklan b alakohta	130 artiklan 2 kohta	—
53 artiklan c alakohta	130 artiklan 6 kohta	—
54 artikla	166 artikla	—
55 artikla	— ([2])	—
56 artikla	136 artikla	—
57 artikla	137 artikla	—
58 artikla	—	—
59 artikla	—	—
60 artikla	138 artikla	—
61 artikla	139 artikla	—
62 artikla	140 artikla	—
63 artikla	141 artikla	—
64 artiklan 1 kohta	142 artiklan 1 kohta	—
64 artiklan 2 ja 3 kohta	142 artiklan 2 kohta ([1])	—
65 artikla	— ([2])	—

▼C2

66 artikla	— ([2])	—
67 artikla	— ([2])	—
68 artikla	— ([2])	—
69 artikla	— ([2])	—
70 artikla	— ([2])	—
71 artikla	— ([2])	—
72 artikla	— ([2])	—
73 artikla	— ([2])	—
74 artikla	— ([2])	—
75 artikla	— ([2])	—
76 artikla	— ([2])	—
77 artikla	— ([2])	—

▼C2

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
78 artikla	— (2)	—
79 artikla	— (2)	—
80 artikla	— (2)	—
81 artikla	— (2)	—
82 artikla	— (2)	—
83 artikla	— (2)	—
84 artikla	— (2)	—
85 artikla	Maidon osalta — (2) Muiden alojen osalta	—
85 artiklan a alakohta	143 artiklan 1 kohta ja 144 artiklan a alakohta	—
85 artiklan b alakohta	144 artiklan j alakohta	—
85 artiklan c alakohta	144 artiklan i alakohta	—
85 artiklan d alakohta	—	—

▼B

85 a artikla	— (1)	—
85 b artikla	— (1)	—
85 c artikla	— (1)	—
85 d artikla	— (1)	—
85 e artikla	— (1)	—
85 f artikla	— (1)	—
85 g artikla	— (1)	—
85 h artikla	— (1)	—
85 i artikla	— (1)	—
85 j artikla	— (1)	—
85 k artikla	— (1)	—
85 l artikla	— (1)	—
85 m artikla	— (1)	—
85 n artikla	— (1)	—
85 o artikla	—	—
85 p artikla	—	—
85 q artikla	—	—
85 r artikla	—	—
85 s artikla	—	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
85 t artikla	—	—
85 u artikla	—	—
85 v artikla	—	—
85 w artikla	—	—
85 x artikla	—	—
86 artikla (kumottu)	—	—
87 artikla (kumottu)	—	—
88 artikla (kumottu)	—	—
89 artikla (kumottu)	—	—
90 artikla (kumottu)	—	—
91 artikla	—	—
92 artikla	—	—
93 artikla	—	—
94 artikla	—	—
94 a artikla	—	—
95 artikla	—	—
95 a artikla	—	—
96 artikla (kumottu)	—	—
97 artikla	129 artikla ([1])	—
98 artikla	— ([1])	—
99 artikla	—	—
100 artikla	—	—
101 artikla (kumottu)	—	—
102 artikla	26 artikla ([1])	—
102 artiklan 2 kohta	217 artikla	—
102 a artikla	58 artikla	—
103 artikla	29, 30 ja 31 artikla	—
103 a artikla	—	—
103 b artikla	32 artikla	—
103 c artikla	33 artikla	—
103 d artikla	34 artikla	—
103 e artikla	35 artikla	—
103 f artikla	36 artikla	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
▼C2		
103 g artikla	33 artiklan 1 kohta, 37 artiklan a alakohta ja 38 artiklan b alakohta	—
▼B		
103 g a artikla	23 artikla	—
103 g a artiklan 7 kohta	217 artikla	—
103 h artiklan a–e alakohta	37 ja 38 artikla	—
103 h artiklan f alakohta	24 ja 25 artikla	—
103 i artikla	39 artikla	—
103 j artikla	40 artikla	—
103 k artikla	41 artikla	—
103 l artikla	42 artikla	—
103 m artikla	43 artikla	—
103 n artikla	44 artikla	—
103 n artiklan 4 kohta	212 artikla	—
103 o artikla	—	—
103 p artikla	45 artikla	—
103 q artikla	46 artikla	—
103 r artikla	47 artikla	—
103 s artikla	48 artikla	—
103 t artikla	49 artikla	—
103 u artiklan 1 kohdan a alakohta	50 artikla	—
103 u artiklan 1 kohdan b alakohta	51 artikla	—
103 u artiklan 2–5 kohta	52 artikla	—
103 v artikla	50 artikla	—
103 w artikla	—	—
103 x artikla	—	—
103 y artikla	—	—
103 z artikla	—	—
103 z a artikla	53 ja 54 artikla	—
104 artikla	—	—
105 artiklan 1 kohta	55 artiklan 1 kohta	—
105 artiklan 2 kohta	215 artikla	—
106 artikla	55 artiklan 4 kohta	—
107 artikla	55 artiklan 3 kohta	—
108 artiklan 1 kohta	55 artiklan 2 kohta	—
108 artiklan 2 kohta	—	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
109 artiklan ensimmäinen virke	55 artiklan 1 kohdan viimeinen virke	—
110 artikla	56 ja 57 artikla	—
111 artikla	—	—
112 artikla	—	—
113 artiklan 1 kohta	75 artiklan 1 kohdan a-e alakohta ja 2 kohta	—
113 artiklan 2 kohta	75 artiklan 5 kohta	—
113 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	74 artikla	—
113 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—	89 artikla
113 a artiklan 1–3 kohta	76 artikla	—
▼C2		
113 a artiklan 4 kohta	— (2)	—
113 b artikla	78 artikla	—
▼B		
113c artikla	167 artikla	—
113 d artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	78 artiklan 1 ja 2 kohta	—
113 d artiklan 1 kohdan toinen alakohta	Liite VII, II osan 1 kohta	—
113 d artiklan 2 kohta	78 artiklan 3 kohta	—
113 d artiklan 3 kohta	82 artikla	—
▼C2		
114 artikla	78 artiklan 1 kohta (2)	—
115 artikla	78 artiklan 1 kohta, 75 artiklan 1 kohdan h alakohta (2)	—
116 artikla	78 artiklan 1 kohta, 75 artiklan 1 kohdan f ja g alakohta (2)	—
▼B		
117 artikla	77 artikla	—
118 artikla	78 artiklan 1 kohta	—
118 a artikla	92 artikla	—
118 b artikla	93 artikla	—
118 c artikla	94 artikla	—
118 d artiklan 1 kohta	94 artiklan 3 kohta	—
118 d artiklan 2 ja 3 kohta	[109 artiklan 3 kohta]	—
118 e artikla	95 artikla	—
118 f artikla	96 artikla	—
118 g artikla	97 artikla	—
118 h artikla	98 artikla	—
118 i artikla	99 artikla	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
118 j artikla	100 artikla	—
118 k artikla	101 artikla	—
118 l artikla	102 artikla	—
118 m artikla	103 artikla	—
118 n artikla	104 artikla	—
▼C2		
118 o artikla	—	90 artiklan 2 kohta
118 p artikla	—	90 artiklan 3 kohta
▼B		
118 q artikla	105 artikla	—
118 r artikla	106 artikla	—
118 s artikla	107 artikla	—
118 t artikla	108 artikla	—
118 u artikla	112 artikla	—
118 v artikla	113 artikla	—
118 w artikla	117 artikla	—
118 x artikla	118 artikla	—
118 y artikla	119 artikla	—
118 z artikla	120 artikla	—
118 z a artikla	121 artikla	—
118 z b artikla	—	—
119 artikla	—	—
120 artikla	—	—
120 a artikla	81 artikla	—
120 b artikla	—	—
120 c artikla	80 artikla	—
120 d artiklan ensimmäinen alakohta	83 artiklan 2 kohta	—
120 d artiklan toinen alakohta	[223 artikla]	—
120 e artiklan 1 kohta	75 artiklan 3 ja 4 kohta	—
120 e artiklan 2 kohta	83 artiklan 3 ja 4 kohta	—
120 f artikla	80 artiklan 3 kohta	—
120 g artikla	80 artiklan 5 kohta ja 91 artiklan c alakohta	—
121 artiklan a alakohdan i alakohta	75 artiklan 2 kohta	—
121 artiklan a alakohdan ii alakohta	75 artiklan 3 kohta	—
121 artiklan a alakohdan iii alakohta	89 artikla	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
121 artiklan a alakohdan iv alakohta	75 artiklan 2 kohta ja 91 artiklan b alakohta	—
121 artiklan b alakohta	91 artiklan a alakohta, 78 artiklan 3 kohta	—
121 artiklan c alakohdan i alakohta	91 artiklan a alakohta	—
121 artiklan c alakohdan ii ja iii alakohta	91 artiklan d alakohta	—
121 artiklan c kohdan iv alakohta	[223 artikla]	—
121 artiklan d alakohdan i alakohta	78 artiklan 1 kohta	—
121 artiklan d alakohdan ii–v ja vii alakohta	75 artiklan 2 ja 3 kohta	—
121 artiklan d alakohdan vi alakohta	89 artikla	—
121 artiklan e alakohdan i alakohta	78 artiklan 1 kohta	—
121 artiklan e alakohdan ii–v ja vii alakohta	75 artiklan 2 ja 3 kohta	—
121 artiklan e alakohdan vi alakohta	75 artiklan 2 kohta	—
121 artiklan f alakohdan i alakohta	78 artiklan 1 kohta	—
121 artiklan f alakohdan ii, iii ja v alakohta	75 artiklan 3 kohta	—
121 artiklan f alakohdan iv ja vii alakohta	91 artiklan g kohta	—
121 artiklan f alakohdan vi alakohta	[223 artikla]	—
121 artiklan g alakohta	75 artiklan 3 kohta	—
121 artiklan h alakohta	91 artiklan d alakohta	—
121 artiklan i alakohta	—	—
121 artiklan j alakohdan i alakohta	75 artiklan 3 kohta	—
121 artiklan j alakohdan ii alakohta	—	—
121 artiklan k alakohta	122 artikla	—
121 artiklan l alakohta	114, 115 ja 116 artikla	—
121 artiklan m alakohta	122 artikla	—
121 artiklan toinen kohta	78 artiklan 3 kohta	—
121 artiklan kolmas kohta	75 artiklan 3 ja 4 kohta	—
121 artiklan neljännen kohdan, a–f alakohta	75 artiklan 3 kohta	—
121 artiklan neljännen kohdan g alakohta	75 artiklan 3 kohdan m alakohta	—
121 artiklan neljännen kohdan h alakohta	80 artiklan 4 kohta	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
▼C2		
122 artikla	152 ja 160 artikla	—
▼B		
123 artikla	157 artikla	—
124 artikla	—	—
125 artikla	—	—
▼C2		
125 a artikla	153 ja 160 artikla	—
▼B		
125 b artikla	154 artikla	—
125 c artikla	156 artikla	—
125 d artikla	155 artikla	—
125 e artikla	—	—
125 f artikla	164 artikla	—
125 g artikla	164 artiklan 6 kohta	—
125 h artikla	175 artiklan d alakohta	—
125 i artikla	165 artikla	—
125 j artikla	164 artikla	—
125 k artikla	158 artikla	—
125 l artikla	164 artikla	—
125 m artikla	164 artiklan 6 kohta [ja 175 artiklan d alakohta]	—
125 n artikla	165 artikla	—
125 o artikla	154 ja 158 artikla	—
126 artikla	165 artikla	—
126 a artiklan 1, 3 ja 4 kohta	161 artikla	—
126 artiklan 2 kohta	156 artiklan 2 kohta	—
▼C2		
126 b artikla	163 artikla	—
▼B		
126 c artikla	149 artikla	—
126 d artikla	150 artikla	—
126 e artikla	173 artiklan 2 kohta ja 174 artiklan 2 kohta	—
127 artikla	173 artikla	—
128 artikla	—	—
129 artikla	—	—
130 artikla	176 artiklan 1 kohta	—
131 artikla	176 artiklan 2 kohta	—
132 artikla	176 artiklan 3 kohta	—
133 artikla	[177 artiklan 2 kohdan e alakohta]	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
133 a artiklan 1 kohta	181 artikla	—
133 a artiklan 2 kohta	191 artikla	—
134 artikla	177 ja 178 artikla	—
135 artikla	—	—
136 artikla	[180 artikla]	—
137 artikla	[180 artikla]	—
138 artikla	[180 artikla]	—
139 artikla	[180 artikla]	—
140 artikla	[180 artikla]	—
140 a artikla	181 artikla	—
141 artikla	182 artikla	—
142 artikla	193 artikla	—
143 artikla	180 artikla	—
144 artikla	184 artikla	—
145 artikla	187 artiklan a alakohta	—
146 artiklan 1 kohta	—	—
146 artiklan 2 kohta	185 artikla	—
147 artikla	—	—
148 artikla	187 artikla	—
149 artikla	[180 artikla]	—
150 artikla	[180 artikla]	—
151 artikla	[180 artikla]	—
152 artikla	[180 artikla]	—
153 artikla	192 artikla	—
154 artikla	—	—
155 artikla	—	—
156 artikla	192 artiklan 5 kohta	—
157 artikla	189 artikla	—
158 artikla	190 artikla	—
158 a artikla	90 artikla	—
159 artikla	194 artikla	—
160 artikla	195 artikla	—
161 artikla	176, 177, 178 ja 179 artikla	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
162 artikla	196 artikla	—
163 artikla	197 artikla	—
164 artiklan 1 kohta	198 artiklan 1 kohta	—
164 artiklan 2–4 kohta	198 artiklan 2 kohta ([1])	—
165 artikla	— ([1])	—
166 artikla	— ([1])	—
167 artikla	199 artikla	—
168 artikla	200 artikla	—
169 artikla	201 artikla	—
170 artikla	202 ja 203 artikla	—
171 artikla	184 artikla	—
172 artikla	[186 artiklan 2 kohta]	—
173 artikla	—	—
174 artikla	205 artikla	—
175 artikla	206 artikla	—
176 artikla	209 artikla	—
176 a artikla	210 artikla	—
177 artikla	210 artikla	—
177 a artikla	210 artikla	—
178 artikla	164 artikla	—
179 artikla	210 artiklan 7 kohta	—
180 artikla	211 artikla	—
181 artikla	211 artikla	—
182 artiklan 1 kohta	213 artikla	—
182 artiklan 2 kohta	—	—
182 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	214 artikla	—
182 artiklan 3 kohdan ensimmäinen, toinen ja neljäs alakohta	—	—
182 artikla 4–7 kohta	—	—
182 a artikla	216 artikla	—
183 artikla	—	—
184 artiklan 1 kohta	—	—
184 artiklan 2 kohta	225 artiklan a alakohta	—
184 artiklan 3–8 kohta	—	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
184 artiklan 9 kohta	225 artiklan b alakohta	—
185 artikla	—	—
185 a artikla	145 artikla	—
185 b artikla	223 artikla	—
185 c artikla	147 artikla	—
185 d artikla	146 artikla	—
185 e artikla	151 artikla	—
185 f artikla	148 artikla	—
186 artikla	219 artikla	—
187 artikla	219 artikla	—
188 artikla	219 artikla	—
188 a artiklan 1 ja 2 kohta	— ([1])	—
188 a artiklan 3 ja 4 kohta	—	—
188 a artiklan 5–7 kohta	[223 artikla]	—
189 artikla	[223 artikla]	—
190 artikla	—	—
190 a artikla	—	—
191 artikla	221 artikla	—
192 artikla	223 artikla	—
193 artikla	—	—
194 artikla	—	62 ja 64 artikla
194 a artikla	—	61 artikla
195 artikla	229 artikla	—
196 artikla	—	—
196 a artikla	227 artikla	—
196 b artikla	229 artikla	—
197 artikla	—	—
198 artikla	—	—
199 artikla	—	—
200 artikla	—	—
201 artikla	230 artiklan 1 ja 3 kohta	—
202 artikla	230 artiklan 2 kohta	—
203 artikla	—	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
203 a artikla	231 artikla	—
203 b artikla	231 artikla	—
204 artikla	232 artikla	—
Liite I	Liite I (I–XX ja XXIV/1 osat)	—
Liite II	Liite I (XXI–XIII osat	—
Liite III	Liite II	—
Liite IV	Liite III	—
Liite V	Liite IV	—
Liite VI	Liite XII	—
Liite VII	—	—
Liite VII a	—	—
Liite VII b	—	—
Liite VII c	—	—
Liite VIII	Liite XIII	—
Liite IX	— ([1])	—
Liite X	— ([1])	—
Liite X a	—	—
Liite X b	Liite VI	—
Liite X c	—	—
Liite X d	—	—
Liite X e	—	—
Liite XI	—	—
Liite XI a	Liite VII, I osa	—
Liite XI b	Liite VII, II osa	—
Liite XII	Liite VII, III osa	—
Liite XIII	Liite VII, IV osa	—
▼C2		
Liite XIV.A, I, II ja III kohta	Liite VII, VI osa	—
Liite XIV.A, IV kohta	89 artikla	—
▼B		
Liite XIV.B	Liite VII, V osa	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
Liite XIV.C	75 artiklan 2 ja 3 kohta ([1])	—
Liite XV	Liite VII, VII osa	—
Liite XV a	Liite VIII, I osa	—
Liite XV b	Liite VIII, II osa	—
Liite XVI	Liite VII, VIII osa	—
Liite XVI a	[173 artiklan 1 kohdan i alakohta]	—
Liite XVII	[180 artikla]	—
Liite XVIII	[180 artikla]	—
Liite XIX	—	—
Liite XX	—	—
Liite XXI	—	—
Liite XXII	Liite XIV	—

([1]) ►C2 Katso myös neuvoston asetus (EU) N:o 1370/2013, annettu 16 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvien tiettyjen tukien ja vientitukien vahvistamista koskevien toimenpiteiden määrittämisestä (EUVL L 346, 20.12.2013, s. 12). ◄

([2]) Katso kuitenkin 230 artikla.